

โรงแรมพักตากอากาศหัวหิน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม ภาควิชาการศึกษารัฐอุตสาหกรรม

คณะการศึกษารัฐอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2534

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....

วัน เดือน ปี.....

806.0 0573

27.ค. 2535

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ควรถูกคัดลอกหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

A020573

วิทยานิพนธ์เรื่อง โรงเรณตักทากอากาศหวิทน

ชอมนกศอกษา นายวฒนา ชงโค

อการยทปรงษา อการยสมทธร หวงเจรญ

วทยานพนธฉบับนอ กรรมการทรววทยานพนธกอทรวจจรณาและทบนชอมแลว
จรงชมนกศอกษาทอเป็นส่วนทนงของอการศอกษาชามหลอทศทรครุศาสทรอูกสาทรกรรมมณฑททท ปรจงายอการ
ศอกษา 2534

เอกสารนอเบอนเอกสารทอสงวนวอสำหรับการใชงานเพอการศอกษาเทอนนอ ไมออนุญาตใหนาไปใชประโยชน์ดอานการค้
ไมวากรณอใดๆ ทงสอ นอทงห้ามมิใหดัดแปลงเนือหาและตองออองอองถึงเจ้าของเอกสารทอครอ้งทอมีการนาไปใช

บทคัดย่อ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยกำลังได้รับความนิยมจากชาวต่างประเทศเป็นอย่างมาก ทำให้ประเทศไทยมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและนักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งจะนิยมที่จะเที่ยวตามสถานที่ทางอากาศตามชายทะเลต่าง ๆ และสถานที่ทางอากาศอื่นเป็นที่นิยมกันแก่ พัทยา ระยอง ภูเก็ต กระบี่ และหัวหินก็เป็นหนึ่งที่หนึ่งซึ่งนักท่องเที่ยวสนใจ เพราะว่าชายหาดบางส่วนของหัวหินนั้นยังเป็นชายหาดที่สวยงาม สภาพชายหาดยังสมบูรณ์อยู่ ทำให้เกิดความต้องการบ้านที่พักริมชายหาดมากขึ้น ดังนั้นโครงการ โรงแรมทางอากาศในอำเภอหัวหิน การสนับสนุนจาก อบต. ทางอำเภอหัวหินและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นส่วนหนึ่งของการนำรายได้เข้าสู่จังหวัดหัวหิน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาหลักของจังหวัดและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคตะวันตกและอำเภอหัวหินในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจอาชีพของประชากรในอำเภอหัวหิน และศึกษาแนวโน้มของจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการและการลงทุนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่โครงการ
3. เพื่อศึกษาจำนวนประชากร ในพื้นที่ของโครงการและแนวโน้มของนักท่องเที่ยวในอนาคต รวมทั้งการส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น
4. เพื่อศึกษารูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมในการให้บริการบ้านที่พักริมชายหาดพักผ่อนตากอากาศ รวมทั้งสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อจะสร้างที่พักโดยศึกษาสภาพภูมิประเทศ - ภูมิอากาศ และแนวทางการใช้ที่ดินของที่ตั้งโครงการ

ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

โดยแบ่งออกเป็น 2 กรณีคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. ขอบเขตทางด้านการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ระดับประเทศ ศึกษาถึงนโยบายสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและกาย

ภาพ ซึ่งมีผลต่อการจัดตั้งโครงการ เพื่อหาแนวทางในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง ให้มีผลสมบูรณ์และมีคุณภาพยิ่งขึ้น

1.2 ระดับภาค ศึกษาถึงลักษณะการดำเนินงานของโรงแรมโดยทั่วไปเพื่อ ทำนํานำมาหาข้อสรุปในการนำมาเป็นข้อเปรียบเทียบเพื่อ นำไปสู่การออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในภาคตะวันออก

1.3 ระดับจังหวัด ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาค

1.4 ระดับชุมชน ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาค

1.5 ศึกษาและวิเคราะห์หลักการเบื้องต้น ทำเลที่ตั้งในถิ่นเทคนิค กฎหมาย และความเป็นไปได้

1.6 ศึกษาและวิเคราะห์บทบาทที่สำคัญของอำเภอหัวหิน (หากเขาเต่า) และออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับความต้องการ ของชุมชนรวมทั้งความเหมาะสมด้านธุรกิจ

2. ขอบเขตทางด้านการออกแบบ

นำเอาข้อมูลที่ศึกษาได้จากโครงการวิเคราะห์และเหตุผลทางด้านการนโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและภายภาค อันเป็นเหตุที่ทำให้เกิดโครงการมาประกอบในการพิจารณาการออกแบบหาพื้นที่ใช้สอยของโครงการ โดยประกอบ ไปกับข้อกำหนดประกอบที่สำคัญ คือ ส่วนสาธารณะ ส่วนห้องพัก ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม ส่วนพักผ่อนและส่วนบันเทิง

วิธีดำเนินงานวิทยานิพนธ์

1. ขั้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย

- เก็บรวบรวมข้อมูลขั้นปฐมภูมิจากสังเกต สัมภาษณ์ และสอบถาม
- รวบรวมข้อมูลขั้นทุติยภูมิจากเอกสารและรายงานของทางราชการหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ข้อมูลที่ใช้ประกอบการในการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุให้ต้องแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้อมูลทางด้านการนโยบายในระดับประเทศ ภาคจังหวัดและอำเภอ

- ข้อมูลทางการเกษตรรวมทั้งประเทศ ภาคจังหวัดและอำเภอ
- ข้อมูลทางการสังคมในระดัประเทศ ภาคจังหวัดและอำเภอ
- ข้อมูลทางการกายภาพในระดัประเทศ ภาคจังหวัดและอำเภอ
- ข้อมูลทางด้านเทคนิคในระดัประเทศ ภาคจังหวัดและอำเภอ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

- ข้อมูลทางการนโยบาย
- ข้อมูลทางการเศรษฐกิจ
- ข้อมูลทางการสังคม
- ข้อมูลทางการกายภาพ

3. ขึ้นการเสนอแนะและการออกแบบ

4. ขึ้นนำเสนอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1. เพื่อส่งเสริมและทบทวนนโยบายของรัฐบาลให้บรรลุเป้าหมาย
2. ส่งเสริมธุรกิจทางการลงทุนเกี่ยวกับโรงแรมภายในประเทศไทยให้ดีขึ้น
3. เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรในท้องถิ่นให้ดีขึ้น
4. สามารถให้ประโยชน์จากที่ดินได้อย่างเหมาะสมและศึกษาถึงความเป็นไปได้ของที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุปและเสนอแนะ

โครงการ โรงแรมพักตากอากาศหัวหิน ตั้งอยู่ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีรายละเอียดดังนี้

เจ้าของ กรมธนารักษ์
ที่ตั้ง ชายหาดหัวหินในเทศบาลตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (บนถนนตะเกียบ - หัวหิน)
ขนาด 14 ไร่ 2 งาน 57 ตารางวา

โครงการ โรงแรมพักตากอากาศหัวหินเป็นโรงแรมตากอากาศชั้นหนึ่งของหัวหินอีกแห่งหนึ่ง ขนาด 601 ห้องพัก โดยเมืองประกอบดังนี้

- ส่วนสาธารณะ โถงเก็บ โถงต้อนรับ เสาธง ประชาสัมพันธ์
- ส่วนห้องพัก โถงเก็บ ห้องพักขนาด 32 - 35 ตารางเมตร 557 ห้อง
ขนาด 72 - 77 ตารางเมตร 42 ห้อง
ขนาด 208 ตารางเมตร 2 ห้อง
ห้องบริการห้องพัก
- ส่วนอาหาร - เครื่องดื่ม โถงเก็บ ภัตตาคาร คอกที่ซื้อที่ ค็อกเทลเสานจ์ ไนต์คลับ ห้องจัดเลี้ยง ประชุม
- ส่วนพักผ่อนและบันเทิง โถงเก็บ เฮลท์คลับ ห้องซาวน่า สระว่ายน้ำ เกมส เเทนนิส กีฬาทางทะเล สุนัขเอนกอร์
- ส่วนร้านค้า โถงเก็บ ร้านค้าเช่า เสริมสวย ตัดผม ชายของที่ระลึก ไปรษณีย์ที่แลกเงิน เลี้ยงไก่ เครื่องประดับ
- ส่วนบริหาร
- ส่วนบริการและห้องเครื่อง โถงเก็บ คริว แม่บ้าน ซักผ้า วิศวกร และห้องเครื่องต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยวิศวกรที่ปรึกษาโครงการนี้ ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เพื่อลดความเสี่ยงของอาคาร

โครงการโรงแรมตักทากอากาศหัวหินนี้ ใกล้เคียงเห็นถึงอนาคตของเมืองหัวหินที่ก่า
ตั้งจะเป็นเมืองท่องเที่ยวหลักในอนาคต เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวม
ถึงสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่สังคมในชุมชนหัวหินได้อย่างทั่วถึงในรูปแบบสถาปัตยกรรม ใ้ทำ
การออกแบบ ใ้ให้มีลักษณะทันสมัยเข้ากับสภาพแวดล้อมและถูกต้องตามกฎหมายอาคารสูง กฎหมาย
ชายทะเลในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ทามอุปสรรคที่กัังไว้ก็เพราะ ได้รับความอนุเคราะห์
ทางบ้านข้อมูล คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนความร่วมมือจากบุคคลต่าง ๆ ทั้งทางภาครัฐบาล
และเอกชนอันได้แก่

1. นายวิธนา เชาวสุก หัวหน้าฝ่ายกิจการจัดผลประโยชน์ กองจัดผล
ประโยชน์ กรมชนาธิกรั
2. นางสวเสษรกา เวชศิริ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนพัฒนาฯ 5
เทศบาลตำบลหัวหิน
รวมถึงท่านอื่น ๆ ที่ช่วยอนุเคราะห์ข้อมูลด้าน
กฎหมาย
3. เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
4. อาจารย์สมิทธิ หวังเจริญ. อาจารย์ที่ปรึกษา
5. บิณฑู มกรกา ญาติ และเพื่อน ๆ ที่ช่วยและให้กำลังใจตลอดมา
6. ท่านอาจารย์ทุกท่านในคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธนา ชงโค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ

หน้า

ก

กิจกรรมประกาศ

ฉ

สารบัญเรื่อง

ช

สารบัญตาราง

ฉ

บทที่ 1 บทนำ

1

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

1

1.2 เหตุผลในการ เสนอวิทยานิพนธ์

4

1.3 ที่มาของปัญหา

4

1.4 แนวทางการแก้ไข้ปัญหา

5

1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

5

1.6 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

6

1.7 วิธีดำเนินงานวิทยานิพนธ์

6

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

10

1.9 แหล่งข้อมูล

11

บทที่ 2 การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายใต้พระคัมภีร์ประเทศไทย
ของภาคตะวันออกเฉียงและการศึกษาอาคารตัวอย่าง

๑๑

12

2.1 การศึกษานโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภายใต้พระคัมภีร์ประเทศไทย

12

2.2 การศึกษานโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภายใต้พระคัมภีร์ภาค
ตะวันออกเฉียง

๑๖

33

2.3 การศึกษาอาคารตัวอย่าง

46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้เฉพาะเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

2.3.1 โรงแรมสยามเม ซอร์

46

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีก 2.3.2 โรงแรมโรยัลคัลทิ พีช

51

สารบัญ

หน้า

2.3.3 โรงแรมเคอริเจนท์ - ชะอำ 56

บทที่ 3	การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาคระดัจังหวัด. ประจวบคีรีขันธ์ เทศบาลตำบลหัวหิน ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม และระบบเทคนิค	63
3.1	การศึกษานโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภายภาค จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	63
3.2	การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาคระดัเทศบาล ตำบลหัวหิน	75
3.3	กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง	96
3.4	การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	99
3.4.1	การกำหนดประเภทของโรงแรม	99
3.4.2	การศึกษาการดำเนินงานโรงแรม	102
3.4.3	ผู้ใช้โครงการและพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	108
3.4.4	รายละเอียดองค์ประกอบของโครงการ	116
3.5	การศึกษาระบบเทคนิค	133
3.5.1	ระบบโครงสร้างของอาคาร	133
3.5.2	ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ	135
3.5.3	ระบบสุขาภิบาล	138
3.5.4	ระบบการกำจัดขยะ	144
3.5.5	ระบบไฟฟ้า	147
3.5.6	ระบบป้องกันฟ้าผ่า	149
3.5.7	ระบบการจ่ายแก๊สสูงท่นและเชื้อเพลิงเหลว	150
3.5.8	ระบบทักทอสื่อสาร	151
3.5.9	ระบบป้องกันอัคคีภัย	156
3.5.10	ระบบรักษาความปลอดภัย	161

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกด้วย ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏ ไม่สามารถรับผิดชอบต่อเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีค่าไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	163
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลกำหนดนโยบาย	163
4.2 การวิเคราะห์หาค่าเศรษฐกิจ	164
4.3 การวิเคราะห์หาค่าสังคม	169
4.4 การวิเคราะห์หาค่าสังคม	170
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิตยศาสตร์	180
4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค	196
4.6.1 ระบบโครงสร้าง	196
4.6.2 ระบบปรับอากาศ	196
4.6.3 ระบบสุขาภิบาล	198
4.6.4 ระบบกำจัดขยะ	205
4.6.5 ระบบไฟฟ้า	206
4.6.6 ระบบป้องกันฟ้าผ่า	206
4.6.7 ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว	208
4.6.8 ระบบতিকกอสื่อสาร	208
4.6.9 ระบบป้องกันอัคคีภัย	210
บทที่ 5 การออกแบบสถาปัตยกรรม	213
5.1 แนวความคิดในการออกแบบ	213
5.2 การออกแบบรูปทรงตัวอาคาร	216
5.3 แสดงขั้นตอนการออกแบบ	219

บทที่ 6 บทสรุปและเสนอแนะ	241
---------------------------------	------------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้ง 6.1 บทสรุปให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการ 241 ใช้

สารบัญ

หน้า

6.1.1 สรุปนโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภายภาพ 241

6.1.2 สรุปเชิงสถาปัตยกรรม 242

6.1.3 สรุประบบเทคนิค 243

6.1.4 สรุปการออกแบบ 244

6.2 การศึกษามลคอมแทนโครงการ 245

บรรณานุกรม

249

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงการ เปรียบเทียบระหว่างอัคราร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค กัมประชากรในปี พ.ศ. 2534	15
2.2	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคปี พ.ศ. 2534	16
2.3	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระยะเวลาพักเฉลี่ย และรายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2525-2533	17
2.4	จำนวนประชากรและความหนาแน่นปี พ.ศ. 2531	20
2.5	จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยและวันพักเฉลี่ย	23
2.6	สถิตินักท่องเที่ยวแยกเป็นรายเดือน	27
2.7	การประมาณความคงการห้องพักแรม	28
2.8	จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่ปรากฏในเอกสาร เผยแพร่ ของกรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	37
2.9	แหล่งท่องเที่ยวและความนิยมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงใต้	38
3.1	แสดงจำนวนประชากรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	67
3.2	แสดงสถิติการอนุมัติวีซ่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ปี พ.ศ. 2532	72
3.3	แสดงข้อมูลประเภทกิจการค้าในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน ที่เสียค่าธรรมเนียมและภาษีป้ายกับเทศบาล	78
3.4	แสดงข้อมูลจำนวนครัวเรือนและประชากรในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน	79
3.5	แสดงที่มาของผู้เยี่ยมเยือนหัวหินปี พ.ศ. 2532	81
3.6	แสดงลักษณะการ เดินทางของนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร	82
3.7	แสดงลักษณะการพักแรมของนักท่องเที่ยว	82
3.8	แสดงวัตถุประสงค์ของการ เดินทางของผู้เยี่ยมเยือน	83
3.9	แสดงเพศ - อายุของนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร	84
3.10	แสดงอาชีพของนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร	85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
3.11 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชายหากหัวหิน	88
3.11 แสดงความถี่ของการใช้น้ำในเขตกึ่งเขตร้อนหัวหิน	91
3.12 แสดงปริมาณขยะและความสามารถในการเก็บขยะ	93
3.13 แสดงปริมาณการใช้น้ำของโรงแรม	138
3.14 แสดงคุณภาพของน้ำ	138
3.15 แสดงปริมาณการปล่อยน้ำ	140
3.16 แสดงขนาดของท่อผ่านทางแนวกิ่ง	143
3.17 คุณลักษณะของขยะจากแหล่งต่าง ๆ	146
3.18 แสดงความถี่ของการแสงสว่างของห้องต่าง ๆ	148
3.19 แสดงระบบโทรศัทพ์	151
4.1 แสดงความถี่ของการเนื้อที่ใช้สอยและเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ	190
4.2 แสดงค่าคะแนนของระบบปรับอากาศ	197
4.3 แสดงการเปรียบเทียบระบบกำจัดน้ำเสีย	202
4.4 แสดงพื้นที่ก่อสร้างโดยประมาณของระบบกำจัดน้ำเสีย	205
ACTIVATED SLUDGE	205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ในแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3 มีนโยบายเน้นการลงทุนในสิ่งก่อสร้างพื้นฐาน แผนฯ 4 เน้นการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ แผนฯ 5 รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและให้ภาครัฐบาล และเอกชนมีส่วนร่วมและช่วยแก้ปัญหายากจนในชนบท แผนฯ 6-7 เน้นให้มีการรักษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจและมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในกันต่าง ๆ จากระยะการพัฒนาในแผนฯ 1-7 จะเห็นได้ว่ามีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในทุกแผนฯ เป็นผลทำให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ 7% ในช่วงแผนฯ 1-4 และ 9.5% ในแผนฯ 6 นโยบายการท่องเที่ยวมีส่วนเป็นอย่างมากในการช่วยรักษาการขยายตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าว ในแผนฯ 4 ซึ่งเริ่มให้มีนโยบายการท่องเที่ยว โดยจัดตั้ง เมืองหลักท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาค คือ เชียงใหม่ กรุงเทพฯ พัทยา หาดใหญ่ ฯลฯ ในแผนฯ 5-6 ให้มีการเพิ่มจำนวนและรายได้จากนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้สนับสนุน เอกชนให้ลงทุนด้านบริการการท่องเที่ยว แผนฯ 7 สนับสนุนและดำเนินการให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีน จากผลของแผนดังกล่าวทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงที่สุด เมื่อเทียบกับรายได้จากสินค้าออกอื่น ๆ ตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมา จนกระทั่งถึงในปี 2533 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 1,10,572 ล้านบาท คิดเป็น 56% ของสาขาบริการ มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และมีการลงทุนในด้านการบริการการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในช่วงของแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 เป็นต้นมา ในส่วนของภาคตะวันตก และหัวหิน ในแผนพัฒนาฉบับที่ 5-6 ก็ได้มีนโยบายการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับแผนฯ ฉบับต่าง ๆ โดยให้ดำเนินการพัฒนาชายหาดหัวหินและชะอำ พร้อมทั้งเพิ่มเงินจากการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวและพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่ภาคตะวันตกจากแนวนโยบายของแผนพัฒนา ฉบับต่าง ๆ และนโยบายของกรมชนาธิราชที่ให้มีการพัฒนาที่กินราชพัสดุให้เกิดประโยชน์สูงสุด เหล่านี้มีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป

สภาพเศรษฐกิจในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-6 (พ.ศ. 2504-2534) มีสภาพที่ดีขึ้นถึง 25 เท่าตัว คือจากฐานเศรษฐกิจที่มีมูลค่าเพียง 60,000 ล้านบาทในปี 2504 เป็นประมาณ 1,506,976 ล้านบาทในปี 2531. และรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลได้เพิ่มขึ้น 12 เท่าตัวคือจาก 2,200 บาท ต่อคนในปี 2504 เป็นประมาณ 27,630 บาทต่อคน ในปี 2531 ส่วนมูลค่าสินค้าออกเพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายเอกสารที่ศูนย์บริการข้อมูล

กว่า 31 เท่าตัว คือจากมูลค่าการส่งออก 9,900 ล้านบาท ในปี 2504 เพิ่มขึ้นประมาณ 312,131 ล้านบาท ในปี 2531 การกระจายผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนามีแนวโน้มกระจายไปสู่ประชาชนได้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น จากสภาพเศรษฐกิจที่ขึ้นเป็นลำดับถึงกล่าว ในปี 2531 สามารถทำรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด 78,859 ล้านบาท ในส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การท่องเที่ยวทั้งหมด มีสภาพเศรษฐกิจที่ติดตามการขยายตัวการเศรษฐกิจของประเทศจะเห็นได้จากรายได้ต่อหัวของจังหวัดประจวบฯ เฉลี่ยประมาณ 28,946 บาท สูงกว่ารายได้เฉลี่ยของประเทศและภาค ซึ่งเฉลี่ยประมาณ 27,632 และ 22,499 บาท ตามลำดับ และสามารถทำรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 378 ล้านบาท รายได้ต่าง ๆ ส่วนมากได้จากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะใช้จ่ายประมาณ 2533 บาทต่อวันต่อคน เป็นค่าซื้อของที่ระลึก 38.83% ที่พัก 23.35% และอาหาร-เครื่องดื่ม 15.07% ซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าวสูงกว่า ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในปี 2529 ซึ่งเฉลี่ยประมาณ 2233 บาท อีกทั้งยังก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากปี 2529 ประมาณ 156,960 คน (นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ 9 คน สร้างงานได้ 1 คน) จากสภาพอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ผ่านมาทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นทั้งยังสามารถช่วยยกระดับเศรษฐกิจท้องถิ่นให้ดีขึ้น ยังผลให้เป็นการช่วยยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ ให้ดีขึ้นตามแนวนโยบายของแผนพัฒนาฯ ใค้อีกด้วย

ประชากร ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 เริ่มมีการควบคุมประชากรอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในแผนฯ 3 สามารถกระจายบริการทางสาธารณสุขวางแผนครอบครัวไปสู่ภูมิภาคได้ทั่วถึงมากขึ้น ทำให้อัตราเพิ่มของประชากรลดลงจาก ร้อยละ 3.1 ในปี 2514 เหลือเพียงร้อยละ 2.6 ในปี 2519 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 มีการควบคุมอัตราเพิ่มของประชากร ทำให้อัตราเพิ่มประชากรลดลงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งเหลือร้อยละ 1.6 ในปี 2531 ซึ่งมีประชากรประมาณ 54,960,917 คน จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-4 ประชากรในส่วนภูมิภาคประสบปัญหายากจนอย่างหนัก จึงทำให้ประชากรอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ ๆ เป็นจำนวนมาก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนับเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้มาเป็นอันดับหนึ่ง และมีส่วนในการจ้างงานบริการและกระจายรายได้ในปี 2531 มีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศประมาณ 4,230,737 คน มากกว่าปี 2529 ซึ่งมีประมาณ 2,818,092 คน มาจากตลาดท่องเที่ยวสำคัญทั้ง เอเชีย ยุโรป และอเมริกาเป็นส่วนใหญ่ โดยจะเดินทางมาโดยเครื่องบินในช่วงเดือน พฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม เป็นส่วนใหญ่ ลักษณะการท่องเที่ยวส่วนมากจะนิยมเที่ยวแบบธรรมชาติประเพณี และวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่ง โดยจะคืนทางมาโดยเครื่องบินในช่วงเดือน พฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม
ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม สิ่งทั้งหมดนี้ให้ด้วยพลังอำนาจและต้องไปถึงเจ้าของกิจการที่รับผิดชอบไปใช้

เป็นส่วนใหญ่ มีผลทำให้แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ถูกพัฒนาให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ไก่แก่งงานเทศกาล กาลละเล่นพื้นบ้านของภาคที่ระลึก ความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพ ฯลฯ ล้วนมีส่วนสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านการศึกษามี 2531 มีจำนวนผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ 11,449,615 คน คิดเป็น 20.8% ของประชากรทั้งประเทศ เป็นระดับอุดมศึกษา 6% ของผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในด้านการบริการสาธารณสุข ยังอยู่ในระดับที่สูงมาก มีอัตราส่วนจำนวนเตียงกับประชากรโดยเฉลี่ย 1:250 ตามมาตรฐานองค์การอนามัยโลก รวมถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในประเทศไทย ไก่มีการจัดการให้บริการการท่องเที่ยวและมีตำรวจท่องเที่ยวคอยให้บริการอยู่ทุกแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย จากสภาพสังคมดังกล่าวเหล่านี้มีผลต่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวนอกจากนี้ ความมั่นคงในประเทศมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างการลงทุนในการท่องเที่ยวและความมั่นใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวอีกด้วย

ลักษณะทางกายภาพของประเทศไทยมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม และหุบเขาเป็นส่วนใหญ่ แบ่งออกเป็น 6 ภาค 73 จังหวัดลักษณะภูมิอากาศ แบ่งเป็นฤดูร้อน หนาว ฝน มีป่าไม้ แร่ธาตุ เป็นทรัพยากรหลัก ในภาคตะวันตก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูง และที่ราบชายทะเล ลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกันดังกล่าว ทำให้เกิดรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่ต่างกัน เช่น อาคารประเภทไม้ในลักษณะหุบเขา แบบทันสมัยหรูหราในเมือง และอื่น ๆ ในลักษณะภูมิประเทศเป็นแม่น้ำ ทะเล เป็นต้น ลักษณะที่ราบชายทะเลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่สามารถส่งเสริมการบริการการท่องเที่ยวได้โดยจัดรูปแบบการค้ำเป็น SINGLE UNIT, DOUBLE UNIT หรือ COMPLEX ฯลฯ ตามลักษณะความเหมาะสม สิ่งที่น่าสนใจในการจัดการพัฒนาแหล่งบริการการท่องเที่ยวชายทะเล คือ โรงแรมตากอากาศที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมในตัว จะทำให้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวสูง เพราะมีการท่องเที่ยวภายในตัวแบบครบวงจร อีกทั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้ให้การสนับสนุนกิจการประเภทโรงแรมในต่างจังหวัดไว้ด้วยจึงลดดอกเบี้ยเงินกู้และภาษีเครื่องจักรได้ โดยเฉพาะโรงแรมที่อยู่ในกลุ่มท่องเที่ยว หัวหิน - ชะอำ ซึ่งมีทั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภท ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จึงมีความเหมาะสมเป็นอย่างมาก

ดังนั้น จากนโยบายเศรษฐกิจ สังคม และลักษณะทางกายภาพที่กล่าวมาข้างต้นนี้ มีส่วนผลักดันให้เกิดแรงบันดาลใจในการนำเสนอโครงการ โรงแรมพักตากอากาศขึ้นเพื่อตอบสนองปัญหาและความต้องการ ในด้านต่าง ๆ ทั้งที่กล่าวมาเบื้องต้น และสามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษา

โครงการ โรงแรมพักตากอากาศต่อไป

1.2 เหตุผลในการ เสนอวิทยานิพนธ์

1.2.1 เหตุผลทางค่านโยบาย

เพื่อนำเสนอการลงทุนกิจการ โรงแรมพักตากอากาศให้สนองต่อแผนพัฒนาฉบับที่ 7 และฉบับแล้ว ๆ มาที่ให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องรวมถึงแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกรมชนารักษ์ที่ให้พัฒนาที่ราชพัสดุทั่วประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2.2 เหตุผลทางคามเศรษฐกิจ

เพื่อนำเสนอการลงทุนกิจการ โรงแรมพักตากอากาศให้มีการเพิ่มรายได้จากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ เพิ่มการจ้างงาน และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นทำให้เป็นการยกระดับเศรษฐกิจของประเทศและท้องถิ่นอีกด้วย

1.2.3 เหตุผลทางค่านสังคม

เพื่อนำเสนอการลงทุนกิจการ โรงแรมพักตากอากาศให้รองรับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นได้ เสริมสร้างสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น ทั้งในกวม การศึกษาการสาธารณสุขความปลอดภัย และเป็นแหล่งเผยแพร่ประเพณีและวัฒนธรรมของไทยด้วย

1.2.4 เหตุผลทางค่านกายภาพ

เพื่อนำเสนอการลงทุนกิจการ โรงแรมพักตากอากาศ ชั้นหนึ่งทันสมัย เข้ากับสภาพแวดล้อม ชายทะเล รวมทั้งเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินชายทะเลให้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก

1.3 ที่มาของปัญหา

1.3.1 จากแผนพัฒนาฉบับต่าง ๆ ตั้งแต่ 1-7 รวมทั้งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการให้บริการการท่องเที่ยวยังไม่สามารถปฏิบัติให้เอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและพัฒนาการท่องเที่ยวอยู่ในระดับอาเซียนและอินโดจีนตามแผนที่วางไว้ รวมถึงนโยบายกรมชนารักษ์ที่ส่งเสริมให้ทางเอกชนลงทุนในที่ราชพัสดุทั่วประเทศด้วย

1.3.2 ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวหัวหิน ยังมีการลงทุนการบริการการท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง รวมทั้งการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว การจ้างงาน และการกระจายรายได้ยังไม่เต็มที่เท่าที่

ควร เมื่อเทียบกับกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวหลักอื่น ๆ ทำให้เศรษฐกิจของหัวหินเจริญเติบโตช้า

1.3.3 จากจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี ทำให้ยังขาดแคลนแหล่งบริการการท่องเที่ยวและห้องพักอยู่มาก ยังขาดแหล่งเผยแพร่ประเพณีและวัฒนธรรมของไทย รวมถึงสภาพความเป็นอยู่ทั้งในด้านการศึกษาดูงาน สาธารณสุข ความปลอดภัย ยังไม่ไ้มาตรฐานพอ

1.3.4 ปัจจุบันยังขาดโรงแรมที่มีมาตรฐานในบริเวณชายหาดหัวหินและการพัฒนาที่กินบริเวณชายหาดหัวหินให้เกิดประโยชน์สูงสุดทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหัวหินซึ่งมีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูง

1.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1.4.1 ศึกษาและวางแผนงานในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหัวหินให้สามารถปฏิบัติได้ตามสภาพจริง ลดขั้นตอนในการทำงานลง เพื่อให้เอกชนสามารถลงทุนกิจการ โรงแรมได้อย่างคล่องตัว

1.4.2 ส่งเสริมการลงทุนธุรกิจ โรงแรมชั้นหนึ่งตากอากาศให้คล่องตัวและทั่วถึง เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มการจ้างงาน และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

1.4.3 จัดแหล่งบริการการท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น และเป็นแหล่งเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของไทย รวมทั้งเป็นการพัฒนาในด้านการศึกษาดูงาน สาธารณสุขความปลอดภัย และสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

1.4.4 ท้าการศึกษา และออกแบบอาคารทางสถาปัตยกรรมในการบริการที่พักและสินค้านักท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานโดยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมชายหาดหัวหินด้วย

1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1.5.1 เพื่อศึกษาแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-7 และแผนพัฒนาภาคตะวันออก โดยทั่วไปและนโยบายการท่องเที่ยว รวมถึงแผนพัฒนาจังหวัดประจวบฯ แผนพัฒนา เทศบาลตำบลหัวหิน นโยบายกรมธนารักษ์ ที่มีผลต่อโครงการ

1.5.2 เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจตั้งแต่แผนพัฒนา ฉบับที่ 1-7 สภาพการลงทุนอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ระยะเวลากว่าการท่องเที่ยวหารค่า
ไม่รายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการและใช้

การลงทุนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.5.3 เพื่อศึกษาจำนวนประชากรในประเทศ ภาคตะวันออก จังหวัดประจวบฯ เทศบาลตำบลหัวหิน และนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอันจะมีผลกระทบต่อโครงการ

1.5.4 เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อมาใช้วางแผนและออกแบบรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนภาคหัวหิน ความเป็นอยู่ของชุมชนและนักท่องเที่ยว รวมถึงองค์ประกอบของงานสถาปัตยกรรมและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.6 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

จากวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ สามารถกำหนดขอบเขตของวิทยานิพนธ์ได้โดยศึกษาดังข้อมูลทั่วไปในสถาบันต่าง ๆ อาคารตัวอย่าง กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรมในก้นนธุรกิจโรงแรมตากอากาศ ข้อมูลเชิงเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับโครงการ การวิเคราะห์ข้อมูลก้นนโยมบาย เศรษฐกิจ สังคม และกระบวนการออกแบบทางสถาปัตยกรรมทั้งหมด เพื่อให้ได้รูปแบบสถาปัตยกรรมที่เหมาะสม แนวความคิดในการออกแบบ ความเป็นไปได้ในการลงทุนของโครงการ

ส่วนในด้านการศึกษาข้อมูลทั่วไป แบ่งออกเป็นการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาข้อมูล ในก้นนโยมบายระดับประเทศ ภาคตะวันออก จังหวัดประจวบฯ และเทศบาลตำบลหัวหินที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยว
2. การศึกษาข้อมูล ในก้นนเศรษฐกิจระดับประเทศ ภาคตะวันออก จังหวัดประจวบฯ และเทศบาลตำบลหัวหิน โดยทั่วไปและเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
3. การศึกษาข้อมูลในก้นนสังคม ระดับประเทศ ภาคตะวันออก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเทศบาลตำบลหัวหิน โดยทั่วไปและการท่องเที่ยว
4. การศึกษาข้อมูล ในก้นนกายภาพ ระดับประเทศ ภาคตะวันออก จังหวัดประจวบฯ และเทศบาลตำบลหัวหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
1.7.1 วิกิคำเนื้องานวิทยานิพนธ์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งหากมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เริ่มตั้งแต่การเสนอหัวข้อเรื่อง การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การสังเคราะห์

และสรุปผลการดำเนินงานนำเสนอเพื่อกำหนดรูปแบบแนวทางที่เหมาะสม แนวความคิดในการออกแบบโดยมีลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1.7.1 ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการเก็บข้อมูลโดย

ก. เก็บรวบรวมข้อมูลขั้นปฐมภูมิ จากการสังเกต สัมภาษณ์

ข. รวบรวมข้อมูลขั้นทุติยภูมิ จากเอกสารและรายงานทางราชการหรือจาก

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาและค้นคว้า

1. ข้อมูลทางกานนโยบาย

1.1 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-7 และนโยบายในแต่ละแผน

1.2 แผนพัฒนาภาคตะวันตก กานการท่องเที่ยว

1.3 แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.4 แผนพัฒนาเทศบาลตำบลหัวหิน

2. ข้อมูลทางกานเศรษฐกิจระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

2.1 สภาพทางเศรษฐกิจ

2.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ

2.3 ผลิตภัณฑ์ประเทศเฉลี่ยต่อคน

2.4 สภาพการท่องเที่ยวโดยทั่วไป

3. ข้อมูลทางกานสังคมระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

3.1 ประชากร

3.2 การปกครอง

3.3 การศึกษา

3.4 ขนบธรรมเนียมประเพณี

3.5 การศึกษา

3.6 การสาธารณสุข

3.7 ตลาดการท่องเที่ยว

3.8 ภาวะการท่องเที่ยว

3.9 โครงสร้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานที่ว่าการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ข้อมูลทางกายภาพพระคัมภีร์ ประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

4.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

4.2 ลักษณะภูมิประเทศ

4.3 ลักษณะภูมิอากาศ

4.4 ทรัพยากร

4.5 การคมนาคม

4.6 การใช้ที่ดิน

4.7 แหล่งท่องเที่ยว

5. ข้อมูลทางด้านเทคนิคและข้อมูลทางกานสถาปัตยกรรม รวมถึงเทศบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาคารตัวอย่าง

1.7.2 ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามกระบวนการด้วยการตัดสินใจถึงต่อไปนี้

1. ข้อมูลทางด้านนโยบาย ใช้การพิจารณาประกอบวางแผนด้วยการใช้กระบวนการตัดสินใจเหตุผล หรือหลักการจากการแก้ปัญหาโดยคำนึงเป้าหมายที่นโยบายนั้นได้กำหนดขึ้น

2. ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ พิจารณาความสถิติ และแนวโน้มทางการขยายตัวของตลาดแรงงาน ทิศทางที่สอดคล้องและเกี่ยวเนื่องกับความรับผิดชอบของโครงการ หรือสถานะทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อโครงการ โดยใช้การคำนวณและการแปลค่าสถิติ

3. ข้อมูลทางด้านสังคม

3.1 พิจารณาความต้องการ ตลอดจนแนวทางสำหรับมาตรฐานทางด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและจากสถิติ ทั้งนี้เพื่อจัดองค์ประกอบพื้นที่ และความเป็นไปได้ของความสัมพันธขององค์ประกอบให้สมบูรณ์ครบวงจร

4. ข้อมูลทางกายภาพ พิจารณาการเลือกที่ตั้งโครงการในระดับภาค ระดับจังหวัด-ระดับชุมชนถึง ระดับที่ตั้งโครงการ โดยวิธีการสร้างทางเลือกและกำหนดมาตรฐานที่สำคัญของการออกแบบโครงการจากการแจกแจงค่าคะแนนหรือค่าน้ำหนักเพื่อนำมาออกแบบโครงการซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญดังต่อไปนี้

4.1. ส่วนโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
- ส่วนห้องพัก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
- ส่วนบริหาร

- ส่วนอาหาร เครื่องดื่ม
 - ภัตตาคารอาหารทะเล
 - ภัตตาคารเฉพาะ
 - เล้าจัน
 - คอฟฟี่ช็อป
 - ไนต์คลับ
 - ห้องจ๊อคเลี้ยง

- บริการทั่วไป
- ส่วนเทคนิคและซ่อมบำรุง
- ส่วนร้านค้า
- ส่วนที่จอดรถ
- ห้องประชุมสัมมนา

4.2 ส่วนสโมสรกีฬาและสันทนาการ

- ห้องเล่นเกมส.
- สนามเกอร์, บิลเลียด
- สระว่ายน้ำ
- โบว์ลิ่ง
- กีฬาทางน้ำ
- ส่วนบริหาร
- ส่วนอาหาร, เครื่องดื่ม
- สนามเทนนิส
- ห้องซาวน่า
- แสตท์คลับ
- รัชชาความปลอดภัย
- ส่วนจอกจรด

1.7.3 ขั้นตอนเสนอแนะและการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. โปรแกรมการออกแบบ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แนวความคิดในการออกแบบ

3. ข้อกำหนด ก.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องในการออกแบบ

4. การออกแบบอาคารและสภาพแวดล้อม

11.7.4. ขั้นนำเสนอ

1. ภาคข้อมูลและบทวิเคราะห์

2. ขบวนการออกแบบและวิธีการกำเนินการ ของโครงการ

2.1. แผนภูมิ

2.2. ภาพถ่าย

2.3. ตารางของค่าความสำคัญ

3. แบบทางสถาปัตยกรรม

3.1. ผังบริเวณ

3.2. แปลนอาคาร

3.3. รูปภายนอกอาคาร

3.4. รูปตัดอาคาร

3.5. ทัศนียภาพภายนอกและภายในอาคาร

3.6. หุ่นจำลอง

11.8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

11.8.1. สามารถที่จะหาแนวทางตอบสนองนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะ นโยบายหลักของกรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6-7 และนโยบายของกรมธนารักษ์

11.8.2. หลังจากการจัดตั้งโครงการแล้วนั้น จะสามารถช่วยยกระดับเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชนในท้องถิ่นได้มากขึ้น

11.8.3. สามารถที่จะหาแนวทางตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในด้านการให้บริการได้อย่างเต็มที่ มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นทั้งยังรักษานวัตกรรมวัฒนธรรมของภาคใต้ไว้ด้วย

11.8.4. กำหนดแนวทางส่งเสริมการใช้พื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและ สร้างสภาพภูมิทัศน์ที่ดีของชุมชน โดยเฉพาะบริเวณที่ตั้งโครงการ และสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9 แหล่งข้อมูล

1.9.1 ประเภทเอกสาร และกรวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1.. แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวหัวหิน - ๖๖๖ ของกรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 2.. วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
- 3.. แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเทศบาลตำบลหัวหิน

1.9.2 หน่วยงานที่สามารถค้นคว้าหาข้อมูลได้

- 1.. สำนักผัง เมือง.
- 2.. สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- 3.. กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 4.. หอสมุดมหาวิทยาลัย.
- 5.. กรมธนารักษ์.
- 6.. เทศบาลตำบลหัวหิน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาแผนนโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภายภาพ. ระกัมประเทศภาคตะวันออกเฉียงใต้ และศึกษาอาคารตัวอย่าง

2.1 การศึกษาแผนนโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภายภาพระกัมประเทศ.

2.1.1 นโยบายระกัมประเทศ.

1) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-7 และนโยบายท่องเที่ยว

ประเทศไทยเริ่มมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศมา 6 แผนแล้ว และกำลังจะเริ่มเข้าสู่แผน 7 ในเดือนตุลาคม 2534 นี้ โดยเริ่มแผน 1 ในปี พ.ศ. 2504 ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 เน้นในด้านการลงทุนในสิ่งก่อสร้างพื้นฐานเพื่อปูทางให้มีการลงทุนในภาคของเอกชน ให้มีการกระจายรายได้และการบริการทางสังคม ความคุ้มครองเพิ่มของประชากรให้อยู่ที่ 1.5% ในแผนฯ ฉบับที่ 4 ให้มีการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศที่ย่ำแย่ในแผนฯ 3 โดยมุ่งขยายการผลิตสาขาเกษตรและปรับปรุงโครงสร้างทางอุตสาหกรรมให้สามารถส่งออกได้ เร่งบูรณะและปรับปรุงการบริหารทรัพยากรหลักของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด แผนฯ ฉบับที่ 5 เร่งฉันทโยบายในแนวใหม่โดยเน้นรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจการเงินของประเทศ แก้ปัญหาความยากจนในชนบทที่ล้าหลัง เน้นภาคปฏิบัติให้ได้ผลอย่างจริงจัง และให้เอกชนมีบทบาทเข้ามามีส่วนแก้ไข้ปัญหาทางคานเศรษฐกิจของประเทศ แผนฯ ฉบับที่ 6 รักษาระกัมการขยายตัวให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 โดยเน้นลักษณะการขยายตัวที่จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจในคานสังคม มุ่งพัฒนาคุณภาพของคานเพื่อให้สามารถพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้ามีความสงบสุข เกิดความเป็นธรรมและยกระดับคุณภาพชีวิตของคานในชนบทและในเมืองให้ใกล้เคียงฐานในแผนฯ ฉบับที่ 7 เป็นคานพัฒนาต่อเนื่องมาจากแผนฯ 6 คือรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระกัมที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ มีการกระจายรายได้และกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคให้มากขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ.

นโยบายท่องเที่ยว

ในคานนโยบายการท่องเที่ยวเริ่มฉันทนโยบายอย่างจริงจังฉันทันในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 (2520-2524) โดยเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในทุก ๆ คานในเมืองหลักได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำนโยบายอื่นใดที่คัดลอกหรือดัดแปลงเนื้อหา หากใครต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทร. 02-2542000 หรือ 02-2542001

นโยบายการท่องเที่ยวในแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 (2525-2529) เพื่อตอบสนองเป้าหมายการขยายตัวกิจกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต มีดังนี้

1) ส่งเสริมและชักจูงให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางสู่ประเทศไทยมากขึ้น และให้มีเกิดเส้นทางท่องเที่ยวตามวันและได้จ่ายมากขึ้น ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยจะก้าวเน้นมาตรการชะลอการเกิดทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศให้น้อยลง เพื่อเป็นการสงวนเงินตราต่างประเทศและจะเร่งส่งเสริมให้คนไทยหันมาท่องเที่ยวภายในประเทศแทน

2) ส่งเสริมการลงทุนทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งที่มีอยู่แล้วและจะพัฒนาใหม่ให้สอดคล้องกัน.

3) สนับสนุนภาคเอกชนลงทุนบริการท่องเที่ยว ให้มีเงินทุนที่ไม่สูงและสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ รวมทั้งการสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

นโยบายการท่องเที่ยวในแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 (2530-2534) มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายหลัก โดยให้ความสำคัญกับตลาดแรงงานและกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นความทุกข์ยาก

2. เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนในการสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

นโยบายการท่องเที่ยวในแผนพัฒนา ฉบับที่ 7 (2535-2539) ได้สรุปให้ดำเนินการได้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีน โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถคงคุณภาพ และความสมบูรณ์ของธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้ให้ได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง สนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาบริการท่องเที่ยวประเภทใหม่ ๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวทางน้ำ การประชุมนานาชาติ การให้บริการท่องเที่ยวเป็นรางวัลจิตใจ เป็นต้น

2.1.2 เศรษฐกิจระดับประเทศ

1) สภาพเศรษฐกิจทั่วไป มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 ถึง 4 มากกว่าร้อยละ 7 ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ 4.4 ต่อปี ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมาย (ร้อยละ 6.6 ต่อปี) ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงมาก ประมาณร้อยละ 9.5 ต่อปี สาเหตุสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างมากมาจากการขยายตัวของการส่งออก การท่องเที่ยว และการลงทุนที่สูงมาก ในแผนพัฒนา 7 ฉบับที่ 7 คาดการณ์ว่าจะมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจประมาณ 9% ต่อปี และรายได้เฉลี่ยต่อหัว 7.6% ต่อปี

2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ จากการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในปี พ.ศ. 2531⁽¹⁾ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 1,506,976 ล้านบาท เมื่อหักค่าเสื่อมราคาอุตสาหกรรมหลักของประเทศแยกออกเป็นผลิตภัณฑ์กันต่าง ๆ คือ เกษตร 16.6% อุตสาหกรรม 24.78% ค้าส่งและค้าปลีก 15.93% บริการ 12.98% และอื่น ๆ 29.71% ทางสำนักงานสถิติกรมหลักแยกออกตามสาขาได้ดังนี้ ชาวเม็กซิโก 63.97% เลี้ยงสัตว์ 9.8% การประมง 8.64% และอื่น ๆ 17.59% มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยรวมบุคคลเท่ากับ 27,632 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) กองบัญชีประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด.

พ.ศ.
๒๕๓๕
๖๕๓๔

ตารางที่ 2.1. แสดงการเปรียบเทียบรายหัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกับประชากร ในปี 2534.

พื้นที่	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	ร้อยละ	ประชากร (พันคน)	ร้อยละ	อันดับ
ทั่วประเทศ	1,506,976	100	54,538	100	-
กทม. และปริมณฑล	754,650	50.0	8,671	15.9	1
ภาคตะวันออก	117,716	7.8	3,284	6.0	5
ภาคตะวันตก	72,131	4.8	3,206	5.9	6
ภาคกลาง	64,983	4.3	2,662	4.9	7
ภาคเหนือ	171,797	11.4	10,634	19.5	3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	179,499	11.9	18,908	34.7	2
ภาคใต้	146,196	9.7	7,173	13.2	4

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

3) ผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อบุคคล

รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของประเทศ มีค่าเท่ากับ 27,632 บาท ภาคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูงกว่าค่าเฉลี่ยคือ กรุงเทพฯ และปริมณฑลเท่ากับ 87,032 บาท และภาคตะวันออก 35,846 บาท จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวพบว่าภาคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูง จะมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ทางกลไกสำคัญกรรม คือ การบริการ อยู่ในระดับสูง (ตารางที่ 2.2)

806 020545

ตาราง 2.2 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคปี 2531

	กวม.	ตะวันออก	ตะวันตก	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	รวม
การเกษตร	23,599	21,898	21,115	14,311	58,791	57,280	53,386	250,384
เหมืองแร่/ ขอยหิน	4,579	9,155	4,541	8,452	12,601	3,682	4,644	47,657
อุตสาหกรรม	291,010	25,832	9,429	11,231	12,332	15,931	7,558	373,325
ก่อสร้าง	39,516	3,656	4,049	3,234	11,500	13,839	8,994	84,791
ไฟฟ้า/ประปา	18,698	2,761	1,812	2,205	3,041	3,102	2,691	34,314
คมนาคม/ขนส่ง	62,134	7,395	5,155	3,483	9,100	9,598	9,829	106,695
ค้าส่ง/ค้าปลีก	133,482	19,017	11,052	8,268	19,917	21,380	26,961	240,080
ธนาคาร/ ประกันภัย	43,332	3,395	2,269	1,666	5,358	4,889	4,066	64,979
ที่อยู่อาศัย	16,501	3,349	2,998	2,565	8,731	13,474	5,074	52,697
บริหารราชการ บริการ	17,004	3,698	3,262	3,613	9,204	12,907	6,706	56,396
	104,790	17,556	6,445	5,951	21,216	23,412	16,281	195,655
ผลิตภัณฑ์ภาค	754,650	117,716	72,131	64,983	171,797	179,499	146,196	1,506,976
ผลิตภัณฑ์ภาค/ ฐาน (บาท)	87,032	35,846	22,499	24,412	16,155	9,493	20,381	27,632
ประชากร (ล้านคน)	8.6711	3.284	3.206	2.662	10.634	18.908	7.173	54.538

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) บัณฑิตส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ได้มีการตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ จะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 8.4 ต่อปี จนมาถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (ปี 2530-2534) ได้มีการตั้งเป้าหมายว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 6.5 ต่อปี ในปี 2530 เป็นปีที่การท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จมากที่สุด ทั้งการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยถึง 3.5 ล้านคน เพิ่มจากปี 2529 ร้อยละ 23.59 รายได้จากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 50,024 ล้านบาท ขยายจากปีก่อนร้อยละ 34 สูงกว่าประมาณการรายได้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ที่กำหนดไว้ร้อยละ 7.4 ถึง 4 เท่าตัว จนถึงปี 2531 จำนวนนักท่องเที่ยวยังคงเพิ่มสูงขึ้นอีก มีนักท่องเที่ยวถึง 4.2 ล้านคน เพิ่มจากปี 2530 ร้อยละ 21.4 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 78,859 ล้านบาท เพิ่มจากปีก่อนร้อยละ 57.6 และยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นต่อไป

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยและรายได้จากการท่องเที่ยวไทยในปี 2525-2533

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	เพิ่ม-ลด %	ระยะเวลาพำนัก เฉลี่ย (วัน)	รายได้จาก การท่องเที่ยว (ล้านบาท)	ค่าใช้จ่ายของ นักท่องเที่ยวเฉลี่ย ต่อคนต่อวัน (บาท)
2525	2,218,429	10.06	4.79	23,879	2,247
2526	2,191,003	-1.24	4.91	25,050	2,329
2527	2,346,709	7.11	5.47	27,317	2,128
2528	2,438,270	3.90	5.58	31,768	2,335
2529	2,818,092	15.58	5.93	37,321	2,233
2530	3,482,958	23.59	6.06	50,024	2,370
2531	4,230,737	21.47	7.36	78,859	2,533
2532	4,809,508	-13.68	7.63	96,386	2,627
2533	5,298,860	-10.17	7.06	110,572	2,956

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากรายได้จากกาารท่องเที่ยวถึงกล่าวในปี 2533 ประมาณ 110,578 ล้านบาท
 สามารถแยกรายการได้ดังนี้

ค่าซื้อของที่ระลึก	38.83 %	42,936 บาท
ค่าที่พัก	23.35 %	25,823 บาท
อาหาร เครื่องดื่ม	15.07 %	16,668 บาท
ค่าเดินทางและท่องเที่ยว	13.25 %	14,650 บาท
ค่าขึ้นเงิน	7.61 %	8,411 บาท
เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	1.88 %	2,084 บาท
รวม	100 %	110,572 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 สังคมระกับประเทศ

1) ประชากร

ประชากรของประเทศไทยในปัจจุบันปี พ.ศ. 2531 มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 54.9 ล้านคน มีอัตราการเพิ่มของประชากรลดลงร้อยละ 1.5 ตามเป้าหมายประชากรในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ซึ่งลกอัตร่าเพิ่มประชากรจากประมาณร้อยละ 1.7 ในปี 2529 ให้เหลือ 1.3 ในปีสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 โดยคาดว่าจะมีประชากรประมาณ 57 ล้านคนในปี 2534 อัตราเกิดประมาณ 19.1 ต่อประชากร 1,000 คน และอัตราตายประมาณ 5.7 ต่อประชากร 1,000 คน สักส่วนวัยเด็กลดลงในขณะที่ประชากรวัยทำงานและผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้น คาดว่าสิ้นปี 2543 จะมีประชากรประมาณ 63.3 ล้านคน และสัดส่วนของวัยเด็กจะลดลงเหลือร้อยละ 26 ผู้สูงอายุเพิ่มเป็นร้อยละ 8 ที่เหลือร้อยละ 66 จะเป็นประชากรวัยแรงงาน ฉะนั้นประเทศไทยของประสมัญหาการว่างงานและการทำงานต่ำกว่าระดับที่ออกไปอีก นอกจากนั้นโครงสร้างครอบครัวไทยมีขนาดเล็กลง และมีลักษณะเป็น "ครอบครัวเดี่ยว" มากขึ้น แทนที่จะรวมอยู่กับพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย อย่างในอดีต และที่มีการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติใน โดยอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีพสมัยใหม่.

การพัฒนาคนต่าง ๆ เช่น การปรับปรุงคุณภาพครูและสุขภาพอนามัย การศึกษาระดับต่าง ๆ การสื่อสารและกรมคมนาคม ตลอดจนการเพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร เป็นสาเหตุสำคัญให้อัตร่าตายรวมอัตร่าตายทารก และอัตร่าการไม่รูหนังสือลดลงอย่างมาก การย้ายถิ่นในลักษณะต่าง ๆ มีมากขึ้น ฉะนั้นควมเป็นชุมชนเมืองจะขยายตัวมากขึ้นและมีจำนวนของประชากรเมืองมากขึ้นตามมา ในปี 2527 มีประชากรประมาณ 13 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 26 อกตั้งอยู่ในเขตเมือง ซึ่งประกอบด้วยเขตเทศบาลทุกแห่งและสภาภิบาลที่มีประชากรตั้งแต่ 5,000 คนขึ้นไปและมีความหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 1,000 คน/ตร.กม.. คาดว่าประชากรเมืองจะเพิ่มขึ้นเป็น 1.6 ล้านคน/ค้อยละ 29 คนในปี 2547. ประมาณครึ่งหนึ่งจะอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งจะต้องการทรัพยากร เพื่อจัดหาบริการสังคม ชุมชนเมืองเป็นจำนวนมากในอนาคต

2) การปกครอง

ประเทศไทยแบ่งการปกครองออกเป็น 6 ภาค 73 จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียง ภาคตะวันตก และภาคใต้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การรวมของสถาบันราชการที่สำคัญ และเป็นศูนย์กลางของประเทศอยู่ที่กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ

ตารางที่ 2.4 จำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากร ปี พ.ศ. 2531

ภาค	ประชากร (คน)	ความหนาแน่น ต่อ ตร.กม.
ทั่วราชอาณาจักร	54,960,917	107.111
กรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล	8,509,386	11,096.32
กรุงเทพมหานคร	5,716,779	3,652.43
ภาคกลาง	2,791,937	168.26
ภาคตะวันออก	3,595,222	98.49
ภาคตะวันตก	3,217,428	74.74
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19,254,245	114.03
ภาคเหนือ	10,731,609	63.26
ภาคใต้	6,361,090	97.02

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

3) การศึกษา

สภาพทั่วไปทางการศึกษา ในปี พ.ศ. 2531 มีผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ประมาณ 111,449,615 คน โดยแยกออกเป็น ระดับก่อนประถมศึกษา - มีชัยพลดา สายสามัญ (1) 10,341,131 คน คิดเป็น 90.3% ของผู้ศึกษาทั้งหมด มีจำนวนห้องเรียน 363,439 ห้อง ระดับอาชีวศึกษา 403,566 คน คิดเป็น 3.5% ระดับปริญญาตรี 685,003 คน คิดเป็น 6% (ไม่นับรวมวิทยาลัยครูต่าง ๆ) และระดับสูงกว่าปริญญาตรี 19,985 คน คิดเป็น 0.17% จำนวนอาจารย์ประจำในระดับอุดมศึกษาของรัฐปีประมาณ 14,826 คน คิดเป็นอัตราส่วนต่อนักศึกษาประมาณ 1:43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ (สถิติพิเศษเฉพาะผู้ที่ศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ไม่รวมสถิติของกระทรวงมหาดไทย)

4) ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีมรดกทางอภิมรดกมากมาย เคียงข้างเรื่องมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย อยุธยา จนกระทั่งสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ทำให้มีศิลปวัฒนธรรมตลอดจนประเพณีมากมาย ประเพณีและวัฒนธรรมเหล่านี้ อาจแบ่งได้ (1) 5 ประเภท คือ

1. งานเทศกาลประเพณี เช่น งานเทศกาลสะพานข้ามแม่น้ำแคว งานเทศกาลตรุษจีนปากน้ำโพ งานเทศกาลลอยกระทงสุโขทัย งานเทศกาลสงกรานต์เชียงใหม่ เป็นต้น

2. ประเพณีและการละเล่นพื้นบ้าน เช่น งานมวย การเล่นเชิดหุ่น งานปี่พาทย์ หนังตะลุง วรรณกรรม งานแข่งเรือ เป็นต้น

3. การประติมากรรมของฝากที่ระลึก เช่น ผ้าไหม ผ้าไหมมัดหมี่ ผลไม้พื้นเมืองต่าง ๆ เป็นต้น

4. วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ และความเป็นอยู่ เช่น การทำน้ำตาลโตนด การเลี้ยงผึ้ง การปั้นเครื่องปั้นดินเผา การหล่อพระพุทธรูป เป็นต้น

5. วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย ไทแก กระเหรี่ยง มอญ ลาวเวียง เป็นต้น โดยแสดงถึงความเป็นอยู่ การแต่งกาย ประเพณี และการละเล่นต่าง ๆ

(2) กัมศาสนา จำนวนผู้นับถือศาสนาต่าง ๆ นับตั้งแต่ปี 2524 ถึงปี 2528 มีผู้นับถือศาสนาพุทธประมาณ 95% อิสลาม 3.9% คริสต์ 0.53% และอื่น ๆ 0.6% ของประชากรทั้งประเทศ.

จำนวนศาสนสถาน วัดของศาสนาพุทธมีอัตราส่วนร้อยละสูงถึงร้อยละ 90.8 รองลงมาได้แก่ จำนวนมัสยิดประมาณร้อยละ 6.9 จำนวนวัดคริสต์ประมาณร้อยละ 2.2 ถ้าพิจารณาถึงการกระจายของจำนวนวัดและจำนวนพระภิกษุในแต่ละภาคของประเทศในช่วงปี 2524-2528 พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนวัดมากที่สุดประมาณร้อยละ 47.6 ของจำนวนวัดทั้งหมดในประเทศ ภาคใต้เป็นภาคที่มีจำนวนวัดน้อยที่สุดประมาณร้อยละ 7.5 ทั้งนี้เนื่องจากภาคใต้มีประชากรส่วนใหญ่มีผู้นับถือศาสนาอิสลาม

จำนวนพระภิกษุพบว่า ภาคกลางมีจำนวนพระภิกษุมากที่สุด ประมาณร้อยละ 47.3 ของจำนวนพระภิกษุทั่วประเทศ รองลงมาได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณร้อยละ 30.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ว่าห้ามการใช้นามเพื่อการตีพิมพ์ในนิตยสารออกให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าภาคใดที่มีจำนวนพระภิกษุน้อยที่สุดประมาณร้อยละ 9.7 เช่นเดียวกับจำนวนวัดไม่ว่าการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
(2) กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

5). การสาธารณสุข

การบริการสาธารณสุขในประเทศไทยปัจจุบันอยู่ในระดับที่สูงมาก เมื่อได้พิจารณาอัตราส่วนระหว่าง จำนวนเตียง/ประชากร โดยเฉลี่ยทั่วประเทศ 1:750 ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนสถานพยาบาลในระดับชุมชนครอบคลุมทั่วทุกอำเภอ แต่อย่างไรก็ตามในท้องที่บางส่วนยังขาดแคลนอยู่

จำนวนสถานพยาบาลทั้งหมด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) มีประมาณ 66,884 เตียง (ปี พ.ศ. 2533) เป็นของรัฐบาล 60,936 เตียง และของเอกชน 5,948 เตียง

6). ตลาดการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกกับตลาดท่องเที่ยวทั่วโลก

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งเป็นตลาดท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลกและมีแนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวสูง โดยในช่วง พ.ศ. 2526-2528 ภูมิภาคนี้มีการขยายตัวทางการท่องเที่ยวในอัตราที่ไม่สูงนัก และในช่วง พ.ศ. 2530-2531 เมื่อการขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวของโลกสูงถึงอัตราร้อยละ 7.7 และร้อยละ 8.8 ในปีดังกล่าว ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจึงได้มีการขยายตัวทางการท่องเที่ยวสูงสุดคืออัตราร้อยละ 17.8 ประกอบกับการขยายตัวของเศรษฐกิจและธุรกิจการบินในภูมิภาคนี้เพิ่มสูงในอัตราร้อยละ 6 และร้อยละ 1:1.2 ตามลำดับ จึงส่งผลให้มีการเกินทางในภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้นทั้งในกณธุรกิจและการท่องเที่ยว

การคาดการณ์การเกินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ใน พ.ศ. 2531 ถึง 2543 พบว่า การเติบโตของนักท่องเที่ยวที่จะเกินทางสู่ประเทศท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้มีอัตราประมาณร้อยละ 7 ต่อปี ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ ได้แก่ อัตราการเติบโตของรายได้ในประเทศต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายในการเกินทางและการขึ้นลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

รูปแบบการเกินทางที่มีแนวโน้มเพื่อออกไปพักผ่อนเพิ่มขึ้นสูงคือการเกินทางเพื่อธุรกิจหรือการไปเยี่ยมญาติและเพื่อ ทำให้มีการเกินทางท่องเที่ยวตามชายหาดและแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้มากขึ้น เป็นผลให้อัตราการเติบโตที่ขึ้นลงตามฤดูกาลเพิ่มขึ้น การเกินทางไปหลาย ๆ ประเทศในครั้งเดียวจะน้อยลง และระยะเวลาพักผ่อนเฉลี่ยในประเทศที่นักท่องเที่ยวเกินทางไปจะเพิ่มขึ้น

การคาดการณ์การเติบโตของนักท่องเที่ยวของประเทศปลายทางในภูมิภาคเอเชีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเอาไว้ใช้งานเพื่อการสื่อสารเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต จากรายงานประจำปี: 1989 ของ FATF พบว่าประเทศไทยจะมีอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวที่เกินทางเข้ามาประมาณร้อยละ 9 ต่อปี โดยใน พ.ศ. 2543 จะมีนักท่องเที่ยวเกิน

ทางเข้ามาประมาณ 1.2 ล้านคน หรือเฉลี่ยเดือนละ 10 ล้านคน จะมีผลต่อการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว และกระจายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ

7.) ภาวะการท่องเที่ยวของประเทศไทย

1.) สถานการณ์ท่องเที่ยวต่างประเทศ

- จำนวนนักท่องเที่ยว ที่มาและวันพักเฉลี่ย

ในช่วง พ.ศ. 2529-2533 สถานการณ์ท่องเที่ยวต่างประเทศของไทยเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ย 17.6 ต่อปี หรือเพิ่มขึ้นประมาณเกือบเท่าตัวในช่วง 4 ปี และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในอัตราประมาณร้อยละ 32 ต่อปี ซึ่งมีผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศ จากข้อมูลใน พ.ศ. 2533 มีนักท่องเที่ยวทั้งหมด 5,298,860 คน สถานการณ์ท่องเที่ยวส่วนใหญ่โตแก่ เอเชียแปซิฟิก มีนักท่องเที่ยวเข้ามา 62.4% รองลงมาคือ ยุโรป 23.2% และสถานที่ที่มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับคือ อเมริกาเหนือ 6.9% เอเชียใต้ 5% ตะวันออกกลาง 1.8% และแอฟริกา 0.6%

ทั้งนี้สถานการณ์อัตราการขยายตัวสูงคือ ยุโรป เอเชียตะวันออก และแปซิฟิกและ อเมริกา
วันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ยในปี 2533 7.06 วัน ต่ำกว่าปี 2532 เล็กน้อย เฉลี่ยนักท่องเที่ยวที่มีวันพักเฉลี่ยมากที่สุดคือ โตแก่ ยุโรป 10.74 วัน รองลงมา โตแก่ ตะวันออกกลาง 10.22 วัน แอฟริกา 8.10 วัน อเมริกา 7.54 วัน เอเชียใต้ 6.16 วัน และเอเชียแปซิฟิก 5.48 วัน (ดังตารางที่ 2.3)

ตารางที่ 2.5 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยและวันพักเฉลี่ย

กลุ่มประเทศ	นักท่องเที่ยว : ล้านคน			อัตราเพิ่ม (%)	วันพักเฉลี่ย วัน
	2527	2532	2533		
อเมริกา	0.19	0.37	0.37	- 8.17	7.54
ยุโรป	0.48	1.21	1.23	- 11.06	10.74
แอฟริกา	0.02	0.03	0.03	- 25.94	8.10
ตะวันออกกลาง	0.10	0.11	0.09	- 27.40	10.22
เอเชียตะวันออกแปซิฟิก	1.35	2.84	3.31	- 11.86	5.84
เอเชียใต้	0.21	0.25	0.27	- 7.07	6.16
รวม	2.35	4.81	5.30		เฉลี่ย 7.06

ที่มา :: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

— โครงสร้างของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ —

ก) การเดินทางของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวต่างประเทศส่วนมากนิยมเดินทางมาเที่ยวในประเทศไทยทางเครื่องบินจากแก๊งค์ยุโรป อเมริกา แอฟริกา ฯลฯ ในปี 2533 มีประมาณ 4,332,581 คน เพิ่มขึ้นจากเดิม 10.72% ของลงมาจากไทยทางบกได้แก๊งค์ประเทศแถบเอเชียอาคเนย์เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ ฯลฯ มีประมาณ 850,401 คน เพิ่มขึ้น 4.15% และทางเรือ 125,878 คน เพิ่มขึ้นจากเดิม 41.85%

ข) ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

จากรายได้จากนักท่องเที่ยวที่หารายได้เข้าประเทศไทยประมาณ 110,572 ล้านบาท โดยเฉลี่ยนักท่องเที่ยวต่างประเทศจะใช้จ่ายเงินค่าและประมาณ 2,956 บาทต่อวันต่อคน คิดเป็นอัตราเพิ่ม 12.5% ในปี 2533 และสามารถแยกจ่ายค่าใช้จ่ายได้ดังนี้ ค่าซื้อของที่ระลึก 38.83% ค่าที่พัก 23.35% ค่าอาหาร-เครื่องดื่ม 15.07% ค่าเดินทาง 13.25% ค่าบันเทิง 7.61% และอื่น ๆ 1.88%

ค) เพศ - อายุ

จากการสำรวจของ ททท. ในปี 2533 มีนักท่องเที่ยวชาย 63.84% และนักท่องเที่ยวหญิง 36.16% อายุต่ำกว่า 15 ปี 4.67% 15-24 ปี 11.37% 25-34 ปี 29.72% 35-44 ปี 23.74% 45-54 ปี 16.06% 55-64 ปี 9.71% มากกว่า 65 ปี 4.73% จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวในประเทศไทยส่วนมากมีอายุอยู่ระหว่าง 25-34 ปี

ง) อาชีพของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนมากจะเป็นผู้ที่ถืออาชีพประกอบธุรกิจค้าขายส่วนตัว 24.37% รองลงมาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา 18.02% ไม่มีอาชีพ 11.79% พนักงานบริษัทต่าง ๆ 10.70% และอื่น ๆ

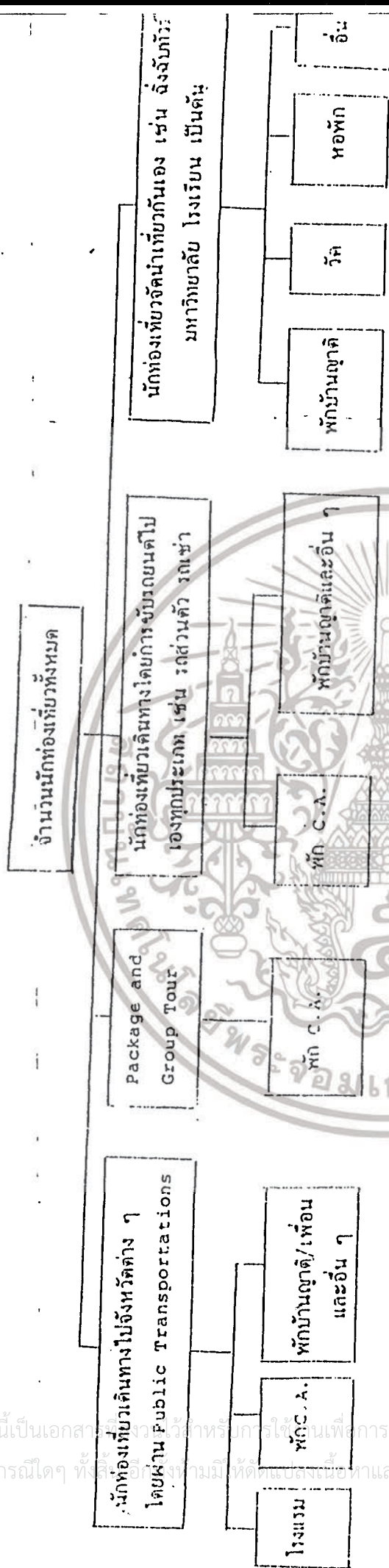
จ) พฤติกรรมก่อเกิดทางจากการสำรวจในปี 2533 ของ ททท. ปรากฏว่าเป็นผู้ที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก 57.12% และผู้ที่เคยมาเยือนแล้ว 42.88% ลักษณะการเกิดทางเป็นกลุ่มทัวร์ 45.63% และไม่เป็นกลุ่มทัวร์ 54.37% จุดประสงค์ของการมาเยือนแบ่งเป็นพักผ่อน 89.98% ซึ่งมากที่สุดโดยรองลงมาเป็น ทำธุรกิจ 7.37% ประชุม 0.76% ราชการ 0.52% และอื่น ๆ 1.37%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งนี้หากมีเหตุใดแต่สิ่งเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด) พฤติกรรมก่อเกิดทางจากการสำรวจในปี 2533 ของ ททท. ปรากฏว่าเป็นผู้ที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก 57.12% และผู้ที่เคยมาเยือนแล้ว 42.88% ลักษณะการเกิดทางเป็นกลุ่มทัวร์ 45.63% และไม่เป็นกลุ่มทัวร์ 54.37% จุดประสงค์ของการมาเยือนแบ่งเป็นพักผ่อน 89.98% ซึ่งมากที่สุดโดยรองลงมาเป็น ทำธุรกิจ 7.37% ประชุม 0.76% ราชการ 0.52% และอื่น ๆ 1.37%

ที่เดินทางมาเที่ยวในประเทศไทยจะพักโรงแรมรองลงมาคือ บ้านเพื่อน 0.67% พักที่

แผนภูมิที่ 1 แสดงที่มาของนักท่องเที่ยวในประเทศไทย

นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
 จำนวนนักท่องเที่ยว ให้นิยามความดังนี้คือ - นักท่องเที่ยว 1 คน เดินทางไปเที่ยวที่ใดที่หนึ่ง 1 ครั้ง เท่ากับนักท่องเที่ยว 1 คน
 - นักท่องเที่ยว 1 คน เดินทางไปเที่ยวที่ใดที่หนึ่ง 2 ครั้ง เท่ากับนักท่องเที่ยว 2 คน
 = Plane, Train, Bus etc.
 = Commercial Accommodations such as Hotel, Guest House, Bungalow, Raft etc.

C.A.

เกษตรศาสตร์ 0.30% และอื่น ๆ

2.. ตลาดนักท่องเที่ยวชาวไทย.

การ เดินทาง ของนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนมากประมาณร้อยละ 40 จะ เป็นนักท่องเที่ยวภายในภูมิภาคของตน. และนิยมเดินทางเป็นกลุ่มเพื่อนและกลุ่มครอบครัว โดยเฉพาะ ในช่วงปีภาคเรียน. วันหยุดสุดสัปดาห์และช่วงเทศกาลต่าง ๆ. นโยบายของรัฐที่นำมาในระยะแผนพัฒนา. ฉบับที่ 5 และ 6 ในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การฟื้นตัวของท้องถิ่นในการ ส่งเสริมและพัฒนาคณะท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน. การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว. การขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยว และกรเก็บโททางเศรษฐกิจในช่วงต้นแผนพัฒนา. ฉบับที่ 6 ที่สูงถึงร้อยละ 11. ทำให้ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจและกำลังซื้อบริการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพิ่มขึ้น. แนวโน้มการ เดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคต่าง ๆ มีจำนวนเพิ่มขึ้น. โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทย คือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดต่าง ๆ แหล่งท่องเที่ยวแถบภูเขา อุทยานแห่งชาติ และแหล่งท่องเที่ยวในเมือง. กลุ่มพื้นที่ชะอำ - หัวหิน ซึ่งมีทรัพยากร การท่องเที่ยวทั้งกล่าวอยู่พร้อม. จึงจัดเป็นพื้นที่การท่องเที่ยวที่สำคัญของตลาดนักท่องเที่ยวชาวไทย

8) ฤดูกาลท่องเที่ยว.

ในปี 2533 มีนักท่องเที่ยวเข้ามามากที่สุด 3 เดือน คือ เดือนพฤศจิกายน 491,309 คน คิดเป็น 9.27% ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด. เดือนธันวาคม 518,529 คน คิดเป็น 9.79% และมกราคม 483,237 คน คิดเป็น 9.12% เดือนที่มีนักท่องเที่ยวน้อยที่สุดคือเดือน พฤษภาคม 372,540 คน (ตารางที่ 2.6) ในช่วงเดือนธันวาคมเป็นเดือนที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุด จากเยอรมัน อังกฤษ สิงคโปร์ มาเลเซีย. เดือนมกราคมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มักเป็นชาวออสเตรเลีย. ภูมิภาคพื้นทวีปและฮ่องกง. เดือนมีนาคม ฝรั่งเศส เดือนสิงหาคม ชาวซาอุดีอาระเบีย เดือนตุลาคม เป็นนักท่องเที่ยวอเมริกันมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.6 สถิตินักท่องเที่ยวแยกเป็นรายเดือน

เดือน	1989		1990	
	จำนวน (คน)	(%)	จำนวน (คน)	(%)
รวม	4,809,508	100	5,298,860	100
ม.ค.	392,973	8.17	483,327	9.12
ก.พ.	445,271	9.26	450,067	8.49
มี.ค.	436,935	9.08	453,804	8.56
เม.ย.	363,815	7.56	443,901	8.38
พ.ค.	351,914	7.32	372,540	7.03
มิ.ย.	343,140	7.13	383,367	7.23
มิ.ค.	426,650	8.87	444,740	8.39
ค.ค.	418,958	8.71	467,682	8.83
ก.ย.	323,024	6.72	377,554	7.13
ต.ค.	379,960	7.90	412,160	7.78
พ.ย.	444,541	9.24	491,309	9.27
ธ.ค.	482,327	10.03	518,529	9.79

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9) รูปแบบของกรรทองเที่ยว

รูปแบบของกรรทองเที่ยวของนักทองเที่ยวชาวต่างประเทศ (1) ส่วนมากนิยมทองเที่ยวแบบพักผ่อนช่ายทกค. ฉวมแคค เล่นน้ำทะเลมากที่สุด รองลงมาคือ เที่ยวชมธรรมชาติ ซอลินค้าพื้นเมือง เข้าทองอาหาร ฟังเพลง ทกปลก ซึ้นน. เล่นเรือใบ เล่นกีฬา สวมลำคัม. ส่วนนักทองเที่ยวชาวไทยก็คล้ายกับนักทองเที่ยวชาวต่างประเทศ

10) การคาดกรวมควมทองกรรจำนวนทองพัค

ในการคาดกรวมจำนวนทองพัคของโรงแรมทั่วประเทศ โดยสดมภ์วิจัยสังคมจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยและ ซี - เอส - เอนา จำกัด เมษายน 2533 ได้ทำการประมาณการนักทองเที่ยวเฉลี่ยเพิ่มขึ้นปีละ 9% ทอปี. จะได้ดังตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 การประมาณควมทองการทองพัคโรงแรม

ปี พ.ศ.	ประมาณการนักทองเที่ยว ทางประเทศ (ล้านคน)	จำนวนที่ทองการ	จำนวนเพิ่ม
2532	4.8	93,981	20,255
2533	5.2	101,319	7,338
2534	5.7	110,008	8,689
2535	6.2	118,945	8,937
2536	6.8	129,147	10,202
2537	7.4	139,692	10,545
2538	8.7	151,619	11,927
2539	8.8	164,090	12,471

หมายเหตุ. จำนวนทองพัคเพิ่มจากฐานปี 2530

ที่มา : กรรทองเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ที่มา: แบบสอบถามในแต่ละกิจกรรม (ศูนย์มันทนาการหัวหิน)

2.1.4. ถิ่นปลูกพืชไร่ประเภท

1.) ชนิดทางภูมิศาสตร์

ประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชีย ทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปอยู่ในเขต
เขตร้อน ละติจูดละติจูดที่ 5° 37' เหนือถึง 20° 27' เหนือและลองจิจูดที่ 97° 22'
ตะวันออกถึง 105° 37' ตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 518,000 ตารางกิโลเมตร แบ่งพื้นที่ออก
เป็น 6 ภาค 73 จังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียงดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศพม่าและลาว
- ทิศใต้ ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา ลาว และอ่าวไทย
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับประเทศพม่าและมหาสมุทรอินเดีย

2.) ลักษณะภูมิประเทศ

โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศ แบ่งออกเป็น 5 เขตใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ที่ราบลุ่มตอนกลาง: เขตที่ราบลุ่มได้รับอิทธิพลจากแม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งพัดโคลนตมมา
พัฒนาบริเวณนี้
2. บริเวณชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย: พื้นที่บริเวณนี้มีลักษณะเป็นลูกคลื่น
ลูกคู่ๆ แนวตั้งๆ ชายฝั่งมีลักษณะเว้าแหว่ง
3. ที่สูงภาคพื้นทวีป: บริเวณที่สูงทางภาคเหนือและภาคตะวันตก
4. คาบสมุทรภาคใต้: มีลักษณะยาวและแคบยื่นลงไปใ้ในคาบสมุทรอินโดจีน แบ่งออกเป็น 2
ชายฝั่งคือ ชายฝั่งตะวันออกและชายฝั่งตะวันตก
5. ที่ราบสูงโคราชอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

3) ลักษณะภูมิอากาศ ประเทศไทยแบ่งลักษณะสภาพอากาศออกเป็น 3 ฤดูคือ

ฤดูร้อน อยู่ในช่วงเดือนมกราคมถึง เมษายน ฤดูฝน อยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึง ตุลาคม
และฤดูหนาว อยู่ในช่วงเดือนตุลาคมถึงมกราคม โดยมีมรสุมพัดผ่านคือ ลมมรสุมทางทิศตะวัน
ออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมทางทิศตะวันตกเฉียงใต้และใต้ของภูมิภาคนี้ 33° - 38° เหนือ
ความชื้นสัมพัทธ์ 55 - 100% ฝนเฉลี่ยปีละ 1,551 มิลลิเมตร

4) ทรัพยากรธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ทางเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยที่สำคัญ ๆ ได้แก่ พลังน้ำ - ถ่านหิน - สังกะสี - ทองแดง - สังกะสี - สังกะสี
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีแหล่งแร่ดีบุกและดีบุกในเขตภาคใต้ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ
ไปใช้ แพร่ชาตุ ซึ่งนับได้ว่ามีผลต่อการพัฒนาประเทศไทยเป็นอย่างมาก แคปเจอร์นี้ทรัพยากรเหล่านี้

นั้นได้พัฒนาให้เกิดผลทางสังคม เศรษฐกิจ อันได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และมีการสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมต่าง ๆ มากมาย

5). การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ประเทศไทยนับได้ว่าเป็นประเทศเกษตรกรรม เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม อดิพิส่วนใหญ่ของประชากรคือ ทดประกอบอาชีพทางภาคเกษตร ลักษณะการใช้ที่ดินขึ้นอยู่กับลักษณะของภูมิประเทศ

ภาคกลางของประเทศเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นพื้นที่ ๆ ที่มีความอุดมสมบูรณ์มากที่สุด ประชาชนมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด

ภาคเหนือพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่มีที่ราบลุ่มเล็กน้อย ผลผลิตทางการเกษตรที่เด่นชัดได้แก่ ผลผลิตของพืชเมืองหนาว

ภาคใต้และภาคตะวันออกเป็นอาณาเขตที่ติดกับชายทะเล ซึ่งลักษณะการใช้ที่ดินเป็นเกษตรกรรมส่วนหนึ่งของประชากร ในท้องถิ่น แต่ประชากรอีกส่วนหนึ่งประกอบอาชีพประมงซึ่งจะเป็นการส่งเสริมทางภาคอุตสาหกรรม

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ลักษณะที่ราบสูงสลับภูเขา คุณภาพของดินต่ำขัดแย้งมีพื้นที่ถาวรขวง จึงทำให้อาชีพหลักของสภาพอากาศต่าง ๆ ไม่ทั่วถึง นับได้ว่าเป็นภาคที่มีความแห้งแล้งมากที่สุด

6). การคมนาคม

ลักษณะการคมนาคมแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1). การคมนาคมทางบก:

จากอดีตที่ไม่มีการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่และวิวัฒนาการทางกัณการคมนาคมขนส่ง จึงก่อให้เกิดการสัญจรทางบกโดยพทหนะต่าง ๆ ปัจจุบันการสร้าวงถนนเชื่อมต่อกัจังหวัดต่าง ๆ นั้นสมบูรณ่มาก คือสามารถทำไค้อย่างทั่วถึงและยังไค้มีการพัฒนายั้ขึ้น คือการสร้าวงทางสายพิเศษเส้นต่าง ๆ เพื่อแบ่งเบาภาระการสัญจรของรถยนต์ อันส่งผลให้เกิดความสมบูรณไค้การคมนาคมขนส่งทางบกชั้นสูงสุด

นอกจากนี้การคมนาคมทางบกที่สำคัญอีกประเภทหนึ่ง คือ การคมนาคมทางรถไฟซึ่งเป็นบริการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าของรัรัฐอีกทั้งยังมีกรวางแผนนำระบบรถไฟฟ้าเข้ามาให้บริการในขนาดคณัไกลนี้้อีกประเภทหนึ่ง

ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม การพัฒนาประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) การคมนาคมทางน้ำ

เนื่องจากลักษณะทางภูมิประเทศของประเทศไทย จำแนกได้ 2 ลักษณะคือ ส่วนที่กึ่งทะเล และส่วนที่ไม่กึ่งทะเล การคมนาคมทางน้ำจึงแยกได้ 2 ลักษณะอีกเช่นกันซึ่งได้แก่ การคมนาคม โดยใช้น้ำ ลำคลอง ในส่วนที่ไม่กึ่งทะเล โดยมีแม่น้ำที่สำคัญหลายสายไหลมาบรรจบกันที่ บริเวณภาคกลางของประเทศ จึงส่งผลให้ภาคกลางเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำ ซึ่งในยุค ปัจจุบันนี้ก็ยังมีการใช้กันอยู่ แม้ว่าสภาพจะลดน้อยลงไปบ้างจากการพัฒนาทางหลวงและถนนสายต่าง ๆ

นอกจากนี้แล้วพื้นที่ที่กึ่งทะเล ก็มีการคมนาคมขนส่งทางทะเลอีกต่างหาก ทั้งด้านอ่าวไทย และมหาสมุทรอินเดีย ปัจจุบันประเทศไทยมีท่าเรือที่สำคัญ 3 แห่งคือ ท่าเรือคลองเตย และท่าเรือสัตหีบ และในอนาคตอันใกล้นี้ก็มีนโยบายสร้างท่าเรือขนาดเล็กที่ภาคใต้ซึ่งได้แก่ สงขลาและกระบี่ อันจะส่งผลให้การขนส่งสินค้ารวดเร็ว พร้อมยังสามารถรองรับเรือเดินสมุทรที่เข้ามาเทียบท่าได้มากขึ้น

(3) การคมนาคมทางอากาศ

จากสภาพที่ตั้งประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการบินในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จึงทำให้การส่งเสริมและพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางอากาศเพิ่มขึ้น เช่น การจัดสร้างและขยายสนามบินต่าง ๆ ให้เป็นสนามบินนานาชาติ ถึงอย่างนั้นก็ยังมีข้อเสียคือ

- ภาคกลาง : กทม. (กรุงเทพฯ)
- ภาคเหนือ : เชียงใหม่
- ภาคใต้ : สงขลาและภูเก็ต
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : อุบลราชธานี
- ภาคตะวันออก : อุตะเขต (ชลบุรี)

นอกจากนี้ยังมีโครงการพัฒนาสนามบินอื่น ๆ อีก เพื่อให้ได้มาตรฐานทางการบินที่เพิ่มมากขึ้น ตามความต้องการในอนาคต

7.) สถานที่ท่องเที่ยว

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยว ธรรมชาติและวัฒนธรรม ประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่เอกลักษณ์เด่น จึงดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว โดยแบ่งแยกตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 3 ประเภทคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับว่าเป็นการโฆษณาหรือการรับประกันในประการใด

(1) ประเภทธรรมชาติ

ไถ่เก๋ น้ำตก อุเขา ถ้ำ น้ำพุร้อน เขตกองมพันธุสัตว์ สวนสัตว์ อุทยาน
แห่งชาติ ทะเล หาดทราย ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน แหล่งน้ำจืด และอ่างเก็บน้ำ

(2) ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศาสนา

ไถ่เก๋ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑ์
ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง และอนุสาวรีย์

(3) ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม

ไถ่เก๋ งานเทศกาลประจำปี งานประเพณี ศูนย์วัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ระเบียบภาคตะวันตก

2.2.1 นโยบายระเบียบภาคตะวันตก

1) แผนพัฒนาการทอง เทียวภาคตะวันตก

ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 (2525-2529) ได้มีการกำเนินการพัฒนาที่ดิน หากทรายชายทะเลในบริ เวณหัวหินและชะอำได้ เป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ได้มาทัศนศึกษาที่ บริเวณนี้มากขึ้น รวมทั้งปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐาน ให้ดีขึ้นเช่น เส้นทางคมนาคม การสื่อสาร - น้ำอุปโภคบริโภค และสถานประกอบการที่ให้บริการต่าง ๆ เป็นต้น อันเป็นผลช่วยแก้ปัญหาการว่างงานของภาคและทำให้เกษตรกรและชาวประมงมีรายได้จากตลาดขายสินค้าพื้นเมืองเพิ่มขึ้นอีก ทางหนึ่งด้วย

ในแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 (2530-2534) มีวัตถุประสงค์หลักอยู่ 2 ประการคือ

- (1) เพิ่มเงินตราต่างประเทศจากการพัฒนาการท่องเที่ยว
- (2) เพื่อกระตุ้นการพัฒนา ซึ่งจะส่งผล ได้ไกลตลอดแทนสูงสุดแก่พื้นที่ภาคตะวันตก

ในรูปของชายใกล้และกระจายงาน โดยมีกฎ เปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมและสังคมน้อยที่สุด

ในแผนพัฒนา ฉบับที่ 7 (2535-2539) มีนโยบายการพัฒนาพื้นที่เฉพาะในภาคตะวันตกดังนี้

- (1) วางแนวทางในการพัฒนาเรื่องหลัก ๆ ที่สำคัญดังนี้
 - ใช้ประโยชน์จากศักยภาพของทรัพยากรน้ำที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ในลุ่มแม่น้ำแม่กลอง
 - ส่ง เสริมให้เป็นศูนย์กลางการบริหารทางถนนอุตสาหกรรม
- (2) สนับสนุนทางพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาค
 - จังหวัดราชบุรี เป็นศูนย์กลางการค้า บริการและบริหาร และเขตอุตสาหกรรม

นคร เกษตร

2.2.2 เศรษฐกิจระเบียบภาคตะวันตก

1) ผลิตภัณฑ์ภาค

ภาคตะวันตกเป็นภาคที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น 72.13,11 ล้านบาทในปี 2531 จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์สูงสุดคือ นครปฐม มีมูลค่า 20,003 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 27.73 ของลงมาได้แก่ ราชบุรี 15,815 ล้านบาท คิดเป็น 21.92% สุพรรณบุรี 13,101 ล้านบาท คิดเป็น 18.16% ประจวบคีรีขันธ์ 11,954 ล้านบาท คิดเป็น 16.57% สาขาของผลิตภัณฑ์รวมทั้งรายได้ให้แกภาคตะวันตกคือ สาขาเกษตรกรรม มีมูลค่า 21,115 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 29.27 ของ

ผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นตัวหลัก 14,091 ล้านบาท สูงที่สุดในสาขาเกษตรกรรม ผลิตภัณฑ์สาขาค้าปลีก - ส่ง ทว่ารายได้ ของลงมาคือ 11,052 ล้านบาท และอุตสาหกรรม 9,429 ล้านบาท สาขาบริการ 6,445 ล้านบาท คิดเป็น 8.93% ของผลิตภัณฑ์ภาคนี้ไว้ว่า มีบทบาทน้อยมาก แสดงว่าการพัฒนาการบริการยังไม่ดีเท่าที่ควร การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคขึ้นอยู่กับภาวะเกษตรกันเป็นส่วนใหญ่

2) โครงสร้างทางเศรษฐกิจรายสาขา

1. สาขาเกษตรกรรม เป็นสาขาที่ทำรายได้ให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือสูงที่สุด จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์สาขาเกษตรสูงที่สุดคือ จังหวัดกาญจนบุรี มีมูลค่า 5,450 ล้านบาท คิดเป็น % ของลงมา จังหวัดสุพรรณบุรี 5,432 ล้านบาท คิดเป็น % และประจวบฯ 4560 ล้านบาท คิดเป็น %

2. สาขาค้าส่ง - ค้าปลีก ทำรายได้รองลงมาจากเกษตรกรรมจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์สูงที่สุดคือ จังหวัดประจวบฯ มีมูลค่า 2,679 ล้านบาท คิดเป็น % รองลงมาคือ จังหวัดราชบุรี มีมูลค่า 2,006 ล้านบาท คิดเป็น %

3. สาขาบริการ มีจังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มากที่สุดคือ 1,629 ล้านบาท คิดเป็น % รองลงมาคือ จังหวัดสุพรรณบุรี 1,319 ล้านบาท คิดเป็น % กงจนบุรี 1,249 ล้านบาท คิดเป็น % ประจวบฯ 97.9 ล้านบาท คิดเป็น %

4. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 22,499 บาท ต่อคน จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยมากที่สุดคือ จังหวัดกาญจนบุรี 30,335 บาทต่อคน รองลงมา คือ จังหวัดประจวบฯ 28,946 บาทต่อคน และ จังหวัดราชบุรี 22,529 บาทต่อคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ : ลักษณะทางเศรษฐกิจทั้งหมด ให้ศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 จังหวัดคือ กงจนบุรี, ราชบุรี, ประจวบคีรีขันธ์, เพชรบุรี, สุพรรณบุรี, สมุทรสงคราม

2.2.3 สังคมระกัษภาคตะวันออกเฉียงใต้

1) ประชากร

ภาคตะวันออกเฉียงใต้มีประชากรทั้งสิ้นประมาณ 4,091,480 คน (สถิติปี 2531) ความหนาแน่นของประชากรภาคเท่ากับ 88 คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดคือ จังหวัดสุพรรณบุรี ประมาณ 397,580 คน คิดเป็น 19.49% ของลงมาใต้แก่จังหวัดราชบุรี มีประชากรประมาณ 691,588 คน คิดเป็น 16.90% และจังหวัดกาญจนบุรี ประมาณ 633,775 คน คิดเป็น 15.49% ประชากรส่วนมากมีอายุระหว่าง 5-24 ปี โดยคิดเป็น 42.2% ของประชากรทั้งหมด

2) การปกครอง

ภาคตะวันออกเฉียงใต้แบ่งการปกครองออกเป็น 8 จังหวัด 55 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 611 ตำบล 4,832 หมู่บ้าน 826,376 หลังคาเรือน 116 เทศบาลและ 100 สุขาภิบาล โดย 8 จังหวัดคือฉะเชิงเทรา ใต้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3) การศึกษา

การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีสถานศึกษาทั้งหมด 2623 แห่ง (ปี 2533) - (ไม่รวมระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา) แบ่งออกเป็น อนุบาล 33 แห่ง ประถม 2406 แห่ง และมัธยมศึกษา 184 แห่ง

4) ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา

ภาคตะวันออกเฉียงใต้เป็นชุมชนที่ดั้งเดิมมาตั้งแต่ยุคหินเก่าและยุครุ่งเรืองมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงกลางสมัยรัตนโกสินทร์ ทำให้มีศิลปะวัฒนธรรม ตลอดจนประเพณีมากมาย ออกแบบออกใต้ตั้งนี้

(1) งานเทศกาลและประเพณี ต่าง ๆ ใต้แก่ งานพระชนมพรรษา งานนมัสการหลวงพ่อบุญอู่ อำเภออุยบุรี งานเทศกาลสงกรานต์หัวหิน งานประเพณีอนุสรณ์ดอนเจดีย์ งานแข่งเรือยาวประเพณีราชบุรี งานสัปดาห์สะพานข้ามแม่น้ำแคว ประเพณีนมัสการองค์พระปฐมเจดีย์ - เทศกาลหิงตระจาก เป็นต้น

(2) ประเพณีและการเล่นพื้นบ้าน เช่น การเห่เรือมก การเล่นเชิดผี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า งานบันเทิง หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(3) การประเพณีของฝากที่ระลึก เป็นงานหัตถกรรมและแสดงถึงสัษนค่านเมือง

เขตทะเลทองถิ่น ไคแก่ น้าโชนพัลสร ขนมหวานเมืองเพชร ลูกศาล คำศาลสค น้าฉิ่ง สับ
ประรค เป็นต้น

(4) วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการประดอมอาชีพและความเป็นอยู่ ไคแก่ การทำ
ศาลโชนค การทำประมง กวน เลี้ยงฉิ่ง เป็นต้น

(5) วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย ไคแก่ ประเพณีแอ่วดาว ย่องสาว
กวนศาสนา ส่วนมากมีนับถือศาสนาพุทธมากกว่า 90% นี้เหลือเป็นศาสนาอิสลาม
และคริสต์ ศาสนสถาน ไม่ทราบตัวเลขที่แน่ชัดแต่มิ่วักศาสนาพุทธอยู่มากในจังหวัดเพชรบุรี -
สุพรรณบุรี ซึ่งเคยเป็นเมืองทางศาสนามาก่อน

5) การสาธารณสุข

การสาธารณสุขในภาคตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ในระดับสูงพอสมควร โดยมีจำนวนเตียง
ผู้ป่วย รวม 6,888 เตียง คิดเป็นอัตราส่วนต่อจำนวนประชากร 1:628 มีสถานพยาบาลทั้ง
หมทประมาณ 892 แห่ง เป็นสถานพยาบาลของรัฐ 857 แห่ง 6,200 เตียงและเอกชน 35 แห่ง
688 เตียง แห่งบุคลากรทางสาธารณสุขไคดังนี้

แพทย์	658 คน	อัตราส่วน	1:6,572
ทันตแพทย์	137 คน	อัตราส่วน	1:31,565
เภสัชกร	149 คน	อัตราส่วน	1:29,022
พยาบาลวิชาชีพ	2,220 คน	อัตราส่วน	1:1,948
พยาบาลเทคนิค	1,799 คน	อัตราส่วน	1:2,404

6) สภาพการทองเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงใต้ แยกแพร ของทองเที่ยวแห่งประ
เทศไทย จะปรากฏรายชื่อแห่งทองเที่ยวใน 8 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงใต้รวมทั้งสิ้นประมาณ 184 แห่ง
โดยจังหวัดกาญจนบุรีมีแห่งทองเที่ยวจำนวน 38 แห่ง มากที่สุดและมีแหล่งทองเที่ยวครบทั้ง 3
ประเภทคือ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และศาสนา วัฒนธรรมในจำนวน 8 จังหวัดของภาคตะ
วันตกมีอยู่ 5 จังหวัดคือ กาญจนบุรี เพชรบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์และราชบุรี ซึ่งมีแห่ง
ทองเที่ยวอยู่ในจังหวัดครบทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาคตะวันตกที่ปรากฏในเอกสารเผยแพร่ของ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จังหวัด	จำนวนแหล่งท่องเที่ยว			รวม
	ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์	ศาสนาวัฒนธรรม	
กาญจนบุรี	23	10	5	38
นครปฐม	—	23	7	30
เพชรบุรี	10	3	5	18
ประจวบคีรีขันธ์	11	2	2	15
ราชบุรี	7	10	2	19
สมุทรสาคร	—	3	13	16
สมุทรสงคราม	—	1	12	13
สุพรรณบุรี	8	9	18	35
รวม	59	43	37	184

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากการสำรวจความนิยมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังภาคตะวันตก พิจารณา
จากแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 70 แห่งไม่ว่าจะที่ไหนพบว่า แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีได้รับ
ความนิยมรองลงมาส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และราชบุรี ได้รับความนิยมอันดับ 3 และ 4 ตาม
ลำดับ

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในภาคตะวันตกเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศ
แล้วนับว่ามีความสนใจและความนิยมในระดับหนึ่ง ๆ จากการศึกษาทัศนคตินักท่องเที่ยวของการ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในปี 2526 พบว่า จังหวัดที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปภูมิภาคต่าง ๆ ชอบ
มากที่สุด 20 อันดับแรกของประเทศไทยมี 3 จังหวัด ของภาคตะวันตกรวมอยู่ด้วยคือ กาญจนบุรี
ประจวบคีรีขันธ์และเพชรบุรีติดอยู่ในอันดับที่ 6, 9 และ 16 ตามลำดับส่วนจังหวัดที่นักท่องเที่ยว
ยังไม่เคยไปแต่ก็จะไปเที่ยวในอนาคต 20 อันดับแรกก็มี 2 จังหวัดของภาคตะวันตกรวมอยู่เช่น
กาญจนบุรีและประจวบคีรีขันธ์ก็ติดอันดับ 9 และ 11 ตามลำดับ

จำนวนนักท่องเที่ยว จำนวนและโครงสร้างของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้เก็บสถิติตัวเลขอย่างเป็นระบบในระดับภาค ฉะนั้นภาพรวมตลอดการท่องเที่ยวยของภาคจึงต้องรวมรวมจากกรณีศึกษาวิจัยและรายงานหลาย ๆ แห่ง

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักและได้ รับความนิยมจากชาวต่างประเทศอยู่ 2-3 แห่งคือ ตลาดน้ำคำเมินสะกอก สะพานข้ามแม่น้ำแคว และสวนสามพราน ซึ่งล้วนเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมทั้งสิ้นประมาณกว่าในปี 2522 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็น 321,000 คน หรือ ประมาณ 20% ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทย (1.6 ล้านคน) ตารางที่ 2.9 แหล่งท่องเที่ยวและความนิยมของนักท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	จำนวนแหล่งท่องเที่ยวรวม (แห่ง)	ระดับความนิยม							
		นักท่องเที่ยวต่างประเทศ				นักท่องเที่ยวชาวไทย			
		สูง แห่ง	กลาง แห่ง	ต่ำ แห่ง	รวม %	สูง แห่ง	กลาง แห่ง	ต่ำ แห่ง	รวม %
กาญจนบุรี	20	5	8	7	31	4	11	5	27
นครปฐม	4	2	1	1	8	2	1	1	6
เพชรบุรี	17	2	7	8	24	6	8	3	24
ประจวบคีรีขันธ์	8	1	4	3	12	2	6	-	12
ราชบุรี	8	1	3	4	11	1	7	-	12
สมุทรสาคร	4	-	-	4	3	-	3	1	5
สมุทรสงคราม	4	-	2	2	5	1	1	2	5
สมุทรบุรี	5	-	2	3	6	3	2	-	9
รวม	70	11	27	32	100	19	39	12	100

ที่มา: NESDB, "WESTERN REGION PLANNING STUDY" Vol. I, Decenber BI, 1980 and เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า Vol. IVB, June 1981. p, 6 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (มากกว่า 65%) เป็นชาวตะวันตกจากยุโรปและอเมริกา รองลงมาได้แก่ชาวญี่ปุ่นและจีน นักท่องเที่ยวเหล่านี้ส่วนใหญ่เดินทางโดยใช้บริการนำเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวในกรุงเทพฯ การท่องเที่ยวอยู่ในลักษณะ PACKAGE TOUR ใช้จ่ายเวลาเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพียง 11 วัน โดยเดินทางจากกรุงเทพฯ ตอนเช้าและชมทิวทัศน์ที่ถ้ำเขาค้อและสวนสัตว์เขาหลวงในตอนกลางวันและชมการแสดงที่สวนสามพราน แล้วเดินทางกลับอย่างรวดเร็วยังใช้เวลา 2 วัน โดยพักค้างคืนที่กาญจนบุรีหรือสวนสามพรานแล้วกลับแล้วนักท่องเที่ยวจะมีวันพักในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 11.2 วัน ค่าใช้จ่ายต่อวันประมาณวันละ 500 บาทซึ่งเป็นค่าอาหารและค่าเดินทางที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้กับบริษัทนำเที่ยวโดยทั่วไปนักท่องเที่ยวจะจ่ายค่าของที่ระลึกจำนวนหนึ่งต่างหาก

ในปี 2528 ประมาณว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาเยือนประเทศไทย 2.3 ล้านคน หากสัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้าเยือนภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นค่าที่จะมีนักท่องเที่ยวเที่ยวต่างประเทศมากกว่า 4 แสนคนมาเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. นักท่องเที่ยวชาวไทย ทลาคท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพรวมแล้ว จะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นตลาดท่องเที่ยวหลักจากการประมาณการในรายงาน WESTERN REGION PLANNING STUDY พบว่าในปี 2522 มีนักท่องเที่ยวชาวไทย รว. 500,000 ถึง 700,000 คนหรือประมาณ 11.7-2.5 เท่าของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาเยือนภาคตะวันออกเฉียงเหนือนิยมเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ และบางส่วนไปจังหวัดราชบุรีและนครปฐม ตัวเลขประมาณการนี้เมื่อเทียบกับข้อมูลในรายงานฉบับอื่นแล้ว นับว่าเป็นการประมาณการในขั้นต้น

ในระดัจังหวัดเท่าที่มีการศึกษา รวบรวมข้อมูลไว้จังหวัดกาญจนบุรีมีนักท่องเที่ยวไปเยือนมาสู่ถึง 806,519 คน(ในปี 2525) หรือประมาณ 8 เท่าของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ไปกาญจนบุรี ในขณะที่ชายหากชะอำของเพชรบุรีมีนักท่องเที่ยว 416,000 คน ชายหากหัวหินของประจวบคีรีขันธ์ 315,450 คน ราชบุรี 77,000 คนและสวนสามพรานที่นครปฐม 210,649 คน (ปี 2522) แม้ว่าตัวเลขนักท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดอาจมีการนับซ้อนกันบ้างเนื่องจากนักท่องเที่ยวมาเยือนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่า 1 ล้านคนในปี 2525

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประมาณ 50-60% เป็นนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพฯ ซึ่งเดินทางมาเที่ยวในวันหยุดราชการและสัปดาห์พักผ่อน รองลงมาคือนักท่องเที่ยวจากภายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอง และภาคกลาง. จุดสนใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวชาวไทยจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประเพณีหรือธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ คือ น้ำตกเอราวัณ เขื่อนศรีนครินทร์ น้ำตกไทรโยคในกาญจนบุรี ชายหาดชะอำและชายหาดหัวหินและในระหว่างทางก็แวะเที่ยวไปจังหวัดนครปฐมและราชบุรีด้วย

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนไม่ถึงครึ่งหนึ่งที่พักค้างคืนในทันที โดยมีเวลาพักเฉลี่ยนาน 2 วัน ในกาญจนบุรีและ 2.26 วันในหัวหินชะอำ แต่ลักษณะการพักผ่อนของชาวไทยยังมีสัดส่วนสูงมากที่พักรวมคานบ้านญาติและเพื่อน ชาวไทยที่พักรวมในโรงแรมและบังกะโลมีเพียงประมาณ 50% ของนักท่องเที่ยวที่พักรวม หรือไม่ถึงหนึ่งในสี่ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4. ถาดพระระกับภาคตะวันตก

1) สอดทางภูมิศาสตร์

(ก) ที่ตั้ง

ภาคตะวันตกของประเทศไทยตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 11 เหนือถึงเส้นรุ้งที่ 16° 30' เหนือและเส้นแวงที่ 98° 15' ตะวันตกถึงเส้นแวงที่ 100° ตะวันออก

(ข) พื้นที่

มีพื้นที่ประมาณ 46,112.6 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 8.97 ของพื้นที่ทั้งประเทศ ประกอบด้วยพื้นที่ 8 จังหวัดคือ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี

(ค) อาณาเขต

ภาคตะวันตกมีอาณาเขตติดต่อกับบริเวณอื่น ๆ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดตาก อุทัยธานี และชัยนาท
- ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง อุทัยธานี และนนทบุรี
- ทิศตะวันตก ติดกับสหภาพพม่า
- ทิศใต้ ติดกับจังหวัดชุมพร และอ่าวไทย

2) ลักษณะภูมิประเทศ

ภาคตะวันตกมีลักษณะภูมิประเทศที่มีความแตกต่างกันสามารถแบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 3 ลักษณะคือ

(ก) บริเวณเทือกเขาสูงทางทิศตะวันตกและทางตอนเหนือบางส่วน ลักษณะ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่ประกอบด้วยภูเขา และเทือกเขาสูงซึ่งต่อเนื่องมาจากภูเขาทางภาคเหนือ บางส่วนของแนวเทือกเขาไซบีเรียเป็นเส้นแบ่งพรมแดนระหว่างไทยกับพม่า ซึ่งได้แก่ เทือกเขาถนนธงชัย และตะนาวศรี เทือกเขาเหล่านี้มีความสูงเฉลี่ยมากกว่า 1,000 เมตร จากระดับน้ำทะเล และมีความสูงเหนือรอน้ำมากกว่า 400 เมตร ลักษณะของพื้นที่โดยทั่วไปจะมีความลาดชันของพื้นที่มากกว่าร้อยละ 30 บริเวณที่มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 13,667.5 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 29.6 ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าไม้และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญเช่น แม่น้ำแควใหญ่ แม่น้ำแควน้อย ซึ่งเป็นต้นน้ำแม่ของแม่น้ำกลอง

(ข) บริเวณที่สูงตอนกลางที่ราบระหว่างภูเขา ไค้แก บริเวณที่ต่อเนื่องจาก

บริเวณเทือกเขาสูงทางทิศตะวันตกและทางตอนเหนือบางส่วน ลักษณะของพื้นที่โดยทั่วไปจะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่วารณิใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ติดต่อแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ลุ่มทุกสลับกันและมีบริเวณที่ราบแคบ ๆ ระหว่างหุบเขาและที่สูงบริเวณที่มีความสูงเหนือระดับน้ำ
 ประมาณ 100-400 เมตรและมีความลาดชันของพื้นที่ตั้งแต่ร้อยละ 2 ถึงร้อยละ 30 บริเวณที่เป็น
 ที่สูงจะมีพื้นที่ประมาณ 5,434 ตารางกิโลเมตร หรือเป็นร้อยละ 1.48 ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนบริเวณ
 ที่เป็นที่ราบระหว่างหุบเขามีพื้นที่ประมาณ 11,028.5 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 23.9 ของ
 พื้นที่ทั้งหมด ในบริเวณที่เป็นที่ราบเชิงเขาจะประกอบด้วยเศษหิน เศษหินที่พัดมาจากที่สูงมาตกตะ
 กออยู่บริเวณที่เป็นที่ราบเชิงเขาจะมีแม่น้ำไหลผ่านเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ สามารถปรับปรุงให้เป็นแหล่ง
 เพาะปลูกพืชไร่ต่าง ๆ เช่น อ้อย ข้าวโพก สับปะรด เป็นต้นอย่างไรก็ตามพื้นที่เกษตรเหล่านี้จะ
 เป็นของเอกชนกษัตริย์และชนชั้นสูงเท่านั้น

(ค) บริเวณที่ราบลุ่มทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 15,982 ตาราง
 กิโลเมตร หรือประมาณร้อยละ 34.6 ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นบริเวณที่มีความลาดชันของพื้นที่ไม่
 เกินร้อยละ 2 และมีความสูงเหนือระดับน้ำไม่เกิน 30 เมตร ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม
 และมีบางส่วนเป็นที่ราบลุ่มทุกชนิดในบริเวณที่ราบลุ่มทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกเป็นที่ราบลุ่มทาง
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำและบริเวณที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเล โดยบริเวณที่ราบลุ่ม
 แม่น้ำจะเป็นบริเวณที่มีการตกตะกอนทับถมกันของเศษตะกอนต่าง ๆ ที่แม่น้ำ ซึ่งไหลลง แม่น้ำม
 กลอง แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำเพชรบุรี เป็นต้น พัดพามา พื้นที่ส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะ
 แก่การปลูกข้าวและพืชผลอื่น ๆ เช่นผลไม้ โดยอาศัยน้ำจากแม่น้ำสายต่าง ๆ และจากการชลประ
 มาณเข้าช่วย ส่วนบริเวณที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลเกิดจากอิทธิพลของทะเลและน้ำที่พัดพาเศษตะกอน
 ต่าง ๆ มาทับถม บริเวณชายฝั่งทะเลส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทรายและดินเค็มไม่เหมาะแก่การเพาะปลูก
 มักจะเป็นบริเวณที่มีการทำนาเกลือ นาจุ้ง และพื้นที่ป่าชายเลนเป็นส่วนมาก

3) ลักษณะภูมิอากาศ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีลักษณะภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อนคือ มีฤดูฝน และฤดูร้อน
 ค่อนข้างเด่นชัด ดังนั้นลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของภาคจึงอยู่ในแถบที่ค่อนข้างร้อน แต่เนื่อง
 จากสภาพภูมิประเทศที่แตกต่างกัน คือ บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือและบางตอนบนของภาคเป็นบริเวณ
 ที่ือกเขาและที่สูง ส่วนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของภาคเป็นที่ราบลุ่ม และอยู่ใกล้ทะเลจึงมีอิทธิพลต่อ
 สภาพภูมิอากาศและปริมาณน้ำฝนอย่างมาก โดยที่ภาคเหนือจะมีความแตกต่างของอุณหภูมิสูงฤดูร้อน
 และต่ำฤดูหนาวเห็นได้ชัดในบริเวณที่ือกเขาสูงทางภาคเหนือและตอนบนของภาคแต่ในบริเวณที่
 ราบลุ่มตอนล่างถึงชายฝั่งทะเลจะมีความแตกต่างของอุณหภูมิเพียงเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตามหากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายบริการลูกค้า

ในถิ่นบริเวณน้ำฝนโดยทั่วไปจะมีปริมาณมากบริเวณใต้ชายแดนกันตะวันตก และ บริเวณที่เป็นเทือกเขาสูงและจะลมน้อยลงไปทางทิศที่กันตะวันออกซึ่งเป็นบริเวณที่ราบเชิงเขา ที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบชายฝั่งทะเล โดยแนวที่จะอย่งในบริเวณที่ราบในจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และนครปฐมซึ่งเป็นเขตเงาฝน RAIN SHADOE เป็นบริเวณที่มีฝนตก น้อยมาก

4) ทรัพยากรภาคตะวันตกมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติและโคกหินรวมทั้งอื่น ๆ เช่นป่าไม้ ยิบธัม พืชไร่ เป็นต้น

แหล่งน้ำธรรมชาติมีจำนวนมากใหญ่ 5 แห่งโคกแก่

- บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง
- บริเวณแม่น้ำแควและแม่น้ำแมกลอง
- บริเวณแม่น้ำเพชรบุรี
- บริเวณแม่น้ำปราจีนบุรี
- บริเวณแม่น้ำประจวบคีรีขันธ์

แหล่งน้ำโคกหินในภาคตะวันตกสามารถแบ่งเป็น บริเวณที่มีน้ำโคกหินมากออกเป็น 2 บริเวณ

- บริเวณที่ราบตอนกลางของภาค

ซึ่งโคกแก่บริเวณที่ราบใกล้แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำบางปะกง มีพื้นที่ประมาณ 30,000 ตารางกิโลเมตร โคกแก่บริเวณเขตกุญชร ราชบุรี ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำสุพรรณบุรี และเขตนครปฐม

- บริเวณเมืองเขาหินปูน

ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำแควน้อย ลำพาลี บริเวณอำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี และในบริเวณจังหวัดราชบุรี

ทรัพยากรอื่น ๆ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของภาคตะวันตกแตกต่างกัน ดังนั้นทรัพยากรที่มีจึงแตกต่างกันไป ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในภาคก็คือ ป่าไม้และแร่ธาตุ รองลงมาได้แก่ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางการเกษตรสูง ซึ่งจากตารางแบ่งเขตพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศไทย ปรากฏว่าภาคตะวันตกมีพื้นที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจที่ 11, เขตเศรษฐกิจที่ 12 และเขตเศรษฐกิจที่ 14 ทรัพยากรที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือพืชไร่ ซึ่งเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ทำรายได้แก่ภาคที่สำคัญได้แก่ อ้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานับไม่ถ้วนภายใต้ประโยชน์ด้านการค้า สัมประภค ขาว มะพร้าว มีส่วนปะหลัง นอกจากนี้รวมถึงผลผลิตทางการประมงอีกด้วย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) การใช้ที่ดิน การใช้ที่ดินของภาคตะวันตก ส่วนใหญ่จะเป็นป่าไม้ประมาณ 40% ของพื้นที่ตลอด รองลงมาคือแก้งพื้นที่เกษตรกรรม ประมาณ 31% ของพื้นที่ทั้งหมดของภาคซึ่งส่วนใหญ่เป็นการทำนาข้าวระยะ 15 รองลงมาคือแก้งพืชไร่ และที่อยู่อาศัย การใช้ที่ดินของภาคตะวันตกมีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าและที่นาปลูกพืชไร่มาดขึ้น ส่วนการใช้ที่ดินของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเนื้อที่เป็นป่าไม้มากที่สุด รองลงมาเป็นที่การ ยึดครองไร่ประโยชน์ทางเกษตร เกษตรสำหรับปลูกพืชไร่ ส่วนผัก และไม้กอกมากที่สุด รองลงมาคือเป็นที่ของไม้ยืนต้น

6) การคมนาคมขนส่ง ภาคตะวันตกเป็นภาคที่มีการติดต่อกับระหว่งภาคทั้งภายในภาค และระหว่งภาคใต้อีกทั้งถนน ทางรถไฟ และทางน้ำ ดังมีรายละเอียดดังนี้

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 คือถนนเพชรเกษมจากกรุงเทพฯ ผ่านนครปฐม เทศบาลเมืองบ้านโป่ง เทศบาลเมืองโพธาราม เทศบาลเมืองราชบุรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี และเทศบาลเมืองชะอำ และจากทางหลวงสายนี้ยังติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรีและสุพรรณบุรีได้โดยสะดวก

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 35 ธนบุรี-ปากท่อ เชื่อมระหว่งกรุงเทพมหานคร กับทางหลวงสายเพชรเกษมในอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ตัดถนนเขตชุมชนเมืองในจังหวัดสมุทรสาคร และตอนใต้ของสมุทรสงคราม ทำให้การติดต่อรระหว่งกรุงเทพฯ และจังหวัดในภาคใต้อำนวยความสะดวกเร็ว

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 321 สายมาลัยแมน มีความยาวประมาณ 90 กิโลเมตร เชื่อมระหว่งจังหวัดราชบุรีกับจังหวัดกาญจนบุรี นับว่าเป็นทางหลวงที่สำคัญทางเศรษฐกิจที่สุดทางภาคตะวันตก เพราะมีโรงงานน้ำตาลตั้งอยู่ริมถนนสายนี้เป็นจำนวนมาก

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 323 สายแสงชูโต เป็นทางหลวงแผ่นดินที่แยกจากสายเพชรเกษมเชื่อมระหว่งจังหวัดราชบุรีกับจังหวัดกาญจนบุรี นับว่าเป็นทางหลวงที่สำคัญทางเศรษฐกิจที่สุดทางภาคตะวันตก เพราะมีโรงงานน้ำตาลตั้งอยู่ริมถนนสายนี้เป็นจำนวนมาก

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 324 สายกาญจนบุรี-อู่ทอง เชื่อมระหว่งจังหวัดกาญจนบุรีกับจังหวัดสุพรรณบุรี โดยแยกจากทางหลวงแสงชูโตที่ตำบลอำเภอเมืองกาญจนบุรี เชื่อมกับทางหลวงสายมาลัยแมนในเขตอำเภออู่ทอง

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 325 สายบางแพ-สมุทรสงคราม โดยแยกจากทางหลวงแผ่นดินเพชรเกษมในเขตอำเภอเมืองราชบุรี ผ่านอำเภอบางแพ ตำบลสะแกกรัง บางคนที่ อัมพวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ นอกจากนี้ยังมีทางชมพและถนนบนดินคลองชลประทานอีกหลายสาย

ทางรถไฟ เส้นทางรถไฟที่ผ่านภาคตะวันตกที่สำคัญมีดังนี้

ทางรถไฟสายใต้ เริ่มจากกรุงเทพฯ ผ่านนครปฐม ถึงชุมทางหนองปลาดุกในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี แล้วแยกออกเป็น 3 สายคือ

- แยกจากชุมทางหนองปลาดุกไปทางใต้ผ่านอำเภอบ้านโป่ง โทคาธารม เวียงลงมาทางเพชรบุรี ไปประจวบคีรีขันธ์

- แยกจากชุมทางหนองปลาดุก ไปทางตะวันตกของแม่น้ำแม่กลองไปสู่ที่อำเภอไทร

โยด

- แยกจากชุมทางหนองปลาดุกไปทางเหนือ ถึงจังหวัดสุพรรณบุรี

ทางรถไฟสายวงเวียนใหญ่-แม่กลอง จากวงเวียนใหญ่ไปสมุทรสาคร

ทางน้ำ เส้นทางน้ำมีความสำคัญในภาคตะวันตก แม่น้ำบางส่วนของพื้นที่ในจังหวัด

สุพรรณบุรี กาญจนบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร เส้นทางสำคัญได้แก่

แม่น้ำแควน้อย แควใหญ่ เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญในบริเวณที่สูง และภูเขา

ทางทิศเหนือและตะวันตกของภาค

แม่น้ำแม่กลอง เส้นทางการเดินเรือจากแม่น้ำแม่กลองสู่กรุงเทพฯ มีหลายทาง

แม่น้ำท่าจีน เป็นแม่น้ำที่ใหญ่ขนานกับแม่น้ำเจ้าพระยา อยู่ทางตะวันตก ตารคมนาคม

จะมีความสัมพันธ์กับแม่น้ำเจ้าพระยา โดยสามารถติดต่อกันได้โดยคลองต่าง ๆ

7) สถานที่ท่องเที่ยว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันตกมีทรัพยากรทางธรรมชาติท่องเที่ยวถึง 184

แห่ง จักเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 59 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและศาสนา 64

แห่ง นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ไปประเทศไทยประมาณร้อยละ 18 จะมาพักในภาคตะวันตก

แหล่งท่องเที่ยวที่มีกระจายอยู่ตามที่ต่าง ๆ ในภาคนี้เพราะลักษณะภูมิประเทศอันสวยงาม จังหวัด

กาญจนบุรี เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดในภาคประมาณ 38 แห่ง และธุรกิจโรงแรมในจังหวัด

จังหวัดกาญจนบุรี ก็มีกระจายตัวสูงที่สุดในภาคด้วย (ดูตาราง 2.8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การศึกษาอาคาร ตัวอย่าง

2.3.1. โรงแรมสยามเบเซอรั

ที่ตั้ง	หากพิทยาคู ชลบุรี
เปิดดำเนินการ	พ.ศ. 2518
ราคาค่าก่อสร้าง	140 ล้านบาท
เนื้อที่	50 ไร่

รายละเอียดของส่วนประกอบของโครงการ

ส่วนห้องพักมีทั้งหมด 274 ห้องแบ่งออกเป็นห้องชุด 12 ห้องและห้องแบบ TYPICAL

QUEST ROOM 262 ห้อง

ตัวโรงแรมแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

ก) อาคารรูปสามเหลี่ยม เป็นส่วนของโรงแรมเกือบทั้งหมด. ในส่วนนี้ห้องพัก 54 ห้อง เป็นห้องพักที่ตกแต่งแบบหรูหรา LUXUARY ตัวอาคารสูง 5 ชั้นโดย ชั้นล่าง ตั้งอยู่ในดิน.

ข) อาคารด้านหลัง เรียกว่าส่วน GARDEN WING เป็นส่วนของห้องพักแบบ TYPICAL ทั้งหมดซึ่งสามารถดัดแปลงเป็นห้องเดี่ยวหรือห้องคู่ได้ มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 220 ห้อง แยกออกเป็นอาคารหลาย ๆ ห้อง แต่ละหลังจุประมาณ 14 ห้อง อาคารส่วนนี้จะรวมเอา HOUSEKEEPER OFFICE และ ENGINEER DEPARTMENT ไว้ด้วย.

ค) BEACH CLUB เป็นอาคารริมหาดประกอบด้วยบ้านชายแคร์ริงกิม สระว่ายน้ำ เพราะบริเวณที่จัดเป็นร้านอาหารคชนกกลางดิน ในส่วนนี้เป็นส่วนเชื่อมระหว่างตัวโรงแรมและชายหาด.

อาคารสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ ตามลักษณะของการใช้สอยดังนี้

1. FRONT OF THE HOUSE

แต่เดิมเมื่อเริ่มเปิดกิจการส่วน FRONT OFFICE

อยู่ในบริเวณด้านหลังอาคาร ต่อมาได้ย้ายมาอยู่ทางด้านทิศสามเหลี่ยมติดกับชายหาด ส่วนนี้ประกอบด้วย

- 1.1 ล็อบบี้ เป็นบริเวณพักผ่อนและทานเครื่องดื่ม แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้คือ
 - ก. ส่วนพักคอยด้านหน้า เนื้อที่ประมาณ 50 ตารางเมตร
 - ข. ส่วนคอร์ท กลางอาคารหลังคาเป็น สกายไลท์ เนื้อที่ประมาณ 80 ตารางเมตร

1.2 FRONT OFFICE อยู่ในโถงบริหาร ของโรงแรมด้านหลังของ จะมีทางติดต่อกับส่วนบริหารและส่วนบัญชี

1.3 RENTAL SHOP ในบริเวณทางเดินภายในโรงแรมจะมีภัตตาคาร 1 ร้าน

1.4 ส่วนร้านอาหาร จัดเป็นหลายประเภทตามลักษณะอาหาร เช่น ภัตตาคาร คือพื้นที่
 ซ็อล์ฟ และค็อกเทลเลาจน์ ส่วนภัตตาคาร มีเนื้อที่ประมาณ 200 ตารางเมตร
 จุได้ประมาณ 130 ที่ เปิดบริการตั้งแต่ 8.00 - 20.00 น. โดยบริการอาหาร
 3 มื้อ ในส่วนของค็อกเทลเลาจน์จะให้บริการร่วมกับภัตตาคาร เป็นครัวเฉพาะ
 แยกจากครัวใหญ่ ครัวอาหารที่เตรียมแล้วจากครัวใหญ่ ค็อกเทลเลาจน์จะเปิด
 บริการเวลา 19.00 - 24.00 น. บริการอาหารเบาและเครื่องดื่ม จุคนได้
 ประมาณ 40 ที่ เนื้อที่ประมาณ 60 ตารางเมตร ส่วนประกอบได้แก่

- โต๊ะอาหารขนาด 3 คน กระดานหมากรุก
- เคาน์เตอร์สำหรับบาร์ เทนเคอร์ พรอมแอสเนสบาร์
- โทรทัศน์

ในส่วนนี้กำหนดลักษณะของการให้บริการ เป็นแบบพักผ่อน

GRILL ROOM อยู่ในชั้นใต้ดิน รับบริการอาหารจากครัวใหญ่ได้โดยสะดวก

RESTAURANT ในปัจจุบันทำเป็นภัตตาคารแบบ LUXUARY เปิดบริการ

เวลา 19.00 - 24.00 น. เนื้อที่ประมาณ 150 ตารางเมตร

NIGHT CLUB เปิดบริการ 20.00 - 02.00 น. เนื้อที่ประมาณ 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การวางแบบ บริการอาหารเบา เครื่องดื่ม และเฟอร์นิเจอร์ บิวทิกรี้บริการเอง ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. BACK OF THE HOUSE

2.1. ส่วนบริหาร จัดไว้เป็นหมวดหมู่ พื้นที่ของห้องผู้จัดการแต่ละห้องประมาณ 20 ตรม.

ในปัจจุบัน PERSONAL MANAGER ทำงานอยู่ในส่วนของที่พักคนงาน F&M
MANAGER อยู่ในส่วนบริหาร

2.2 ส่วนบริการ รับอาหารกินจากส่วนหลังของอาคาร โภชนา RAMP ลงไปชั้นใต้
ดินจากส่วน RECEIVING AREA จะผ่าน STORAGE ทำงานกันถึง
ครัวใหญ่จะมีการ เช็คของกันในส่วนนี้ โภชนาทางโรงแรมจะสั่งอาหารจากตุงเตหา
อาทิตย์ละ 1 ครั้ง

STORAGE แบ่งออกเป็น

- ห้องเก็บผลไม้และผักสด ปรับอุณหภูมิ พื้นที่ประมาณ 8 ตารางเมตร
- ห้องเก็บอาหารประเภทเครื่องปรุง เช่น น้ำสลัด ปรับอุณหภูมิพื้นที่ประมาณ 8

ตารางเมตร

- ห้องแช่แข็งสำหรับเก็บเนื้อสัตว์ส่วนนี้และอยู่ติดกับส่วนเตรียมเนื้อสำหรับครัวชั้น

ห้องนี้มีอุปกรณ์หั่นและเลื่อยเนื้อ

- ห้องเก็บของทั่วไป พื้นที่ประมาณ 25 ตารางเมตร

ส่วนครัวพื้นที่รวมประมาณ 200 ตารางเมตร แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

- ครัวร้อน ทำอาหารประเภทขนม น้ก (เนื้อที่ประมาณ 80 ตารางเมตร)
- ครัวเย็น ทำอาหารประเภทปรุง เช่น สลัด, น้ำผลไม้ (พื้นที่ประมาณ 40 ตรม.)
- BAKERY จัดอยู่ในส่วนของ MAIN KITCHEN

2.3 ส่วนวิศวกรรม มีวิศวกร เป็นหัวหน้า 1 คน พนักงานที่อยู่ในความควบคุมได้แก่
ช่างเครื่อง ช่างไฟฟ้า ประมาณ 40 คน

ห้องครัวมีอยู่ 2 ห้อง ห้องหนึ่งอยู่ในส่วนของอาคารสามเหลี่ยม อีกห้องหนึ่งอยู่
ในส่วน GARDEN WING เนื่องจากอาคารห่างไกลกันมาก จึงต้องแยกไว้เป็น 2 ห้อง
ใช้เครื่องและท่อเดินคนละชุดกัน.

ลักษณะของห้องเครื่องเป็นห้องรวมกัน GARDEN WING ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและข้อมูลในเอกสารฉบับนี้ทุกครั้งที่มีการปรับปรุงแก้ไข

- เครื่อง BOILER 2 เครื่อง 100 H.P. ผลิตกันทำงาน ทำน้ำจืดสำหรับ
- ห้อง LAUNDRY และน้ำร้อนสำหรับห้องพักแขก

- เครื่องปั่น สุ่มน้ำจากบ่อเก็บน้ำขึ้นสู่ห้องพัก โดยตรง
- เครื่อง CHILIER 4 เครื่อง ผัดเปลี่ยนกันทำงานส่วนใหญ่จะพัก 1 เครื่องแล้วทำงาน 3 เครื่อง แต่ความมากน้อยของแขก
- แผงสวิตช์ไฟฟ้า อยู่ใกล้บริเวณทางเข้าห้องเครื่องวงจรต่อกับเครื่องทุกชั้นเพื่อให้สามารถเปิดเครื่อง จากแผงได้โดยไม่ต้องเดินไปใช้สวิตช์ที่เครื่อง

พื้นที่ของห้องเครื่องกาน GARDEN WING ประมาณ 200 ตารางเมตร

พื้นที่ของห้องเครื่องอาคารสามเหลี่ยมประมาณ 100 ตารางเมตร

หม้อแปลงไฟอยู่นอกอาคาร มีรั้วล้อมรอบ

2.4 ส่วน HOUSEKEEPER ปกติแผนงานจะเกินตรวจและสั่งงานมากกว่าจะนั่งใน

ห้องทำงาน แต่ก็คงมีส่วนทำงานของตัวเองด้วย พื้นที่ประมาณ 20 ตารางเมตร

- ห้องซ่อมแซมผ้า ประกอบด้วยพื้นที่ของพนักงานเย็บจักร ชั้นวางผ้า และเคาน์

เตอร์สำหรับเช็ควงเวลาทำงาน (เข้า-ออก) ของ MAID และ ROOM BOY

- ห้องเก็บเครื่องใช้ อุปกรณ์ทำความสะอาดและเก็บเครื่องกันสำหรับเก็บใน

QUEST ROOM ห้องจะมีพนักงานคุมการ เบิกของ และทำบัญชีไว้

ระบบป้องกันอัคคีภัย เกิดบนไฟกวดสัญญาณ และใช้สายยางและหัวน้ำในการดับเพลิง

ทั่วอาคาร GARDEN WING เป็นระบบแกส

ระบบไฟฟ้า ใช้ไฟจาก MAIN STATION ซึ่งมี TRANSFORMER

แปลงไฟฟ้าแรงสูง 24,000 โวลต์ ลงมาสำหรับใช้งาน

ระบบน้ำใช้และน้ำทิ้ง ชุมบ่ออากาศ และสูบน้ำขึ้นมาเติมคลอรีน จากนั้นจะกักเก็บ

ไว้ในถังใหญ่ ใช้ไทม์นาน 1 อาทิตย์ ระบบกำจัดของเสียใช้บ่อเกรอะและบ่อซึม

DOCUMENT PLAN

แปลนโรงแรม สยามเบซอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 โรงแรมรอยัลคิลฟ. บีช

ที่ตั้ง	หาดพิทยาภรณ์ใต้กามหลังเขาพระตำหนัก
เปิดดำเนินการ	พ.ศ. 2517
ราคาค่าก่อสร้าง	280 ล้านบาท
เนื้อที่	35 ไร่

อาคารแบ่งเป็น 3 ส่วน เนื่องจากมองถึงความต้องการ ของแขกผู้มาพักจะมีโอกาสเลือกพักในอาคารชายหาด เพื่อที่จะเล่นน้ำทะเลเป็นส่วนใหญ่ หรือผู้ที่ประสงค์จะมาพักผ่อนเพื่อต้องการทัศนียภาพในมุมกว้างของโรงแรม ซึ่งมีสิ่งบริการความสะดวกสบายพร้อมสรรพ. อาคารทั้ง 3 ส่วนมีดังนี้คือ

- ส่วนที่ 1 อยู่ริมหาดเรียกว่า คิลฟเทอเรซ CLIFF TERAGE หรือคิลฟเฮาส์ CLIFF HOUSE เป็นห้องพักริมหาด
- ส่วนที่ 2 เป็นส่วนพักผ่อนมี BLOWING และ SHOPPING ARCHADE อยู่ทาง
- ด้านใต้ของหน้าผาสูงชันมาจากชายหาด
- ส่วนที่ 3 อยู่ริมหน้าผาเป็นตัวอาคารใหญ่ MAIN BUILDING ซึ่งเป็น
- ห้องพักแยก ตัวอาคารสูง 10 ชั้น

1. คิลฟเทอเรซหรือคิลฟเฮาส์

เป็นอาคารสูง 4 ชั้น ตั้งอยู่ริมหาดทรายชายทะเลโดยหันหน้าตัวอาคารออกสู่ทะเลปลายหนึ่งของอาคารห้อยเกาะอยู่กับหน้าผา ด้านทิศเหนือซึ่งมีเพียง 1 ชั้นตัวอาคารนั้นเลื้อยไปตามทิศใต้ตามลักษณะของภูมิประเทศซึ่งกว้างไป จำนวนชั้นก็เพิ่มขึ้นเป็น 2-3 และ 4 ชั้น เมื่อถึงแนวราบที่ชายหาด. การที่ออกแบบให้มีลักษณะลดหลั่นกันเช่นนี้ก็เพื่อจะรักษาแนวเส้นโค้งของธรรมชาติไว้ โดยให้ตัวอาคารกลมกลืนไปกับธรรมชาติให้มากที่สุด

อาคารคิลฟเทอเรซ มีเนื้อที่ทั้งหมด 10,321 ตารางเมตร มีห้องพักทั้งหมด 106 ห้องแบ่งเป็นห้องชุด 14 ห้องในแต่ละชั้นของตัวอาคาร ไล่ค้อยแนวของชั้นที่อยู่เหนือถัดขึ้นไปทุกชั้นไปทางเบื้องหลัง เพื่อให้ความรู้สึกเป็นส่วนลึกในแต่ละชั้นที่จะเห็นระเบียบยื่นลงมาจากชั้นที่สูงกว่าทางเขาด้านอาคาร เมื่อผ่านฝ่ายคอนกรีต จะต้องลงมาจากรั้วบนสุดของอาคาร ค่ายลิฟท์หรือบันได อาคารหลังนี้เป็นส่วนที่อยู่ติดกับชายหาดมากที่สุด นอกจากนี้มีห้องพักแล้วก็มีในทึบลิบ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และสงวนสิทธิ์ในข้อมูลและข้อมูลอื่น ๆ ไม่ควรคัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูงและขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลอื่น ๆ ที่มีการนำไปใช้

2. อาคาร ไบวอลิ่ง

อยู่ในระดับที่สูงขึ้นมาจากคลิฟเทอเรช เป็นอาคารสูง 3 ชั้นอยู่ทางใต้ซึ่งมองเห็นไค้ทั้งสระว่ายนํ้าและชายหาด เนื้อที่ทั้งหมด 3 ชั้นรวม 10,199 ตารางเมตร ประกอบด้วยบริเวณเลนไบวอลิ่งจำนวน 1.6 เลนและมีภัตตาคาร โน้ทส์ลี้ อามณนวก และส่วนของ

SHOPPING ARCHADE

3. อาคารใหญ่

เป็นอาคารหลักของโรงแรม มีเนื้อที่ทั้งหมด 59,761 ตารางเมตร มีความสูง

10 ชั้นในรูปลักษณะ Y - SHAPER ตัวอาคารตั้งอยู่บนที่ราบสูงสุดทางก้นทิศตะวันตกของคลิฟเทอเรช มุมหนึ่งของอาคารเป็นห้องชุด ซึ่งยื่นออกทางทะเล ทางก้นทิศตะวันตกซึ่งมองเห็นทางอาคารคลิฟเทอเรชไปเห็นทะเล ไค้ชัดเจนตั้งแต่ชั้น 3 ขึ้นไปจนถึงชั้น 10 เป็นห้องพักแขกทั้งห้องธรรมดาและห้องสุกรวมกันไค้ 517 ห้อง ชั้นล่างสุดของอาคาร เป็นส่วนบริการค่างคอง ซึ่งประกอบด้วยห้องครัว ห้องรับประทานอาหารรวม เห็นขึ้นมาเป็นชั้นระดับกิน จากทางเข้าซึ่งมาตามถนนใหญ่จากเขาพระคําหนักเป็นส่วนโถง ทางเข้าใหญ่ ฝ่ายคอนกรีตทะเลเบียนและจองห้อง มีห้องนายภาพยนต์ ห้องโถงพักยสนและทางเดินเชื่อมต่อกับอาคาร ไบวอลิ่ง ซึ่งห้องร้านค้าค่อเมืองไปจนถึงอาคาร ไบวอลิ่งในชั้นลอย MEZZANINE FLOOR ของอาคารนี้ประกอบด้วยห้องโถงใหญ่จุคนไค้ถึง 1,000 คน และมีห้องประชุมขนาดคยอมอีก 5 ห้อง ซึ่งเชื่อมต่อไปถึงอาคาร ไบวอลิ่ง ทางเข้าออกของโรงแรมอยู่ที่อาคารหลังนี้ซึ่งเป็นคกนหลังของทางโรงแรม (โดยถือวาคานทะเลเป็นคานหน้าของโรงแรม) มีคาส เนนทางเข้าเป็น พิเศษ

คยรูปทรงของหลังคว ในลักษณะแบบการทนมมือคองรับ ไค้จ้คส่วนประกอบคานนี้ คยภูมิสถาปัตยกรรมและบริเวณที่จอรถ ซึ่งจุไค้ถึง 280 คัน การจ้คองค้ระกอบเหล่านนี้ทำให้ความรู้สึกวาคานทางเข้าหลักของโรงแรมเป็นคกนหลังคองคไป

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลในการออกแบบแล้ว จะเห็นว่าแม้อาคารจะแบ่งเป็น 3 ส่วน แต่ก็มีการจ้คกลุ่มของอาคารให้เชื่อมโยงถึงกันไค้เป็นอย่างดี กุณังบริเวณชั้นระดับกินจะเห็นไค้ว่าเมื่อลงจากรถแล้วจะสามารถเข้าไปยังส่วนค่าง ๆ ของอาคารไค้หมด นอกจากเพื่อประโยชน์ใช้สอยแล้ว ทางค้คคองระหว่างอาคารซึ่งออกแบบในรูปแบบของห้องและทางเดินนี้กลายเป็นส่วนประกอบ ที่เชื่อมให้กลุ่มของอาคารมีความสัมพันธ์และกลมกลืนกันเป็นอย่างดีคย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการประชาสัมพันธ์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า จากกรณีค้ตัวอาคาร อยู่สูงจากระดับนํ้าทะเลเกือบ 20 เมตร จะมีทางเดินลงสู่ไม่ว้การณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุตบแต่งนํ้าและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกคร้งที่มีการนำไปใช้ทะเลไค้โดยสะดวก

ส่วนประกอบอื่น ๆ มีมุมที่สลายที่สุดมุมหนึ่งของโรง แรมก็คือ ระเบียบหน้าผา ซึ่ง มีสระบัวน้ำที่นิ่งสนิท ซึ่งจะไ้รับลมโกรกตลอดเวลา แม้ขณะที่มีแสงแดดจ้า

รูปแบบของตัวอาคารแต่ละหลัง เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่ามีรูปลักษณะที่แตกต่างจากที่ตั้งตัวอาคารคฤหาสน์ที่อยู่ชั้นต่ำสุด ทิศทะเลขึ้น ออกแบบได้โดยวางตัวอาคารมีความสูงทั้งหมด 4 ชั้นเพื่อที่จะให้ระเบียบของแต่ละห้อง กั้นที่ยื่นออกทะเลมีความเป็นสัดส่วนในตัวเอง และมีทัศนียภาพเป็นมุมกว้างโดยไม่มีสิ่งกีดขวางสายตา จากพื้นของอาคารที่อยู่ในชั้นบน โดยให้ชั้นที่อยู่ต่ำกว่าชั้นเลขชั้นแนวระเบียบชั้นบนออกไปอีกในสัดส่วนที่พอดี

สำหรับตัวอาคารใหญ่ที่มีลักษณะของ Y-SHAPED เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล ทำให้ได้ห้องพักแบบที่ทันสมัยรับทัศนียภาพจากทางทิศทะเลมากกว่า การวางรูปอาคารไปตามแนวยาวธรรมชาติ ส่วนกันตรงข้ามจากทะเล ซึ่งเป็นความทางเข้าหลักได้ทำห้องโถงโถงและจัดเป็นห้องพักสำหรับแขกที่มาแบบเป็นกลุ่ม ศูนย์กลางอาคารซึ่งเป็นแนวแยกของรูปได้จัดเป็นส่วนบริการ CIRCULATION CORE นับได้ว่า เป็นเส้นทางที่สั้นที่สุดที่จะไปยังมุมต่าง ๆ ของอาคาร

ระบบความปลอดภัย

โรงแรมรอยัลคฤหาสน์ ได้เตรียมระบบเตือนอัคคีภัยไว้ตามจุดต่าง ๆ ทั่วโรงแรมโดย เฉพาะตัวอาคารใหญ่ นอกจากจะมีบันไดหนีไฟมากถึง 3 ชุดแล้วยังได้เตรียมท่อน้ำสำหรับดับเพลิง FIRE HOSE ไว้ในตัวอาคารด้วย

ระบบน้ำประปา

ปัญหาของโรงแรมทั่วไปที่พบบ่อย ก็คือเรื่องน้ำจืดที่จะสนองความต้องการของทาง โรงแรมประมาณ 4 กิโลลิตร เพื่อชุกชุมอีกเก็บน้ำจืดเอาไว้ แล้วค่อท่อสูบน้ำขึ้นไปไว้ยัง ทั่วโรงแรม แท้ก็ช่วยได้แค่ 8 เกือนเท่านั้น ระยะเวลาที่เหลือจากนั้นต้องใช้น้ำจืดที่อื่นมาใช้

ระบบไฟฟ้าและการปรับอากาศ

การใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจากมาลละมุง ระบบปรับอากาศใช้แบบศูนย์รวม CENTRAL SYSTEM โดยใช้ระบบน้ำเย็นจ่ายไปตามท่อต่าง ๆ ทั่วเครื่องจ่าย 3 เครื่อง ๆ ละ 400 ตัน ในฤดูหนาวมาซีแมแม็กเพียงเครื่องเดียวก็จะจ่ายความเย็นไปได้ถึงกว่า 400 ห้อง

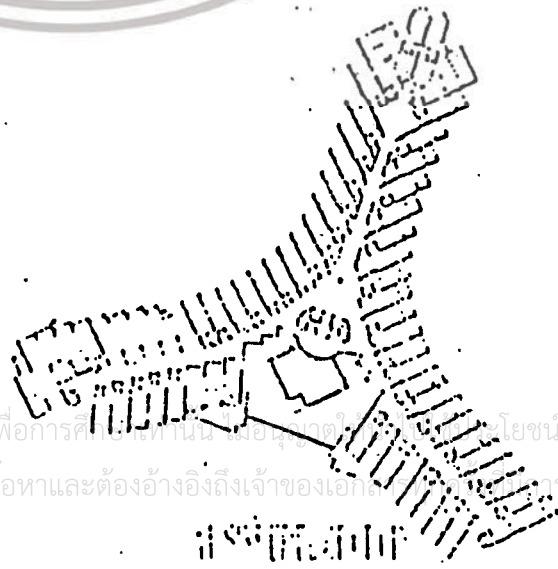
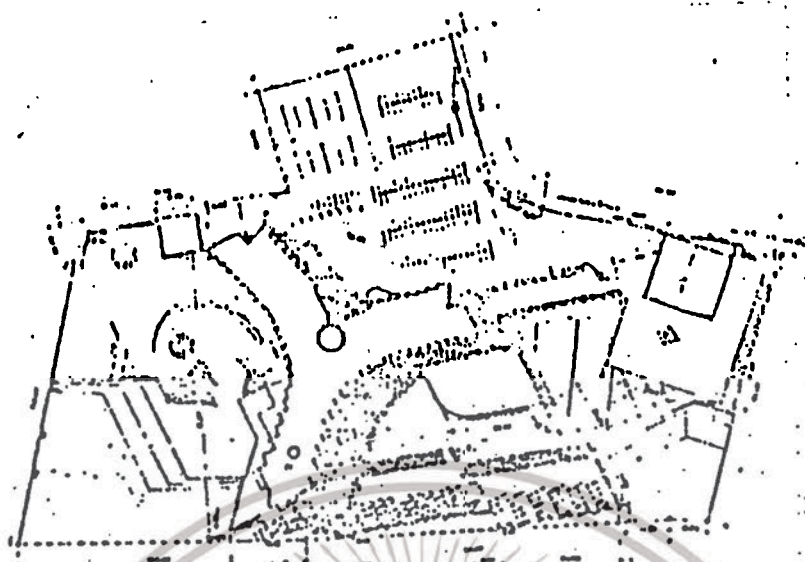
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปถ่าน โรงแรมโรบัสต์คอฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้แก้ไขประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าการผลิตซ้ำ, หักสั้น, อื่นๆ ทั้งทำงมิให้คัดแปลงหรือทำสิ่งต้องขออนุญาตเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังบริเวณ โรงแรมโรเบิร์ตส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนำไปใช้

สิงคโปร์ 2010

2.3.3 โรงแรมเดอะวีเจนท์ - ชะอำ

ห้องพักมีทั้งหมด 409 ห้องโดยแบ่งเป็นห้อง TYPICAL AND SUIT

มีการแบ่งราคาห้องพักเป็น 3 แบบคือ

- 1. MOUNTAIN VIEW 18 ROOM
- 2. GARDEN VIEW 100 ROOM
- 3. SEA VIEW 150 ROOM

ห้องชุดแบ่งออกเป็น

- 1. JUNIOR SUITE 1 BR 6 ROOM
- 2. DELUXE SUITE 1 BR 7 ROOM
- 3. DELUXE SUITE 2 BR 18 ROOM
- 4. PRINCELY SUITE 2 BR 9 ROOM
- 5. ROYAL SUITE 1 ROOM

สถานที่ตั้ง ชำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (ทางแยกเข้าจากถนนเพชรเกษม)

ลักษณะ เป็นอาคาร คสล. สูง 5 ชั้น โดยแบ่งอาคารห้องพักแยกเป็น 2 ฝั่งได้แก่ NORTH WING AND SOUTH WING และยังมี CLUB HOUSE แยกออกไปอีกอาคาร ใกล้หาดมากขึ้น

แนวความคิดในการ ออกแบบ

จัดอาคาร ในลักษณะรูปคอร์ทสามเหลี่ยม 2 รูปและมีอาคาร ล้อมभीเชื่อมระหว่างกลางมี CLUB HOUSE อยู่ริมกำแพง

คอร์ทข้างหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยอาคารห้องพักสูง 5 ชั้นและ 3 หลังจรรกันเป็น 3 เหลี่ยม ลักษณะการสัญจรเป็นแบบ SINGLE LOAD CORRIDOR หันเข้าหาคอร์ท และติดต่อกับอาคาร ล้อมभीทุกชั้น. สเปซในคอร์ทจัดเป็นต้นไม้และดอกไม้โดยเก็บต้นไม้ใหญ่ไว้และตกแต่งเพิ่มเติมจะมีบรรยากาศที่ร่มรื่นและสดชื่น

การวางอาคารห้องพักเป็นมุมเฉียง ทำให้อาคารส่วนใหญ่ได้วิวทะเลและกำแพงหลังโค้งมองจากภูเขา ห้องพักทุกห้องมีเฉลียงขนาดใหญ่เห็นวิวกว้าง ให้ความรู้สึกอิสระแก่ผู้มาพัก ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น SPACE หน้าอาคาร ล้อมभी ที่อยู่ระหว่างคอร์ททั้งสองจัดเป็นลานโล่งโดยให้สระว่ายน้ำขนาดใหญ่เป็นศูนย์กลางมีส่วนหย่อม. ไม่นั้น ยังมีกำแพงคิโยร ครอบพื้นที่ลาน และสระน้ำยกระดับสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

อาคารระดมชายหากเล็กน้อย ให้ความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับทะเล

อาคารลักษณะเป็นโด่งโค้งตลอดถึงหลังคาที่โปร่งแสง เคียงข้างทิวสวน
ดอกไม้ คอร์ทใช้อากาศธรรมชาติ ไม่มีการปรับอากาศก่อความเลอะจนมีมุมมองออกสู่สระบัวน้ำ
และทะเล

คลับเฮาส์ เป็นโด่งโค้งขนาดใหญ่ มีลานกีฬาชายหาดและทะเล จัดเป็นภัตตาคาร
ขนาดใหญ่ โภชนาที่ห้องเป็นไม้ทึบ ตกแต่งลักษณะเหมือนถ้ำ ภายในคลับเฮาส์มีชั้นลอย ซึ่งจัดไว้
เป็นห้องไว้ ในบริเวณโครงการมีการจัดร้านค้าไว้ตรงข้ามกับทางเข้าโดยแยกอาคารออกไป มี
สนามเทนนิส ภัตตาคารอาหารทะเล สวนอาหาร และที่ว่างที่จะปรับปรุงเป็นอุทยานพันธุ์ไม้ มีที่
ร่มรื่น เนื่องจากมีอาณาเขตที่ดินใหญ่มาก

ในสิ่งที่ล้อมรอบของทุกชั้น โถงจัดให้มีสวนเฮลท์คลับ และคูเอนไวพริอ้อมด้วยมีเต้านเตอร์
ไวบริการแขก การเลือกวัสดุ คำนึงถึงความมั่นคง ถาวร เหมาะสมกับการใช้งานบำรุงรักษาและ
ผลปรากฏในทางทรัพย์สินที่กลมกลืนกับงาน อาคารส่วนใหญ่ใช้วัสดุหลังคากระเบื้องซีเมนต์เคลือบ
สี เติงเป็นหินล้างที่โล่ง ส่วนกลางเป็นกระเบื้องเซรามิค พื้นฉนวนภายนอกด้วยแผ่นหินกาบและฉนวน
กรวดล้าง

ข้อสังเกต

กาแบ่งอาคารในการจัดเป็นรูปสามเหลี่ยมสร้างเสมอ ที่กีดกันใน จะทำให้บางมุมมีการ
สัญจรที่ยาวซึ่งอาจจะเป็นข้อกีดในการที่สร้างระยะในการเดินชมบรรยากาศซึ่งน่าประทับใจภายใน
คอร์ทที่โถงทางและกว้างขึ้น แต่ข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งคือ การที่มี 3 กั้น จะทำให้ยากในการแบ่งราคา
ของห้องพักแขก แต่ละที่กันและห้องพักแขกบางกานสามารถมองเห็นทางเข้าของส่วนบริการซึ่งบาง
ที่ไม่ปรากฏได้ และการมีคอร์ทที่ยาวมากนั้นเองทำให้ไม่ระหยกในการเดินเส้นทางของระบบเช่น
แอร์ เป็นต้น

บรรยากาศภายในโรงแรมมีลักษณะ เป็นธรรมชาติผสมกับเงิน วัสดุที่ไฮเทค ที่แท้จริงโดยมี
ความสบาย ไม่อึดอัด มีมุมมองที่สวยงามไกลในหลายกาน เนื่องจากโครงการมีพื้นที่ที่กว้างมาก
สามารถปลูกแต่งสถานที่ภายในอาณาเขตให้สมบูรณ์

มุมมองในห้องพักแขกแทนทุกกานมีทัศนียภาพที่ดี เพราะมีลักษณะที่ธรรมชาติจริง ๆ ไม่ทึบทู่
อาคารคอนกรีตในสายฟ้า โดยมีมุมมองสู่ทะเลสาบ ภูเขา ทะเลและสวน

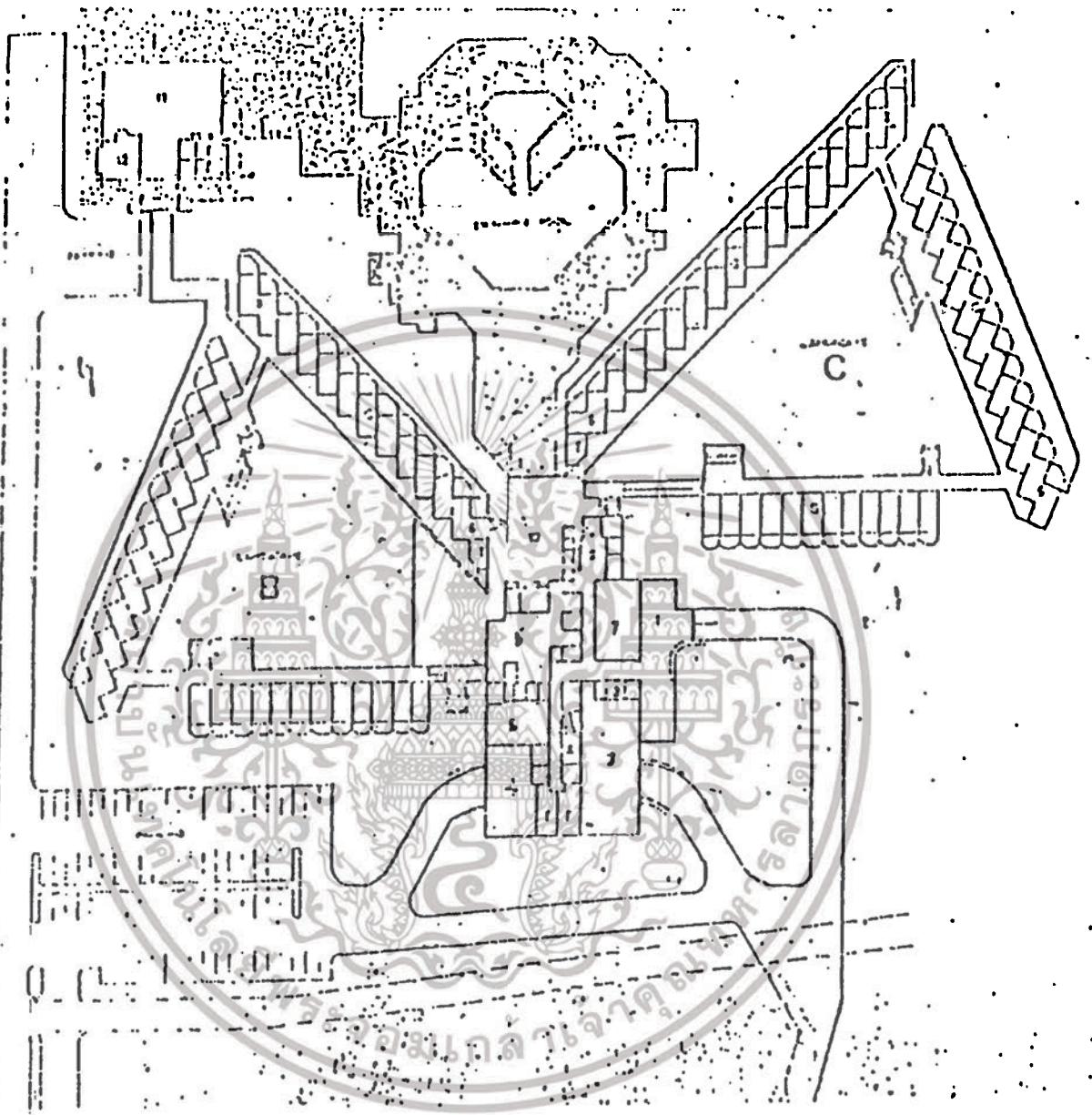
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับเฉพาะงานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ในกรณีนี้หากมีการนำเอกสารนี้ไปตีพิมพ์โดยไม่ได้รับอนุญาต จะถือว่าผิดลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะระแนงภายในห้องพักมีลักษณะเปิดโล่ง ทำให้ได้มุมมองที่กว้างมากและ
ระแนงมีขนาดใหญ่ให้ความรู้สึกสบายและโอโดงพักผ่อนในสเปซ มีมากโดยเฉพาะด้าน SEA
VIEW น่าประทับใจมากเนื่องจากต้องการสร้าง SPACE ที่มีมุมมองกว้างแบบนี้จึงได้ทำสวน
กันสายค้ำกันข้าง ซึ่งทำให้ขาดความรู้สึก PRIVACY ไปบ้าง

สรุปแล้ว เกอริเจ็น - ชะอำ เป็นอาคารรีสอร์ทที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์ในบริ
ยาศาสตร์ในการพักผ่อนอย่างยิ่ง ซึ่งมุมมองที่สวยงามซึ่งก็เกิดจากธรรมชาติจริง ๆ ซึ่งนำมาใช้
อาคารประเภทจะพึงพบได้ มีสระว่ายน้ำที่ใหญ่และร่มรื่นมาก และการทำ CORRIDOR ล้อม
คอร์ท. ทำให้แขกรู้สึกไม่อึดอัดและจะรู้สึกอบอุ่นเหมือนเอนกายอยู่ในสถานที่ ๆ คุ้นเคยและโล่ง
มองเห็นกันได้

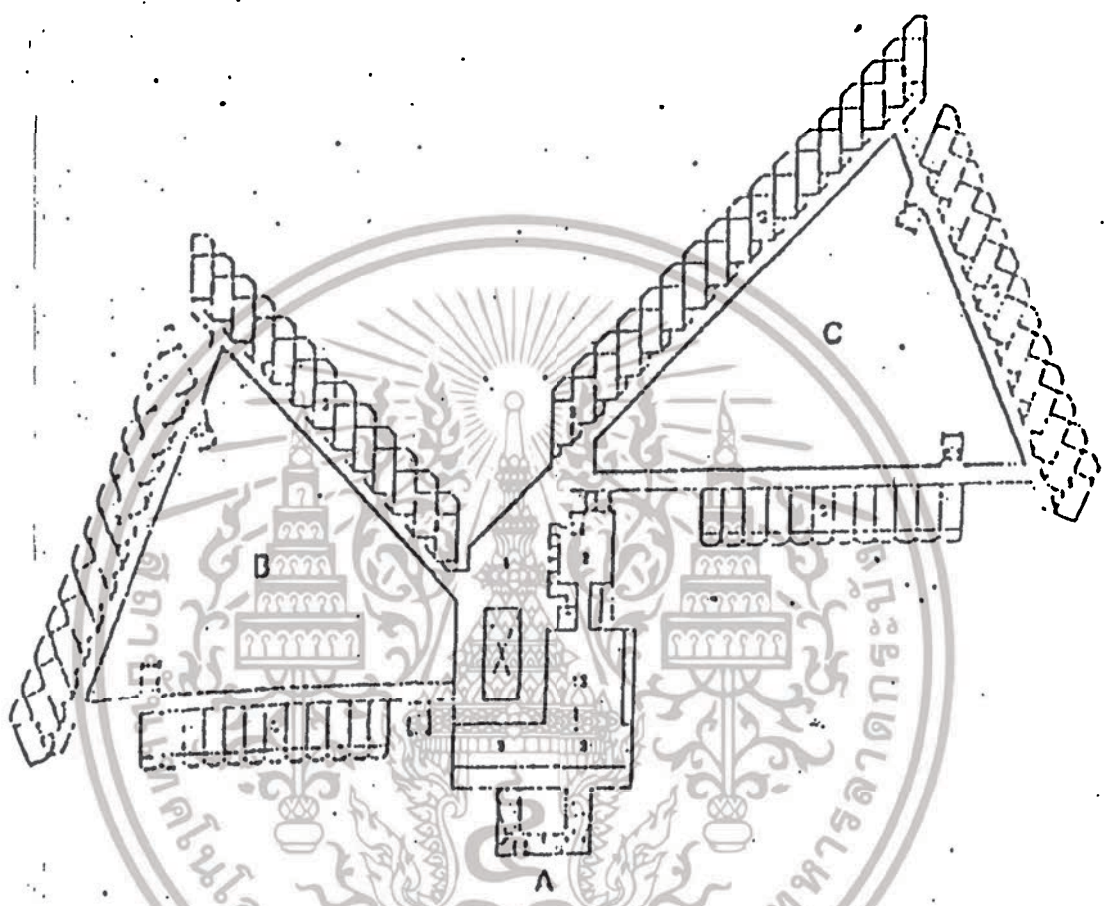

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

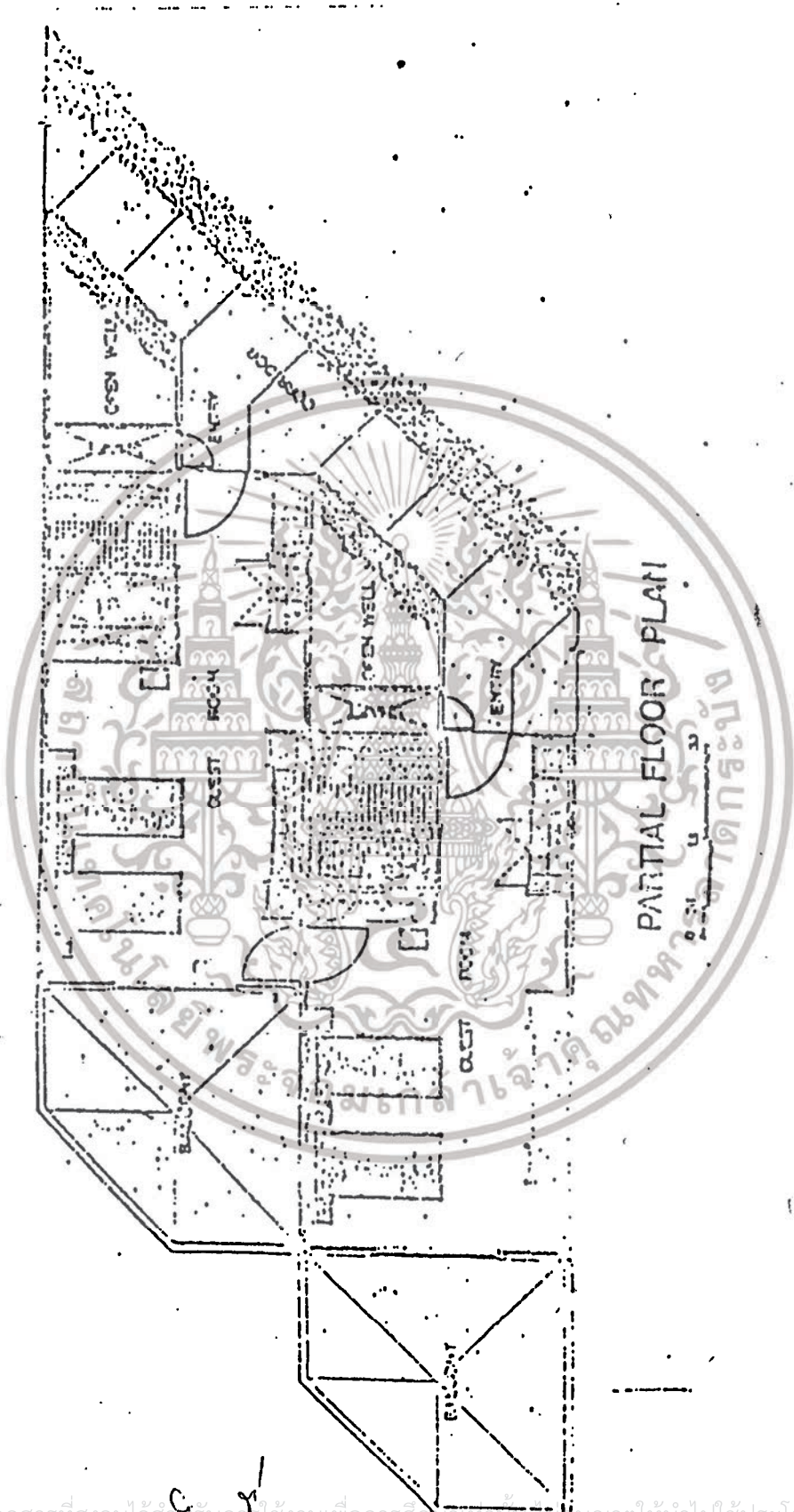
แปลนชั้นล่าง โรงแรมเคหะวีเจนท์ ชะอำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

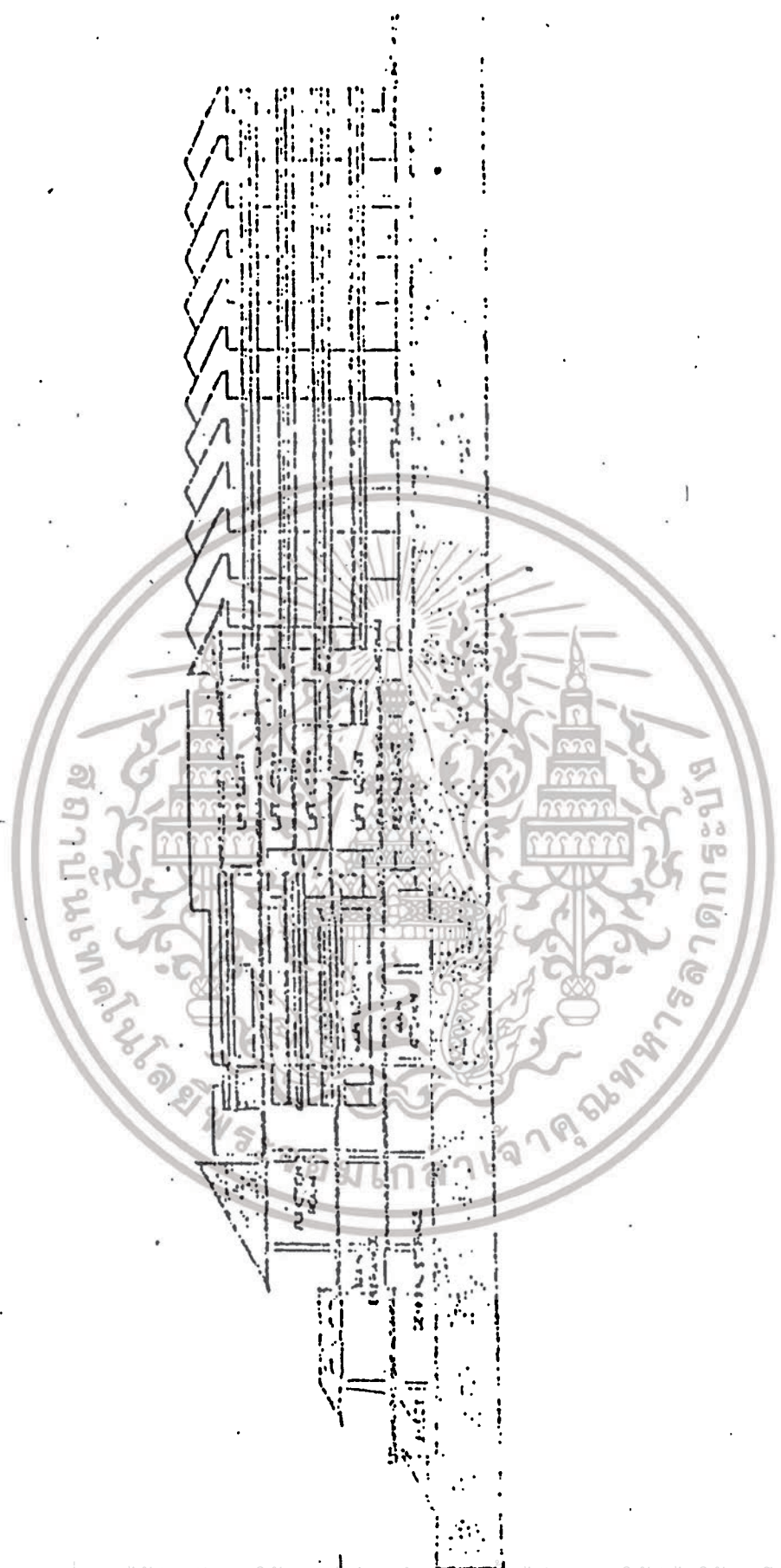

แปลนชั้นที่ 3 โรงแรมเดอะวีเจนท์ สระอ่ำ
จอมเกล้าเจ้าอยู่หัวราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
แปลนห้องพักของโรงแรม เกะวีเจนท์ ๒ ชะอำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามทำซ้ำหรือดัดแปลงในลักษณะใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษา นโยบายเศรษฐกิจ

สังคม ภายภาค รัชสมัยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เทศบาลตำบลหัวหิน
ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรมและระบบเทคนิค

3.1 การศึกษา นโยบายเศรษฐกิจ สังคม ภายภาคจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1.1. นโยบายจังหวัดประจวบคีรีขันธ์⁽¹⁾

1) การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด

เนื่องจากรัฐบาลได้ขยายให้ปี 2531 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวต่อเนื่องจากปี 2530 อีกปีหนึ่ง จังหวัดจึงได้สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปีที่ผ่านมา จังหวัดได้รับความร่วมมือจากทั้งภาครัฐราชการคือ หน่วยงานราชการ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ และจากภาคเอกชนโดยการพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว และจัดที่สถานที่ท่องเที่ยวให้สวยงามตลอดจนอำนวยความสะดวกในสถานที่ต่าง ๆ เช่น การจัดพิมพ์เอกสารแนะนำสถานที่ที่แหล่งท่องเที่ยว การจัดทำห้องเ้า ห้องส้วมเป็นต้น นอกจากนี้ได้อำนวยความสะดวกในสถานที่ข้อมูลและบริการแก่นักท่องเที่ยวโดยการจัดตั้งศูนย์ข่าวสารและบริการท่องเที่ยวขึ้น 2 แห่ง มีเจ้าหน้าที่ข่าวสารและสำรวจท่องเที่ยวประจำอยู่คือ

1. ศูนย์ข่าวสารและบริการท่องเที่ยวอำเภอเมือง ถนนสละชีพข้างที่ว่าการอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ศูนย์ข่าวสารและบริการท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน ถนนดำเนินเกษม

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยว

เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นไปตามเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยว จึงกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว โครงข่ายการท่องเที่ยวกระจายนอกจากศูนย์กลางหลัก ในรูปของกาชัศนารจรมากขึ้น

1. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เน้นตอบสนองนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นหลัก แต่การพัฒนาจะยังมุ่งเน้นการขยายการรองรับชาวต่างประเทศมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับชาวต่างประเทศ

2. วางแผนการใช้ที่ดิน มาตรการควบคุมการใช้ที่ดิน ควบคุมการปลูกสร้างอาคารและการใช้ประโยชน์ที่สาธารณะโดยการกำหนดขอบเขตประเภทและระดับของกิจกรรมที่มีอยู่ในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วยเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1). แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2530

3. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนในการลงทุน การผลิตสินค้าและบริการอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ ขนาดเล็กมาสนับสนุน ทั้งนี้ ควรดูแลให้การ พัฒนาของภาคเอกชนอยู่ในกรอบที่เหมาะสม สอดคล้องกับการพัฒนาบ้านอื่น ๆ และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและทางสังคมน้อยที่สุด

4. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้เพียงพอต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและประชากรที่จะเพิ่มขึ้น ตลอดจนพัฒนาการสื่อสารและคมนาคม เพื่อรองรับและขยายการท่องเที่ยวให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

5. ในการพัฒนาของค่านึงการสงวนรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น ไว้ให้มากที่สุด

6. ส่งเสริมอาชีพบ้านอื่น ๆ แก่ประชาชนในท้องถิ่น การกลุ่กรรรมศิลปศึศวร ประมง และหัตถกรรมเป็นการผลิตที่ให้บริการทางอ้อมต่อการท่องเที่ยว ดังนั้น การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น (ทั้งในเขตพื้นที่ศึกษาและใกล้เคียง) ให้ขยายการผลิตทางคานอาหารและวัตถุดิบ เพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งจะเป็นการสร้างงาน เพิ่มรายได้ และลดการนำเขาสินค้าจากทางอื่นอีกด้วย

7. ส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ โรงเรียนแก่ประชาชนท้องถิ่น ักานความเข้าใจต่อการท่องเที่ยว ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมคานการผลิตและให้บริการ การท่องเที่ยว

8. ปรับปรุงและพัฒนา กฎหมาย องค์กร และการจัดการ คานการพัฒนาการท่องเที่ยว ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพ เกิดการประสานงานและช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน และประชาชนท้องถิ่น เสริมสร้างระบบการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้มีการประสานงานและร่วมมือกันระหว่าง 2 จังหวัดมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างอำเภอหัวหินกับอำเภอชะอำ

9. ส่งเสริมและสนับสนุนการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ทั้งภายในและต่างประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2. เศรษฐกิจระดับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากการรวบรวมข้อมูลในปี พ.ศ. 2531 (1) มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมเท่ากับ 11,954 ล้านบาท เมื่อถูกหักจากการผลิตหลักของจังหวัดคือสาขาเกษตรกรรม มีมูลค่า 4,506 ล้านบาทคิดเป็น 37.7% ของมูลค่ารวม มีบริการเป็นหัวหลัก รองลงมาคือค้าปลีก - ค้าส่ง มีมูลค่า 2,679 ล้านบาทคิดเป็น 22.4% อุตสาหกรรม 1,483 ล้านบาทคิดเป็น 12.4% และอื่น ๆ

2) ผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน รายได้เฉลี่ยต่อคนของจังหวัดมีค่าเท่ากับ 28,946 บาท ซึ่งเฉลี่ยแล้วสูงกว่ารายได้ของประเทศและภาค ซึ่งมีค่า 27,632 และ 22,499 บาท จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวซึ่งสูง มีผลมาจากภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นสาขาที่ทำรายได้มากที่สุด ส่วนสาขาบริการมีมูลค่าเพียง 979 ล้านบาทคิดเป็น 3.18% ซึ่งนับว่าน้อยมากสำหรับจังหวัดที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวและให้บริการสูงพอสมควรและเทียบรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นมากในแต่ละปี

3) การเงินและการคลังของจังหวัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ธนาคารพาณิชย์ตั้งอยู่ 12 ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการ ธนาคารนครหลวงไทย ธนาคารศรีนคร ธนาคารทหารไทย ธนาคารสหธนาคาร ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ นับด้านบาทในปี 2532 เพิ่มขึ้นจากปี 2531 18.10% ในปีงบประมาณ 2533 สามารถจัดเก็บภาษีได้ทั้งสิ้น 319,822,432.37 บาท โดยจัดเก็บได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์เงินมากที่สุด 108,678,705 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) กองบังคับการประชาชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

(2) สำนักงานคลังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1.3 สังคมระดับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1) ประชากร ประชากรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เมื่อวันสิ้นเดือนธันวาคม 2532 มีจำนวนทั้งสิ้น 419,945 คน เป็นชาย 213,557 คน (50.85%) หญิง 206,388 คน (49.15%), อัตราการเกิด 1.58 อัตราการตาย 0.41 อัตราการเพิ่มของประชากร 1.17 ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 66 คนต่อตารางกิโลเมตร

2) การปกครอง การปกครองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 45 ตำบล 339 หมู่บ้าน 2 เทศบาลและ 12 สุขาภิบาล
อำเภอมี 7 อำเภอคือ อำเภอหัวหิน อำเภอประจวบบุรี อำเภออูยบุรี อำเภอเมือง อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย

เทศบาลมี 2 เทศบาลคือเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ และเทศบาลตำบลหัวหิน

(1)
3) การศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการศึกษา 4 ระดับคือชั้นประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา รวมทั้งสิ้น 309 แห่ง มีนักเรียนจำนวน 79,894 คน และครูอาจารย์จำนวน 3,910 คนโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับประถมศึกษาจำนวน 285 แห่ง
2. ระดับมัธยมศึกษาจำนวน 21 แห่ง
3. ระดับอาชีวศึกษาจำนวน 3 แห่ง

4) ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและศาสนา

1. งานเทศกาลประเพณีโกล่แก๊ งานนมัสการหลวงพ่อดุจ อำเภออูยบุรี งานเทศกาลสงกรานต์หัวหิน เป็นต้น
2. การประชันขลุ่ยของปากทิวระดักโกล่แก๊ ผ้าไหมผลิตภัณฑ์จากป่านสวนารายณ์ ผลิตภัณฑ์จากเปลือกหอย ผ้าไหมพัศกร.

การศาสนาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัด 171 แห่ง สำนักสงฆ์ 48 แห่ง ที่สำนักสงฆ์ 53 แห่ง มัสยิด 9 แห่ง โบสถ์คริสต์ 8 แห่ง รวม 289 แห่งแบ่งเป็นจำนวนผู้นับถือศาสนาพุทธ 398,157 คนคิดเป็น 95.37% ศาสนาอิสลาม 12,973 คนคิดเป็น 3.11% และศาสนาคริสต์ 6,347 คนคิดเป็น 1.52%

5) การสาธารณสุข ในปี 2533 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีสถานพยาบาลของรัฐบาล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อวัตถุประสงค์เท่านั้น ขออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อธิบดีฯ ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปีของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (สำนักงานประจวบคีรีขันธ์)

ตารางที่ 3.1: แสดงจำนวนประชากรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เทศบาล/อำเภอ	รวม	ชาย	หญิง
เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์	15,050	7,467	7,583
เทศบาลตำบลหัวหิน	34,241	16,884	17,357
อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์	51,055	24,893	26,162
อำเภออู่ตะเภา	46,931	23,419	23,512
อำเภอทับสะแก	50,731	24,135	26,696
อำเภอบางสะพาน	29,005	14,990	15,015
อำเภอบางสะพานน้อย	29,005	14,990	14,015
อำเภอปราณบุรี	102,499	55,415	47,084
อำเภอหัวหิน	23,214	16,844	13,129
รวม	419,945	213,557	206,388

ที่มา: ข้อมูลทะเบียนราษฎร ที่ทำการปกครองจังหวัดปี 2532

ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2532

- รัฐบาล - โรงพยาบาลทั่วไป 1 แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน 6 แห่ง
- สถานีอนามัย 62 แห่ง
- สถานบริการสาธารณสุข 4 แห่ง
- โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงอื่น ๆ 2 แห่ง
- เอกชน - สถานพยาบาลที่ไม่เป็นที่ยอมรับด้วย วิศวกรดิน (คลินิกแพทย์, สถานของศรภก) 38 แห่ง
- สถานีกาชาด (สภากาชาดไทย) 1 แห่ง
- ร้านขายยา 99 แห่ง

ส่วนบุคคลทางสถานสาธารณสุขทั้งจังหวัดปี 2533 มีจำนวนทั้งสิ้น 665 คนดังนี้

แพทย์	54 คน	1:777.6
ทันตแพทย์	10 คน	1:4199.4
เภสัชกร	13 คน	1:3230.3
พยาบาลทุกประเภท	338 คน	1:1242
ผู้ช่วยพยาบาล	35 คน	1:1199.8
เภสัชกรรภ	149 คน	1:281.8
เภสัชกรรภไม่รภ	300 คน	1:1599.8
เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข	36 คน	1:1166.5

๑) การท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปัจจุบันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ความสำคัญสนับสนุนการท่องเที่ยวความนโยบายของ รัฐบาล ไทยจัดให้มีศูนย์ข่าวสารและบริการการท่องเที่ยวขึ้น 2 แห่งคือ

- ศูนย์ข่าวสารและบริการท่องเที่ยวอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์
- ศูนย์ข่าวสารบริการท่องเที่ยวหัวหิน

สภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปัจจุบันยังได้รับความนิยมน้อยเพราะว่า อยู่ในขั้นกำลังพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง นักท่องเที่ยวส่วนมากที่มาเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะมาเที่ยวในอำเภอหัวหินเป็นส่วนมาก (รายละเอียดอยู่ในการท่องเที่ยวหัวหิน) เนื่องจาก เป็นแหล่งท่องเที่ยวแหล่งเดียวในจังหวัดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ประเทศ

ปัจจุบันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีโรงแรมทั้งหมด 28 แห่ง (ไม่รวมอังกะโต, ดอนเดรส
ไฮล์) มีจำนวนห้องพักจำนวน 1261 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4. กายภาพระกัมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1) สภาพทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้งและขนาด

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตั้งอยู่ใตสุดของภาคตะวันตก ห่างจากกรุงเทพฯ ตามเส้นทางรถไฟสายใต้ 318 กิโลเมตร มีลักษณะเป็นแนวยาวไปทางเหนือเข้าคะนางศรี และชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ยาวประมาณ 180 กิโลเมตร โดยเส้นตรงยาวประมาณ 212 กิโลเมตร ความถนนสายเอเชียหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 224.8 กิโลเมตร มีส่วนที่แคบที่สุดของประเทศไทยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จากอ่าวไทยถึงเขตแดนเมียนมาร์ประมาณ 12 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 6357.62 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,975,512.5 ไร่

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ

ทิศใต้

ทิศตะวันออก

ทิศตะวันตก

จรดเขตอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

จรดเขตอำเภอประจวบ จังหวัดชุมพร

จรดอ่าวไทย

จรดประเทศไทย

2) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความลาดเอียงจากทิศตะวันตกซึ่งเป็นเทือกเขาคะนางศรี อันเป็นเทือกเขากั้นพรมแดนระหว่างไทยกับเมียนมาร์ลงสู่ที่ราบตะวันออกซึ่งเป็นอ่าวไทยและมีเทือกเขาและภูเขากระจัดกระจายอยู่ทั่วไปทั้งบริเวณชายฝั่งทะเล และบริเวณส่วนกลางของพื้นที่จังหวัด เทือกเขาที่สำคัญได้แก่ เทือกเขาสามร้อยยอด ความสูงโดยเฉลี่ยของเทือกเขาตะวันออกประมาณ 750 เมตร เขื่อนพระตำหนิตะเลสูงสุด 1,215 เมตร ทำสูง 306 เมตร ส่วนความสูงจากระดับน้ำทะเลที่เกาะหลักอำเภอเมืองเท่ากับ 0 จะเห็นได้ว่าพื้นที่มีความลาดชันค่อนข้างสูง ทั้งนี้จึงเดิมมีลำห้วยกระจัดกระจายทั่วไปในทะเลอ่าวไทยใกล้ชายฝั่งมีเกาะเล็กน้อยจำนวน 17 เกาะ อยู่ในท้องที่อำเภอเมือง 6 เกาะ อำเภอหัวหิน 3 เกาะ อำเภอประจวบคีรีขันธ์ 3 เกาะ และอำเภอบางสะพานน้อย 3 เกาะ มีประชาชนอาศัยอยู่ 2 เกาะได้แก่เกาะจวน (มีวังนกนางแอ่น) และเกาะทะลุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

3) ลักษณะภูมิอากาศ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและทั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปไม่ร้อนและหนาวจนเกินไป ความชื้นของอากาศ

จ. เพชรบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าการอื่น **จ. ชุมพร** อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะ **การแบ่งเขตอำเภอใน จ. ประจวบฯ** ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปานกลาง เนื่องจากอยู่ใกล้กับทะเล ความชื้นของอากาศโดยเฉลี่ยประมาณ 77% จุดหมุ่มีสูงสุดประมาณ 37 องศาเซลเซียส และค่าอุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 16 องศาเซลเซียส และโดยที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีลมพัดผ่านทุกฤดูกาล ลักษณะของลมจะเป็นลมหมุนรอบตัวในฤดูหนาวจะพัดมาจากทิศเหนือและทิศตะวันออกเฉียงเหนือและค้อย ๆ เปลี่ยนเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ในฤดูร้อน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงมีเพียง 3 ฤดู ได้แก่

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ - พฤษภาคมรวม 4 เดือน
 - ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน - ตุลาคมรวม 5 เดือน
 - ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคมรวม 3 เดือน
- สำหรับลักษณะของน้ำฝน ฝนจะเริ่มตกในราวปลายเดือนพฤศจิกายน และต้นเดือนมิถุนายนแล้วทิ้งช่วงไปตกในราว เดือนตุลาคมและเดือนพฤศจิกายน ระยะฝนตกจริง ๆ จึงสั้นมาก

ตารางที่ 3.2 แสดงสถิติสภาพภูมิอากาศจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ปี 2532

เดือน	อุณหภูมิ		ความชื้นสัมพัทธ์		ค่าเฉลี่ยความชื้นต่อเดือน	น้ำฝนเฉลี่ย (มม.)	ปริมาณน้ำฝนทั้งเดือน (มม.)
	สูงสุด	ต่ำสุด	สูงสุด	ต่ำสุด			
มกราคม	31.8	19.6	98	45	79.8	3.57	110.6
กุมภาพันธ์	31.0	18.2	96	63	81.4	0.65	18.2
มีนาคม	32.8	20.0	97	42	78.7	2.29	70.9
เมษายน	37.7	22.5	95	36	72.9	1.71	51.4
พฤษภาคม	36.0	23.1	94	47	36.9	1.83	56.7
มิถุนายน	34.2	22.5	95	41	74.2	1.90	57.0
กรกฎาคม	35.0	23.1	97	39	73.3	3.23	100.0
สิงหาคม	34.2	23.0	95	46	75.0	1.59	49.4
กันยายน	35.0	22.1	98	46	76.4	1.88	56.5
ตุลาคม	33.7	21.5	99	55	83.3	14.21	404.1
พฤศจิกายน	32.2	19.3	97	36	75.1	8.68	260.4
ธันวาคม	31.3	16.5	95	35	72.1	0.1	0.2

ที่มา สถานีตรวจอากาศประจวบคีรีขันธ์

4) ทรัพยากรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. ทรัพยากรดิน สภาพของดินโดยทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นพื้นที่ที่มีดินอุดมดินดอนลาดถึงลาดชันจากทิศตะวันตกสู่ทิศตะวันออก ดินที่พบส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย หนองแก อังลิศ บางสะพาน ฯลฯ ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ต่างกัน

2. ทรัพยากรน้ำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคและบริโภคเป็นจำนวนมากอยู่ในรูปของอ่างเก็บน้ำและฝายขวาง ๆ รวม 59 แห่ง มีเนื้อที่ประมาณ 81,275 ไร่ คิดเป็น 2% ของพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. ทรัพยากรป่าไม้ แบ่งออกเป็น

- อุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง (อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด)
- ป่าสงวนแห่งชาติ 20 แห่ง

รวมเนื้อที่ทั้งหมด 2,267,868 ไร่

4. ทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีมากที่สุด ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้แก่ กล้วยไม้ มีแหล่งอยู่ในอำเภอหัวหิน รองลงมาคือที่บึงอยู่ในอำเภอทับสะแก

5) การใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด ประมาณ 57% รองลงมาเป็นที่ทางการ เกษตรสำหรับปลูกพืชไร่ สวนผัก และไม้ดอก

6) การคมนาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดที่มีลักษณะภูมิประเทศที่ยาวจากเหนือสู่ใต้ การคมนาคมที่สำคัญมีดังนี้

1. ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ตลอดทั้งจังหวัดรวมถึงทางหลวงจังหวัดต่าง ๆ ภายในจังหวัดอีกหลายเส้นทาง รวมถึงถนนชุมชนกับคลองชลประทานอีกหลายเส้นทาง

2. ทางรถไฟสายใต้ผ่าน สถานีหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์ เรื่อยไปทางใต้ของประเทศ (จากสถานีประจวบคีรีขันธ์ บางขบวนเข้าที่แต่ละจากสถานีหัวหิน)

3. ทางเรือหรือทางน้ำ ภายในจังหวัดได้แก่ แม่น้ำปราณบุรี และเรือสำเภาเที่ยวจากพิทยา - ชะอำ - หัวหิน - ประจวบคีรีขันธ์ - เกาะสมุย

4. ทางอากาศ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีสนามบิน 2 แห่งคือ สนามบินพลเรือนค่ายนาย อำเภอหัวหิน และสนามบินกองบิน 53 อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

7) แหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้งหมดประมาณ 24 แห่งใน

ปี พ.ศ. 2533 เป็นประเภทธรรมชาติ 23 แห่ง และประเภทโบราณสถาน ศาสนา 1 แห่ง
แบ่งออกเป็นตามอำเภอต่าง ๆ ดังนี้

อำเภอหัวหิน

1. หาดหัวหิน
2. เขาตะเกียบ : เขาไกรลาส
3. เขาเต่า
4. เกาะสิงโต
5. เขาหินเหล็กไฟ

อำเภอปราณบุรี

6. ถ้ำขาว ถ้ำไถ่หลน
7. น้ำตกป่าละอู
8. สนามกอล์ฟหัวหิน
1. อุทยานแห่งชาติ เขาสามร้อยยอด
2. ถ้ำไทร
3. ถ้ำแก้ว
4. หาดสามพระยา
5. วนอุทยานปราณบุรี

อำเภอเมือง

1. เขาของกระจุก
2. อ่าวประจวบและอ่าวมะนาว
3. อุทยานหินเขาคินทร์
4. วัดเขาถ้ำต้นกระโทก (ประเภทโบราณสถานศาสนา)

อำเภอทับสะแก

1. หาดวนกร
2. น้ำตกห้วยยาง

อำเภอบางสะพาน

1. วนอุทยานแห่งชาติป่ากลางอ่าว
2. อ่าวแม่รำพึง
3. อ่าวมอทองหลาง
4. ถ้ำม้าร้อง

อำเภอบางสะพานน้อย

1. เกาะทะลุ เกาะสิงห์ เกาะสิงห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2. การศึกษา นโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาพ ระดับเทศบาลตำบลหัวหิน

3.2.1 นโยบายการพัฒนาเทศบาลตำบลหัวหิน (2535-2539)

นโยบายการพัฒนาเทศบาลตำบลหัวหิน โดยส่วนรวมนั้นรวบรวมมาจากแนวทางการพัฒนาที่กำหนดขึ้นจากปัญหาในสาขาต่าง ๆ ของเทศบาล ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและนโยบายกระทรวงที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งนโยบายของผู้บริหาร เทศบาลเอง ตลอดจนศักยภาพและข้อจำกัดของเทศบาล โดยสรุปเป็นนโยบายการพัฒนาเทศบาลไว้ดังนี้

1. พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อคึงกุรรายได้มาสู่ชาวหัวหิน.
2. รักษาชายหาดและทะเลหัวหินให้สะอาด และเป็นธรรมชาติตลอดไป
3. ปรับปรุงระบบการประปาเทศบาลให้มีประสิทธิภาพสามารถให้บริการน้ำประปาให้ทั่วถึงเพียงพอกับความต้องการ ของท้องถิ่น
4. สร้างและปรับปรุงสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ โดยการจักสร้างถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ และขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
5. ส่งเสริมการศึกษา ทั้งระดับเด็กและเยาวชน กีฬาประชาชน ตลอดจนนันทนาการ ของท้องถิ่น
6. จัดระบบการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
7. อนุรักษ์งานประเพณีและจักงานเทศกาลต่าง ๆ โดยร่วมกับ ททท. (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) และหน่วยงานในท้องถิ่น
8. ปรับปรุง ระบบการจักเก็บขยะมูลฝอยและ ก่อให้เกิดบริการ คำนการ สาธารณสุข ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
9. ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมและ สนับสนุนให้มีสถานที่ท่องเที่ยว เสริมขึ้นในหัวหิน.
10. ส่งเสริมให้ประชาชนและหน่วยงานในท้องถิ่นร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
11. ส่งเสริมให้ประชาชน เข้ามามีบทบาท และส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบชุมชนย่อย
12. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหาร งานของเทศบาลในการ ให้การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ การใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) นโยบายของกรมธนารักษ์ และเงื่อนไขในการประมูลที่ดินราชพัสดุชายหาดหัวหิน กรมธนารักษ์เป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับที่ดินราชพัสดุทั่วประเทศ ซึ่งมีอยู่ทุกจังหวัดในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำรายได้เข้าประเทศเป็นอันมากทำให้ กรมธนารักษ์มีนโยบายให้พัฒนาที่ดินราชพัสดุทั่วประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการลงทุนธุรกิจต่าง ๆ หรือการท่องเที่ยวให้ต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมกการท่องเที่ยวที่กำลังเจริญก้าวหน้าตามลำดับ โดยให้เอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ดินของกรมธนารักษ์ ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้จากที่ดินราชพัสดุ บางแสน และกำลังจะดูที่พัฒนาที่ชายหาดหัวหิน

การพัฒนาที่ดินของกรมธนารักษ์ที่ชายหาดหัวหินเป็นการพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งทางธุรกิจ สังคม สภาพแวดล้อมและความเหมาะสมทางอื่น ๆ โดยเปิดให้เอกชนประมูลโครงการมีที่ดิน 14 ไร่ 2 งาน 57 ตารางวา ทรัพย์หนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การประมูลโครงการจะเปิดประมูล ในเดือนสิงหาคม 2534 โดยประกาศให้ผู้สนใจทราบแล้วโดยมีหลักดังนี้

1. จะก่อสร้างอาคาร 3 ชั้น บนเงินขันค่า 73 ล้านบาทโดยชำระเป็น 3 งวด ภายใต้อาคารก่อสร้างอาคาร
2. ค่าเช่าเช่าในการย้ายที่ก่อสร้างในที่ โดยจกหารซื้อเพื่อเป็นการทดแทนให้กับที่ก่อสร้าง เพื่อเปิดพื้นที่โครงการให้เหมาะสมประมาณ 30 ล้านบาท
3. เสียค่าเช่ารายปี 7 ละ 1.5 ล้านบาท อัตราเพิ่ม 15% ทุก 5 ปีตลอดสัญญา
4. สัญญาเช่ามีกำหนด 34 ปี เมื่อหมดสัญญามีการพิจารณาต่อไป

3.2.2 เศรษฐกิจเทศบาลตำบลหัวหิน

1) การเงินและการคลัง

เทศบาลตำบลหัวหินนับว่าเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญ ระบบการเงินและการคลังขยายตัวค่อนข้างสูง โดยเฉพาะตั้งแต่ปี 2530 มีธนาคารพาณิชย์เปิดสาขาใหม่ในหัวหินจำนวน 2 แห่ง จึงทำให้ปัจจุบันมีธนาคารพาณิชย์ทั้งของรัฐบาลและเอกชนรวมทั้งสิ้น 10 แห่ง ดังนี้

1. ธนาคารกรุงเก่า จำกัด
2. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด
3. ธนาคารกรุงไทย
4. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด
5. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
6. ธนาคารนครหลวงไทย
7. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
8. ธนาคารไทยพาณิชย์
9. ธนาคารออมสิน
10. ธนาคารอิสลาม

2) การค้าและพาณิชย์กรรม

การประกอบกิจการค้าตั้งแต่ปี 2530 นับว่ามีการขยายตัวสูงเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวจำนวนมาก เพิ่มขึ้น มีร้านค้าและธุรกิจทุกประเภทเกิดขึ้นในเขตเมืองและกระจายตามแนวถนนเพชรเกษม มีสถานประกอบการค้าประมาณ 680 ร้านซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจการร้านอาหารรายย่อยและร้านอาหาร

3) อาชีพและรายได้ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย 31.9% มีรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว 58,736 บาท รองลงมาคือ รับจ้าง 30.8% ประมง 18.6% ราชการ 11.4% ทำไร่ 5.5% และเลี้ยงสัตว์ 1.1% และมีรายได้ 33,272 บาท, 62,477 บาท, 44,988 บาท 38,507 บาท, และ 33,650 บาทตามลำดับ และจากสถิติกิ่งกล่าว มีภาวะการว่างงาน 12.49% (รายได้เฉลี่ยต่อคน 11,267 บาท)

4) การจกเก็บภาษีในอำเภอหัวหิน อำเภอหัวหินนับว่ามีเศรษฐกิจที่ก่แห่งหนึ่งในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะเห็นได้จากการจกเก็บภาษีในปี 2533 ประมาณ 108,678,705 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงนามให้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 แสดงข้อมูลประเภทกิจการค้าในเขตเทศบาลตำบลหัวหินที่เสียค่าธรรมเนียมและภาษีป้ายกับเทศบาล

พ.ศ.	2530	2531	2532	2533
ประเภทการค้า				
ร้านขายของชำ	69	69	71	118
ร้านอาหาร	134	159	176	207
รถนขายยา	8	8	8	8
ร้านซ่อมเครื่องยนต์	34	63	80	92
คลินิกแพทย์	11	12	13	13
ร้านเสริมสวย	42	50	55	62
ร้านขายเครื่องไฟฟ้า	3	7	7	10
อุตสาหกรรม	21	26	31	42
ปั๊มน้ำมัน	2	8	11	12
สะสมแก๊ส	3	4	4	14
โรงพยาบาล	1	1	1	1
ทิวไรแฉงลอย	1100	1100	1100	1100
สถานบริการ	—	—	1	1
อื่น ๆ	16	21	26	43
รวม	1444	1528	1584	1816

ที่มา: กองคลัง, กองสาธารณสุข เทศบาลตำบลหัวหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 สิ่งจรรยาบรรณเทศบาลตำบลหัวหินและอำเภอหัวหิน

1) ประชากรในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน

ประชากรในเขตเทศบาลหัวหิน เมื่อวันที่ 2533 มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 34,357 คน ความหนาแน่นของประชากรคือพื้นที่ 477 ท่อทวารางกิโลเมตร โดยประชากรส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่หนาแน่นในเขตเมืองและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

ตารางที่ 3.4 แสดงข้อมูลจำนวนครัวเรือนและประชากรในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน

ท.ศ.	ครัวเรือน	ประชากรเฉลี่ยครัวเรือนละ	ประชากรทั้งหมด		
			ชาย	หญิง	รวม
2529	7,275	4.39	15,715	16,258	31,973
2530	7,421	4.38	16,079	16,498	32,577
2531	7,620	4.36	16,446	16,800	33,246
2532	7,842	4.29	16,588	17,126	33,714
2533	8,011	4.28	16,858	17,499	34,357

ที่มา: งานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลหัวหิน

2) สภาพทางการปกครองและการบริหาร เทศบาลตำบลหัวหิน

เทศบาลตำบลหัวหินกำหนดส่วนการบริหาร ออกเป็น 7 ส่วนคือ

- สำนักปลัดเทศบาล
- กองช่าง
- กองคลัง
- กองการศึกษา
- กองสาธารณสุข
- กองการประปา
- สถานชานาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้กับรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โดยมีพนักงานเทศบาลทั้งสิ้น 442 อัตรา แยกเป็น

- พนักงานเทศบาลสามัญ 83 คน

- พนักงานเทศบาลวิสามัญ 10 คน
- พนักงานครูเทศบาล 115 คน
- ลูกจ้างประจำ 121 คน
- ลูกจ้างชั่วคราว 113 คน

(1)

3) การศึกษาในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน

ในเขตพื้นที่เทศบาลหัวหินมีสถานศึกษาทั้งสิ้น 17 แห่ง เป็นสถานศึกษาใน
ระดับประถมศึกษา สังกัดเทศบาล 7 แห่ง ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ 3 แห่ง และ
สังกัดเอกชน 7 แห่ง แยกเป็นมัธยม พณิชยการ และอนุบาล

4) ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลหัวหินนับถือศาสนาพุทธ มีวัดในพุทธ
ศาสนากว่า 8 แห่ง สำนักสงฆ์จำนวน 3 แห่ง และโบสถ์ทางคริสตศาสนาจำนวน 2 แห่ง ส่วน
วัฒนธรรมที่ชาวบ้านที่เคารพศรัทธาไม่มี มีแต่ประเพณีที่ถือปฏิบัติตามวันสำคัญต่าง ๆ ที่สืบทอดกันมาเพียง
เท่านั้น เช่น ยี่มาโหมพิศครุ ผลักถั่วจากเปลือกหอย

5) การสาธารณสุข

ในเขตเทศบาลตำบลหัวหินมีกาให้บริการด้านสาธารณสุขอยู่ 4 ประ

เภทคือ

1. โรงพยาบาลชุมชนหัวหิน โรงพยาบาลขนาด 60 เตียง
2. สถานีอนามัยที่ 10 รับปฐมพยาบาลและผดุงครรภ์มีเตียง 20 เตียง
3. คลินิกเอกชนมีจำนวนประมาณ 13 แห่ง
4. ร้านขายยามีจำนวนประมาณ 8 แห่ง

สำหรับการให้บริการของเทศบาล เป็นลักษณะการให้บริการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
ในช่วงเวลาออกเทศบาลเคลื่อนที่ และจัดให้มีการชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขในเขตเมืองและ
ในโรงเรียนเป็นประจำทุกปีตลอดจนจัดงบประมาณสนับสนุนค่ารถเวชภัณฑ์ให้กับโรงพยาบาลชุมชน
หัวหินและสถานีอนามัยที่ 10 เป็นประจำทุกปี

6) ผนวกระหว่างท้องเที่ยวในอำเภอหัวหินและเทศบาลตำบลหัวหิน

1. จำนวนนักท่องเที่ยวและวันพักเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ทำซ้ำหรือดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ในรอบปี 2532 มีผู้เยี่ยมชมเมืองหัวหินประมาณ 1,000 คน (อำเภอหัวหิน)

547,052 คน⁽²⁾ เพิ่มขึ้นจากปี 2531 ร้อยละ 6.57 เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 199,575 คน นักทัศนจรรยาชาวไทย 213,988 คน และนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 131,232 คน นักทัศนจรรยาต่างประเทศ 2,257 คน รวมมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ 330,807 คน

นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 3.23 วัน โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 2.24 วัน และนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 4.75 วัน

2. ที่มาของนักท่องเที่ยว

ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย มาจากกรุงเทพมหานครมากที่สุด 44.2% รองลงมาคือ ภาคตะวันออก 24.01% ส่วนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศจะมาจากตลาดยุโรป เอเชียและมาจากอเมริกาเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 3.5 แสดงที่มาของผู้เยี่ยมเยือนอำเภอหัวหินปี 2532

รายการข้อมูล	คนไทย	ต่างประเทศ	รวม
ผู้มาเยี่ยมเยือน จำนวนตามถิ่นที่มา	100.00	เอเชีย	
ภาคเหนือ	6.32	ยุโรป	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6.32	อเมริกา	
ภาคกลาง	6.78		
ภาคตะวันตก	24.01		
ภาคตะวันออก	4.95		
ภาคใต้	7.42		
กรุงเทพมหานคร	44.20		

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3. ลักษณะการเดินทางของผู้เยี่ยมเยือน

ผู้เยี่ยมเยือนเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางมากที่สุด 1,67,644 คนคิดเป็นร้อยละ 30.65 รองลงมาเดินทางโดยรถนำเที่ยว 156,018 คนคิดเป็นร้อยละ 28.52 และขับรถไปเอง 1,44,026 คนคิดเป็นร้อยละ 26.33 ของผู้เยี่ยมเยือนทั้งหมดตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

(2) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ: นักท่องเที่ยวหมายถึง ผู้มาเยี่ยมเยือนค้างแรม
 นักทัศนจรรยาหมายถึง ผู้มาเยี่ยมเยือนไม่ค้างแรม

ตารางที่ 3.6 แสดงลักษณะการเกินทางของนักท่องเที่ยวและนักศึกษาร

จำนวนผู้เดินทางจำแนกตามประเภทการเกินทาง	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
	413,563	133,489	547,052
เครื่องบิน	-	-	-
รถไฟ	48,357	28,222	76,579
รถโดยสารประจำทาง	133,567	34,077	167,644
รถนำเที่ยว	90,065	65,953	156,018
ขับรถไปเอง	139,975	4,051	144,026
อื่น ๆ	1,599	11,186	2,785

ที่มา: ททท.

4. ลักษณะการพักแรมของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวพักโรงแรมมากที่สุด 233,631 คนคิดเป็นร้อยละ 70.62 รองลงมาพักบ้านญาติและบ้านเพื่อน 73,950 คนคิดเป็นร้อยละ 22.35 และบ้านพักรับรอง 12,901 คนคิดเป็นร้อยละ 3.90 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดกล่าวคือ

ตารางที่ 3.7 แสดงลักษณะการพักแรมของนักท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทที่พัก	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
	199,575	131,232	330,807
โรงแรม	104,079	129,552	233,631
บังกาโล	-	-	-
แกรนด์เฮาส์	-	-	-
บ้านญาติ/เพื่อน	73,224	726	73,950
บ้านพักรับรอง	12,901	-	12,901
วัดและอื่น ๆ	9,371	954	10,325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา: ททท.

5. ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 678.96 บาท. เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 550.29 บาท นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 874.64 บาท และนักศึกษามีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 364.97 บาท เป็นนักศึกษารชาวไทยเฉลี่ยต่อคนต่อคน 360.50 บาท นักศึกษารชาวต่างประเทศ 788.31 บาท

6. พฤติกรรมและวัตถุประสงค์ของการเดินทางในปี 2532 ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเดินทาง มกอำเภอดหัวหิน 1 ปีเฉลี่ย 2.33 ครั้ง ชาวต่างประเทศ 11.22 ครั้ง นักท่องเที่ยวและนักศึกษารชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวและพักผ่อนมากที่สุดร้อยละ 38.14 รองลงมาเพื่อจะมาประกอบธุรกิจ 15.34% ส่วนชาวต่างประเทศเดินทางเพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อนมากที่สุด 95.5% รองลงมาเพื่อประกอบธุรกิจ 2.5%

ตารางที่ 3.8 แสดงวัตถุประสงค์ของการเดินทางของผู้เยี่ยมเยือน

วัตถุประสงค์ของการเดินทาง	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
	100.00	100.00	100.00
ท่องเที่ยว/พักผ่อน	58.14	95.50	66.07
ธุรกิจ	15.34	2.50	12.62
ปฏิบัติราชการ	6.86	0.50	5.51
ประชุม/สัมมนา	6.19	0.50	4.98
ทัศนศึกษา	4.04	0.50	3.29
อื่น ๆ	9.43	0.50	7.53

ที่มา: ททท.

7. เพศ-อายุของผู้เยี่ยมเยือน

ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยส่วนมากเป็นเพศชาย 62.79% หญิง 37.21% อายุระหว่าง 25-34 ปีเป็นส่วนมาก ส่วนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศเป็นเพศชาย 61.84% หญิง 38.16% อายุระหว่าง 25-34 ปีเป็นส่วนมาก

เฉลี่ยผู้เยี่ยมชมเยือนเป็นเพศชาย 62.59% มีอายุระหว่าง 25-34 ปี 38%
 ตารางที่ 3.9 แสดงเพศ-อายุของนักท่องเที่ยวและนักทัศนาร

เพศ	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
ชาย	100.00	100.00	100.00
หญิง	62.79	61.84	62.59
	37.21	38.16	37.41
อายุ	100.00	100.00	100.00
ต่ำกว่า 15 ปี	0.18	1.41	0.44
15 - 24 ปี	33.00	16.25	29.55
25 - 34 ปี	38.22	37.46	38.06
35 - 44 ปี	19.89	27.92	21.54
45 - 54 ปี	7.06	11.31	7.93
55 - 64 ปี	1.19	3.53	1.67
65 ปีขึ้นไป	0.46	2.12	0.81

ที่มา: ททท.

8. อาชีพของนักท่องเที่ยวและนักทัศนาร

ส่วนมากผู้มาท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน มีอาชีพเป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจมากที่สุด 23.80% รองลงมาเป็นนักศึกษา 21.40%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.10 แสดงอาชีพของนักท่องเที่ยวและนักศึกษาร

รายการข้อมูล	คนไทย	ต่างประเทศ	รวม
อาชีพ	100.00	100.00	100.00
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21.63	32.16	23.80
นักศึกษา	22.73	16.25	21.40
ประกอบกิจการส่วนตัว	17.51	6.01	15.14
ตัวแทนขายสินค้า	5.50	5.65	5.53
แม่บ้าน	9.17	6.36	8.59
พนักงาน/ลูกจ้างบริษัท	15.12	22.61	16.67
เกษตรกร	6.14	1.77	5.24
อื่นๆ	2.20	9.19	3.63

ที่มา: ททท.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4. กายภาพระดั้มเทศบาลตำบลหัวหิน

1) สภาพทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้งและขนาด

เทศบาลตำบลหัวหินอยู่ในท้องที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ประมาณ 200 กิโลเมตร มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมดประมาณ 72 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมตำบลหัวหินและตำบลหนองแก มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	เทศบาลตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ทิศใต้	ตำบลเขาหินเหล็กไฟ
ทิศตะวันออก	อ่าวไทย
ทิศตะวันตก	บ้านห้วยมงคล บ้านทับไค

2) ลักษณะภูมิประเทศ ชายหาด และทะเล

สภาพภูมิประเทศ

พื้นที่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่เป็นที่ราบชายทะเล ทางทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาเชื่อมติดกัน ซึ่งโคกแก เขาหนองสมอ เขาคาง เขาหินเหล็กไฟ เขาหนองคู เขาใหญ่ และเขาอีหรุ่น ทั้งเทือกเขาเหนือจรดทิศใต้ โดยระดั้มพื้นที่จะลาดเอียงไปทางทิศตะวันออก จนจรดถึงชายฝั่งทะเล ระดั้มของพื้นที่สูงประมาณ 2.15 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยทางทิศตะวันตกของทางรถไฟมีความลาดเอียงสูงกว่าทางทิศตะวันออกของทางรถไฟ มีถนนเพชรเกษมเป็นถนนหลักตัดผ่านกลางชุมชนตลอดแนว

สภาพชายหาด

หาดหัวหินมีทรายขาวละเอียด ชายหาดมีความกว้างประมาณ 40-80 เมตร ความลาดชันชายหาดมีน้อยมาก เหมาะแก่การเล่นน้ำทะเล หาดหัวหินมีความยาวประมาณ 4 กม. มีโขดหินประปรายสวยงาม เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของพื้นที่นี้

หากตะกอนมีความยาวประมาณ 1.5 กิโลเมตรและมีความกว้างประมาณ 30-60 เมตร ความลาดชันชายหาดน้อย แนวชายหาดค่อนข้างตรง ทรายขาวละเอียด ก้นหาดใต้อกของหาดเป็นเขายื่นไปในทะเล มีโขดหินที่สวยงาม น้ำลึก และปลาชุกชุม

สภาพทะเล น้ำทะเลโดยทั่วไปค่อนข้างใส มีคลื่นน้อย ในช่วงมรสุมมีคลื่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ปานกลาง และมีแนวกระแสน้ำประปราย คุณภาพของน้ำทะเลยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่มีมลภาวะ เหมาะแก่การ เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนบริเวณใกล้เคียงคือ บริเวณท่าเทียบเรือประมง ซึ่งรับ

น้ำที่จากเรือประมงและชุมชนริมทะเล น้ำทะเลบริเวณนี้จึงมีคุณภาพต่ำกว่าบริเวณชายหาด

3) ลักษณะภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศนี้มีฤดูกาลสำคัญ 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม - เมษายน ฤดูนี้เป็นฤดูของลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ลมนี้ทำให้เกิดลักษณะอากาศแห้งแล้งขึ้นทั่วไป แดดจ้า ลมพัดแรงสม่ำเสมอ เฉพาะในตอนบ่ายและเย็น ลมมรสุมนี้จะรวมกับลมเฉื่อยทะเลซึ่งพัดเป็นประจำ ทำให้เกิดกระแสลมแรงขึ้น เกิดคลื่นลมตามชายฝั่งไ้มากที่สุดในการ เล่นน้ำทะเล

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - พฤศจิกายน ฤดูนี้เป็นฤดูที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้เริ่มพัดผ่าน จึงทำให้มีฝนตกเป็นครั้งคราว คลื่นลมสงบเป็นส่วนมาก เพราะขอบฝั่งเป็นแนวยาวบังลมตลอดฤดู

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคม มีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน เมื่อปะทะกับความกดอากาศสูงในประเทศจีนจะทำให้ความเร็วของลมมีกำลังสูงขึ้น แต่จากความกดอากาศสูงมีกำลังอ่อนลง คลื่นลมก็สงบลง เป็นเช่นนี้ตลอดฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

ลักษณะอากาศที่สำคัญมีดังนี้

1. อุณหภูมิ การแปรปรวนของอุณหภูมิต่ำไม่มากนัก อุณหภูมิเฉลี่ยประจำปีค่า 27.4 องศาเซลเซียส เดือนธันวาคมและเดือนมกราคม เป็นเดือนที่มีอากาศเย็นกว่าเดือนอื่น ๆ อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 25.4 องศาเซลเซียส
2. ฝน ฝนจะเริ่มตกตั้งแต่เดือนพฤษภาคม และจะตกหนักในช่วงเดือนสิงหาคม - พฤศจิกายน โดยมียปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,031 - 4 มิลลิเมตรต่อปี
3. ความชื้นสัมพัทธ์ มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทั้งปี โดยมีความชื้นมากที่สุดใฤดูฝนและน้อยที่สุดในฤดูหนาว ค่าเฉลี่ยความชื้นสัมพัทธ์ตลอดทั้งปีมีค่า 76%
4. ลม ลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้จะพัดใน เดือนธันวาคม - เมษายน จะหาความรุนแรงและความแห้งแล้งมา

ช่วงฤดูฝนจะมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และตะวันตก พัดผ่าน

ฤดูหนาวจะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ

4) ทรัพยากรในเขตเทศบาลมีแหล่งน้ำต่าง ๆ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า แหล่งน้ำใต้ดิน จากการวิเคราะห์ข้อมูลธรณีวิทยา ในเขตเทศบาลและบริเวณไม่จำกัดใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้
ใกล้เคียงพบว่าคุณภาพทางเคมีไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการผลิตน้ำประปา และมีปริมาณน้ำน้อย

(ไม่เกิน 15 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง)

แหล่งน้ำจืด ในเขตพื้นที่ไม่มีแหล่งน้ำจืด ได้รับน้ำจากแหล่งใกล้เคียง คือ จากเขื่อนเพชรบุรี และเขื่อนปราณบุรี

5) การใช้ที่ดินและการถือครองที่ดิน

การใช้ที่ดิน การใช้ที่ดินแบ่งได้กว้าง ๆ เป็น 2 ประเภทคือ

1. แหล่งชุมชนย่านพาณิชยกรรม ที่พักตากอากาศ และสถานที่ราชการ ใกล้เคียง บริเวณเส้นทางรถไฟกับชายทะเลหัวหิน โดยเฉพาะบริเวณถนนเพชรเกษมทั้งสองก้น และที่ดินติดแนวชายหาดหัวหิน เขตตะกั่วป่า

2. พื้นที่เกษตรกรรมและที่รกร้างว่างเปล่า ใกล้เคียง บริเวณบ้านทิศเหนือและทิศใต้ของพื้นที่ โดยมีพืชที่สำคัญคือ สับปะรด ปลูกกันมากทางตอนใต้ของพื้นที่ เนื่องจากลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย เหมาะแก่การปลูกพืชไร่

ดินและลักษณะทางธรณีวิทยา ลักษณะทางธรณีวิทยาประกอบด้วยชั้นควaternary ตะกอนทรายปนโคลน ซึ่งเกิดจากกระแสน้ำพัดเอาตะกอนกรวด หินกรวดทราย ซากพืชซากสัตว์มาสะสมอยู่ตามพื้นที่ราบลุ่มและตามบริเวณชายฝั่งทะเล ลักษณะของดิน เป็นดินร่วนปนทราย โดยมีที่ดินชั้นล่างส่วนใหญ่เป็นหินและมีหิน โผล่สลับกันไปและเหมาะแก่การปลูกพืชไร่

การถือครองที่ดิน ที่ดินเกือบทั้งหมดบริเวณริมหาดเป็นของเอกชนผู้มีฐานะดี มีที่ดินบางส่วนเป็นของรัฐบาล ใกล้เคียง บริเวณโรงแรมรถไฟเดิม ถนนสาธารณะกว้างประมาณ 5 เมตร ไม่กี่สาย ขนาดที่ดินเกือบเป็นแปลงใหญ่ ขนาดกว้างประมาณ 50 เมตร แต่ปัจจุบันถูกแบ่งขายเป็นแปลงเล็ก ๆ จำนวนมาก ทำให้เป็นข้อจำกัดในการลงทุนพัฒนาโครงการใหญ่ ๆ

ตารางที่ 3.11 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณชายหาดหัวหิน

การใช้ที่ดิน	กรรมสิทธิ์ที่ดิน	ขนาดพื้นที่ (ไร่)	สัดส่วน
หมู่บ้าน	เอกชน	25	2.5
บ้านพักตากอากาศ	เอกชน	880	72.11
โรงแรม	เอกชน, รัฐ	78	6.4
ทางสาธารณะ	สาธารณะ	7	0.6
ที่สาธารณะริมหาดและชายหาด	สาธารณะ	230	18.8
รวม		1,220	100.00

ที่มา: แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2530

6) สภาพโครงสร้างพื้นฐานเพื่อบริการทางท่องเที่ยว

1. ระบบถนน

ถนนเพชรเกษมเป็นถนนสายหลักอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง เป็นทางผ่านกลางชุมชนเมือง และมีถนนแยกย่อยลงซ้ายขวาทางทิศตะวันออก และชุมชนทางก้น ทิศตะวันตกมีทางลงหาคสาหลักเพียงทางเดียวคือ ถนนลัดเนินเกษม ส่วนเส้นทางลงหาคอื่น ๆ เป็นถนนซอยกว้างประมาณ 5 เมตร มีทั้งลาดยางและถนนลูกรัง ถนนในเขตเมืองและเขตชุมชน ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล มีจำนวนประมาณ 64 สาย คิดเป็นระยะทางรวมประมาณ 52,000 เมตร

2. การคมนาคมขนส่ง

ปัจจุบันมีการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารทั้งภายในและภายนอก มี 2 ทาง คือ รถโดยสารประจำทางและรถไฟ ซึ่งมีความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวพอสมควรคือ รถโดยสารธรรมดาจากกรุงเทพฯ มี 9 สาย ปรับอากาศ 4 สาย ที่สำคัญคือสายกรุงเทพฯ - หัวหิน มีถึงวันละกว่า 30 เที่ยว (อัตราครองครองที่นั่ง 0.74 คนต่อที่นั่ง) และมีรถผ่านไปยังจังหวัดทางภาคใต้อีกถึง 32 สาย รถโดยสารสายสัมมิเพียง เพชรบุรี - หัวหิน

ด้านรถไฟ มีรถไฟสายไทรน้อยตลอดรวมทั้งหมด 28 เที่ยว ออกจากกรุงเทพฯ 12 เที่ยว สมุทร 2 เที่ยว แยกเป็นรถคน 9 เที่ยว รถรวม 8 เที่ยว วันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ทักรถขบวนกรุงเทพฯ - หัวหินและหัวหิน - กรุงเทพฯ ออกรวม 2 เที่ยว คงเหลือรถ กรุงเทพฯ - หัวหินและหัวหิน - กรุงเทพฯ วิ่งอยู่ 2 เที่ยว

ในปัจจุบันมีเส้นทางเดินเรือโดยสารจากที่เขายายม้ายังกรุงเทพฯ - ชะอำ กว้างเรือขนาด 25-26 นোক ในกานการเดินทางโดยเครื่องจักรนั้น สนามินมอฝ่ายหัวหินของกรม การบินพาณิชย์ ซึ่งมีขีดความสามารถรับเครื่องบินโดยสาร ขนาดเล็ก ยังเป็นเพียงสนามซ่อมเท่านั้น ซึ่งหากมีความต้องการเพิ่มขึ้นในอนาคต สนามินมอฝ่ายนี้ว่ามีศักยภาพและความพร้อมเพียงที่จะ ฝึกเป็นสนามบินพาณิชย์ได้ ในปัจจุบันมีเที่ยวบินบินมาหัวหินวันละ 1 เที่ยว ไปกลับรวม 2 เที่ยว โภยใช้เครื่อง 15 -EMB 110 18 ที่นั่งหรือ DASH 8 37 ที่นั่ง

3. การกักต้อสื่อสาร

การสื่อสารและโทรคมนาคมปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของ 2 หน่วยงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เนื่องญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า คือ การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยและองคการ โทรศัททแห่งประเทศไทย กำนินการ กิ่งนี้ ไม่มีการมเตา พงสน อักทงทางมให้คตแบลงเนือหา สะต้ององงล่งเงาของเอกสารทุกครั้งที่การนำไปใช้ ที่ทำการ ไปรษณีย โทร เลขหัวหิน อยู่ในความรับผิดชอบของการสื่อสารมวลชน

ชนแห่งประเทศไทย ให้บริการรับ - ส่ง ไปรษณีย์ภัณฑ์และพัสดุภัณฑ์ทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้
 นี้ยังมีบริการ โทร เลข หมายดี ตัวแลกเงิน ไปรษณีย์เช่า โทรพิมพ์ โทรศัพท์ระหว่างประ
 เทศ โทรสาร และบริการ EMS

ขุมสายโทรศัพท์หัวหิน อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การโทรศัพท์แห่งประ
 เทศไทย ปัจจุบันในเขตเทศบาลตำบลหัวหินมี 1,487 เลขหมาย

4. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

การไฟฟ้าหัวหินมีโครงข่ายการจ่ายไฟโดย ได้รับพลังงานไฟฟ้าจากเขื่อน
 ปรานบุรี และเขื่อนเพชรบุรี โดยมีสถานีควบคุมไฟฟ้าอยู่ที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1. ภาค 4
 อำเภอปรานบุรี ส่วนเทศบาลตำบลหัวหิน รับผิดชอบในส่วนของการขยายเขตไฟฟ้าแบบพัฒนาการ
 ในเขตปัจจุบัน มีไฟฟ้าขยายเขตแล้วเป็นระยะ 30,000 เมตร

การประปาหัวหินอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลหัวหิน โดยได้รับ
 น้ำดิบดังนี้

1. เขื่อนเพชรบุรี โดยคลองส่งน้ำจากคลองกรีด สายใหญ่ 1. ลงสระพักน้ำ
 ความจุ 22,000 ลูกบาศก์เมตร ในอัตราประมาณ 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน คุณภาพน้ำอยู่ใน
 เกณฑ์พอใช้ เนื่องจากขาดมาตรฐานการควบคุมสภาพแวดล้อมและการได้น้ำจากคลองเป็กนั้นตลอด
 ความยาว 40 กิโลเมตร

2. เขื่อนปรานบุรี โดยคลองปิดเป็นท่อเหล็กเหนียว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
 800, 600 และ 500 มิลลิเมตร ความยาว 27 + 116.36 กิโลเมตร สามารถส่งน้ำให้การ
 ประปาเทศบาลได้ในอัตราวันละ 24,000 ลูกบาศก์เมตร

ปัจจุบันการประปาเทศบาลตำบลหัวหิน ใช้จ่ายน้ำ บริการ ให้กับประชากร
 ในเขตพื้นที่ชุมชนหนาแน่นประมาณ กิโลเมตรที่ 226 ตามแนวถนนเพชรเกษม ผ่านเข้าไปถึงชุมชน
 เขาคะเทียม คิดเป็นระยะทางเหนือจรดใต้ประมาณ 1.1 กิโลเมตร อีกทั้งชุมชนกั้นตะวันออกตาม
 แนวทางหลวงสาย หัวหิน - ป่าละอู ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร และชุมชนเขาพิทักษ์ รวม
 ความยาวทั้งสิ้นประมาณ 35 กิโลเมตร ซึ่งเป็นท่อจ่ายน้ำขนาดตั้งแต่ 100-400 มิลลิเมตร

ตารางที่ 3.1.1 แสดงความต้องการใช้น้ำในเขตชุมชนหัวหิน

ปี พ.ศ.	ความต้องการน้ำของชุมชน			ความต้องการน้ำของ การท่องเที่ยว		ความต้องการน้ำ รวม (ลบม./วัน)
	ประชากร	สัดส่วนผู้ใช้ น้ำร้อยละ	ปริมาณน้ำ ลบม./วัน	ห้องพัก (ห้อง)	ปริมาณน้ำ ลบม./วัน	
2531	32,694	62.45	9,188		2,200	11,388
2535	35,500	70	11,180	2,500	3,750	14,930
2540	37,760	75	12,740	3,000	4,500	17,240
2545	40,070	80	14,425	3,500	5,240	19,675
2550	42,730	85	16,344	4,000	6,000	22,315

ที่มา: โครงการปรับปรุงระบบผลิตน้ำประปา เทศบาลตำบลหัวหิน พ.ศ. 2533

หมายเหตุ: ความต้องการน้ำของชุมชนเฉลี่ย 300 ลิตรต่อคนต่อวัน

: ความต้องการน้ำของห้องพักโรงแรมเฉลี่ย 1,000 ลิตรต่อห้องต่อวัน

5. ระบบปรับปรุงสิ่งแวดล้อม

การจัดการขยะมูลฝอย

การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล แบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

การเก็บกวาดตามถนน ทροอก, ซอย ตลาดและชายหาด และการเก็บขยะจากบ้านเรือนหรือ
โรงแรม ร้านค้า และที่ทิ้งขยะตามสาธารณะ ปัจจุบันมีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นในหัวหินประมาณ 40
ตันต่อวัน แต่ทางเทศบาลสามารถเก็บขนได้เพียง 60% หรือประมาณ 25 ตันต่อวัน

เทศบาลใช้ รถยนต์เก็บขยะมูลฝอยประจำ 4 คันและสำรอง 1 คันทำ

การเก็บขนขยะมูลฝอยบริเวณชุมชนหนาแน่น นำไปกำจัดโดยวิธีกองแล้วเผาในที่ดินของเทศบาล
ประมาณ 40 ไร่ อยู่ห่างจากสำนักงานเทศบาลประมาณ 1๐ กิโลเมตร

ระบบระบายน้ำและบำบัดน้ำทิ้ง

ระบบท่อระบายน้ำครอบคลุมเฉพาะพื้นที่ซึ่งเป็นศูนย์กลางย่านพาณิชยกรรม

เอกสารกลางเมืองโดยเทศบาลตำบลหัวหิน ได้รับงบประมาณจากกรมโยธาธิการมาจัดทำระบบบำบัดน้ำเสีย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระยะแรก ครอบคลุมพื้นที่ 0.6 ตารางกิโลเมตรคือ ทิศเหนือทิศถนนถาวรราช ทิศใต้ทิศถนน
 กำเนินเกษม ทิศตะวันออกทิศทางรถไฟ และทิศตะวันตกถึงแนวชายหากหัวหิน โดยมีท่อรับน้ำเสีย/
 น้ำฝน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.80-1.50 เมตร (คสล.) ยาวรวม 3,000 เมตร และท่อส่ง
 น้ำเสีย (แรงดัน) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.10-0.40 เมตร ยาวรวม 630 เมตร โดยระบบ
 บำบัดน้ำเสียชุมชนในระยะแรกนี้สามารถบำบัดน้ำเสียได้ประมาณ 4,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในปี 2533 มีจำนวนเพลิงไหม้ในเขตเทศบาล 15 ราย มีอัตรากาลัง
 20 ตมรถบรรทุก 1 คัน รถกัมเพิลิ่ง 4 คัน เครื่องกัมเพิลิ่ง 35 เครื่อง

6. การบริการห้องพักรวมเพื่อการท่องเที่ยว ไทแก๊ว โรงแรม บังกาโล
 เกสต์เฮาส์ และบ้านพักรับรองของทางราชการ ในอำเภอหัวหิน มีที่พักอยู่ 49 แห่งรวมห้องพักทั้ง
 สิ้น 1,291 ห้อง⁽¹⁾ ในปี 2533 ในจำนวนนี้เป็นโรงแรม 14 แห่ง ที่เหลือเป็นรีสอร์ทและเป็น
 เกสต์เฮาส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 3.12 แสดงปริมาณขยะและความสามารถในการเก็บขยะ (ปี 2529 เทียบกับในปี 2533)

รายการ ข้อมูล	2529	2533
ประชากร (คน)	31,942	34,391
ความหนาแน่น	444	478
ปริมาณเฉลี่ย (ลิตร/คน/วัน)	3.4	3.4
ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ลบม./วัน)	109	130
จำนวนรถขยะ (คัน)	5	5
จำนวนคนกวาดขยะ	92	107
ปริมาณขยะที่เก็บขึ้น (ลบม./วัน)	90	110
ปริมาณขยะตกค้าง (ลบม./วัน)	19	20

ที่มา: กองสาธารณสุข เทศบาลตำบลหัวหิน

หมายเหตุ: 3.4 ลิตร = 0.0034 ลูกบาศก์เมตร

: ความหนาแน่นของจำนวนประชากร ต่อพื้นที่ 72 ตารางกิโลเมตร

: รถขยะ 15 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 2 คัน

: รถขยะ 10 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 3 คัน

7) แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดประมาณ 15 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ 11 แห่งและแบบประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศาสนา สถาปัตยกรรมอีก 4 แห่ง

1. พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน บริเวณกิโลเมตรที่ 216 มีทางแยกซ้ายมือเข้าไป 2 กิโลเมตร อยู่ในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ลักษณะของพระราชวังเป็นเรือนปั้นหยาสรางกายไม้สักหลังคาทรงสี่เหลี่ยมคางหมู ยกใต้ถุนโปร่ง มีสะพานเชื่อมโยงตลอดไปถึงชายหาด ความสวยงามอยู่ที่ระเบียง พระราชวังนี้เคยเป็นที่ประทับแปรพระราชฐานของรัชกาล

ที่ 6 ในฤดูร้อน พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 เสด็จมาประทับที่พระราชวังมฤคทายวันเป็นประจำทุกปี

2. พระราชวังไกลกังวล อยู่ริมทะเล ห่างจากอำเภอหัวหินประมาณ 3 กิโลเมตร

เมตร บริเวณกิโลเมตรที่ 229 กษ.เข้าชนจะทองชออนุญาตผ่านสำนักพระราชวังก่อน และได้รับอนุญาตให้เข้าชนได้ในขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมิได้เสด็จประทับอยู่เท่านั้น ถ้าเป็นเวลาเสด็จประทับจะมีป้ายงกเข้าชนไว้ พระราชวังไกลกังวลนี้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หม่อมเจ้าอิทธิเทพสรรค์ กฤตกร ผู้อำนวยการศิลปากรสถาน เป็นผู้ออกแผนและอำนวยการก่อสร้าง โดยใช้เงินพระคลังข้างที่เริ่มลงมือก่อสร้างเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2469 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันได้โปรดเกล้าฯ ให้ซ่อมแซมและก่อสร้างเพิ่มเติม ปัจจุบันจึงมองดูใหม่และสวยงามยิ่งขึ้น

3. ชายหาดหัวหิน อยู่ในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ห่างจากกรุงเทพฯ 200 กิโลเมตร ลักษณะหากเป็นหาดที่ค่อนข้างตรง มีความยาวประมาณ 4 กิโลเมตร กว้างประมาณ 40-50 เมตร ความลาดชันน้อยมาก (ในฤดูฝนมีแมงกรรพูนมาก) กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของเอกชนผู้มีฐานะดีในกรุงเทพฯ ปัญหาที่เกิดขึ้น บริเวณชายหาดหัวหิน คือปัญหาการใช้ที่ดินและสิ่งแวดล้อม

4. ชายหาดกะเทียม อยู่ในเขตอำเภอหัวหิน มีความยาว 11.5 กิโลเมตร ชายหาดค่อนข้างเนือจรร กหัวหิน โดยมีบ้านกะเทียมเป็นจุดเชื่อมต่อกันทิศใต้จรดเขาตะเกียบเป็นหาดที่ค่อนข้างตรง ชาวสะอาก ลักษณะของหาดเหมาะแก่การ เล่นน้ำบริเวณชายหาดเป็นชุมชน บ้านพักตากอากาศ ร้านอาหาร และร้านอาหารต่าง ๆ บริเวณเขาตะเกียบเป็นที่ตั้งของสำนักสงฆ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาดนี้คือ ปัญหาการใช้ที่ดิน เพราะที่ดินเป็นของเอกชน

5. สถานพักผ่อนและพักผ่อนสวนสนประจวบคีรีขันธ์ อยู่ห่างจากตลาดหัวหินประมาณ 10 กิโลเมตร ชายหาดมีความกว้างประมาณ 30-130 เมตร ยาวประมาณ 2.8 กิโลเมตร สวนสนเป็นที่ดินของสวัสดิการข้าราชการ กองทัพบก มีขนาดพื้นที่ 3,500 ไร่ ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ความทรุดโทรมของอาคารที่พัก การลักขโมย และความสกปรกของน้ำทะเลบางช่วง ก่อพัฒนาแผนพัฒนาชายหาดหัวหิน หากกะเทียม ชายหาดเป็นหัวใจหลักของการท่องเที่ยวหัวหิน-ชะอำ

6. ชายหาดเขาเต่า ห่างจากหัวหินไปทางทิศใต้ประมาณ 12 กิโลเมตร เป็นชายหาดแนวยาว มีเกาะลักษณะเป็นภูเขารูปร่างเหมือนเต่า มีธรรมชาติสวยงาม เต็มไปด้วยหมู่บ้านเรือประมงเล็ก ๆ จุดเรียงรายเพื่อออกหาปลายามค่ำคืน

7. เกาะสิงโต ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก ห่างจากหาดสวนสนประมาณ 800 เมตร รูปร่างคล้ายสิงโตหมอบ

เอกสารนี้เป็นของกรมโยธาธิการและผังเมือง อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีอำนาจเหนือข้อมูลต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมตร รูปร่างคล้ายสิงโตหมอบหันหน้ามาทางทิศเหนือ เป็นเกาะ โคนเกาะมีสระอุทกาเหมาะแก่การ
กบปลา

๘. เขาไกรลาส - ทะเลียม อยู่ใกล้หากทะเลียมทางทิศตะวันตก เป็นที่ตั้ง
ของศิลปกรรมทางศาสนาบนเขาไกรลาสนี้เป็นที่ตั้งของวัดเขาไกรลาส เป็นวัชร รมชาติที่มอง
เห็นหัวทิศองงาม เป็นรุกขมวิวที่ก็เพราะสามารถมองเห็นหอกและหัวเมืองหัวหินไกลเกือบทั้งหมด

๙. สนามกอล์ฟหัวหิน อยู่ทางทิศตะวันตกของสถานีรถไฟรถไฟทะเลียมเป็น
สนามกอล์ฟขนาดใหญ่ 18 หลุมและเป็นสนามกอล์ฟแห่งแรกในประเทศไทย ที่ใ้มากราชารามมีชมรมสมาชิก
งงานรวัน

๑๐. เขาหินเหล็กไฟ อยู่ทางทิศตะวันตกไปประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นยอด
เขา ความสูงประมาณ 170 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีพื้นที่ราบ สามารถมองเห็นหัว
ทิศองเมืองหัวหินไกลโดยรอบ ปัจจุบันเทศบาลปรับปรุงสภาพพื้นที่บางส่วนและใ้ก่อสร้างอาคารก่อสร้างถนนใ้รถยนต์สามารถขึ้นไปใ้

นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอีกหลายแห่งที่มีใ้อยู่ในเขตเทศบาลหัวหิน
แต่เป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยวจากหัวหินหรืออีกนึ่งเป็นสถานที่ส่งเสริมใ้หัวหินมีศักยภาพ
ทางการการท่องเที่ยวยิ่งขึ้นคือ ถ้ำไทรหล่น ถ้ำควน ถ้ำลับแล ซึ่งอยู่ห่างจากท่าพลหัวหินไปประมาณ
27-34 กิโลเมตร

๑๑. น้ำตกป่าละอู ตั้งอยู่ในป่าละอู ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมถึง 273,125 ไร่ อุณหภูมิใ้
ใ้ด้วยป่าไม้เขียวชอุ่มตลอดปี และสัปดาห์านาชนิก อีกนึ่งยังเป็นที่อยู่อาศัยของชาวกะเหรี่ยง น
จำนวนหนึ่งด้วย

น้ำตกป่าละอูนี้ประกอบด้วยน้ำตกละอูใหญ่ และน้ำตกละอูน้อย ซึ่งไหลลง
หล่นกันลงมาอย่างสวยงามถึง 11 ชั้น เหมาะใ้ไปพักผ่อนเล่นน้ำเป็นอย่างยิ่ง โดยเสียค่า
ชมรมเนียมคนละ 5 บาท

- 12. วัดเขาพิทักษ์ศักดิ์สิทธิ์
- 13. วัดเขาทะเลียม
- 14. ถ้ำควน
- 15. ถ้ำไทรหล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใ้สำหรับการใช้งานใ้การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตใ้ให้นำไปใ้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใ้ๆ ทั้งสิ้น อีกนึ่งห้ามมิใ้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใ้

3.3 กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โรงแรมพักตากอากาศหัวหิน ทอจะสรุปแบ่งแยกได้ดังนี้

3.3.1 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2479 ซึ่งเป็นกฎหมายควบคุมอาคารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันรวมถึงกฎกระทรวงต่าง ๆ เช่นกฎกระทรวงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517) ว่าด้วยเรื่องที่จอดรถยนต์

(พรบ. ควบคุมอาคาร 2479 ฎีกจากต้นฉบับ)

กฎกระทรวงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517) กล่าวไว้ว่า โรงแรมตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไปให้มีที่จอดรถหรืออาคารที่จอดรถโดยโรงแรมที่อยู่ในเขตเทศบาลทุกแห่ง ที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้องใหม่ที่มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5 คัน สำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้องให้คิดอัตรา 11 คันต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ห้องให้คิดเป็น 10 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้องใหม่ที่มีที่จอดรถยนต์ตามที่กำหนดไว้ข้างต้นสำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 100 ห้องให้คิดอัตรา 11 คันต่อ 15 ห้อง เศษของ 15 ห้องให้คิดเป็น 15 ห้อง

ภัตตาคารใหม่ที่มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 11 คัน คอกที่กึ่งโต๊ะอาหาร 40 ตารางเมตร เศษของ 40 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 40 ตารางเมตร สำนักงานใหม่ที่มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 11 คันต่อพื้นที่ 120 ตารางเมตร เศษของ 120 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 120 ตารางเมตร ห้องโถงของโรงแรมภัตตาคารหรืออาคารขนาดใหญ่ตามข้อ 2 (8) ใหม่ที่มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 11 คันต่อพื้นที่ห้องโถง 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ตารางเมตรให้คิดเป็น 30 ตารางเมตร

รวมถึงอื่น ๆ ปลีกย่อยอีกมากมาย

3.3.2 ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง กำหนดควมริเวณห้ามก่อสร้างตึกแปลงหรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคารบางประเภทหรือบางชนิดในท้องที่บางส่วนในตำบลหัวหิน และตำบลหนองแก่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ มีผลบังคับใช้เพียง 1 ปี จะต้องออกกฎกระทรวงหรือข้อมบัญญัติท้องถิ่นบังคับใช้ต่อไป)

ก) ทลอกแนวผังชายทะเลของเทศบาลตำบลหัวหิน เข้าไปในแผนที่เป็นระยะเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า 50 เมตร ทลอกแนวชายฝั่งทะเล ยกเว้นพื้นที่บริเวณวังไกลกังวลและระยะโดยรอบ 100 เมตร ไม่ควรถมดิน หงสน ออกห่างห้ามเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงลงเจของเอกสารทุกครั้งที่มาไปใช้ ห้ามก่อสร้างอาคารใด ๆ เว้นแต่

1. อาคารเกี่ยวพันเกี่ยวมีความสูงไม่เกิน 6 เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน 75 ตารางเมตร ก่อห่างจากชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 20 เมตร ให้อาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า 4 เมตร ห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า 2 เมตร และมีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

2. เขื่อน ทาง หรือท่อระบายน้ำ รั้ว กำแพง ประตู และสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล

3. ท่าเทียบเรือ อาคารหรือสถานที่ของทางราชการ

ข) พื้นที่ในบริเวณที่จัดจากแนวเขต 50 เมตรแรกตลอดแนวออกไปอีกเป็นระยะ 150 เมตร ห้ามก่อสร้างอาคาร ชนิดและประเภทดังต่อไปนี้

1. อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร

2. โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ไม่ก่อเหตุรำคาญหรือเป็นพิษภัย และมีพื้นที่รวมกัน ไม่เกิน 100 ตารางเมตร

3. โรงนทรสพตามกฏหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแก่การ เล่ม มทรสม

4. สถานีขนส่งตามกฏหมายว่าด้วยการขนส่งทหารบก

5. อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเกี่ยวกันเกิน 10 ตารางเมตร หรือเป็นไปเพื่อการค้ำหรือก่อเหตุรำคาญ

6. อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมทุกชั้นเกิน 2,000 ตารางเมตร

7. ตลาดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเกี่ยวกันเกิน 100 ตารางเมตรหรือตลาดที่มีระยะห่างจากตลาดอื่นน้อยกว่า 50 เมตร

8. สถานีบรรจุก๊าซและเก็บก๊าซ

9. สถานีเก็บน้ำกัน เชื้อเพลิง เพื่อการจำหน่ายชายและสถานีบริการน้ำมัน

10. สถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืนเกิน 5 เตียง

11. ศาสนสถานและสถานศึกษา

12. ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับคิกหรือตั้งป้ายทุกชนิด เว้นแต่ป้ายบอกชื่อ

สถานที่สูงไม่เกิน 12 เมตร

เอกสารนี้และเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้จนเมื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหลังเนื้อหาและตัวอย่างของเอกสารที่กรมการโยธาไปใช้

13. อาคารที่สร้างกวางวัสดุที่ไม่ถาวรหรือทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่เป็นอาคารเกี่ยวพันเกี่ยวที่มีความสูงไม่เกิน 6 เมตรและต้องมีระยะห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่

น้อยกว่า 5 เมตร

14. เฝ้าหรือแผงลอย

15. อาคารที่มีที่ว่างในที่กินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 50 ของ

เนื้อที่กินที่ขออนุญาต

16. ห้องแถวหรือคอกแถว

17. ฌายสถาน

18. อาคารเก็บสินค้าหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่มีลักษณะในทำนอง

เดียวกัน

19. โรงกำจัดมูลฝอย

ก) ที่ดินในบริเวณที่วัดจากแนวเขต ในข้อ ข) ที่ออกไปอีกตลอดแนวระยะ 300 เมตรห้ามก่อสร้างอาคารชนิดหรือประเภทดังนี้

1. อาคารตามข้อ ข) 2. และ 5.

2. อาคารตามข้อ ข) 18 ที่มีพื้นที่ขุดขึ้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลัง

เกิน 200 ตารางเมตร

3. อาคารที่มีที่ว่างในแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 50 ของ

เนื้อที่ขออนุญาต

หมายเหตุ: การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

3.4.1 การกำหนดประเภทโรงแรม

การแบ่งประเภทโรงแรมที่มีการแบ่งออกได้ 6 วิธีคือ

- 1) แบ่งตามที่ตั้ง
- 2) แบ่งตามที่ตั้งมาตรฐานของโรงแรม
- 3) แบ่งตามที่ตั้งการดำเนินงาน
- 4) แบ่งตามที่ตั้งขนาด
- 5) แบ่งตามที่ตั้งระยะเวลาการพัก
- 6) แบ่งตามที่ตั้งประเภทที่พัก

1) แบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง สามารถแบ่งได้ 3 ประเภทคือ

ก. โรงแรมในเมือง CITY HOTEL คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ

ที่เป็นศูนย์กลางของธุรกิจการค้า การพูด การกีฬา ตลอดจนการท่องเที่ยวในลักษณะสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของเมืองหรืออื่น ๆ

ข. โรงแรมในเมืองเล็ก SMALLER CITY HOTEL คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองที่มีความสำคัญน้อยกว่าเมืองใหญ่ อาจอยู่ในทางจังหวัดหรือชนบทหรือแหล่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

ค. โรงแรมตากอากาศ RESORT HOTEL คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นธรรมชาติ เช่นชายหาด ภูเขา ในป่าที่มีธรรมชาติงดงามเป็นต้น

2) ประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม สามารถแบ่งได้ 5 ประเภท

ก. โรงแรมชั้นพิเศษ LUXURY HOTEL เป็นโรงแรมที่มีมาตรฐานในการให้บริการและส่วนบริการค่อนข้างดีเยี่ยม

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง FIRST CLASS HOTEL เป็นโรงแรมที่มีส่วนให้ความสะดวกสบายและกรมบริการครบถ้วน มีการจัดการบริการที่ดี

ค. โรงแรมชั้นสอง SECOND CLASS HOTEL เป็นโรงแรมที่มีการบริการและส่วนประกอบในการให้บริการดีกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

ง. โรงแรมชั้นสาม THIRD CLASS HOTEL เป็นโรงแรมที่มีการบริการส่วนบริการน้อย และความสะดวกสบายน้อยกว่าชั้นสอง

จ. โรงแรมชั้นสี่ CHEAP HOTEL เป็นโรงแรมที่ให้บริการห้องค้างคือเท่านั้น

ไม่มีส่วนบริการความสะดวกสบายหรือมีน้อยกว่า.

3) แบ่งประเภทโรงแรมตามลักษณะการคิดค่าบริการ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ

ก. ลักษณะการดำเนินงานแบบ AMERICAN PLAN HOTEL คือการบริการ จะคิดค่าบริการห้องพักพร้อมกับอาหารเช้า ซึ่งอาจเป็น 2-3 มื้อโดยไม่ยกเว้นกรณีแขกไม่รับอาหาร

ข. ลักษณะการดำเนินงานแบบ EUROPE คือการบริการจะคิดเพียงห้องพัก ค่าห้องพักเท่านั้น ส่วนอาหารเช้าที่แขกจะรับบริการจะคิดแยกต่างหาก

ค. ลักษณะการดำเนินงานแบบ DUAL PLAN HOTEL หรือเป็นแบบผสม ลักษณะระบบแขกสามารถเลือกรับบริการ เฉพาะค่าห้องพักหรือรวมอาหารเช้า ได้ด้วย

4) แบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท

ก. โรงแรมขนาดใหญ่คือ มีห้องพักแขกตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป จัดถือว่าเป็นโรงแรมที่ไ้มาตรฐานสากล การดำเนินงานมีความสลับซับซ้อน ส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมที่มีเครือข่ายของการดำเนินงาน ขยายขอบเขตไปคามเมืองหรือประเทศต่าง ๆ

ข. โรงแรมขนาดกลางคือ มีห้องพักตั้งแต่ 100 ห้องถึง 300 ห้อง มีการจัดการบริการที่ไ้มาตรฐาน และการบริการแบบธรรมดา

ค. โรงแรมขนาดเล็กคือมีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง การดำเนินงานเป็นแบบธุรกิจขนาดเล็ก มักดำเนินงานโดยสมาชิกในครอบครัว หรือเจ้าของสถานที่เป็นผู้ดำเนินการ แต่ก็มีโรงแรมประเภทนี้ บางแห่งอาศัยชื่อเสียง ประกอบกับการให้บริการอย่างทั่วถึง ให้ความสะดวกสบายดูแลเอาใจใส่แก่แขกผู้มาพักอย่างเต็มที่ สร้างความพึงพอใจและเป็นที่ยอมรับของผู้เคยใช้บริการ

5) แบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการพัก สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แบบ

ก. โรงแรมสำหรับพักค้างคืนชั่วคราวในระหว่างการเดินทาง THE COMMERCIAL HOTEL OF TRANSIENT HOTEL คือโรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการห้องพักระยะสั้น

เพียงวันเดียว หรือน้อยกว่านั้น โดยแขกนั้นเป็นผู้เดินทางเพื่อการติดต่อทางานธุรกิจหรือเพื่อที่จะเดินทางต่อไปยังจุดหมายที่ใดก็ตาม ในกรณีที่โรงแรมนั้นเป็นที่ที่นักธุรกิจมาพักมากครั้งนั้นย่อมจะต้องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์เพื่อการติดต่อ เครื่องรับโทรศัพท์ และวิทยุในห้องพักสถานที่จอดรถ สำนักงานติดต่อจองที่นั่งเพื่อรถ เกินทางและที่พักผ่อน เป็นต้น

นอกจากนี้ โรงแรมประเภทนี้ยังไ้จัดบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่แขกของโรงแรมและบุคคลภายนอก ผู้สนใจจะใช้บริการ เช่น ห้องอาหารและภัตตาคาร

ตลอดจนในท้องถิ่น ในปัจจุบันนี้ยังได้จัดให้มีการบริการเพื่อการประชุมสัมมนา งานเลี้ยงและ
ทบปะสังสรรค์ งานแสดงต่าง ๆ ซึ่งเป็นรายได้ของโรงแรม โรงแรมนี้ได้แก่ โรงแรมที่ตั้งอยู่ใน
บริเวณศูนย์กลางการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ศูนย์การค้า โรงภาพยนตร์ และมีการคมนาคมเชื่อมโยง
ต่อกันจนสามารถเดินทางหรือทำเรือเดินสมุทรได้อย่างสะดวก.

ข. โรงแรมสำหรับพักอาศัย RESIDENT HOTEL OR APARTMENT คือ
โรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการห้องพักเป็นระยะยาว ซึ่งมีจำนวนมากในประเทศ สหรัฐฯ โดยมีห้อง
พักขนาดต่าง ๆ และแบบต่าง ๆ ให้เลือกสำหรับครอบครัวขนาดต่าง ๆ กัน

ค. โรงแรมสำหรับการพักผ่อนตากอากาศ RESIDENT HOTEL OR
VACATION HOTEL คือโรงแรมที่มีแขกมาใช้บริการลักษณะแบบพักผ่อนหรือพักผ่อนของคนใช้
ใช้เวลาดึกมากกว่า วันขึ้นไป ในด้านการบริการมีลักษณะคล้ายโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมือง
โดยทั่วไป เพื่ออำนวยความสะดวกแก่แขก และยังมีแผนกบริการเพื่อการพักผ่อนออกกกำลังกาย
เล่นกีฬาและเพื่อความบันเทิง ที่เหมาะสมกับสถานที่ตากอากาศ รวมทั้งที่มีการจัดผู้ฝึกสอนคอยให้
คำแนะนำ ฝึกสอน ตลอดจนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อความบันเทิงต่าง ๆ

ง. โมเต็ลหรือโรงแรมพร้อมบริการจอดรถ MOTEL หรือ MOTOR HOTEL
คือ โรงแรมที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกันกับโรงแรมสำหรับใช้พักค้างคืนชั่วคราวในระหว่างการเดินทาง
ทาง บริเวณต่าง ๆ ที่จัดมีลักษณะคล้ายกับบริการของโรงแรมโดยทั่วไป แยกที่ให้บริการเข้าพัก
ในโมเต็ล เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางพร้อมกับครอบครัวโดยรถยนต์ส่วนตัว หรือเป็นผู้ที่มีความ
ประสงค์ที่จะใช้เวลาในการเดินทางเป็นการพักผ่อนและท่องเที่ยวไปพร้อมกัน ดังนั้นโมเต็ลส่วน
ใหญ่ จะตั้งอยู่ริมทางหลวง และมีสถานที่จอดรถเพื่อให้บริการแก่แขกผู้มาพักโดยเฉพาะ

6) แบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะของผู้พัก แบ่งได้ 3 ประเภทคือ

ก. BUSINESS HOTEL คือโรงแรมสำหรับนักธุรกิจที่เดินทางมาติดต่อ
ธุรกิจโรงแรมประเภทนี้มีนักธุรกิจคานต่าง ๆ ครบถ้วน เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่แขกที่
มาพัก และมักจะต้องอยู่ในย่านธุรกิจ หรือศูนย์กลางการค้าต่าง ๆ

ข. LEISURE HOTEL คือโรงแรมสำหรับการพักผ่อนและนักท่องเที่ยว
มีบริการและสิ่งบันเทิงต่าง ๆ เพื่อบริการให้แขกในลักษณะเพื่อเป็นการพักผ่อน โรงแรมประเภท
นี้ มักจะตั้งในบริเวณที่เป็นธรรมชาติ เช่น ชายทะเล ภูเขา หรือในป่าที่มีความสวยงาม

ค. SPROTS HOTEL คือโรงแรมสำหรับนักกีฬาหรือการศึกษา เป็น
โรงแรมที่ตั้งอยู่ในบริเวณสนามกีฬา แขกผู้มาพักมักเป็นนักกีฬารายการค้าต่าง ๆ หรือคนต่างถิ่น โรงแรม

นี้ มีบริการต่าง ๆ ที่ครบครัน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่แขกที่เป็นนักกีฬาตลอดจนมีสถานที่ที่สามารถให้ออกกำลังกาย เช่น โรงยิมเนเซียม เป็นต้น

3.4.2 การศึกษาการดำเนินงานโรงแรม

รายละเอียดโครงการการบริหาร

เจ้าของโรงแรมหรือบริษัทเจ้าของโรงแรม HOTEL OWNER, OWNER COMPANY

เจ้าของโรงแรมอาจเป็นบุคคลคนเดียว หรืออาจจะรวมหุ้นกันหลาย ๆ คนในรูปแบบของบริษัท ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยการแบ่งทุนออกเป็นหุ้น มีมูลค่าหุ้นละเท่า ๆ กัน ผู้ถือหุ้นมากคนจะแสดงความจำนงขอรับผิดโดยไม่จำกัดก็ได้ โดยที่ผู้ถือหุ้นนั้น ๆ จะถือเป็นกรรมการของบริษัท ผู้ถือหุ้นมีฐานะเป็นเจ้าของโรงแรม ซึ่งในกรณีที่มีจำนวนหุ้นและผู้ถือหุ้นมาก มักเกิดความยุ่งยากและสับสน จะมีการเลือกคณะกรรมการโรงแรมดำเนินการแทนในเรื่องต่าง ๆ

คณะกรรมการโรงแรม BOARD OF DIRECTOR

เป็นกลุ่มหรือคณะบุคคลที่ผู้ถือหุ้นเลือกเข้ามาให้จัดการโรงแรม เนื่องจากโรงแรมที่ก่อตั้งอยู่ในรูปแบบบริษัทจะมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีสิทธิและหน้าที่แต่ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการใด ๆ จึงต้องอาศัยคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการแทนในนามของโรงแรมในกรณีนี้ อาจถือเสมือนว่าคณะกรรมการนี้เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการดำเนินกิจการใด ๆ ของโรงแรม แต่ต้องอยู่ในขอบเขตของระเบียบข้อบังคับที่ผู้ถือหุ้นจะกำหนดให้

ผู้จัดการโรงแรม GENERAL MANAGER

ผู้จัดการโรงแรม คือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการบริหารธุรกิจเพื่อให้ธุรกิจของโรงแรมบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โดยจะมีผู้ช่วยฝ่ายต่าง ๆ แบ่งสายงานการบริหารออกไป แต่ผู้ช่วยผู้จัดการทุกคนจะขึ้นตรงต่อผู้จัดการ

หน่วยงานของโรงแรม

แบ่งออกเป็นหน่วยงานที่สำคัญ 7 หน่วยคือ

1. แผนกต้อนรับ FRONT OFFICE DEPARTMENT
2. แผนกแม่บ้าน HOUSE KEEPER DEPARTMENT
3. แผนกเลขานุการ SECRETARY OFFICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ออกทั้งห้ามีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

OF FOOD & BEVERAGE DEPARTMENT

5. แผนกบริหาร MANAGER DEPARTMENT

6. แผนกบัญชี ACCOUNTING DEPARTMENT

7. แผนกช่างและบำรุงรักษา ENGINEERING DEPARTMENT

11. แผนกต้อนรับ FRONT OFFICE DEPARTMENT มีผู้จัดการฝ่ายต้อนรับพิเศษและมี
มีหน่วยงานดังนี้

1.1 แผนกต้อนรับ RECEPTION ทำหน้าที่ต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียน ควรอยู่ใน
ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน ควรแยกออกจากส่วนประชาสัมพันธ์ และตรวจสอบแขกที่เข้าออก
ทำงานร่วมกับแผนกกระเป๋าเดินทาง ควรมีโทรศัพท์ติดต่อกับส่วนจองรถ ห้องเก็บของ และแคชเชียร์

11.2 แผนกสิ่งจองห้องพัก RESERVATION DEPARTMENT มีหน้าที่ในการ
ต้อนรับแขก และทำทะเบียนผู้เข้าพัก และจัดทำ

REGISTRATION ROOM ARRIVAL NOTIFICATION
เพื่อส่งไปยังแผนกต่าง ๆ เช่น แผนกโทรศัพท์ แผนกประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ฝ่ายนี้จะคอย
จัดการเรื่องการย้ายห้องเมื่อแผนกกองการสำรวจห้องลงหน้า ทำสถิติการเข้าพักและจำหน่ายห้อง

1.3 แผนกกระเป๋าเดินทาง PACKAGE DEPARTMENT มี PORTER STATION
ควบคุมทางเข้าออกประตูรถยก หัวหน้าพนักงานรับใช้ BELL CAPTAIN พนักงานรับใช้
หัวหน้าที่ยกสัมภาระแขก BELL BOY OR PORTER และพนักงานแจ้งข่าว PAGE BOY
ในกรณีที่โรงแรมไม่ใช้เครื่องขยายเสียง

11.4 แผนกรับแจ้งของหาย LOST OR FOUND DEPARTMENT มีหน้าที่รับแจ้งและ
ตรวจสอบหาของที่หายไปของผู้ที่มาพัก

1.5 แผนกโทรศัพท์ OPERATOR DEPARTMENT มีหน้าที่ถือโทรศัพท์ทั้งจาก
ภายในและภายนอก

1.6 แผนกไปรษณีย์และพัสดุภัณฑ์ MAIL AND POSTAGE DEPARTMENT มีหน้าที่
ให้ความสะดวกแก่แขกในการส่งจดหมายหรือไปรษณีย์ภัณฑ์ต่าง ๆ

1.7 แผนกเก็บบิลล์ BILLING DEPARTMENT มีหน้าที่รวบรวมบิลล์ทั้งหมด เพื่อ
ให้ผู้มาพักจ่ายเงินอยู่ที่รถ รมริ เวณแผนกเก็บเงิน

1.8 แผนกเก็บเงินล่วงหน้า FRONT CASHIER DEPARTMENT เป็นแผนกที่รับเงิน
จากผู้มาพักล่วงหน้า

1.9 แผนกแลกเปลี่ยนเงินตรา MONEY EXCHANGE อยู่บริเวณเดียวกันกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RESERVATION

2. ฝ่ายแม่บ้าน HOUSE KEEPER DEPARTMENT

ทำหน้าที่ดูแลความสะอาดเรียบร้อยทั้งหมดของโครงการ รวมทั้งอำนวยความสะดวก
ในกรณีเครื่องใช้และสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้มาพักต้องการ มีหัวหน้าแม่บ้านควบคุมแผนกต่าง ๆ ต่อไปนี้

2.1 LINEN DEPARTMENT ทำหน้าที่เบิกจ่ายและเก็บผ้าต่าง ๆ

2.2 LAUNDRY DEPARTMENT มีหน้าที่ซักผ้าต่าง ๆ ของโรงแรมและเสื้อผ้า
ของแขกผู้มาพักและซักส่งคืนเจ้าของ

2.3 HOUSE PHYSICIAN DEPARTMENT เป็นบริการตรวจรักษาให้แก่พนักงาน
และผู้มาพัก

2.4 SEAMSTRESS DEPARTMENT มีหน้าที่ซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุด.

2.5 REPAIRING DEPARTMENT ทำหน้าที่ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ใช้สอยเล็ก ๆ น้อย ๆ

2.6 UPHOLSTERY DEPARTMENT ทำหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยของเฟอร์นิเจอร์

ต่าง ๆ

2.7 GARDENING DEPARTMENT ทำหน้าที่จิกสวน กุแกล่นไม้ และจิกคอกไม้

ประดับอาคาร

แผนกแม่บ้านเจ้าหน้าที่ประจำคือ

- แม่บ้าน EXECUTIVE HOUSEKEEPER
- ผู้ช่วยแม่บ้าน ASSISTANT HOUSEKEEPER
- หัวหน้าประจำแต่ละชั้น FLOOR SUPERVISOR
- พนักงานประจำห้อง ROOM BOY OR ROOM MAID
- หัวหน้าห้องเสื้อผ้า LINEN ROOM SUPERVISOR
- พนักงานเย็บปักถักร้อย SEAMSTRESS
- พนักงานทำความสะอาด HOUSE MAID

3. แผนกเลขานุการ SECRETARY DEPARTMENT

เป็นแผนกเก็บเอกสารต่าง ๆ และจัดการติดต่อ จะมีส่วน PUBLIC RELATION

ซึ่งทำหน้าที่ให้ความรู้ความเข้าใจในโรงแรม ประกอบคอย
เอกสารและเสนอแนะสิ่งต่าง ๆ ให้แก่ผู้มาพัก ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น SECRETARY OFFICE เนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- : INFORMATION DEPARTMENT
- : PUBLIC RELATION DEPARTMENT

4. แผนกจัดเลี้ยง FOOD & BEVERAGE DEPARTMENT

เป็นแผนกฝ่ายจัดการในเรื่องการบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่ผู้มาใช้บริการจากภายนอก แบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ใกล้เคียงคือ

4.1. RESTAURANT DEPARTMENT แบ่งออกเป็นส่วนภัตตาคารชนิดต่าง ๆ เช่น EUROPEAN RESTAURANT, THAI RESTAURANT, BARBERUE REST URANT ETC.

4.2 BAR AND COCKTAIL LOUNGE

4.3 ROOM SERVICE DEPARTMENT เป็นส่วนทำหน้าที่คอยรับคำสั่งจากส่วนผู้ที่มาพัก เพื่อนำอาหารและเครื่องดื่มไปบริการ ในส่วนห้องพัก

4.4 COFFEE SHOP เป็นส่วนบริการอาหารแบบง่าย ๆ และรวดเร็วมักเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง

4.5 KITCHEN DEPARTMENT ห้องอาหารส่วนใหญ่ จะมีห้องครัวรวมกันยกเว้น COFFEE SHOP และ GOURMENT อาจมีครัวแยกต่างหาก แผนกครัวจะแยกเป็นฝ่ายทำอาหาร ฝ่ายทำขนมปัง ฝ่ายทำขนม ฝ่ายเก็บอาหารต่าง ๆ แผนกนี้มีผู้จัดการแผนกเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ คือ บริการและส่วนปรุงอาหาร

- : ส่วนบริการ
- : ผู้จัดการห้องอาหาร เป็นหัวหน้า มีหน้าที่ควบคุมดูแลให้การปฏิบัติงานด้านการบริการดำเนินไปอย่างเรียบร้อย ควบคุมการทำงานของพนักงานต่าง ๆ

- : กัปตัน CAPTAIN เป็นหัวหน้าของมาลาจากผู้จัดการห้องอาหาร
- : พนักงานต้อนรับ มีหน้าที่ต้อนรับแขกที่เข้ามาในห้องอาหาร
- : พนักงานบริการ มีหน้าที่รับคำสั่งและเสิร์ฟอาหาร
- : ผู้ช่วยพนักงานบริการ มีหน้าที่ช่วยพนักงานบริการในการหยิบอาหารจากครัวใหญ่ และยกเก็บถาดจนกระทั่งให้เมื่อแขกลุกไปแล้ว

: หัวหน้าบาร์ เทนเคอร์ HEAD BARTENDER มีหน้าที่ควบคุมบาร์ เทนเคอร์และพนักงานเสิร์ฟบริการประจำบาร์ เพื่อให้การปฏิบัติงานในบาร์ เป็นไปอย่างเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ และมีหน้าที่ฝึกหัดให้พนักงานบาร์ เทนเคอร์ มีความรู้ความชำนาญในการผสมเครื่องดื่มต่าง ๆ

ส่วนปรุงอาหาร

- HEAD CHIEF รับนิคมอบทั้งหมดในท้องผลิตอาหาร เช่น จักการ การทำงานของคน คำนวณต้นทุนอาหารและสอนพนักงานผลิตอาหาร
- SOUS CHIEF เป็นผู้ช่วยอันดับหนึ่งของ HEAD CHIEF
- SECOND COOK เป็นหัวหน้าคนงานในการผลิตอาหาร รับคำสั่ง

จาก SOUS CHIEF

- PASTRY CHIEF มีความคุมการผลิตเค้ก ขนมปัง คุกกี้ ของหวานอื่น ๆ

- FRY COOK มีหน้าที่เตรียมอาหารที่ทอดใช้ในการทอด
- ROAST COOK มีหน้าที่เตรียมอาหารที่ใช้เตาอบ, แตาหุงต้ม
- BOILER COOK มีหน้าที่เตรียมอาหาร โดยใช้เตาอบที่ทอดใช้

ความรับผิดชอบ

- SOUP COOK มีหน้าที่ในการเตรียมน้ำปรุงต่าง ๆ ทั้งชนิดร้อนและชนิดเย็น

- BREAKFAST COOK มีหน้าที่เตรียมอาหารเช้า, กลางวัน

- BUTCHER มีหน้าที่ก๊ากแล และทำความสะอาดเนื้อก่อนปรุง

- BAKER & KAKER'S HELPER เตรียมขนมปังต่าง ๆ

- NIGHT SECOND COOK มีหน้าที่ปรุงอาหารมื้อกลางวัน และเตรียมเครื่องปรุงต่าง ๆ ตลอดจนจัดสถานที่อาหารมื้อค่ำ

- VEGETABLE MAN มีหน้าที่เตรียมและบริการอาหาร

ประเภทผัก ผลไม้

- COLD MEAT MAN มีหน้าที่เตรียมอาหารที่ไม่ต้องใช้ความร้อนสูง

5. ฝ่ายบริหาร MANAGEMENT DEPARTMENT หน้าที่บริหาร โรงแรม ให้กิจการต่าง ๆ ดำเนินไปเรียบร้อย แมงออกเป็น

5.1 แผนกขาย SALE DEPARTMENT มีหน้าที่ในการจักขายห้อง และการเช่า เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้แก้ไขระเบียบข้อบังคับด้านการค้า

5.2 แผนกบริหารบุคคล PERSONAL RECORD DEPART. มีหน้าที่ปกครองดูแลพนักงาน

งาน จัดหาพนักงานใหม่ ควบคุมรายได้ สวัสดิภาพ และให้การอบรมพนักงาน

- ทำทะเบียนประวัติพนักงาน
- จัดการเรื่องครัว และห้องอาหารพนักงาน
- จัดยานพาหนะรับ ส่งพนักงาน
- จัดระเบียบห้องพักผ่อนและห้องเก็บของพนักงาน
- จัดกาช เรื่องที่พักพนักงาน

5.3 แผนกพัฒนาและค้นคว้า RESEARCH & DEVELOPMENT DEPARTMENT

มีหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูล ทำสถิติ พยากรณ์แนวโน้มด้านต่าง ๆ เช่นด้าน

การขาย การใช้จ่าย คุณแลความก้าวหน้าของกิจการ

5.4 แผนกรักษาความปลอดภัย SECURITY DEPARTMENT

5.5 แผนกกฎหมาย LEGAL DEPARTMENT

5.6 แผนกโฆษณา ADVERTISING DEPARTMENT

6. ฝ่ายบัญชี ACCOUNTING DEPARTMENT

6.1 แผนกบัญชี มีหน้าที่

- ตรวจสอบและควบคุมรายได้และรายจ่ายทั้งหมดของโรงแรม
- จัดสวัสดิการพนักงาน รวมทั้งการจัดซื้ออาหารและเครื่องใช้พนักงาน
- ควบคุมชั่วโมงการทำงาน การจ่ายค่าแรง ค่าล่วงเวลา

6.2 แผนกการเงิน มีหน้าที่รวบรวมเงินทั้งหมดของโรงแรมจากทุกแผนก

6.3 แผนกบิลด์ มีหน้าที่รวบรวมบิลด์จากทุกแผนก ทำหลักฐาน บันทึกลงบัญชี

6.4 แผนกสถิติบัญชี มีหน้าที่รวบรวมสถิติการเงินทั้งหมดเก็บเป็นหลักฐาน ใช้ตรวจ

สอบหรือดูความก้าวหน้าทางการเงินของโรงแรม

7. ฝ่ายช่างและบำรุงรักษา มีหน้าที่ดูแลและปรับปรุงซ่อมแซมเครื่องมือ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ของโรงแรมประกอบด้วย

7.1 ช่างไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์

7.2 ช่างเครื่องปรับอากาศ

7.3 ช่างเครื่องสุขาภิบาล

7.4 ช่างไม้

7.5 ช่างสี

7.6 ช่างเครื่องยนต์ และยานพาหนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่วนบริหารการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 7.6 ข้างเครื่องยนต์ และยานพาหนะ
- 7.7 ข้างอิฐ ข้างปูน
- 7.8 ข้างหมอน้ำร้อน
- 7.9 แผนกสระว่ายน้ำ
- 7.10 ข้างซ่อม และบำรุงรักษา

3.4.3 ผู้ใช้โครงการ และพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

ในทางศึกษาเรื่องผู้มาใช้โครงการ USER สามารถแบ่งผู้ใช้โครงการได้

4 พวกคือ

1. ผู้มาพักในโครงการ ได้แก่ นักท่องเที่ยว และผู้มาพักในโอกาสต่าง ๆ บุคคลภายนอก อาจเป็นแขกหรือเพื่อนของผู้มาพักในโครงการ และนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการในส่วนภัตตาคาร ของโรงแรม หรือส่วนอื่น ๆ ที่มีโอกาสพักในโครงการ
2. ผู้บริหาร โครงการ ได้แก่ ผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นกำหนดนโยบายและวางแผนในการดำเนินงานของโรงแรม ตลอดจนผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมพนักงานในแผนกต่าง ๆ เพื่อให้กิจการดำเนินไปตามนโยบายและการวางแผน
3. ผู้ให้บริการ ได้แก่ พนักงานระดับกลาง ๆ ซึ่งทำหน้าที่ให้บริการแขก
4. ผู้มาพัก ทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อม

ในแต่ละกลุ่มของผู้ใช้โครงการ สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมได้ดังนี้

1. ผู้มาพักในโครงการ สามารถแบ่งกลุ่มของผู้มาพักในโครงการออกได้เป็น 2

ประเภทคือ

1.1 นักท่องเที่ยว ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทั้งประเภท จะมีการเข้าพักในโรงแรมทั้งในลักษณะส่วนตัว คือเดินทางมาเอง เป็นกลุ่มย่อยประมาณ 2-5 คน หรือมาเป็นกลุ่มในลักษณะกรุ๊ปทัวร์ขนาดใหญ่ตั้งแต่ 10-40 คนขึ้นไป

1.2 ผู้ที่มาพักในโอกาสต่าง ๆ ได้แก่ ผู้มาเข้าร่วมประชุมสัมมนาที่จัดขึ้น ราชการชั้นผู้ใหญ่ หรือผู้บริหารบริษัท ซึ่งมาติดต่อกองราชการหรือธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งมีระยะเวลาในการพักทั้งระยะสั้น และระยะยาว กลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมแตกต่างจากนักท่องเที่ยวทั่วไปบ้างก็เฉพาะผู้มาประชุมสัมมนาเท่านั้น แต่พฤติกรรมก็มีส่วนคล้ายคลึงกับนักท่องเที่ยวทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การบริการต่าง ๆ พึงสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏในเอกสารนี้ และขอสงวนสิทธิ์ในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาประเภทของแขกผู้มาพัก จะสามารถศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการประเภทนี้ได้ โดยจะแบ่งระยะเวลาการเข้ามาใช้โครงการดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเวลาเดินทางมาพักจากการเดินทางมาจนถึงเข้าที่พัก

ระยะที่ 2 ระยะเวลาเข้าพักและทำกิจกรรมในแต่ละวันกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงการ

ระยะที่ 3 ระยะเวลาเดินทางกลับ ทั้งแก่การเตรียมตัวกลับ เช็กเอาท์ และเดินทางกลับ

ระยะที่ 1 การเดินทางมาพัก

ผู้ใช้โครงการจะเดินทางด้วยวิธีการ ยานพาหนะ และระยะเวลาที่แตกต่างกัน ที่สามารถแบ่งเป็น

1. เดินทางด้วยยานพาหนะส่วนตัว โดยส่วนใหญ่จะมาจากกรุงเทพฯ และจังหวัดในภาคใต้ จะมาถึงโครงการในเวลาประมาณบ่ายหรือเย็น เพราะจะมีการแวะพักตามแหล่งท่องเที่ยวในระหว่างที่ผ่านและมีจำนวนค่อนข้างน้อย

2. เดินทางกับบริการนำเที่ยว (ทัวร์) จะมาถึงในเวลาบ่ายหรือตอนเย็น เพราะมีการแวะพักตามจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามระยะเวลา ผู้เดินทางมากับบริการท่องเที่ยวทางบริการจะมีการติดต่อเรื่องห้องพักกับโรงแรมล่วงหน้า ผู้ใช้โครงการประเภทนี้รู้สึกสำคัญที่ควรคำนึงถึง คือความเหนื่อยอ่อนเพลียจากการเดินทาง

3. เดินทางด้วยรถประจำทาง จะมาถึงในช่วงเช้า คือประมาณ 8.00 - 9.00 น. โดยส่วนใหญ่จะมีการติดต่อจองที่พักล่วงหน้า เมื่อเข้ามาถึงจังหวัดกระบี่ จะติดต่อกับสำนักงานในเมืองของโรงแรม และเดินทางมาที่โรงแรมด้วยรถบริการของโรงแรม

ในระยะที่ 1 นี้ สามารถสรุปพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้โครงการได้ดังนี้

1. เวลาที่ผู้มาพักจะเข้าเช็คอินโดยประมาณ มี 2 ช่วงคือ ช่วงเช้าประมาณ 9.00 - 10.00 น. และช่วงบ่ายประมาณ 14.30 - 17.30 น.

2. เนื่องจากผู้ใช้โครงการมีความเหนื่อยอ่อนเพลียจากการเดินทาง จะพบว่า ผู้มาพักโครงการมีความต้องการในเรื่องของการพักผ่อน และการเข้าสู่ที่พักโดยเร็ว ซึ่งจะต้องมีการจัดการเรื่องสัมภาระของผู้ใช้โครงการโดยรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ระยะที่ 2 ระยะเวลาเข้าพักในโครงการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ผู้ใช้โครงการที่มาพักในโครงการจะมีพฤติกรรมในระยะนี้แตกต่างกันไปบ้าง

ความจุฬประสงคฺของแกละคน เช่น นักท่องเที่ยว ก็จะมีกิจกรรมต่าง ๆ กัน ซึ่งสภาพของก็จะ
คอบสนองพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวได้อย่างหลากหลาย ทั้งที่เป็น PASSIVE และ
ACTIVE เช่นการพักผ่อนอาบแดด การ ไปชมทัศนียภาพ ทั้งในบริเวณหาดและจุดท่องเที่ยว
แห่งอื่นในจังหวัด ก็หาทางน้ำ

ส่วนผู้ที่มาร่วมประชุมสัมมนา ก็จะมีประกอบกิจกรรมของกันไปตามตารางเวลาที่ได้นี้
กำหนดไว้ แต่อย่างไรก็ตาม เราสามารถสรุปพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ ในช่วงเวลาต่าง ๆ
ของวันได้ดังนี้

- 7 .00-9 .00 คํนชน ทําธุระสวนตัว พักผอน
- 8 .00-10 .00 รับประทานอาหาร เช้า บางพวกอาจออกไปเที่ยวสถานที่อื่น ๆ
หรืออาจเตรียมตัวไปเที่ยวเกาะพีพี ซึ่งสามารถพักค้างคืนที่
เกาะโค ความแตกของการ
- 10.00-12 .00 เป็นช่วงที่ประกอบกิจกรรมตามจุฬประสงคฺของนักท่องเที่ยว
เช่น อาบแดด เล่นน้ำทะเล หรือกีฬาทางน้ำ เช่น ตกปลา
วินด์เซิร์ฟ พักผอนหรือประชุมสัมมนา นอกจากนี้บางส่วนยังไป
เที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ
- 12 .00-14 .00 อาหารกลางวัน
- 14 .00-17 .00 ช่วงประกอบกิจกรรมเหมือน 10.00-12.00 หรือพักผอน
- 17 .00-19 .00 พักผอนทําธุระสวนตัว เตรียมรับประทานอาหาร ทานอาหารค่ำ
หลังจากนั้นจะเป็นการพักผอน หรือจับกลุ่มเล่นเกมต่าง ๆ หรือ
เข้าคอกเทลส์เลาจน์เพื่อคิม หรือฟังเพลงเป็นการพักผอน
หย่อนใจ ลักษณะของกิจกรรมจะเป็นแบบแพลสสิฟว
- 24 .00 เข้าพักผอนยังห้องพัก

ในระยะที่ 2 นี้สามารถสรุปภาพพฤติกรรมและความต้องการ ของผู้ใช้โครงการ ได้ดังนี้

1. แยกผู้มาพักชาวต่างประเศนอกจากรวมพักผอนแล้ว ยังมีความ
ต้องการ ไปชมเพื่อหาความรู้ ในเรื่องสภาพท้องถิ่นที่ตนมาพัก หรือความเป็นอยู่ ซึ่งจะออกมาในรูปแบบ
ของการไปเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว ไปเกาะทะเล และทำกิจกรรมเป็นลักษณะพื้นถิ่น เช่นการกิน
การซื้อของหรือการอยู่เป็นกัน นอกจากนี้ในขณะที่เขาใช้เวลาในที่พัก สภาพแวดล้อมที่เขาของ
การ นอกจากปัจจัยหลักของการตากอากาศ ชายทะเลแล้ว ยังต้องการความเป็นอยู่แบบพื้นถิ่นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศัลยาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นแต่กรณีพิเศษที่ขออนุญาตและต้องขออนุญาตจากเจ้าของเอกสารที่สงวนไว้ใช้

เขาสัมผัสได้ ดังนั้น ลักษณะพื้นดินบางอย่าง สามารถนำมาใช้ในการออกแบบเพื่อให้เป็นที่ประทับใจแก่ผู้มาใช้โครงการได้

2. แยกผู้มาพักที่ใช้เวลาส่วนใหญ่ในโรงแรม มีโอกาสที่จะเกิดความรู้สึกน่าเบื่อ เพราะมีกิจกรรม หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ซ้ำซากจำเจ ดังนั้น จึงต้องการกิจกรรมที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ หรือให้ความเพลิดเพลินเพื่อเป็นสิ่งที่ทดแทน อาจเป็นกิจกรรมที่เป็นแบบคนเที่ยว หรือมีการรวมกลุ่มทำอย่างใดก็ตาม กิจกรรมต่าง ๆ ควรแฝงไว้ด้วยความสนุกสนาน

3. จุดประสงค์ของการพักผ่อนในโครงการ มีทั้งแบบแพสซีฟและแอคทีฟ ดังนั้นจึงควรพิจารณาในเรื่องการรบกวนซึ่งกันและกัน

ระยะที่ 3 ระยะการ เकिनทางกลับ

เป็นระยะการ เकिनทางกลับหลังจากการพัก ซึ่งใช้ระยะเวลาในการพักแตกต่างกันออกไป เช่น คนไทยจะพักประมาณ 2-3 วัน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศก็จะแตกต่างกันออกไป เวลาในการเช็คเอาท์ ก็จะแตกต่างกันออกไปเหมือนกับเวลาในการเข้าพัคคือ นักท่องเที่ยวที่มีรถมาหรือมาแบบกรู๊ปทัวร์ มักจะออกในตอนเช้า เพราะต้องใช้เวลาในการ เकिनทางในช่วงกลางวันเพื่อที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่อื่นต่อไป ที่นักท่องเที่ยว เकिनทางโดยรถประจำทางไปยังจุดท่องเที่ยวอื่น หรือ เकिनทางกลับก็จะออกเकिनทางไปช่วงเวลาตรงกับเวลาการ เकिनรถ เช่น นักท่องเที่ยวจะ เकिनทางกลับกรุงเทพฯ โดยรถประจำทางจะเช็คเอาท์ในตอนเย็น (เพราะรถออกในเวลา 17.00 น.) ในกรณีทางโรงแรมจะจัดรถมารับไปส่งให้

ในช่วงระยะที่ 3 นี้ เป็นช่วงที่พฤติกรรมไม่ซับซ้อน เพียงต้องการความรวดเร็ว ตรงจุดเวลา และถูกคองแน่นอนเท่านั้น

2. ผู้บริหาร โรงแรม

สามารถแยกระดับการทำงานได้ดังนี้

2.1 ระดับวางแผนและนโยบาย

ระดับจัดการ และดำเนินงานให้กิจการ เป็นไปตามนโยบาย

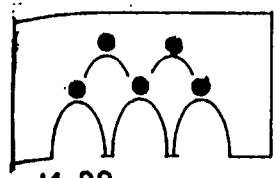
ระดับควบคุมและดำเนินงานให้กิจการบรรลุเป้าหมายตามนโยบาย

2.1.1 ระดับวางแผนและนโยบาย

ได้แก่ประธานบริษัท เจ้าของบริษัท กรรมการผู้จัดการ เป็นต้น วิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การทำงานนั้น จะคอยติดตามธุรกิจและคอยให้ผลงานในการดำเนินกิจการอยู่เสมอ และจะคอยปรับปรุงนโยบายหรือแผนการทำงานให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อม การทำงานไม่จำเป็นจะต้อง

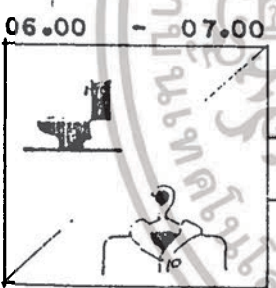
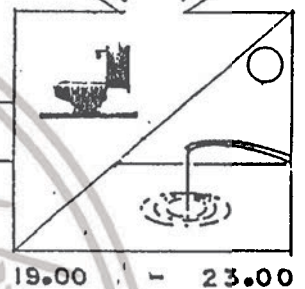
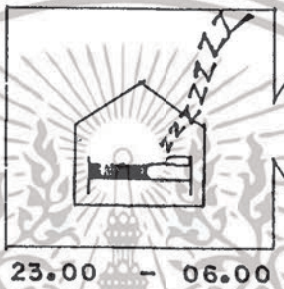
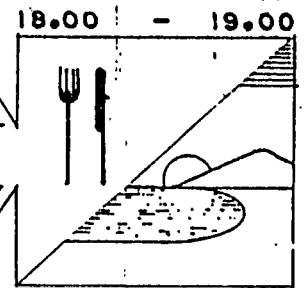
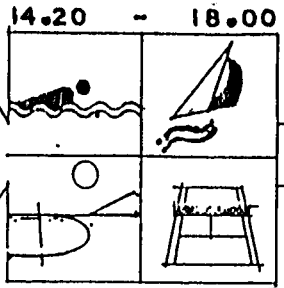
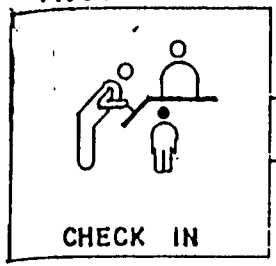
GROUP TOUR ACTIVITIES

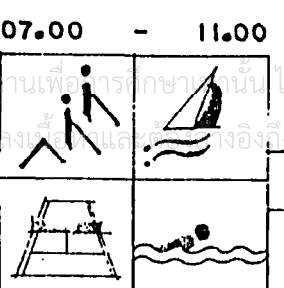
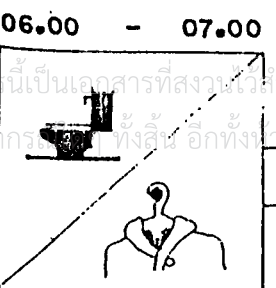
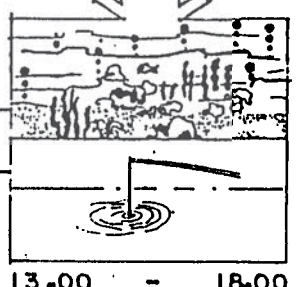
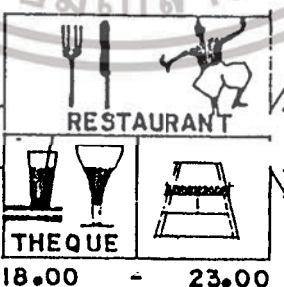
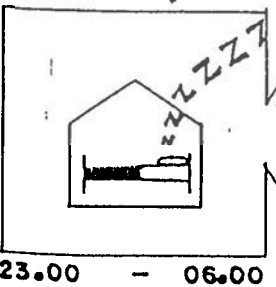
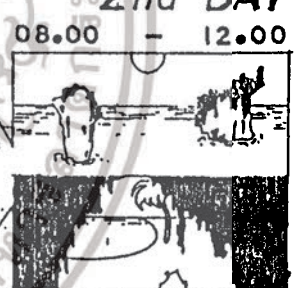
3

DAYS TRIP

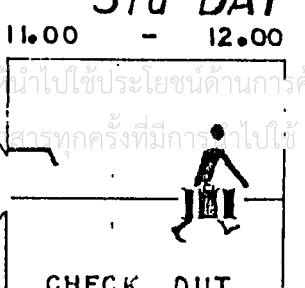
1st DAY

2nd DAY

3rd DAY

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้ทางเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ควรกรอกรหัส ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดของเสียและของเหลือทิ้งของเสียทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องอยู่ที่โรงแรม เพราะจะไม่สะดวกแก่การติดต่อบริการ แต่อาจจะมีที่พักเพื่อธุรกิจการติดต่อและบริหาร

2.2 ระเบียบกิจการและค่าเนิมนงานให้กิจการ เป็นไปตามนโยบาย

โ้แก่ ผู้จัดการใหญ่ ผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่ จะทำหน้าที่จัดการให้นโยบายสามารถนำไปใช้ได้ใ้ในภาคปฏิบัติ คือแจกจ่ายงานให้หัวหน้าที่ควบคุมแผนกต่าง ๆ การทำงานจะทงจะมีการติดต่อบริการภายนอกและดูแลการดำเนินงานของโรงแรม จัดประชุมหัวหน้าแผนกเพื่อชี้แจงนโยบายและรับรายงานผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ดังนั้น จะต้องมีสถานที่ทำงานและที่พักให้แก่ผู้จัดการใหญ่ที่โรงแรม

2.3 ระเบียบควบคุมและค่านิมนงานให้กิจการบรรลุเป้าหมายตามนโยบาย

โ้แก่ ผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ จะคอยดูแลสั่งงานให้พนักงานทำหน้าที่ต่าง ๆ จะคอยติดตามประเมินผลงานทั้งจากแขกผู้มาพัก ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นไปก็วยดี การทำงานจะเริ่มตั้งแต่ตอนแขกผู้มาพักที่ม้นมคือประมาณ 06.00 น. จนกระทั่งแขกผู้มาพักเข้าที่พักหลับนอนกันหมดแล้ว คือประมาณ 24.00 น. ดังนั้นจะต้องมีที่พักและที่ทำงานในโรงแรมให้แก่ผู้บริหารระดับนี้

3. ผู้ให้บริการ ของ โรงแรม

3.1 พนักงานทุกแผนกที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่ผู้มาพักทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งจะทำงานตามนโยบายที่วางไว้ เวลาในการปฏิบัติงานจะขึ้นอยู่กับแผนงาน กะเวลาซึ่งปกติจะแบ่งเป็น 2 กะ คือกะเช้า เริ่มตั้งแต่เวลา 06.00 น. ถึง 15.00 น. และจาก 15.00 น. ถึง 24.00 น. ผู้ให้บริการบางคนอาจเป็นผู้ที่ไม่มาโ้คอยู่ในพื้นดินจำเป็นจะต้องมีที่พักให้

3.2 ผู้ให้บริการภายนอก โ้แก่ ผู้ที่เอาของมาส่ง ผู้มีมาเก็บขยะเป็นต้น ผู้ให้บริการประเภทนี้จะต้องจัดทางสัญจรให้ถี่เพื่อมิให้ปะปนกับทางสัญจรแก่แขกเวลาจะต้องทำการทดลองเพื่อให้หลีกเลี่ยงเวลาที่มีแขกเข้าพักมากที่สุดคือประมาณ 11.00 น. 13.00 น. และเวลา 14.00 - 16.00 น.

การกำหนดอัตราบุคคลากร

การหาอัตราบุคคลากรในธุรกิจโรงแรมนั้น ขึ้นอยู่กับตัวแปรค่า FACTORS

ต่าง ๆ เช่น มาตรฐานของโรงแรม จักอยู่ในโรงแรมชั้นสูงสบาย หรูหรา LUXURY HOTEL
เอ็กสารนี้เป็นเอ็กสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โรงแรมชั้นหนึ่ง FIRST CLASS HOTEL หรือโรงแรมแบบประหยัด ราคาต่ำห้องถูก
ไม่วางใจแต่เพียงนั้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอ็กสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ECONOMY HOTEL นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับอัตราการเข้าพัก OCCUPANCY RATE

อีกตัว

อีกด้วย จากกาขสำรวจโรงแรมทั่วโลกปรากฏว่า มีสัดส่วนของพนักงานในโรงแรมต่าง ๆ ดังนี้

TYPICAL STAFFING REQUIREMENT

TYPICAL RATIO	STAFF : ROOM	
MODERN LUXURY RESORT HOTEL	2.0	1
CONVENTION HOTELS (SUPERIOR GRADE)	1.0	1
LARGE CITY CENTRE HOTELS	0.8	1
RESORT HOTELS (MIDDLE GRADE)	0.6	1
MINIMUM SERVICES HOTELS AND MOTELS	0.25 - 0.10	1

สำหรับโรงแรมในประเทศไทย จากการสำรวจของกาท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่าโรงแรมต่าง ๆ ในปัจจุบันที่ให้บริการส่งเสริมและไม่ได้รับการส่งเสริม มีอัตรากำลังคนที่สรุปได้ดังนี้

โรงแรมในกรุงเทพฯ 1.46 คน/ 1 ห้องพัก

โรงแรมในต่างจังหวัด 0.63 คน/ 1 ห้องพัก

โรงแรมตากอากาศในต่างจังหวัดมักมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ในฤดูกาลท่องเที่ยวซึ่งห้องพักรักจะเต็ม ส่วนในฤดู LOW SEASON จะมีพนักงานปกติ

กาเปรียบเทียบจำนวนบุคลากรต่อห้องพักรัก

โรงแรม	จำนวนห้อง	บุคลากร	บุคลากร/ห้อง
หัวหินรีสอร์ท	1:61	1:52	0.94
ป่าทองบีชไฮเทค	104	121	1.16
เกาะสมุยบีช	100	116	1.16
สยามเบย์ชอร์	244	315	1.14
รีเจนท์ชอร์	391	450	1.15
รวม	1,000	1,154	1.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ไว้สำหรับกาใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่มีการผิดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับโครงการนี้ ใช้จำนวนบุคลากรเฉลี่ยต่อห้องพัก 1:1 คนต่อห้องพัก
 เพราะฉะนั้น จำนวนบุคลากรกึ่งกลางกระจายกันออกทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ สามารถแยกเป็น
 ประเภทที่สำคัญได้ 4 ระดับดังนี้

- ระดับ D** ระดับงานไม่ต้องใช้เทคนิค LOWER TECHNICAL LEVEL
 พวกนี้มีระดับเงินเดือน 1,000-3,000 บาท เฉลี่ย 2,000 บาท
 ได้แก่พนักงานยกกระเป๋า พนักงานทำความสะอาดห้องเสียมียน
 FRONT DESK CLERK ฯลฯ จำนวนคนร้อยละ 35
- ระดับ C** ระดับงานที่ใช้เทคนิคปานกลาง MIDDLE TECHNICAL LEVEL
 พวกนี้มีเงินเดือน 3,000-5,000 บาท เฉลี่ย 4,000 บาท ได้แก่
 BARTENDERS หัวหน้า WAITER KITCHEN SUPER
 VISORS, CASHIERS, HOUSEKEEPING SUPERVISORS,
 จำนวนคนร้อยละ 1.6
- ระดับ B** งานเหนือระดับเทคนิค UPPER TECHNICAL LEVEL
 พวกนี้มีระดับเงินเดือน 5,000 - 7,000 บาท เฉลี่ย 6,000 บาท
 ได้แก่ ROOM DEPARTMENT MANAGER, ผู้จัดการฝ่ายอาหาร
 CHIEF ENGINEER หัวหน้าครัว HOUSEKEEPER,
 ผู้จัดการฝ่ายจองห้อง FRONT DESK, CHIEF ACCOUNTANT
 หัวหน้าบัญชี INTERNALAUTION ผู้ตรวจการสอบกิจการ
 ภายใน PERSONAL MANAGER ผู้จัดการฝ่ายบุคคลจำนวนคน
 ร้อยละ 6
- ระดับ A** ระดับบริหาร MANAGEMENT พวกนี้มีระดับเงินเดือน 8,000
 ถึง 10,000 บาท เฉลี่ย 9,000 บาท ได้แก่ผู้จัดการ GENERAL
 MANAGER ผู้จัดการฝ่ายอาหาร FOOD & BEVERAGE
 MANAGER ผู้จัดการฝ่ายการตลาด MARKETING
 DIRECTOR ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก RESIDENT MANAGER
 จำนวนคนร้อยละ 3.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.4. รายละเอียดของคัมภีร์ของโครงการ

สำหรับโครงการนี้ แนวคิดในการกำหนดรายละเอียดของโครงการนั้น พิจารณา มาจากสภาพแวดล้อมของโครงการ. บวกกับข้อมูลการสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยว และ พักผ่อนที่สภาพโดยรอบของที่ตั้งของโครงการยังขาดอะไรบ้างและกิจกรรมนั้นสามารถทำประ โยชน์ให้กับโครงการอย่างไรบ้าง

นโยบายของโรงแรมในโครงการนี้จะเน้นการรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่าง ประเทศที่มาพักผ่อนในฤดูท่องเที่ยวและวันหยุด. รวมทั้งกลุ่มที่มาจัสัมนา. เพื่ออำนวยความสะดวก แก่แขกที่มาพักมากที่สุดและเพื่อให้มีการได้เงิน ในกิจกรรมของโรงแรมมากที่สุดซึ่งจะเป็นปัจจัยที่ ทำให้กิจกรรมของโรงแรมก่อเกิดเป็นอยู่.

ส่วนประกอบของโรงแรมสามารถแบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ ตามลักษณะของกิจกรรม ได้ 2 ส่วนใหญ่คือ

1. FRONT OF THE HOUSE (ส่วนหน้าของโรงแรม)
2. BACK OF THE HOUSE (ส่วนหลังของโรงแรมหรือส่วนบริการ ของ โรงแรม)

FRONT OF THE HOUSE เป็นส่วนที่แขกผู้มาใช้บริการ ของโรงแรมและผู้ ที่ เข้ามาใช้บริการอื่น สามารถเข้าไปใช้ได้. ซึ่งเป็นส่วนที่แสดงการตกแต่งสวยงามดึงดูดใจของ นักท่องเที่ยวและสร้างความประทับใจ แบ่งเป็นส่วนใช้สอยออกได้เป็น คือ

1. PUBLIC SPACE
2. CONCESSION & SUBRENTAL SPACE
3. FOOD & BEVERAGE SPACE
4. GUEST ROOM SPACE
5. SPECIAL ACCOMODATION SPACE
6. PARKING SPACE

BACK OF THE HOUSE

คือส่วนประกอบที่ไม่ก่อประโยชน์ทางกณการ เงินโดยตรงแก่โรงแรม แต่ เป็นส่วนบริหารและบริการแก่โรงแรมเพื่อสนับสนุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ADMINISTRATION SPACE

2. SERVICE QUARTER

รายละเอียดการใช้สอยในส่วนต่าง ๆ

1. PUBLIC SPACE

1.1. ENTRANCE **แบ่งเป็น**

MAIN ENTRANCE **ทางเข้าหลักของโรงแรม ควรได้**

มองเห็นเด่นชัด มีลักษณะเชื่อเชิญประเภททั้งส่วนบุคคลและรับจ้าง ควรมีพนักงานบริการความ สะอาดสบายให้แก่แขกบริเวณทางเข้าใหญ่ของโรงแรม

SUB-ENTRANCE **เป็นทางเข้าย่อยสำหรับแขกที่มาใช้บริการ**

พิเศษอื่น ๆ ของโรงแรม นอกเหนือจากมาพักเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนกับส่วนแขกที่มาพัก

LUGGAGE ENTRANCE **เพื่อสะดวกและรวดเร็วใน**

การขนย้ายสัมภาระจากทางหนึ่งไปยังห้องพัก หรือ STORE โดยไม่ต้องผ่าน MAIN ENTRANCE

SERVICE ENTRANCE **ทางเข้านี้ แยกจากทางสัญจร**

ของแขกโดยแยกชาต และอยู่ใกล้กับ SERVICE QUAT เพื่อสะดวกในการขนของ และ เพียงพอสำหรับขนย้ายโดยไม่รบกวนส่วนอื่น

1.2. MAIN LOBBY **เป็นบริเวณที่ต้อนรับแขกของโรงแรม เป็น**

จุดแรกของแขกที่เข้าสู่โรงแรม ดังนั้นจึงต้องมีบรรยากาศที่น่าประทับใจ และน่าสนใจในบรรยากาศของทะเล ขนาดพื้นที่ประมาณ ๑.92 เมตรต่อห้องพัก

1.3 LOBBY LOUGE **เป็นบริเวณพักผ่อน นั่งรอ นั่งเล่น**

อ่านหนังสือ พบปะสนทนา บรรยากาศควรเปิดโล่งสะอาดสบายในการเข้าถึงจากส่วน LOBBY

มีลักษณะคล้ายเต SPACE เน้นความสวยงามของโรงแรมได้อย่างเต็มที่ มีบรรยากาศน่า สบายขนาดพื้นที่ LOBBY LUNGE **ประมาณ ๑.5-๑.6 เมตรต่อห้องพัก.**

1.4 FRONT OFFICE **เป็นศูนย์กลางการติดต่อของทาง**

โรงแรม เป็นที่สำหรับแขกผู้มาพักและบุคคลภายนอกและจะมีติดต่อกับ โรงแรม. นอกจากนี้ยังเป็น ส่วนควบคุมการเข้า-ออกของโรงแรมด้วย **ตำแหน่งที่ควรจะอยู่ใน MAIN LOBBY** มอง

เห็นทางเข้า-ออกที่ชัดเจน **ต้องการพื้นที่ประมาณ ๑.30 เมตรต่อห้องพัก ความยาวของเคาน์เตอร์ ๑.10 เมตรต่อห้องพัก** ในส่วนนี้สามารถแบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- บริเวณต้อนรับและสอบถาม RECEPTION & INFORMATION
- ที่ลงทะเบียนผู้มาพัก GUEST REGISTRATION
- ที่รับมอบกุญแจห้องพัก KEY DESK
- ที่เก็บเงินส่วนหน้า FRONT CASHIER
- ส่วนสำรองห้องพัก RESERVATION
- ที่ส่งจดหมาย โทรเลข POST OFFICE & TELEX
- ที่แลกเปลี่ยนเงินตรา EXCHANGE

- บริเวณแจ้งเหตุและฝากกระเป๋า DETECTIVE OFFICE

- บริเวณ BELL CAPTAIN

11.5 TOILETS (PUBLIC) จัดแยกสำหรับชายและหญิง รวมอยู่

ในตำแหน่งที่หาได้ง่ายและไม่ประเจิดประเจ้อ

พื้นที่ห้องน้ำชาย 0.15 เมตร ต่อห้องพัก

พื้นที่ห้องน้ำหญิง 0.15 เมตร ต่อห้องพัก

แบ่งเป็นส่วนห้องน้ำ 0.10 เมตร /ห้อง

ส่วนแต่งตัว 0.05 เมตร /ห้อง

ในส่วน PUBLIC SPACE นี้สามารถเขียนแยกเป็นตารางกำหนดรายละเอียด

ทุก ๆ ทางตามกิจกรรม และปัจจัยเกี่ยวข้องดังนี้

2. CONCESSION & SUB RENTAL SPACE

2.1 CONCESSION SPACE เป็นส่วนบริการแขกที่มาพักซึ่งมัก

จะก่อเม็ดเงินกิจการ โดยบุคคลภายนอก ในรูปของสัมปทานหรือวางส่วนทางโรงแรมออกดำเนินการ
เองประกอบด้วย

BARBER SHOP

ร้านตัดผมชาย โดยทั่วไปต้องการเนื้อที่ประมาณ 9 ตารางเมตร สำหรับเก้าอี้ตัดผม 1 ตัว สำหรับโครงการควรมืออย่างน้อย 2 ตัว และเตียงสระผม 1 ชุด ขนาดพื้นที่ที่ใช้ 0.15 ตารางเมตรต่อห้องพัก

BEAUTY SALON

สำหรับสุภาพสตรี ควรมีลิ้นชักเกอร์และห้องนํ้าอยู่ภายใน
ต้องการพื้นที่ 0.15 เมตรต่อห้องพัก ควรมีเก้าอี้ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่นำไปใช้

VALET SHOP

ณ. เคียงสระ ณ. 3 : 1

เป็นที่รวบรวมและจัดส่งเสื้อผ้าของแขกที่กองการซัก
รีดไปยังแผนกซักรีด มีอยู่ใกล้กับ LAUNDRY
(ที่ซักอบรีด) โดยตรง ส่วนนี้จะเป็นส่วน TRANSITION
ระหว่างแขกกับแผนกซักรีดเท่านั้น ขนาดพื้นที่ใช้ 0.1
ตารางเมตร ต่อห้องพัก

CLINIC

ออกค่าเงินการ โดยโรงแรม หรือเป็นบุคคลภายนอก
เพื่อบริการแขกหรือพนักงานเป็นสวัสดิการ ขนาดพื้นที่

20. ตารางเมตร

2.2 SUB RENTAL SPACE

ดำเนินการ โดยการบริหาร งาน

ของโรงแรม ซึ่งให้เช่าและเก็บค่าเช่าเป็นรายเดือนได้แก่

RENTAL SHOP

ร้านค้าที่ให้เช่าจำนวนไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสภาพแวด
ล้อม และราคาที่ดิน รวมทั้งนโยบายของโรงแรมถ้า
มีร้านค้ามาก ก็สามารถอำนวยความสะดวกแก่แขกผู้
มาพักและเป็นการดึงดูดให้แขกสนใจโรงแรมได้อีก
ทั้งเป็นการ ชักเชยรายจ่ายของโรงแรมปกติมาตรฐาน
พื้นที่ประมาณ 1: ร้านต่อ 25 ห้องพัก เนื้อที่ของร้าน
ค่าประมาณ 20-30 ตารางเมตร ประเภทร้านค้าที่
เหมาะสมในบริเวณนี้ เช่น บริษัททัวร์ อัญมณี นาฬิกา
เป็นส่วนที่เตรียมไว้สำหรับเก็บของ RENTAL SHOP
โดยมีทางเข้าโดยตรง จากภายนอกและมีที่สำหรับส่ง
สินค้าและแกะหีบห่อด้วย พื้นที่ที่ใช้ประมาณ 1/3-1/5
ของ RENTAL SHOP

RENTAL STORAGE

3. FOOD & BEVERAGE SPACE

เป็นส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกผู้มาพัก หรือนักท่องเที่ยว
เดินทางทั่วไป เป็นส่วนที่ท่ารายได้ให้แก่โรงแรมเป็นอันนับสองรองจากที่พัก ความต้องการ เนื้อ
ที่ส่วนนี้ให้เป็นบริเวณรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม คร่าวๆ ส่วนเก็บของ และครัวรับสั่งของใช้
ที่มาส่งส่วนควบคุมต้นทุน ส่วนจำกั๊กของเสียและขยะบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่พนักงานของ

ทางโรงแรม โดยจะต้องใช้งานใกล้ชิดควบคู่กันที่ รวดเร็วในการทำงาน มีส่วนประกอบคือ

3.1 MAIN DINING ROOM (GRILL ROOM)

เป็นส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกที่มาพักและ บุคคลจากภายนอกตามปกติ จะบริการสามมื้อตามเวลาคือ เช้า 07.00 - 09.30 น. กลางวัน 13.00 - 14.30 น. และกลางคืน 19.30 - 23.00 น. ควรจัดให้อยู่ในบริเวณที่มองเห็นทั้งวิวทิวทัศน์ที่สวยงามและ งดงามถึงความสัมพันธ์กับห้องครัวใหญ่ และห้องเตรียมอาหาร นอกจากนี้ เพื่อให้บริการบุคคล ภายนอกด้วย จึงต้องจัดให้อยู่ในตำแหน่งที่เข้าถึงใกล้ชิดสะดวก เป็นทั้งนี้อาจจัดให้มีการแบ่งเป็น หลายห้อง หลายบรรยากาศ เช่น ห้องอาหาร ไทย จีน อาหารตะวันตก หรือจัดเป็นออร์ เคอร์ฟี่ DINING TERRACE เพื่อให้บรรยากาศที่แตกต่างออกไปอีกแบบ ขนาดของ พื้นที่ (ไม่รวม OUTDOOR DINING TERRACE) ใช้พื้นที่ประมาณ 1:5 ตารางเมตร/คน

3.2 COFFEE SHOP & SNACK BAR

เป็นบริการอาหาร เช้าหรืออาหารประเภทต่าง ๆ ง่าย ๆ รวดเร็วและเครื่องดื่ม ต่าง ๆ ปกติจะเปิดบริการ 24 ชั่วโมง มีทางเข้า-ออกโดยตรงทั้งจากภายนอก และภายใน มี ครัวเล็กสำหรับปรุงอาหารแยกเฉพาะ ไม่ต้องพึ่งอาหารจากครัวใหญ่ COFFEE SHOP อาจ จะ จัดอยู่ในส่วน INDOOR หรือ SEMI-SHELTER กับ SWIMMING POOL ก็ได้ ขนาดของพื้นที่ใช้ 0.6 เมตร/ห้องพัก จำนวนที่นั่ง 1.44 เมตร/ที่นั่ง

3.3 AUXILARY KITCHEN

จัดแยกออกจากห้องครัวใหญ่ ให้ทำอาหารง่าย มีเนื้อที่ประมาณ 20-25% ของ เนื้อที่ COFFEE SHOP & SNACK BAR หรือ 20-30% ของ MAIN KITCHEN ครัวแบบนี้ใช้ในกรณีที่อยู่ห่างจากครัวใหญ่

3.4 MUSIC BAR & COCKTAIL LOUGE

เป็นบริเวณดื่ม พบปะสังสรรค์ในตอนกลางคืน อาจมีดนตรีฟัง อาจแยกต่างหากหรือ รวมกับ COFFEE SHOP ก็ได้ ขนาดของพื้นที่ประมาณ 0.50 ตารางเมตร/ห้องพัก

3.5 NIGHT CLUB

บริการเครื่องดื่มจำพวก ALCHOHOL มีอาหารแกล้มเบา ๆ ดนตรีเพื่อการ เต้นรำ ส่วนเตรียมอาหารจากครัวใหญ่ และส่วนล่างอาคารจะมีห้องน้ำ สำหรับแขกและมีส่วนของ เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวและพักผ่อน สำหรับนักกอล์ฟหรือนักแสดงมีห้องสำหรับควบคุมเสียง เนื้อที่ ประมาณ 0.80 ตารางเมตร/ห้องพัก 1:4 ตารางเมตร/ที่นั่ง รวมเวทีด้วย

3.6 BANQUET BALL ROOM

เป็นส่วนที่ให้เข้าเพื่อกิจกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น จัดงานเลี้ยงสังฆา จัดงานประชุมเพื่อน ภาวแสดง มีที่เต้นรำ และเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น สไลด์ภาพยนต์ควรมีทางเข้าแยกต่างหากจากทางเข้าหลักของโรงแรม สำหรับแขกที่พักโรงแรม สามารถเข้าได้

ทาง MAIN LOBBY โถง อ่างแยกแบ่งโถง PARTITION เพื่อสามารถปรับขนาดของห้อง

จัดเลี้ยงแบบตั้งโต๊ะอาหาร	11.1-11.3	ตารางเมตร / ที่นั่ง
จัดประชุมแบบ TABLE GROUPS	0.9-11.1	ตารางเมตร / ที่นั่ง
จัดประชุมแบบ THEATRE STYLE	0.5-0.6	ตารางเมตร / ที่นั่ง

โดยปกติของงาน เนื้อที่ 1.8 ตารางเมตร / ห้องพัก

BANQUET BALL ROOM FOYER

เป็นโถงที่คอกจาก PUBLIC AREA ใช้พักผ่อนและนักพกดอนเข้าสู่ BALL ROOM

ของงาน เนื้อที่ 15-30% ของ BALL ROOM

BANQUET BALL ROOM SERVICE PANTRY

เป็นส่วนเตรียมอาหารจากครัวใหญ่ในกรณีที่อยู่ห่างจากครัวใหญ่ ต้องมีทางเดินคอก

คอกกับครัวใหญ่โดยทรง โถงไม้ผ่านส่วน PUBLIC ในส่วนนี้ควรมี PLATE WARMER, HOT TOP SERVICE TABLES หม้อกมกาแฟ ส่วนล้างทำความสะอาดถ้วยชามเป็นต้น

ของงาน เนื้อที่ 20% ของ BANQUET BALL ROOM

BANQUET BALL ROOM STORAGE

เป็นส่วนที่ใช้สำหรับโต๊ะ เก้าอี้ใช้ใน BANQUET เป็นส่วนที่ตั้งอยู่กับ

BANQUET และยังมีที่สำหรับเก็บเบาะเก้าอี้เพื่อใช้กันเบาะห้อง ของงาน เนื้อที่ 10% ของ BANQUET BALL ROOM

3.7 CONFERENCE ROOM

เป็นห้องประชุมใหญ่ เข้าขนาดประมาณ 40-80 คน มีลักษณะเป็น MULTIPURPOSE สำหรับจัดงานเลี้ยงขนาดเล็ก เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับโรงแรมในช่วง OFF

SEASON การจัดห้องควรยืดหยุ่น แบ่งเป็นห้องย่อย ๆ ใค้อย่างน้อย 2-3 ห้อง เพื่อเป็นการรองรับตลาด ของงาน เนื้อที่ประมาณ 50 ตารางเมตร / ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต การนำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.8 MAIN KITCHEN

เป็นที่ใช้ปรุงอาหารใหญ่ของโรงแรม ห้องการ เนื้อที่มาก เพราะมีซอมซ่ายการทำ
งานกว้าง ห้องผลิตอาหาร เพื่อป้อนให้ RESTAURANT COFFEE SHOP BANQUET ROOM
PRIVATE'S DINING EMPLOYEE'S DINING AND ROOM SERVICE

ขนาดพื้นที่ใช้ประมาณ 1/3 ของส่วนรับประทานอาหารหรือ 1/6 เมตร/ห้องพัก. ประกอบด้วยส่วน
ต่าง ๆ ดังนี้

BAKE ROOM

เป็นห้องทำขนมปัง อาศัยอยู่ในห้องครัวใหญ่ หรือแยกออกมากก็ได้เพราะอุปกรณ์ที่ใช้
แยกต่างกัน ห้องการ เนื้อที่ประมาณ 0.18

PREPARATION AREA

ส่วนเตรียมเครื่องปรุงอาหาร กอบปรุง ส่วนมีแบ่งออกเป็นส่วนย่อย ๆ ตามประเภท
ของอาหาร เช่น ยุโรป จีน ไทย หรือทำหน้าที่จัดอาหารให้เรียบร้อย เช่น อาหารสด เนื้อ
ผัก ปลา ใช้พื้นที่ประมาณ 0.12 เมตร/ห้องพัก.

COOKING AREA

เป็นส่วนประกอบอาหารอยู่ใกล้กับส่วน PANTRY แบ่งตามประเภทอาหาร ห้อง
การ เนื้อที่ประมาณ 0.4 เมตร/ห้องพัก แยกเป็น HOT KITCHEN - อาหารหนัก อบอุ่น
หอค COLD KITCHEN - สดัก, ออร์เกอร์ฟ. PASTRIES KITCHEN- ของหวาน
FOOD STORE ROOM

เป็นที่เก็บอาหาร แยกเป็น 4 ประเภทคือ

1. CANNED FOOD อาหารกระป๋องหรือบรรจุขวด
2. DRY FOOD อาหารแห้ง แยกเก็บในชั้น จุง ดั้งไม้ โลหะ
พื้นห้องทองทนทาน
3. VEGETABLE & FRUIT ผัก, ผลไม้ บรรจุในห้องเย็น ควบคุม
อุณหภูมิ
4. FRESH FOOD อาหารสด เนื้อสัตว์ แยกเก็บเป็นชนิดตามความ

ต้องการ ของระกั้มอุณหภูมิคือ REFRIGERATOR FREEZER ความปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นาเบเซบระโยขมที่านการค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่มีเหตุใดแต่สิ่งใด และตั้งอยู่ภายใต้อาณัติของเอกสารทุกฉบับที่มิใช่

ห้องการ เนื้อที่ประมาณ 0.3 เมตร/ห้องพัก

BEVERAGE STORE ROOM

เป็นห้องเก็บเครื่องดื่มโดยเฉพาะ แยกเก็บจากอาหารทั่วไป เพื่อสะดวกในการ
ควบคุมการออกแบบ จัดเปเรเป็นห้อง ๆ ตามชนิดเครื่องดื่ม 4 ประเภทคือ WINE LIQUOR
BEER SOFT DRINKS ไซพื้นที่ประมาณ 0.15 เมตร/ห้องพัก

DISH WASHING

ส่วนล้างจาน ชาม อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แล้วจะถูกนำส่งโดย TRAYCART หรือ
MECHANICAL CONVAYER ส่วนใหญ่อยู่ใกล้ครัว ห้องการ เนื้อที่ประมาณ 0.15 ม/ห้องพัก

STEWARD'S STORE ROOM

เป็นส่วนดูแลของที่เก็บอุปกรณ์ ที่ทำความสะอาด ตรวจสอบสิ่งซื้อ ห้องการ เนื้อที่
ประมาณ 0.3 เมตร/ห้องพัก

3.9 RECEIVING AREA

เป็นที่ตรวจรับของที่โรงแรมสั่งซื้อทุกประเภท ทั้งอาหาร เครื่องดื่ม เครื่องใช้
มีการตรวจตรารับของ ซักน้ำหนัก มีที่เก็บของโดยแยกเก็บตามประเภทก่อนที่จะส่งไปยังแผนก
ต่าง ๆ ห้องการ เนื้อที่ 0.15 เมตร/ห้องพัก

3.10 COST CONTROL AREA

เป็นส่วนทำบัญชี ฎแลการจ่ายเงินซื้อของ ห้องการเนื้อที่ 20 ตารางเมตร

3.11 GABAGE ROOM

เป็นส่วนเก็บ-รับ ขยะจากโรงแรมแยกเป็น 2 ประเภท ขยะเปียก ใ้แก่พวก
อาหารของสด จะแยกไว้ในห้องเย็นเพื่อป้องกันกลิ่นกอนทั้งขยะแห้ง รวบรวมให้เทศบาลมารับไป
ห้องการเนื้อที่ 0.05 เมตร/ห้องพัก

3.12 CHIEF OFFICE

ห้องทำงานหัวหน้าคนครัว สามารถมองเห็นกิจกรรมต่าง ๆ ในครัวขนาดใหญ่พื้นที่ได้
2.16 ตารางเมตร/คน

4. GUEST ROOM

ในโครงการประเภท RESORT มีแนวโน้มนที่จะใช้ห้อง SINGLE
ROOM

จำนวนมาก บางแห่งไม่มีแขก เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักมาเป็นกลุ่ม
เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการค้าเท่านั้น มิใช่ผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกหรือผู้ที่ไม่ได้ชำระค่า
ไม่ ๆ หรือเป็นคู่ ๆ ดังนั้น จึงไม่นิยมห้องที่มีเตียงเดี่ยว แต่มักจะทำเป็นเตียงใหญ่เพียง 1 เตียง
หรือเตียงเดี่ยว 2 เตียงใน 1 ห้องพัก ส่วนห้องพักควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบทุกอย่าง

ซึ่งมีปัจจัยสำคัญคือ ท้องสามารถมองเห็นทะเลได้เต็มที่สำหรับโครงการนี้ แบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

4.1: GUEST BEDROOM

STANDARD TYPE

แบ่งเป็น

DOUBLE BEDROOM

เป็นห้องพักรวม 2 เตียงนอนใหญ่ 1 เตียงนอนคู่

TWIN BEDROOM

เป็นห้องขนาดเดียวกันที่มีเตียงเดี่ยว 2 เตียง

ขนาดของห้องทั้ง 2 ประเภทประมาณ 32 ตารางเมตร

ห้องนอนชุดใหญ่ประกอบด้วยส่วนนั่งเล่นและเตรียมอาหารรับประทาน อาหารและส่วนนอน ซึ่งอาจมีอย่างน้อย 2 ห้องนอน มีห้องน้ำ ห้องส้วม และเฉลียงส่วนตัว จำนวนห้องพักประมาณ 10 ห้อง ตำแหน่งของห้องชุดควรอยู่สูงสุดของทางเดินอาคาร เพื่อให้มี PRIVACY สูง กรณีแขกผู้มาพักให้เป็นที่ประชุมธุรกิจใด จะไม่มีการควบคุมการสัญจรได้ง่าย วิวทัศนสวยงามที่สุดในอาคาร ออกแบบโดย สถาปนิก DESIGN เป็นแบบบังการโลโก้ในจำนวน 10 ห้องนี้ อาจจัดเป็น SPECIAL SUIT ได้อีกโดยมีลักษณะพิเศษสุด มีห้องนอนมากกว่าห้องที่ห้องประชุมย่อยและห้องทาง ๆ ควบ และนอกจากบรรยากาศที่ที่ดีที่สุดแล้วยังคงอยู่ใกล้ทะเลด้วยเนื้อที่ประมาณ 96 ตารางเมตรจำนวน 1-2 ห้อง

เนื้อที่ขนาดเล็กสุดของห้องนอนแบบต่าง ๆ (ไม่รวมส่วนห้องน้ำ ทางเข้าและระเบียง)

DOUBLE BEDROOM	16 ตารางเมตร
TWIN BEDROOM	21-25 ตารางเมตร
SUIT	25 ตารางเมตร

4.2 GUEST ROOM SERVICE

เป็นส่วนบริการแขกที่มาพักในโรงแรม ปกติมีเคาน์เตอร์ของ HOUSEKEEPER และมีพนักงานประจำตลอด 24 ชั่วโมง จำนวนพนักงาน 1 คน/ห้องพัก 16 ห้อง ควรคำนึงถึงการติดต่อกับ HOUSEKEEPER ส่วนบริการอาหารในครัวใหญ่และแผนกซ่อมแซม

4.2.1 FOOD ROOM SERVICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ส่วนบริการอาหาร เครื่องดื่มไปยังห้องพักในแต่ละชั้น (โดย SERVICE LIFT) ซึ่งไม่ผ่านการใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ที่แบบดั้งเดิม และต้องอยู่ภายใต้การดูแลของพนักงานที่นำขึ้นไปส่งไปยังพื้นที่ในแต่ละชั้นแล้วส่งไปตามห้องพัก ส่วนนี้ประกอบด้วยอ่างล้างมือตองการพื้นที่ที่ประ

มาตรา 0.11 เมตร/ห้อง

4.2.2 LINEN ROOM

เก็บของใช้ประเภทผ้าทุกชนิดใช้ในทุกชั้นในโรงแรมในส่วนนี้ที่เก็บผ้าใช้แล้วส่งไป

ซักคองย. SOILED LINEN สำหรับทิ้งผ้าลงไปยัง LAUNDRY (0.45 คูณ 0.45)

กองการ เนื้อที่ 0.05 เมตร/ห้อง

4.2.3 VALET ROOM

เป็นที่รับ-ส่งเสื้อผ้าของแขกที่จะส่งไปซัก-รีดและส่งผ้าคืนตามห้องต่าง ๆ มีพนักงาน

ประจำ 1 คน/ห้องพัก 116 ห้อง (อาจอยู่ร่วมกับ LINEN ROOM ใด); กองการ เนื้อที่

ประมาณ 0.08 เมตร/ห้องพัก

4.2.4 MAID ROOM

เป็นที่เก็บของที่หักของพนักงานดูแลความสะอาดห้องพักในแต่ละชั้นมี STORAGE

เป็น OPEN SPACE (เคาน์เตอร์ พนักงานประจำ 24 ชั่วโมง อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้ลิฟท์

เพื่อความฉุกเฉิน กองการพื้นที่ประมาณ 0.04 ตารางเมตร/ห้องพัก

4.2.5 FURNITURE STORAGE

เก็บเฟอร์นิเจอร์สำหรับของและเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่นเตียง-ที่นอน เบาะสำหรับจัดที่

นอนเพิ่มสำหรับแขกที่กองการนอน 3 คนโดยจัดเตียงเสริม กองการพื้นที่ประมาณ 0.05 ตาราง

เมตร/ห้องพัก

4.2.6 SERVICE LOBBY

กว้างพอสำหรับอุปกรณต่าง ๆ เช่นรถเข็น

4.2.7 SERVICE ELEVATORS & STAIRCASE

เส้นทางขนส่งติดต่อกับส่วนบริการอื่น ๆ เช่น MAIN KITCHEN, LAUNDRY, LINEN

TRASH SHUTE

ของทิ้งขยะภายในช่องที่มีผิวเรียบทำความสะอาดง่ายขนาด 0.45 คูณ 0.45

5. SPECIAL ACCOMMODATION SPACE

เป็นส่วนบริการพิเศษเพื่อให้แขกได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ในหลายรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานพิเศษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ทำการใด ๆ ที่เป็นส่วนสำคัญที่จำเป็นสำหรับโครงการ โรงแรมพักตากอากาศซึ่งจะมีเนื้อที่ 100 ไร่

ใหญ่เพื่อกิจกรรม SUN BATH ของแขกได้อย่างเพียงพอรอบ ๆ สระ (ประมาณ 11.30

เมตร/ห้องพัก) ซึ่งจะมีการออกกวดัง ทบปะสังสรรค์ จักงานเลี้ยงรอมสรณะน้ำ มี LOBBY สำหรับนั่งพัก น้ำดื่มเปิดบริการตั้งแต่ 6.00 น. ถึง 20.00 น.

ข้อกำหนดทั่วไปของสระว่ายน้ำ

1. สระว่ายน้ำขนาดกลางประมาณ 120 ตารางเมตร แยกส่วนใหญ่นิยมอามแคะ แขน้ำ มากกว่าออกกำลังกายว่ายน้ำ สามารถตีโซน เป็น FREE FORM ได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็น STANDARD FORM

2. ความลึกของส่วนตื้นที่สุดน้อยกว่า 0.90 เมตร ปรับระดับลาดเอียงความลาดเป็น 1 ต่อ 5(10) เมื่อถึงระดับความลึก 1.80 ม. เปลี่ยนความลาดเป็น 1 ต่อ 1 หรือ 1 ต่อ 2 (30)

3. บริเวณโดยรอบทางเดินปรับเอียงลาด 1 ต่อ 50 เพื่อบริเวณน้ำตกค้างความกว้าง อย่างน้อย 5.00 เมตร พื้นผิวควรเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น ทำความสะอาดง่ายและไม่สะท้อนแสง

4. กระดานกระโดด DIVING BOARD จะอยู่ในแนวเหนือใต้

5.2 CHILDREN'S POOL

สระเด็กอยู่ใกล้สระผู้ใหญ่เพื่อการดูแลรักษาประมาณ 0.20 ตารางเมตร/ห้องพัก

5.3 LOCKER & DRESSING ROOM

เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ล้างตัวก่อนลงสระ ประกอบทอวย ชาย-หญิงที่ประมาณ 0.70 ตารางเมตร/ห้องพัก

5.4 SWIMMING POOL BAR OR SNACK BAR

ส่วนจัดการบริการ เครื่องดื่มแช่แข็งที่น้ำใช้สระว่ายน้ำ ในน้ำชอมสระหรือบริเวณรอบ ๆ มีขนาดไม่แน่นอน มีที่นั่งประมาณ 5-10 ที่นั่ง มีเคาน์เตอร์เก็บและแช่เครื่องดื่มและอุปกรณ์เครื่องดื่มทั้งหลาย พื้นที่ประมาณ 0.13 ตารางเมตร/ห้องพัก: กิจก้อกับส่วนครัวสะดวก

5.5 GAMES ROOM

เป็นส่วนออกกำลังกายกลางแจ้งในค่าน้ำตามบางประเภท ประกอบทอวย

กีฬาทางบก - เทนนิส 2 คอร์ท วางในแนวเหนือ-ใต้

กีฬาทางน้ำ วินเลิร์ฟ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ส่วนตัวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่ข้อมูลและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สกุกเตอร์น้ำ 2 เครื่อง

- ทกปลา

ห้องมีบริการเก็บอุปกรณ์ มีตู้จอกเรือโดยใช้รถลากขึ้นจากน้ำ ควร
แยกบริเวณนี้ออกจากส่วนเล่นน้ำทะเล เพื่อความปลอดภัย

5.7 FIRST AID

ส่วนบริการเพื่อการปฐมพยาบาลเบื้องต้น มีห้องพยาบาล 1 ห้อง ที่ทำงานแพทย์
หรือพยาบาลพร้อมห้องน้ำ ท้องถน เนื้อที่ 60 ตารางเมตร

5.8 MECHANICAL STORAGE

เป็นส่วนห้องเครื่องและเก็บอุปกรณ์สระว่ายน้ำ พื้นที่ประมาณ 0.80 ตารางเมตร
ทอห้องพัก

5.9 SAUNA AND HEALTH CLUB

เป็นส่วนที่เสริมให้แขกเข้ามาใช้ โคน้ SAUNA เพื่ออบไอน้ำเสริมสร้าง
สุขภาพพลานามัย HEALTH CLUB เป็นส่วนที่ออกกำลังกายของแขกซึ่งโรงแรมใหม่ โคนี้
ส่วนนี้เพิ่มขึ้นมาประกอบด้วย เครื่องออกกำลังกายต่าง ๆ เช่น เครื่องวิ่งอยู่กับที่ เครื่องปั่น
เครื่องดึง เครื่องนวด รวดเหล็ก ความสูงอย่างน้อย 3.60 เมตร ไม่มีเสา มีการติดกระจก
เป็นบางส่วน ที่เพิ่มสิ่งเกศท่าทางในการทำกายบริหาร เปิดบริการ 8.00 - 18.00 น.
จากกรณีศึกษาอาคารตัวอย่างโดยทั่วไป พอร์สรรูปพื้นที่ของส่วนนี้ได้

DEFINED SPACE	AREA (M ²)
MALE SAUNA	6
FEMALE SAUNA	6
HEALTH CLUB	70 - 80

5.10 LOCKER & TOILET

กำหนดให้มีส่วนนี้เพื่อแขกสามารถเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวและเก็บเสื้อผ้าเพื่อไปใช้
ส่วนต่าง ๆ ได้ โคนี้ส่วน SAUNA, HEALTH CLUB, TENNIS COURT ฯลฯ

โดยจะกำหนดให้มีผู้ให้บริการเป็นเพศชายและหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นไม่มีเหตุข้อยกเว้นใดๆ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. GENERAL SERVICE SPACE

เป็นส่วนบริการทั่วไปของโรงแรม (BACK OF THE HOUSE)

ประกอบด้วย

6.1 ADMINISTRATIVE QUARTER

เป็นส่วนบริการหัวใจของโรงแรม และมีมุมมองของโรงแรม ควรติดต่อกับทาง

FRONT OFFICE ไก่สะกอก ประกอบด้วย

ADMINISTRATION OFFICE

- GENERAL MANAGEMENT ASSISTANT GENERAL MANAGER
- SECRETARY DEPARTMENT
- CATERING DEPARTMENT
- MANAGEMENT DEPARTMENT
- ACCOUNTING DEPARTMENT

ต้องการ เนื้อที่ 1 ตารางเมตร / พนักงาน 1 คน รวมกับ 10 ตารางเมตร / หัวหน้า
 แผนก 1 คน เนื้อที่รวม 0.40 ตารางเมตร / ห้องพัก

EXECUTIVE OFFICE

เป็นห้องพักประจำตำแหน่งของผู้บริหารชั้นสูงของโรงแรม

- CHAIRMAN OF BOARD
- VICE CHAIRMAN
- DIRECTOR
- ADVISOR
- MANAGING DIRECTOR
- ASSISTANT MANAGING DIRECTOR

ACCOUNTING OFFICE

เป็นส่วนเจ้าหน้าที่แผนกบัญชี เก็บแฟ้มเอกสารต่าง ๆ ควรมีที่สำหรับ RECORD

KEEPING

FILING EQUIPMENT

ต้องการ เนื้อที่ 0.13 ตารางเมตร / ห้องพัก

6.2 SERVICE QUARTER

เป็นส่วนบริการความสะดวกแก่แขกประกอบด้วย

1. SERVICE SPACE

เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบสำหรับการใช้ในห้องพัก... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณี TRUCK DOCK LOADING PLATFORM มีหลังคาคลุมกันแดด ล้อมพันรั้ว
 RECEIVING AREA CHECK รายการ ของที่ส่งแยกประเภทถนนแยก เก็บทำหน้าที่ตรวจสอบ

ที่จอดรถบรรทุก 2 คัน

ซัฟฟลินค่า มีหลังคาคลุมกันแดด ล้อมพันรั้ว

รายการ ของที่ส่งแยกประเภทถนนแยก เก็บทำหน้าที่ตรวจสอบ

GABAGE ROOM	<p>บุคคลเข้า-ออก ในส่วน BACK OF THE HOUSE กองการพื้นที่ 0.15 และตรวจสอบเวลาการทำงานของพนักงาน งานโดยส่วนใหญ่แล้วแผนกบุคคลมักจะอยู่ใกล้ส่วนนี้ เพื่อควบคุม การลงเวลาของพนักงาน และสะดวกแก่การฝึกซ้อมพนักงาน ที่เก็บขยะ ชัก กระจาย กระจาย จากทุกส่วนของโรงแรม โดยผ่าน TRASH SHUTE ควรอยู่ในบริเวณมิกซิดและ ค่ำสูง สะดวกในการขนย้ายไปเก็บขยะกองการ เนื้อที่ 0.70 ตารางเมตร /ห้องพัก</p>
GENERAL STORAGE SPACE	<p>เป็นส่วนเก็บของใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ประจำในโรงแรม เช่นกินสอ สบู่ สบู่ หลอดไฟ ควรอยู่ใกล้ LOADING PLATFORM เนื้อที่ประมาณ 0.80 ตารางเมตร /ห้องพัก</p>
FURNITURE STORAGE	<p>เก็บเฟอร์นิเจอร์ ที่ไม่ใช่ประจำหรือชิ้นส่วนเข้าอาคารซ่อม แรม ไม่ควรอยู่ตามทางเดินแบบที่ในชั้นโถกั้น พื้นที่ประมาณ 0.23 ตารางเมตร /ห้องพัก</p>
FLOWER ROOM	<p>เป็นบริเวณจัดดอกไม้ประจำในโรงแรม และเมื่อมีงานต่าง ๆ กองการ เนื้อที่ 0.40 ตารางเมตร /ห้องพัก</p>
GARDENER ROOM	<p>ส่วนเก็บอุปกรณ์ จัดสวนและเก็บอาหารสัตว์ มีที่สำหรับพนักงาน กุแลคนไม้ กองการ เนื้อที่ 0.05 ตารางเมตร /ห้องพัก</p>
NURSING HOUSE	<p>บริเวณเพาะชำไม้ดอกไม้ ของโรงแรมเพื่อใช้ในการจัดดอกไม้ ในโรงแรม ควรอยู่ใกล้ GARDENER อาจใช้เป็นบริเวณ LANDSCAPE ไปในตัว</p>
PREPARATION ROOM	<p>เป็นส่วนเก็บอุปกรณ์ตกแต่งสถานที่และเตรียมงาน กองการพื้นที่ ประมาณ 0.11 ตารางเมตร /ห้องพัก</p>

2. STAFF SPACE

เป็นส่วนบริการสำหรับพนักงานของโรงแรม ประกอบด้วย

STAFF VALET ROOM	<p>เก็บเครื่องมือพนักงานที่ซักรีดแล้ว กองการ เนื้อที่ประมาณ 0.08 ตารางเมตร /ห้องพัก</p>
------------------	--

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ผู้เผยแพร่ให้เผยแพร่หรือใช้งานซ้ำ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดลอกข้อมูลของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STAFF LOCKER
(MEN WOMEN)

เป็นส่วนพนักงานเปลี่ยนเครื่องแบบสำหรับคนงาน มี
ล็อกเกอร์เก็บเสื้อผ้า ส่วนนี้อยู่เฉพาะส่วนพนักงานใกล้
ส่วนเซอร์วิสคิกเป็นเนื้อที่ LOCKER:W.C.
65 เมตร เซ็นต์กอส 35 เมตร เซ็นต์ อัคราส่วนล็อก
เกอร์หญิงทอชาย 55 คอ 45 คองการ เนื้อที่ 0.36
การางเมคร/ห้องพัก

TIME DEEOER OFFICE
& SECURITY

ควบคุมเวลาทำงานและรักษาความปลอดภัยของโรง
แรม คิกทอ ADMIN OFFICE ใต้คองการ
เนื้อที่ 0.1 การางเมคร/ห้องพัก

STAFF DINNING

ส่วนรับประทานอาหารพนักงานในโรงแรม (ยกเว้น
ส่วนบริหาร) จะจัดแยกเป็นชั้ลค ๗ ละ ๑ ชั่วโมง
โดยจัดอาหารวันละ 4 มื้อ ห้องอาหารแบบ CAFE
TERIA ช่วยตัวเองในการนำอาหารอยู่ใกล้กับ
ส่วนบริหารอาหาร เนื้อที่ประมาณ 1/3 ของพนักงาน
ทั้งหมด โดยคิก 1.6 การางเมคร/ที่นั่งหรือ 0.1
การางเมคร/ห้องพัก

HOUSEKEEPER OFFICE

ควบคุมฝ่ายแม่บ้านทั้งหมด สามารถคิกคอกกับ ADMIN
OFFICE ใต้ คองการ เนื้อที่ 0.2 การางเมคร
คอกห้องพัก

STAFF KITCHEN &
CIRCULATION 20%

บริเวณปรุงอาหาร เฉพาะพนักงาน แยกจาก MAIN
KITCHEN หรือคิกคอกกัน ควรมีส่วน FOOD STORE
แยกเป็นของตนเอง คองการ เนื้อที่ 0.13 การางเมคร
คอกห้องพัก

STAFF BEDROOM

โดยมากจะมีส่วนพักพนักงานระคับบริหาร ออกเปิด
ห้องพักหรือจัดแยกพักต่างหากและพนักงานทั่วไปอาจมี
ส่วนห้องพักแยกไปจากตัวโรงแรม

3. LAUNDRY & LIMEN ROOM

เป็นส่วนซักรีคของโรงแรมทั้ง FRONT HOUSE BACK
HOUSE และ GUESTROOMS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าโดยวิธีใดก็ตาม

LINEN ROOM

อุปกรณ์ภายในประกอบด้วย เครื่องซักผ้า เครื่องรีดผ้า เครื่องรีกผ้า ท้องการ เนื้อที่ 0.7 ตารางเมตร/ห้องพัก เป็นบริเวณเก็บเสื้อผ้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยแล้ว เป็นส่วนแจกจ่ายเสื้อผ้าไปยังส่วนต่าง ๆ ท้องการ เนื้อที่ 0.28 ตรม. ก่อห้องพัก

4. MAINTENANCE & MECHANICAL

MAINTENANCE

MAINTENANCE

เป็นส่วนซ่อมบำรุงส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมแยกเป็น 7 แผนก

- PUMPING ELECTRIC SHOP
- CARPENTER UPHOLSTERY SHOP
- PAINT VARNISH ROOM
- MASONARY DEPARTMENT
- LOUKSMITH DEPARTMENT
- DMNI BUS TRANSPARTATION DEPARTMENT
- SWIMMING POOL DEPARTMENT

ควรแยกการทำงานออกจากกันเฉพาะห้องเก็บของในส่วนนี้คือย ท้องการ เนื้อที่ 0.40 ตารางเมตร/ห้องพัก

MECHANICAL

- BOILER ROOM และ COOLING TOWER

(5 คูณ 2.5 เมตร) บริเวณที่ตั้งเครื่องทำน้ำร้อนสำหรับส่งไปห้องพักครัวและส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ขนาดของห้องขึ้นอยู่กับชนิดเครื่องทำน้ำ (ทั่วไปใช้ระบบ CALORIFIER) ท้องการ เนื้อที่ 0.60 ตารางเมตร/ห้องพัก

- FUEL STORAGE

โรงแรมส่วนใหญ่จะใช้แก๊ส หรือพลังไอน้ำเป็นเชื้อเพลิง แต่จะมี การเก็บน้ำมันหรือถ่านหินเป็นสำรอง ท้องเก็บอย่างปลอดภัยที่สุด เนื้อที่ประมาณ 0.20 ตารางเมตร/ห้องพัก

- TRANSFORMER VALVET

เป็นส่วนไฟฟ้าที่ใช้ทั้งหมดของโรงแรม ส่วนใหญ่อยู่ที่คันทันหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารนอกอาคาร ท้องถนเนื้อที่ ๑.๑๐ ตารางเมตร/ห้องพัก

- AIR CONDITIONING MACHINE ROOM

เป็นห้องวางเครื่องปรับอากาศ เครื่องปั๊มน้ำใช้ระบบ

CHILLED WATER SYSTEM ขนาด 300 ตัน 2 เครื่อง
ท้องถนเนื้อที่ ๑.70 ตารางเมตร/ห้องพัก

- ENGINEER OFFICE

วิศวกรประจำโรงแรม ความคุมแผนกช่างทั้งหมดมีบริเวณทำงาน
ผู้ช่วย และห้องเก็บอุปกรณ์อะไหล่ เครื่องยนต์ เครื่องไฟฟ้าต่างๆ
มีที่เบิกลายอุปกรณ์และทำบัญชีท้องถนเนื้อที่ ๑.10 ตรม./
ห้องพัก

- PUMBLING ROOM

ปั๊มน้ำจากที่เดิมย้ายไปเก็บบนหลังคา อาจแยกหรือรวมกับ
ห้องเครื่องอื่น ๆ ก็ได้

TOILET & LOCKER

ท้องถนเนื้อที่ 0.30 ตารางเมตร/ห้องพัก

TOOL STORAGE

ท้องถนเนื้อที่ 0.10 ตารางเมตร/ห้องพัก

7. PARKING SPACE

7.1. PUBLIC PARKING อาศัยเทศบัญญัติที่จอดรถในโรงแรม

7.2 พื้นที่จอดรถพนักงาน STAFF PARKING

ที่จอดรถโดยแผนกละ 4 คัน

7.3 จอกรถมัด ขนาดพื้นที่คันละ 60 ตารางเมตร

7.4 SERVICE PARKING ขนาดพื้นที่คันละ 30 ตารางเมตร

รถจักรยานยนต์และรถจักรยาน พื้นที่คันละ 3 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การศึกษา ระบบเทคนิค

3.5.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร

1) ระบบโครงสร้างใต้ดิน

1.1 ระบบเข็ม เข็มที่ใช้ทั่วไปแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. เข็มกระจัด DISPLACEMENT PILES

- ชนิดคอก ไคแก เข็มตันหรือคดวาง ปลายมีค้ำคอกกันลงไปในดิน (ลงไปที่เนื้อดิน); ปริมาตรของเข็มจะไปแทนที่เนื้อดินจำนวนมากซึ่งจะไปกระทบฐานรากของอาคารใกล้เคียงและเข็มที่ตอกถล่มอาจจะเคลื่อนไค

- ชนิดคอกและหล่อในที่ คือการคอกท่อเหล็กปลายมีค้ำลงไปในดินแล้วหย่อนเหล็กเสริมลงไป เทคอนกรีตจนเต็มแล้วจึงดึงท่อเหล็กออก เข็มที่ไคมีปลายเข็มใหญ่กว่าหัวเข็มสามารถรับน้ำหนักไคมาก

2. เข็มแบบไม่กระจัด NON DISPLACEMENT PILES

ทำขึ้นโดยการเจาะเสาเข็มออกโดยใช้ส่วนเจาะกินแล้วเทคอนกรีต ลงไปในหลุมที่เจาะ ในกรณีที่เป็นดินแข็งก็ใช้กรรมวิธีแห้ง DRY PROCESS คือไม่ตองใช้ของเหลวช่วยในการทรงตัวของผนังไม่ไหลยวบ แต่ถาเป็นดินอ่อนและเจาะลึก ก็ตองใช้กรรมวิธีเปียก WET PROCESS โดยใช้กระบอกเหล็กป้องกันดินพังในส่วนบนของเข็ม ส่วนลึกลงไปของเหลว DENTONITE ผสมกับน้ำพูนหน้าทีเคลือบผิวดินให้มีเสถียรภาพไม่พังทลาย

1.2 ระบบฐานราก

- ISOLATED FOOTING เป็นฐานรากเดี่ยว รากที่วางบนเข็มเป็นกลุ่ม ขนาดของฐานขึ้นอยู่กับจำนวนเสา เข็มมีปัญหาการทรุดตัวไม่เท่ากันของอาคารได้

- MAT FOUNDATION ฐานรากวางแผ่ตลอดไปบนเสาเข็ม ถ้าทรุดตัวของอาคารจะเท่ากัน ใช้ต้นทุนการก่อสร้างสูง

2) ระบบโครงสร้างเหนือดิน

โครงสร้างเหนือดินประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วน TOWER และ PODIUM

ความสูงของอาคารแบ่งตามระดับความสูงได้ดังนี้

เอกสารนี้เผยแพร่โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น

- ระดับต่ำ มีความสูงไม่เกิน 10 ชั้น
- ระดับสูงปานกลาง ความสูงตั้งแต่ 10-25 ชั้น

- ระบายสูงมาก ตั้งแต่ 25 ชั้นขึ้นไป

สำหรับโครงการนี้ อาคารมีความสูงระดับเท่าๆ การออกแบบโครงสร้างของอาคาร แรงที่มีผลต่อโครงสร้างคือแรงทางแนวนิ่ง เช่น น้ำหนักของตัวอาคารและน้ำหนักบรรทุกทางแนวนอน โคนแก็ แรงที่เกิดจากแผ่นดินไหวและแรงลม โดยสามารถแบ่งลักษณะโครงสร้างได้ดังนี้

2.1 FRAME SYSTEM

เป็นระบบที่ใช้เสาและคานเป็นโครงสร้างหลัก ใช้ ค.ส.ล. หรือโครงเหล็กรูปพรรณ ในการก่อสร้างระบบนี้ มีการก่อสร้างที่รวดเร็ว ราคาถูก ถ้าเป็นโครงสร้างเหล็ก จะมีความสูงและความสามารถทนไฟน้อย แต่การก่อสร้างรวดเร็วมาก

2.2 SHEAR WALL & BEARING WALL

เป็นผนังรับแรงเฉือนและผนังรับน้ำหนัก ส่วนใหญ่ทำด้วย ค.ส.ล. สามารถทำการก่อสร้างที่รวดเร็วได้ ด้วยระบบ SLIP FORM และมีข้อจำกัดเรื่องของเปิด เป็นโครงสร้างที่รับแรงทางแนวโคตี และสามารถใช้ในการรับน้ำหนักแทนเสาโคกด้วย ส่วนใหญ่ใช้เป็น CORE ทางแนวนิ่ง หรือผนังคานนอกของอาคาร

2.3 โครงสร้างพื้น

- พื้นคอง คอนกรีต CONCRETE JOIST FLOOR

พื้นจะรองรับโดยคองคอนกรีต คานและพื้นหลอนเป็นเนื้อเดียวกัน ทางโดยคองจะมีเหล็กเสริมช่วยพื้นแบบมีสันเปลือยไม่แบบ และทำงานยาก

- REINFORCED CONCRETE SLAB

เป็นพื้น ค.ส.ล. ธรรมดา วางบนคานอื่นที่หนึ่ง มีทั้งแบบเสริมเหล็กทางเดียวและสองทาง ซึ่งแบบที่ประหยัด ก่อสร้างง่าย แต่คองใช้กับ SPAN ไม่กว้างมากนัก นิยมใช้กันมาก

- WAFFLE SLAB

เป็นพื้นที่ประกอบด้วยคานขอย ค.ส.ล. วางเหล็กเสริมสองทางวางตั้งกันเป็นตะแกรงสี่เหลี่ยม ท้องพื้นมีลักษณะเป็นกะทะสี่เหลี่ยมคว่ำ ใช้กับอาคารที่ต้องการความสวยงามของท้องโดยไม่ตองตีฝ้า การทำงานลำบากและเปลืองไม้แบบ

- พื้นระบบคานตารางทะแยง SKEW GRID SYSTEM

เป็นพื้นที่มีคานทะแยงขอยตามคานสี่เหลี่ยม เป็นพื้นหลอนที่รับน้ำหนักโคตี แต่การก่อสร้างนั้นทำลำบาก รับน้ำหนักโคตีทั้ง 2 ทาง

- FLAT PLATE & FLAT SLAB

เป็นพื้นที่คานทานแรงโค 2 ทางเช่นกัน รับน้ำหนักโคมาก รับน้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ 500 กก. ท่อการวางเมตรขึ้นไป เป็นพื้นไม่มีคานสามารถวางวงโคที่ทางมากสามารถเดินระบบต่าง ๆ ได้พื้นโตนและทำให้อาคารมีความสูงค่อนข้างลดลง ทนไฟได้ดีกว่าพื้นธรรมดาแต่มีราคาแพง

- PRECAST CONCRETE

เป็นพื้นหลอนสำเร็จก่อนที่จะมาวางบนคานที่จะมาก่อสร้าง ทำให้การก่อสร้างรวดเร็วไม่เปลืองไม้แบบแต่มีราคาแพง โดยเฉพาะที่ท้องฟ้ากว้างมาก ๆ ต้องเทพื้นคอนกรีตที่อื่นที่หนึ่งและไม่เป็นเนื้อเดียวกับโครงสร้างหลัก ทำให้อาคารรับแรงต่าง ๆ ได้น้อยลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของกรมโยธาธิการและผังเมือง การนำออกจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

สถานที่ที่จะมาก่อสร้าง ทำให้การก่อสร้างที่รวดเร็ว ไม่เปลืองไม้แบบแต่มีราคาแพง โดยเฉพาะ
ที่ท้องที่กว้างขวางมาก ๆ ท้องที่เห็นคนกรีดทับอีกทีหนึ่ง และไม่เป็นเนื้อเดียวกับโครงสร้าง
หลัก ทำให้อาคารรับแรงท่าง ๆ ใ้กันยดง

3.5.2. ระบบปรับอากาศและถาวรระบายอากาศ

1). ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่นิยมใช้กันอยู่ในอาคารสูงจะมีอยู่ 3 ระบบ ที่นิยมใช้กันมาก

ที่สุดคือ

1.1. ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง. CENTRAL CHILLED

WATER - SYSTEM ระบบที่ใช้เครื่องทำน้ำเย็น WATER CHILLER ทำน้ำเย็น
แล้วใช้น้ำเย็นไปเป็นตัวกลางในการ ให้ความเย็นใน ระบบปรับอากาศ โดยการ เก็บที่จ่ายน้ำ
เย็นไปยังเครื่องส่งลมเย็น AIRHANDLING OR FANCOIL UNIT ซึ่งติดตั้งอยู่
ตามชั้นต่าง ๆ ของอาคาร

เครื่องทำน้ำเย็นมีทั้งชนิดระบายความร้อนด้วยอากาศ AIR COOLED
WATER CHILLER ซึ่งมักจะนิยมใช้สำหรับอาคารที่ต้องการ ขนาดการทำความเย็นไม่มาก
นัก และชนิดที่ระบายความร้อนด้วยน้ำ WATER COOLED WATER CHILLER ซึ่งมัก
จะใช้เมื่อมีความต้องการ ขนาดการทำความเย็นมาก ๆ การ ระบายความร้อนจะใช้แบบ
COOLING TOWER ช่วยให้ น้ำระบายความร้อนจากเครื่องทำน้ำเย็นเย็นลง และโคจร
กลับไปใช้ในการระบายความร้อนใหม่

1.1.2 ระบบเครื่องปรับอากาศครบชุดในตัวชนิดระบายที่ความร้อนด้วยน้ำ

WATER COOLED PACKAGED AIRCONDITIONER เป็นระบบที่ใช้เครื่องปรับอากาศ
ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 4 ส่วนอันได้แก่ คอมเพรสเซอร์ คอยล์เย็น EVAPORATOR
คอยล์ร้อน CONDENSER และวาล์วลดความดัน EXPANSION VALVE ครบชุดอยู่
ในเครื่องเดียวกัน และเป็นเครื่องที่การระบายความร้อนของคอยล์เย็นใช้น้ำในการระบายความ
ร้อนโดยใช้คูลลิ่งทาวเวอร์ ช่วยให้ น้ำระบายความร้อนจากเครื่องเย็นลงและโคจรกลับไปใช้ใน
การระบายความร้อนใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้ง เครื่องปรับอากาศที่ว่ามีขนาดเล็กกว่า ไม่ใ้ระบายความร้อนด้วยอากาศแต่ระบาย
แบบหน้าต่างธรรมดาที่เอง แต่มีขนาดใหญ่กว่า ไม่ใ้ระบายความร้อนด้วยอากาศแต่ระบาย

ความชื้นภายใน และมักจะออกแบบให้สามารถถอดต่อและเย็นจากเครื่องได้โดย

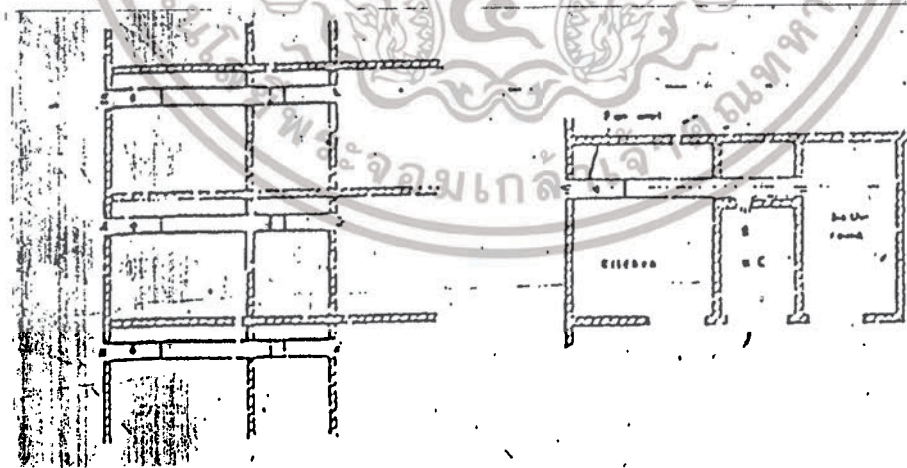
1.3 ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน SPLIT SYSTEM ระบบน้ำเป็นระบบที่คนทั่วไปคุ้นเคยมากที่สุด ระบบปรับอากาศจะประกอบด้วยเครื่องหลัก 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เรียกว่าเครื่องส่งลมเย็น AIRHANDLING OR FANCOIL UNIT ซึ่งจะติดตั้งอยู่ในอาคาร และส่วนที่ 2 เรียกว่าเครื่องระบายความร้อน AIR COOLED CONDENSING UNIT ซึ่งจะติดตั้งอยู่ในอาคาร เครื่องส่งลมเย็น ถ้าเป็นเครื่องขนาดใหญ่ ก็มักจะออกแบบให้มีระบบท่อลมเย็นสำหรับการกระจายลมเย็นได้

2) การระบายอากาศ VENTILATION

การระบายอากาศแบ่งเป็น 2 ระบบคือ

2.1 การระบายอากาศโดยธรรมชาติ โดยการวางแปลนอาคารและการเจาะช่องลมให้ตรงและถูกต้อง ตามความต้องการของการใช้สอยนั้น การระบายอากาศแบบธรรมชาติจัดเป็นห้องเปิดช่องทั้ง 2 ด้านหนึ่งเพื่อสามารถไหลเข้าและออกได้ (ใช้การไหลเวียนของลม)

2.2 การระบายอากาศโดยวิธีกล เมื่อไม่สามารถจะระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติได้ ก็ต้องอาศัยเครื่องกลเข้ามาช่วยในการชักกีดลม เช่นห้องครัว ห้องน้ำ ห้องเก็บของหรือห้องใต้ดินที่ลึกกว่า 1 ชั้น การระบายอากาศโดยวิธีกลมีด้วยกัน 2 แบบคือ แบบเฉพาะห้องและแบบรวม การระบายอากาศแบบวิธีกลมีความยุ่งยากและสิ้นเปลือง

รูปที่ 3.3 แสดงการระบายอากาศโดยวิธีกล ทิวทัศน์การระบายอากาศและห้องลมแนวอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

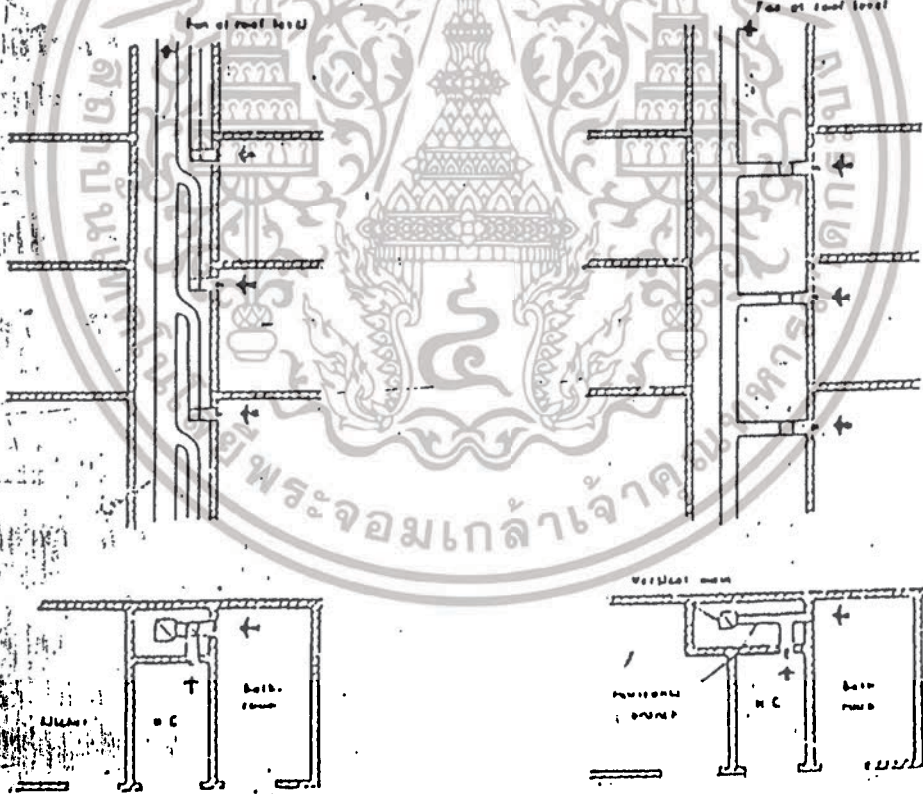
1. การระบายอากาศแบบเฉพาะห้องนั้น ห้องน้ำห้องหนึ่ง ๆ จะมีพัดลมไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบายอากาศ และท่อลมดังในรูปที่ 1. การระบายอากาศแบบนี้สามารถใช้ระบายอากาศตลอดบริเวณนั้นได้โดยไม่ต้องใช้ท่อลมพิเศษ... (text is partially obscured and blurry)

เวลา หรือชั่วคราวก็ได้ตามความต้องการ และมีข้อดีคือ เหมาะสำหรับอาคารที่ท้องพักเหล่านี้ ผู้พักแต่ละห้องรับผิดชอบการทำงานและการบำรุงรักษาเอง สำหรับอาคารขนาดใหญ่ที่เจ้าของอาคารรับผิดชอบเองนั้น จะยุ่งยากในการบำรุงรักษา เพราะจะท้องบำรุงรักษาทุกมรรบายอากาศขนาดเล็กเป็นจำนวนมาก และจะท้องมีช่องเปิดสำหรับระบายอากาศที่ผนังทึบข้างของอาคารแต่ละชั้นเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่สวยงาม

2. การระบายอากาศแบบรวม

สำหรับอาคารที่พักอาศัยขนาดใหญ่ได้แก่ โรงแรม แฟลต เป็นต้น จะมีแบบโครงสร้างของแต่ละชั้นเหมือนกัน ท้องน้ำซึ่งอยู่ในของอาคารจึงชั้นกันตลอด ทำให้สามารถใช้ระบบระบายอากาศแบบรวมซึ่งอากาศแบบรวมซึ่งอากาศจากท้องน้ำในแต่ละชั้น จะถูกถูกผ่านท่อลมย่อยเข้ามาในท้องรวมซึ่งอยู่ในของท้องแนวกิ่งโทยพักลม ระบายอากาศขนาดใหญ่ที่อยบนหลังคา

รูปที่ 1 การระบายอากาศโทยวิธีกล ระบายอากาศและท้องรวมแนวกิ่งพร้อม ท้องสัคกัควัน SHUNT DUCT

รูปที่ 2 การระบายอากาศโทยวิธีกล ระบายอากาศและท้องรวม แนวกิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.3 ระบบสุขาภิบาล

1). ระบบน้ำใช้ WATER SUPPLY

น้ำสะอาดที่นำไปใช้ในโรงแรมนั้นถูกนำไปใช้ในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร เช่น ประกอบอาหาร ทำความสะอาด ใช้ในระบบดับเพลิง ใช้ในระบบทำความเย็น-ร้อน ใช้กับทางระบายน้ำ ฯลฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีปริมาณและคุณภาพต่างกันดังนี้

ตารางที่ 3.13 แสดงปริมาณการใช้น้ำ

ปริมาณเฉลี่ย	ปริมาณการใช้น้ำ/วัน/คน	
	ลิตร	แกลลอน
แขกของโรงแรม	135	35
ลูกจ้างของโรงแรม(อาศัยที่โรงแรม)	90	24
ลูกจ้างของโรงแรม(อาศัยนอกโรงแรม)	43	12
ภัตตาคาร	7.5	2 (คอกมือ)

ตารางที่ 3.14 แสดงคุณภาพของน้ำ

กิจกรรม	ความต้องการ
ทีมปรุงอาหาร ล้างจาน	ต้องบริสุทธิ์ ผ่านการฆ่าเชื้อโรคและป้องกันเชื้อโรค การจ่ายน้ำจะต้องกระทำโดยตรงจากแหล่งเก็บน้ำ
การซักล้าง ทำความสะอาด	มีความบริสุทธิ์ปานกลางโดยแยกเป็นน้ำร้อนและน้ำเย็น การจ่ายน้ำ จ่ายจากถังเก็บน้ำหรือที่ระบบการจ่ายน้ำ
ลานซักล้าง	เป็นน้ำสะอาด เป็นน้ำอ่อน ที่ปราศจากธาตุเหล็กและมันกาซีส
ระบบดับเพลิง	เป็นน้ำที่มีแรงดันสูง เพื่อใช้กับหัวฉีดดับเพลิง
ระบบทำความร้อน	เป็นน้ำสะอาด ผ่านการกรองและฆ่าเชื้อโรค และมีการถ่ายเทหมุนเวียนของน้ำ
	เป็นน้ำอ่อน ทำให้สะอาด; แยกวงจร อาร เก็บและหมุนเวียนออกจากระบบจ่ายน้ำทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและตั้งชื่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

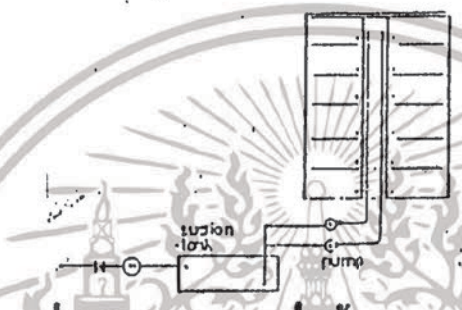
1.1 ระบบการจ่ายน้ำ WATER DISTRIBUTION SYSTEM

ระบบการจ่ายน้ำแบ่งออกเป็น 2 ระบบคือ

1. UP FEED DISTRIBUTION SYSTEM

ใช้หลักการนำแรงดันน้ำจากข้างล่างขึ้นสู่ชั้นบนโดยอาศัยปั๊มน้ำ มีข้อจำกัดในการใช้ คือ เหมาะกับอาคารที่สูงระหว่าง 5-6 ชั้น (แต่ละชั้นสูงประมาณ 8 เมตร) ข้อเสียคือ เครื่องปั๊มน้ำจะทำงานตลอดเวลาที่มีการใช้น้ำ ทำให้สิ้นเปลืองพลังงาน

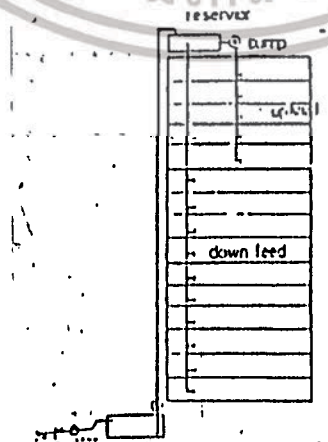
Up feed distribution system

รูปที่ 3.4 แสดงการจ่ายน้ำระบบ UP FEED

2. DOWN DISTRIBUTION SYSTEM

เหมาะกับอาคารที่มีความสูงเกิน 4 ชั้นขึ้นไป การทำงานทำโดยสูบน้ำจากถังเก็บน้ำชั้นล่างขึ้นไปเก็บไว้บนถังน้ำชั้นบน แล้วจ่ายน้ำโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก GRAVITY ช่วงของการเก็บน้ำและการจ่ายน้ำ นิยมแบ่งเป็นช่วง ๆ ช่วงละประมาณ 8 ชั้น โดยถังเก็บน้ำแต่ละถังจะมีการสำรองเอาน้ำไว้ใช้ยามฉุกเฉิน เช่นการดับเพลิงอีกด้วย ข้อดีของการจ่ายน้ำระบบใช้แรงโน้มถ่วงนี้ ทำให้ประหยัดพลังงานมากขึ้น เพราะมีปั๊มน้ำจะทำงานเมื่อถึงระดับที่กำหนดเท่านั้น

รูปที่ 3.5 แสดงการจ่ายน้ำระบบ DOWN FEED

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจักร ระบบการจ่ายน้ำ

ในการจักร ระบบการจ่ายน้ำภายในโรงแรมมีการใช้ท่อหลายชนิด ต่างกันตามประ
โยชน์ได้สอย แค่นั้นน้ำได้ขุดกร ระบบสามารถจัดให้อยู่ภายในช่องท่อ DUCT เกียวกัน ซึ่งสามารถ
จัดแบ่งวงจรท่อออกได้เป็น

- วงจรน้ำเย็นสำหรับน้ำดื่ม.
- วงจรน้ำเย็นหรือน้ำอุ่นสำหรับจ่ายกับสุขภัณฑ์ที่ใช้ในการอาบน้ำ ล้างหน้า และ
โถส้วมสะอาดหญิง
- วงจรน้ำสำหรับโถส้วม.
- วงจรน้ำร้อนสำหรับเครื่องทำความร้อน (ในประเทศไทยไม่จำเป็น)
- วงจรน้ำเย็นจึก CHILLED สำหรับระบบปรับอากาศ
- วงจรน้ำร้อนและน้ำเย็นสำหรับครัว ล้างจาน ซักล้าง ฯลฯ

หมายเหตุ:

1. น้ำเย็นสำหรับดื่ม อุณหภูมิ 10°C (50°F)
2. น้ำอุ่นทั่วไป " 50°C (120°F)
3. น้ำร้อนสำหรับล้างจาน " 50°C (250°F)
- น้ำเชื้อโรค " 82°C (180°F)

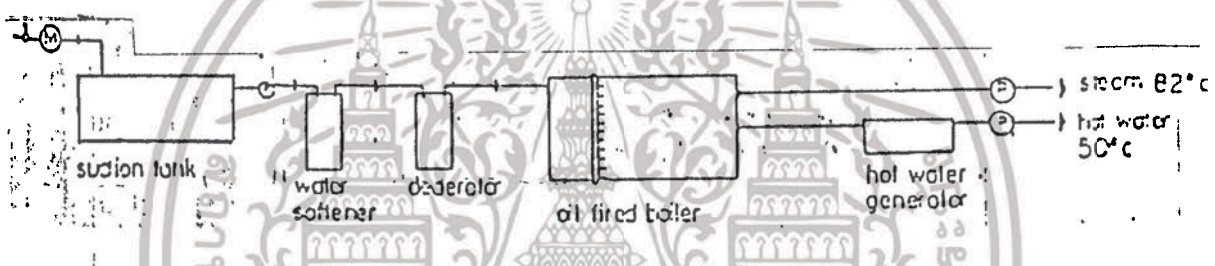
ตารางที่ 3.15 แสดงปริมาณการปล่อยน้ำ

ท่อ สเปร์ย กอกน้ำ วาวล	ลิตร/วินาที		แกลลอน/นาที	
	ร้อน	เย็น	ร้อน	เย็น
อ่างอาบน้ำ	0.4	0.3	5	4
อ่างล้างหน้า	0.1	0.2	1.5	2
ชักบัว	0.1	0.1	1.5	1.5
โถส้วม	-	0.1	-	1.0
อ่างล้างหน้า	0.3	0.2	4	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ระบบทำน้ำร้อนและไอน้ำร้อน HOT WATER STEAM SUPPLY SYSTEM

น้ำร้อนและไอน้ำร้อนโดยทั่วไปจะอยู่ในขบวนการผลิตเดียวกัน คือ น้ำเย็นจากระบบทำน้ำใช้จะถูกบีบผ่านเครื่องทำน้ำให้เป็นน้ำอ่อน WATER SOFTENER ถัดมาจึงผ่านเครื่องกำจัดอากาศ DEAERATOR และผ่านเข้าสู่ขบวนการทำไอน้ำร้อน BOILER เพื่อให้ น้ำเย็นกลายเป็นไอน้ำร้อน โดยส่วนหนึ่งจะถูกบีบไปใช้ในส่วนของการห้องซักผ้า เครื่องล้างจาน ถ้วยชามและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ต้องการใช้ไอน้ำและไอน้ำร้อนอีกส่วนจะถูกส่งเข้าสู่ HOT WATER GENERATOR เพื่อให้ไอน้ำร้อนกลายเป็นน้ำร้อน และส่งไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

รูปที่แสดงระบบการทำน้ำร้อนและไอน้ำร้อน

เครื่องทำน้ำร้อน HOT WATER HEATER

อาจจะแยกชนิดต่าง ๆ ของเครื่องทำน้ำร้อนได้เป็น 4 ชนิดตามวัสดุที่ใช้เป็นตัวเชื้อเพลิงหรือตัวให้ความร้อนก็มีคือ ชนิดใช้ถ่าน ใช้แก๊ส ใช้ น้ำมัน และใช้ไฟฟ้า ซึ่งแต่ละชนิดนั้น จะต้องมีการควบคุมอุณหภูมิของน้ำและดินปลอกด้วย เพื่อป้องกันน้ำมีอุณหภูมิสูงมากเกินไป ซึ่งอาจจะทำให้น้ำเดือดหรือระเบิดได้ และควรมีกลไกระบายน้ำออกอยู่กอนล่างสุดของถัง เพื่อให้น้ำออกเพื่อทำความสะอาดถัง สำหรับดินปลอกก็ขึ้นควรตั้งไว้ระบายน้ำออกจากถังเมื่อน้ำมีอุณหภูมิสูงถึง 230° หรือเมื่อน้ำมีความดันถึง 125 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว

1. หม้อทำน้ำร้อนแบบธรรมชาติ เป็นถังเก็บน้ำและถังทำน้ำร้อนซึ่งมีขนาดเส้นผ่า

ศูนย์กลางประมาณ 1-5 ฟุต ยาวประมาณ 6-15 ฟุต และมีที่ต้มน้ำที่จากถังทางข้าง ซึ่งที่ต้มน้ำจะปล่อยให้น้ำเย็นไหลออกทางก้นถัง ไหลไปตามที่ถูกระบายอยู่ในเตาไฟและที่ถ่วงเข้าที่ถมนบนของถังอีกครั้งเพื่อให้ น้ำไหลผ่านท่อที่ถูกระบายให้ร้อนและเข้าอยู่กอนบนของถัง แต่ยังมีแรงดันของหม้อทำน้ำร้อนแบบนี้ออกไปอีกดังนี้

ไม่ผ่านการใด ๆ ทั้งสิ้น อีกชนิดใช้กับเตาผิง เป็นถังต้มน้ำร้อนที่ตั้งอยู่ในแนวรั้งและมีที่ถ่วงยื่นเข้าไปในเตาไฟ เมื่อให้ความร้อนแก่ น้ำที่ไหลผ่านที่ต้มน้ำ มีที่ถ่วงให้น้ำออกอยู่กอนก้นถังเพื่อระบายน้ำสกปรก

หรือตะกอนออกและยังมี เชื้อแบคทีเรียของน้ำฝนภายในถังและดินลวดความถี่ เมื่อความถี่ของน้ำสูงขึ้นเกินกำหนด ส่วนมากมักเกิดกึ่งถังนี้ ให้ท่อน้ำเย็นเข้าเผาไฟที่ใช้ให้ความอบอุ่นภายในบ้าน (เฉพาะเมืองหนาว) ถังนั้นเผาชนิดนี้จึงไม่มีใช้ในเมืองร้อนหรือในฤดูร้อนของประเทศนั้น ๆ

- ชนิดนี้ให้ความร้อนโดยเฉพาะ เป็นเผาแบบนอนและมีตัวให้ความร้อนอยู่ภายในซึ่งเผานี้อาจจะใช้ แก๊ส น้ำมัน หรือหิน เป็นตัวให้ความร้อนก็ได้

- ชนิดใช้กับเผาไฟและเผาแก๊ส เป็นถังน้ำฝนชนิดนี้ให้กับเผาไฟที่ให้ความอบอุ่นภายในบ้านที่ใช้กันอยู่ในฤดูหนาว แต่ในฤดูร้อนเผาที่นี้อาจจะไม่จำเป็นต้องใส่ จึงออกแบบให้มีเผาแก๊สอยู่ทางข้างอีกเผาหนึ่งเพื่อใช้ในฤดูร้อนและเป็นตัวช่วยทำให้บ้านร้อนขึ้นเมื่อจำเป็นต้องใส่จำนวนมาก ๆ

2. เครื่องทำน้ำร้อนแบบใช้แก๊ส เครื่องทำน้ำร้อนด้วยแก๊ส ประกอบด้วยถังเหล็ก อลูมิเนียม สังกะสี ทองเหลือง หรือกระเบื้องเคลือบ ภายในถังมีตัวควบคุมความร้อนจากน้ำ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวบิกท่อแก๊สโดยอัตโนมัติ เมื่ออุณหภูมิของน้ำสูงขึ้นตามกำหนดที่ตั้งไว้คือระหว่างที่ 110° - 165° และจะจุกเผาแก๊สขึ้นอีกครั้งหนึ่งเมื่ออุณหภูมิของน้ำเย็นลงทำให้ น้ำร้อนอยู่ตลอดเวลาจึงนิยมใช้กันมาในปัจจุบัน.

การออกแบบระบบการกระจายของน้ำร้อนและน้ำเย็น มีลักษณะคล้ายคลึงกับการท่อท่อ จะเริ่มมาจากเครื่องทำน้ำร้อน ซึ่งอยู่ที่ชั้นล่างของอาคารแล้วท่อท่อส่งออกไปยังเครื่องสุขภัณฑ์ต่าง ๆ ทั่วทั้งไปกับท่อน้ำประปา สำหรับการคำนวณหาขนาดของท่อน้ำร้อนเพื่อแจกจ่ายไปทั่วทั้งเครื่องสุขภัณฑ์แต่ละชั้นมีวิธีการคำนวณเช่นเดียวกับท่อน้ำเย็น แต่สำหรับประเทศไทยหรือเมืองร้อนทั่ว ๆ ไป มักจะมีอัตราของการใช้น้ำพร้อมกันน้อยกว่าท่อน้ำเย็น แต่สำหรับในประเทศไทยหรือเมืองร้อนทั่ว ๆ ไป มักจะมีอัตราของการใช้น้ำพร้อมกันน้อยกว่าท่อน้ำเย็นในประมาณ 50% คือเมื่อทราบจำนวนของน้ำที่เครื่องสุขภัณฑ์ต้องการใช้แล้ว ให้หักเปอร์เซ็นต์ของการใช้น้ำพร้อมกันดังในตารางของท่อน้ำเย็นตามจำนวนของเครื่องสุขภัณฑ์ดังกล่าว และอาจจะเอา 2 เท่าในจำนวนที่ได้อัตโนมัติที่ได้ออกมาได้ (เฉพาะเมืองไทย)

2) ระบบการระบายน้ำโสโครกและการกำจัด:

ในการออกแบบติดตั้งระบบท่อโสโครก จำเป็นต้องออกแบบให้สามารถทำหน้าที่ทางกาชดเชยเปลี่ยนได้โดยง่าย ประหยัด การออกแบบควรจัดให้มีห้องน้ำ 1 คู่กับช่องท่อ SHAFTE 1 คู่และชุกของท่อน้ำทางทั้ง 2 ชุก เพื่อการเก็บของที่ประหยัค นอกจากนี้การติดตั้งท่อระบายอากาศ จำเป็นต้องระวังในเรื่องของเบ็ดที่อยู่เหนือหลังคาให้อยู่ในตำแหน่งที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารทศสวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นแต่ที่เห็นได้ชัดในเอกสารนี้ และขอสงวนสิทธิ์ของเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยกรมการช่าง

ไม่เกิดการรวมกันในส่วนอื่น

นอกจากนี้ น้ำเสียที่เกิดจากส่วนครัวของโรงแรมจำเป็นต้องมีการกำจัดไขมันไขมันหรือของเสียอื่น ๆ ก่อนทำการระบายลงสู่ระบบการระบายน้ำสาธารณะ

ในระบบการระบายน้ำเสียน้ำโสโครก จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2. วิธีการคือ

2.1 ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ออกซิเจน

2.2 ระบบกำจัดน้ำเสียโดยไม่ใช้ออกซิเจน

ระบบที่นิยมใช้โดยทั่วไปจะเป็นระบบที่ใช้ออกซิเจน เพราะระบบที่ไม่ใช้ออกซิเจนจะก่อให้เกิดสิ่งทำให้ออกซิเจนเพิ่มขึ้น

ระบบกำจัดน้ำเสีย น้ำโสโครกที่ใช้ออกซิเจนสามารถแบ่งออกเป็น

1. SEPTIC TANK AND SAND FILTER (บ่อเกราะ, บ่อซึม)

2. OXIDATION POND (คูน้ำเวียน)

3. AERATED LAGOON (บ่อเติมอากาศ)

4. ACTIVATED SLUDGE (ย่อยสลายโดยจุลินทรีย์และการตกตะกอนของอินทรีย์)

3) ระบบการระบายน้ำฝน

มาตรฐานในการออกแบบ ให้ยึดถือพื้นที่รับน้ำฝนในทางแนวยาวซึ่งอาจเป็นคิ้วอาคาร ถนน ลานจอดรถ ฯลฯ ประกอบด้วยปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในช่วง 1-2 หรือ 3 ปี

ตาราง 3.16 แสดงขนาดของท่อระบายน้ำฝนทางแนวยาว

ขนาดของท่อระบายน้ำฝนทางแนวยาว	จำนวนน้ำฝน (มม./ชม.)					
	50	75	100	125	150	200
	พื้นที่ทางแนวยาว (ตารางเมตร)					
5.00 ชม.	130	80	65	50	40	30
6.25 ชม.	240	160	120	95	80	60
7.50 ชม.	400	220	200	160	135	100
10.00 ชม.	550	580	325	340	285	210
12.50 ชม.	—	—	800	640	535	400
15.00 ชม.	—	—	—	—	835	625

เอกสารนี้เป็นเอกสารตัวอย่างสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมโยธาธิการและผังเมืองได้

- ท่อระบายน้ำฝนที่ต่อกับระบบน้ำทิ้ง จะต้องมียกกันเพื่อป้องกันกลิ่น และที่ปากท่อจะต้องมีตะแกรงกันแมลง ใบไม้

- ระบบระบายน้ำฝน จะต้องจัดให้มีช่องเปิดสำหรับทำความสะอาด

- ระบบระบายน้ำฝนจะต้องได้รับการทดสอบก่อนใช้งาน โดยการฉีดความชื้นที่หน้า อาภาส หรือวิธีการอื่นที่ยอมรับให้ใช้เป็นการทดสอบ

4) ระบบร่น้ำต้นไม้

ระบบร่น้ำต้นไม้ประกอบด้วยเครื่องสูบน้ำเพิ่มความดัน 1 ชุด ซึ่งประกอบด้วยเครื่องสูบน้ำทำงานและเครื่องสูบน้ำสำรอง ถึงอีกความดันและวาล์วลดความดันตามจุดต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และท่อจ่ายน้ำฝังดินไปยังจุดจ่ายตามที่ต่าง ๆ ซึ่งหัวแบบทำงานโดยผ่านวาล์วควบคุมอัตโนมัติใช้ SOLENOID โดยสามารถตั้งโปรแกรมและความคุมเวลาให้ทำงานในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ เพื่อให้เหมาะสมกับต้นไม้ชนิดต่าง ๆ และสนามหญ้ารวมทั้งไม่มีการสูญเสียน้ำโดยไร้เหตุ (น้ำที่ได้อาจมาจากบ่อน้ำในโครงการ)

3.5.4 ระบบการกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้นจากโรงแรม นับเป็นขยะที่เกิดขึ้นโดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิด เช่น เศษอาหาร เศษภาชนะ พลาสติก เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีปริมาณ 0.25 ลิตรต่อคน

1) ขบวนการในการกำจัด

1.1 การเก็บกักขยะ REFUSE AND GARBAGE COLLECTION & STORAGE

1. CHUTES ในอาคารของโรงแรมที่มีความสูง CHUTE จะเป็นตัวรับและเชื่อมการทักต่อจากแต่ละชั้นลงไปสู่ห้องเก็บขยะ ซึ่งอยู่ที่ส่วนบริการ

2. WASTE PULDING SYSTEM ใช้กับขยะเปียกที่เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยหรือเป็นตะกอนซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครัว หรือบริเวณที่ล้างจาน ในขบวนการเก็บนี้จะต้องทำการแยกรวบรวมเศษอาหารหรือขยะก่อนที่จะทำการขนส่งไปยังที่เก็บขยะต่อไป

3. INDIVIDUAL REFUSE BINS AND SACKS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ที่สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า กระสอบถังเก็บขยะสามารถใช้ได้ในห้องพักของแขก โดยการนำมากับรวบรวมขยะลงไปที่ที่ CHUTES เพื่อไหลลงสู่ถังใหญ่ต่อไป

ลักษณะรายละเอียดของปล่องทิ้งขยะ CHUTE

- สร้างควยวัสดุที่คงทน มีผิวภายในลื่น กันซึมได้ โดยได้รับคำรับรองจากหน่วยงานสุขาภิบาล

- หัวปล่องจะทอทรงกึ่ง มีที่ยึดอย่างแข็งแรงและเป็นระยะเพื่อป้องกันกาสนั่นสะเทือน

- การต่อปล่องให้ทอโดยใช้วิธีสวมชั้นหัวกลางกับหัวบน

- เส้นผ่าศูนย์กลางภายในห้อง จะทอไม่เล็กกว่า 40 ซม. และขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของปล่องจะทอเท่ากันตลอดความสูงของปล่อง

- ปลายบนสุดของปล่องทอขึ้นการระบายอากาศที่ดี และยื่นเลยหลังคาขึ้นไปอย่างน้อย 60 ซม. มีตะแกรงโลหะกันแมลง และที่สำหรับกันน้ำฝน

- ฝาปิดและเปิด เพื่อรับขยะที่ทุก ๆ ชั้นของอาคาร หัวปิด-เปิดนี้ให้มีลิ้นและมีอุปกรณ์ที่ปิดเปิดได้โดยอัตโนมัติ และมีขนาดเล็กลงกว่าปล่อง

(1) ปริมาณขยะ

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นมีผลต่อการออกแบบระบบกำจัดขยะเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพิจารณาเวลาเก็บขยะ และขนาดของสถานที่เก็บขยะ ตลอดจนวิธีการขนส่งขยะจากชั้นต่าง ๆ มายังที่เก็บขยะ พิจารณาจากประเภทของสถานที่และขนาดของโรงแรมปริมาณขยะที่เกิดขึ้นแต่ละวันจะมีปริมาณ 17 ลบ.ม./วัน (ประมาณโดยใช้ปริมาณขยะเฉลี่ย 1.51 กก./คน ในหนึ่งวัน และมีความหนาแน่นของขยะเฉลี่ย 150 กก./ลบ.ม.) ซึ่งขยะจำนวนนี้จะต้องทำการขนส่งเพื่อไปกำจัดยังสถานที่ทิ้งขยะ

(2) คุณลักษณะของขยะมูลฝอย

คุณลักษณะของขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น จะมีความสำคัญในการที่จะเลือกวิธีการกำจัดขยะ ขยะที่ทิ้งมาจากโรงแรมจะมีขยะที่เป็นเศษกระดาษออกมามากที่สุด (ประมาณ 10.6%) การย่อยสลายของขยะจึงมีไม่มากเท่ากับขยะที่มีเศษอาหารปะปนอยู่มาก (ตาราง 3.10) ส่วนสารอินทรีย์ประเภทอื่นที่สามารถจะย่อยสลายได้ง่ายจะมีอยู่เป็นจำนวนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับขยะจากบ้านหรือตลาด ดังนั้นปัญหาเรื่องกลิ่นของขยะจึงมีไม่มากเหมือนกับขยะที่ทิ้งออกมาจากบ้านเรือนหรือตลาด ซึ่งลักษณะเหล่านี้จึงทำให้สามารถที่จะออกแบบวิธีการที่เก็บและกำจัดขยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.17 คุณลักษณะของขยะจากแหล่งต่าง ๆ

ส่วนประกอบ	สถานที่เกิดขยะ				
	บ้าน	ตลาด	ร้านค้า ขนาดใหญ่	โรงแรม	ที่ทำงาน
11. กระดาษ	24.7	12.7	60.3	40.6	58.9
2. เศษผ้า	4.7	11.9	1.1	5.0	0.7
3. เศษผัก	25.0	42.6	7.6	111.4	4.1
4. เศษหญ้า เศษไม้	7.6	19.1	2.5	6.0	4.3
5. เศษพลาสติก	11.2	6.7	116.3	11.5	10.7
6. เศษยางและหนัง	1.2	0.1	0.8	0.2	0.9
7. โลหะผสมเหล็ก	5.0	1.1	11.2	7.3	3.8
8. โลหะไม่ผสมเหล็ก	0.3	0.1	0.2	0.7	0.1
9. เศษแก้ว	5.5	0.8	11.1	4.9	5.7
10. เศษกระดูก เศษหิน กระเบื้อง	8.6	9.9	2.2	3.3	1.7
11. ถ่านไฟฉาย	0.48	0	1.4	0.27	0.27
12. อื่น ๆ	4.9	5.0	5.3	9.0	8.8

หมายเหตุ: ข้อมูล พ.ศ. 2522-2523 ปริมาณคิดเป็นร้อยละ โดยน้ำหนัก

1.2 การกำจัด DISPOSAL

1. INCINERATION

เป็นระบบการกำจัดขยะที่มีความต่อเนื่อง

โดยมีการจัดระบบการส่ง และเก็บกักน้อยที่สุด มีการใช้พลังงานความร้อนมาเผาให้เป็นประโยชน์

ในขบวนการกำจัด (การเผา)

ข้อเสียเปรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ การค้า
— ผู้: เถาถาน, ควีน และ ไอควีนที่รวมอยู่ด้วยกันจากผู้ขนานกร เเผาจะทอง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ทำกรแยกเอาผู้เเผาถานออกมาควยวิธีการที่สิ้นเปลือง

- ปริมาณที่ไม่คงที่ การรวมตัวกันของวัสดุต่างชนิดกันและอัตราส่วนขอ ขึ้นขยะ
ที่ไม่แน่นอน ทำให้การคำนวณการตามขบวนการดังกล่าวประ สมบังคูลหา
- บัญหาของส่วนประกอบของขยะที่มีวัสดุที่ระ ะกับความร้อนในขบวนการกำจัด
ไม่สามารถกำจัดได้ เช่น เศษแก้ว เศษโลหะ

2. การนำขยะออกไปทิ้ง TRANSPORTATION

ในการวางแผนควรกำหนดเส้นทางสำหรับการบริการ ในการนำขยะ...
จากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้ง

ระบบหมุนเวียนของขยะ อาจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ขบวนการ การ
กำจัดขยะมีความประหยัดขึ้น เช่น เศษอาหารจากภัตตาคาร สามารถนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ซึ่งในการ
เก็บอาจสามารถเก็บเอาไว้ภายในห้องเย็นเพื่อรอการขนถ่าย หรือเศษกระดาษเอกสาร พลาสติก
คิก แก้ว ฯลฯ อาจสามารถนำเข้าสู่ขบวนการหมุนเวียนได้เช่นกัน

การนำขยะออกไปทิ้งนั้นกระทำได้โดยผ่านขบวนการ 2 ขบวนการคือ

- ไซรตเซิน เป็นยานพาหนะขนาดเล็ก สามารถใช้สำหรับการ ขนขยะ
ภายในโรงแรมจากห้องพักต่าง ๆ ลงสู่ปล่องทิ้งขยะ CHUTES
- รถบรรทุกขยะ

3.5.5 ระบบไฟฟ้า

1) ระบบไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ
ที่ต้องการใช้กระแสไฟฟ้า โดยทั่วไปกระแสไฟฟ้าที่ใช้อยู่ภายในโรงแรมจะเป็นระบบไฟฟ้าแรงสูงจาก
การไฟฟ้าขนาดแรงเคลื่อน 12 KV. ผ่านเข้าสู่มอแปลงขนาดใหญ่ 11,600 KVA. เป็น
จำนวน 2 ลูก แปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 โวลท์ (ตามมาตรฐานของเครือ ษจักรภพ
กฤษ) นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ที่วงจรกระแสไฟฟ้า. เมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามี ะกับความร้อนสูงเกินขีด
การทำงาน. จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟฟ้าสู่แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำและแผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อน
สูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ตามลำดับ

1.1 อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง ติดตั้งทางก้านไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง

12 KV. ก่อนที่จะเข้าหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งจะใช้อุปกรณ์ที่กระแสไฟฟ้าแรง สูงเคลื่อนแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารทูลสวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาร่วมเท่านั้น โปรดอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์การค้า
ไม่ VACUUM CIRCUIT BREAKER ทำงานกวมอเตอร์ และนอกจากนี้ยังคิมิเตอร์วัดแรง
กันไฟฟ้า

1.2 หม้อแปลงไฟฟ้ามี 2 ระบบ แบ่งตามลักษณะการระบายความร้อนคือ

1. ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ CASTRESIN DRY - TYPE

2. ระบบระบายความร้อนด้วยน้ำมันเครื่อง นิยมใช้ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ เพราะไม่เปลืองเนื้อที่การบริการสะดวกและไม่สลดปรก

1.3 อุปกรณ์กระจายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ ติดตั้งต่อจากหม้อแปลงไฟฟ้า เพื่อที่จะจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย CIRCUIT BRAKER อุปกรณ์ป้องกันกระแสไฟฟ้าเกินอุปกรณ์ชั่วคราวป้องกันแรงเกินไฟฟ้าตก อุปกรณ์ตัดคอนสำหรับแต่ละวงจรแบบ MOLDED CASE CURCUIT BRAKER ขนาดตั้งแต่ 30-11,000 แอมแปร์

2) ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง เป็นการวัดความเข้มของแสงให้เหมาะกับบริเวณต่าง ๆ ภายในโรงแรมตามลักษณะและช่วงเวลาของการใช้งานแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่งจำนวนระยะทางและความเข้มของแสงในอุปกรณ์ แสงสว่างแต่ละประเภทที่นำติดตั้งตามความเหมาะสม

ตารางที่ 3.18 แสดงความต้องการแสงสว่างของห้องต่าง ๆ

ความสว่าง	วัดที่/ตารางเมตร
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง ล็อบบี้	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
ร้านค้า คอซท์ท็อพ	32 ถึง 55
ห้องซักล้าง	32 ถึง 55

3) ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

ใช้ในกรณีที่มีการ ไฟฟ้านครหลวงไม่สามารถทำการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับโรงแรมได้ แหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินแบ่งออกเป็น 2 แบบตามลักษณะการใช้

3.1 เครื่องดีเซลเจนเนอเรเตอร์ DIESEL GENERATOR

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตีแบบลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง หากมีการนำไปใช้โดยสามารถตกลงสมการทำงานได้ทุกขณะโดยไม่รบกวนระบบไฟฟ้าอื่น ๆ กระแสไฟฟ้าที่เกิดขึ้นใน

ระบบก่าเนิกไฟฟ้าต่าง ๆ ดังนี้

1. ไฟฟ้าแสงสว่างการให้แสงสว่างจากเครื่องก่าเนิกไฟฟ้าถูกเงินเป็น
 - จำนวน 50% ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณบันได
 - จำนวน 20% ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณโถงทางเดิน
 - ไฟฟ้าแสงสว่าง 1 จุด ภายในห้องพักแขก
2. ระบบกัมเพลิง เช่น บิมน้ำขึ้นสำหรับกัมเพลิง
3. บิมน้ำทั่วไปในระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำเย็น น้ำร้อน และระบบ

ก่าจกน้าเสีย

4. ลิฟท์โดยสาร
5. ส่วนบริการอาหาร
6. ห้องเย็นและห้องเก็บอาหาร

3.2 แบตเตอรี่ BATTERY

ใช้สำหรับวงจร เกือบทุก ระบบ เช่น ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบรักษาความปลอดภัย ฯลฯ เพื่อประสิทธิภาพของการทำงาน และให้ความปลอดภัยแก่ผู้เข้าพัก

3.5.6 ระบบป้องกันฟ้าผ่า

1) ระบบป้องกันฟ้าผ่าในประเทศไทยที่นำมาใช้มี 2 ระบบคือ

1.1 ระบบกุกประจุ LIGHTING ACTIVE SYSTEM เป็นระบบที่ใช้กัน

โดยทั่วไป สายล่อฟ้าจะถูกประจุบวกที่เกิเกิดขึ้นมากในบรรยากาศ ไหลลงตามสายล่อฟ้าลงสู่ดินหลัก สายดินอย่างน้อย 3 เมตร

1.2 ระบบฉล็กประจุ RADIO ACTIVE SYSTEM เป็นระบบทางอิเล็ก

ทรอนิกส์ซึ่งสามารถผลิตโปรทอนประจุบวกและอิเล็กตรอนประจุลบ ทำให้ค่าทางศักย์ระหว่างอาคาร กับบรรยากาศสมดุลกันอยู่เสมอ ฉะนั้นอาคารจะไม่ถูกฟ้าผ่า ระบบจะทำงานโดยฉล็กประจุบวกออกไป ระบบฉล็กประจุนี้ปฏิบัติการ โดยครอบคลุมพื้นที่เป็นวงกลม รัศมี 50 เมตร ท่วม 30 คิกคั้งโดยไวบนพื้นชั้นคกกฟ้า

2) ซอกกี ซอเสีย ของแต่ละระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้วงวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีข้อห้ามที่แต่สิ่งใดที่แสดงต้องอยู่ใต้อังเงเงงของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ระบบกุกประจุซอกกี ราคาถูก การทำงานมีประสิทธิภาพแน่นอน สามารถกลเข้ากับโครงเหล็กเสริมของอาคารซึ่งทดลองไปยั้งกันโดยไม่มีอันตรายหรือ เกิดสายล่อฟ้าออกอาคาร

ได้โดยไม่มีอันตรายเช่นกัน ข้อเสีย คือต้องมีสายตัวนำลงดิน และจะต้องระมัดระวังเรื่องสายตัวนำ
ประจุถ้าหากเกิดภาว ไม่น่าจะอย่างแข็งแรงแล้วจะเกิดอันตรายตามมา

2.2 ระบบฉลัดประจุ ข้อดี ไม่ต้องสิ้นเปลืองสายตัวนำประจุสูงสูดดินและหลัดสาย
ดิน ทึ่กตั้งใ้ก้ง่ายเพราะชนิดนี้ เป็นเครื่องฉลัดทรอนิกส์ ข้อเสีย ราคาแพงมาก การทำงานจะ
มีปัญหาด้านความปลอดภัย ๆ จะพาเอาประจุที่เป็นตัวล่อไปถ้าเอาประจุที่เป็นประจุบวกไปจะทำให้ประ
จุบวกวิ่งเข้ามาแทนที่ และจะทำให้เกิดอันตราย

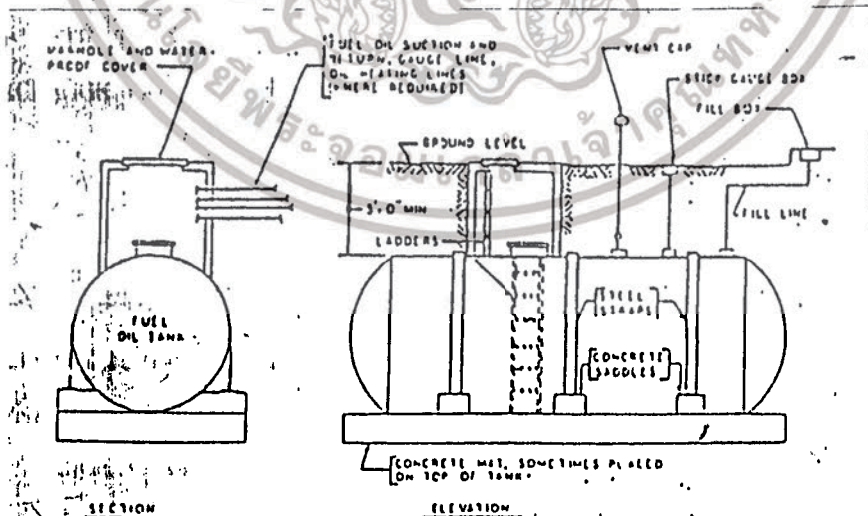
3.5.7 ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้มและเชื้อเพลิงเหลว

ระบบการจ่ายแก๊สที่ใช้ในการปรุงอาหารภายในโรงแรม นิยมใช้การจ่ายในระบบ
ท่อแก๊สจากถังแก๊สไปยังเตา โดยใช้อุปกรณ์ PRESSURE REGULATING VALVE เพื่อปรับ
ความดันของแก๊สให้ใกล้เคียงตามต้องการ ของอุปกรณ์แต่ละชนิด การเลือกติดตั้งต้องเป็นไปตาม
แบบแปลนของเครื่องครัว และลักษณะการใช้งานโดยอยู่ในความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญอย่างใกล้ชิด
ซึก และต้องมีการตรวจบำรุงรักษาหลังการติดตั้งใช้งาน เพื่อความปลอดภัย

ระบบการจ่ายเชื้อเพลิงเหลว

นิยมติดตั้งถังแก๊สเชื้อเพลิงเอาไว้ใ้ดิน เพื่อความปลอดภัยและแบ่งถังแก๊สออกเป็น

2 ส่วน คือส่วนถังแก๊สใหญ่และถังแก๊สย่อยที่มีขนาดเพียงพอสำหรับใช้ในแต่ละวัน

NOTE: PIPING TO WASHHOLE SHOULD GENERALLY BE PROTECTED BY SPLASH-PROOF ENCLOSURE, BENCH OR OTHER WATER-PROOF PROTECTION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งรูปที่แสดงลักษณะถังแก๊สเชื้อเพลิงเหลวถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.8 ระบบติดต่อสื่อสาร

1.) ระบบติดต่อสื่อสารภายใน-ภายนอก

1.1. ระบบโทรศัพท์

เป็นการสื่อสารที่สามารถทำการติดต่อทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ มีขอบข่ายการติดต่อการติดต่อที่กว้างขวางและการติดต่อค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการติดต่อแบบอื่น ๆ ในปัจจุบันโทรศัพท์ที่ติดตั้งภายในโรงแรมแบ่งออกเป็น 2 ระยะดังนี้ ตารางที่ 3.19 แสดงระบบโทรศัพท์

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
PRIVATE MANUAL BRANCH EXCHANGE (PABX OF PBX)	การ โทรศัพท์เข้า-ออกกระทำโดยเชื่อมการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอกโดยผ่านทางพนักงานคอยสายโดยปกติการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้ 50 คู่สายและติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สายโดยใช้พนักงานคอยสาย 2 คน
PRIVATE AUTOMATIC BRANCH EXCHANGE (PABX OF PBX)	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือเป็นภายในกับภายนอกโดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือว่าพนักงานคอยสายเหมาะกับทุกไซในธุรกิจโรงแรมซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
PRIVATE MANUAL EXCHANGE (PMX AND PRIVATE AUTOMATIC EXCHANGE (PAX)	เป็นระบบการติดต่อส่วนบริเวณที่เป็นสาธารณะโดยแยกระบบเป็นอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การเรียกพนักงานบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้ ฯลฯ
INTERCOM OR DIRECT SPEECH SYSTEM	เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายในปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย ต่ออาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อที่มาจากห้องปฏิบัติการที่ถูกรักษาเอาไว้เช่น บารหรือห้องปฏิบัติการ

หมายเหตุ: ในบางครั้งจะรวมกันเป็น PRIVATE BRANCH EXCHANGES (PBX)

1.2 ระบบสายอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ (1)

โดยปกติเครื่องรับโทรทัศน์จะทงงใช้สายอากาศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับซึ่งในระบบการรับสัญญาณในปัจจุบันที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ระบบคือ

1. ระบบการใส่เสาอากาศเคียว

เป็นที่นิยมมากในปัจจุบันเพราะทำให้อาคารดูสวยงาม ไม่เกะกะ รุงรัง และตรงตามประโยชน์ใช้สอย ทิศเสาอากาศเสาคเคียวใช้ร่วมกันได้ทั้งอาคารหลักอาคารทำงานกระทำโดยท่อสายจากเสาคอากาศเคียวผ่านเข้าเครื่อง SIGNAL SPLITTER ระบบการรับของโทรทัศน์ก็จะกลายเป็น CABLE VISION ทำให้สามารถกระจายไปตามจุดต่าง ๆ ได้โดยมีความสวยงามและประหยัด

2. ระบบการใช้อานสายอากาศ SATELLITE

เป็นระบบที่เริ่มเข้าสู่อานิยมโดยเร็วในต่างประเทศ เพราะปกติประสิทธิภาพการทำงานก็ว่าการใช้ระบบเสาคอากาศเคียวสามารถรับสัญญาณไมโครเวฟจากภายในประเทศ และจากภายนอกประเทศได้ โดยผ่านสัญญาณโทรทัศน์จากดาวเทียมแล้วป้อนเข้าสู่ชุดทุกจุดที่มีการติดตั้งเครื่องรับสัญญาณระบบการใช้อานสายอากาศนี้ ในประเทศไทยจะสามารถรับคลื่นสัญญาณภาพในประเทศได้เพียงช่วงเคียว และคลื่นสัญญาณภาพจากประเทศใกล้เคียงได้ แต่ยังไม่คุ้มค่ากับการลงทุน

2) ระบบการติดตั้งในแนวราบและแนวตั้ง

2.1. ระบบการติดตั้งทางแนวราบ

โดยทางเคิน เส้นทางสำหรับติดตั้งในทางแนวราบลักษณะนี้ใช้เป็นที่ทางติดตั้งในลักษณะทั้งของส่วนตัว สาธารณะ การบริการ และเพื่อความสอดคล้องทั้งสามารบแบ่งเป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 2 ลักษณะคือ

1. โดยทางเคินสำหรับรับแขกผู้เข้าพัก มีข้อพิจารณาและข้อกำหนดไว้เพื่อความสมบูรณ์ในการออกแบบดังนี้

นิวพื้นควรเลือกให้เหมาะสมกับความต้อการ ด้านความสะกดและสวยงามทางเคินที่ยาวจะเกิดความซ้ำซากจำเจ ควรมีการ เปลี่ยนแปลงลักษณะทางเคินบ้าง มีแสงสว่างอย่างพอเพียงติดตั้งระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้และมีความกว้างไม่ควรมนน้อยกว่า 1.50 เมตร

2. โดยทางเคินสำหรับสินค้าและบริการ

สิ่งที่เป็นตัวกำหนดในการวางผัง-ออกแบบ

พื้นที่บริการ

- ประสิทธิภาพของทางเชื่อมที่ก่อระหว่างห้องเก็บของกับบริเวณทำงานหรือพื้นที่บริการ
- การเชื่อมท่อทางสาธารณณะกับทางเดินของแขกในจุดที่เหมาะสม
- ข้อกำหนดในการ ออกแบบ
- ในการ ออกแบบพื้นที่จะต้องไม่มีชั้นบันได ในส่วนที่มีการบริการ โดยใ้ชัดเจน

หรือสายพานเลื่อน

- โครงสร้างพื้นและผิวพื้นจะต้องมีความคงทนและไม่ทำให้ลื่น
- ผิวหนังซึ่งอาจมีการขีดข่วน ทำให้เสียหายควรทำด้วยวัสดุที่สามารถซ่อม

แฉกคกแกงไคไคยงาย

- คำนำถึงแสงสว่างและการระบายอากาศ เพื่อให้เป็นไปตามหลักสุขศาสตร์
- ควรมีการลดเสียงรบกวนโดยใ้ผ้าเพกอนที่สามารถถูกกลืนเสียงรบกวนไค
- ประตูที่ใ้กคกทอทาง เกินระหว่างคองนอกกับคองในคอง เป็นประตูที่สามารถ

เบิกเองไคไคยอคไคนค

- ประตูที่ใ้ ในส่วนบริการควร ใ้ประตูแบบเบิกไคไค 2 ทาง มีช่องสำหรับมอง
- ทะดูถึงกันไคและแผนสำหรับเหยียบเพื่อเบิกประตู-คคคประตู ซึ่งในกรณีใ้ใ้ชัดเจน

2.2 ระบบคคทอทางแนวค

1. บันไค

ในการ ออกแบบบันได จะถูกกำหนดความกว้างโดยคำนำถึงความปลอดภัยในการหนีไฟเป็นหลักเกณฑ์สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บันไคที่เชื่อมต่อกจากห้องพักแขก เมื่อเกิดไฟไหม้จะต้องมีการปิดกั้นอย่างคองเนื่อง ก้วยวัสดุที่สามารถป้องกันไฟไหม้อย่างน้อยเป็นเวลา 2 ชั่วโมง

- ทางคคทอระหว่างชั้นแต่ละชั้น ทางเกินระหว่างประตูคานนอกถึงคคทอนในจะคองเป็นอิสระสามารถถ่ายเทอากาศและใ้แสงสว่างไคพอเพียงโดยมีบานประตูซึ่งเบิกไคเองที่มีความกว้างของบานเบิกอย่างคทำ 1.00 เมตร

- การกำหนดคคทอทั้งใน 1. ช่องบันไค จะคองไม่น้อยกว่า 3 ชั้นและไม่เกิน 16 ชั้น ขานบันไคจะคองมีความกว้างคองเนื่องและสัมพันธ์กับช่องกว้างของบันไค และขานพักบันไคจะคองยาวไม่น้อยกว่า 1,050 มม. ลูกนอนและขานพักบันไคจะคองทำด้วยวัสดุที่เบิกคคทอและเป็นโครงสร้างที่สามารถป้องกันไฟไค

2. ทางลาด

การใช้ทางลาดกระทำเมื่อ

- ใช้สำหรับแขกที่มีการ ค้างนั่งรถเข็น
- ใช้สำหรับแขกที่มีการ ใช้เส้นทางบริการขนส่งสินค้า อุปกรณ์ที่จะ

จำเป็นต้องใช้รถเข็น

- การกำหนดระยะเวลาของการ เปลี่ยนระดับขึ้นอยู่กับกาพิจารณาอันตราย

ที่จะเกิดขึ้นหรือการกระทำ การ คิกค่อ โกวโดยลำบาก

ชนิดทางลาด	อัตราส่วนทางลาด
ความลาดชันมากที่สุด (สำหรับรถเข็นทางเท้า)	1 / 10
ทางลาดระยะสั้นสำหรับคนพิการและรถเข็นบริการ	1 / 12
ทางลาดระยะยาวสำหรับคนพิการและอุปกรณ์ช่วยพยุง	1 / 20

3. ลิฟท์ LIFT, ELEVATOR

- วัตถุประสงค์ - ประหยัดเวลาในการ คิกค่อ
- ประหยัดเนื้อที่ในการ คิกค่อ

ลิฟท์ แบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้เป็น

- ลิฟท์โดยสาร
- ลิฟท์บริการ (ขนของ)

ลิฟท์ แบ่งออกตามระบบของกระแสไฟฟ้าที่ใช้

- ลิฟท์ใช้ไฟฟ้าระบบ AC (ALTERNATING CIRCUIT)
- ลิฟท์ใช้ไฟฟ้าระบบ DC (DIRECT CIRCUIT)

ลิฟท์ แบ่งตามระบบการทำงาน

- ELECTRIC ELEVATOR (TRACTOR DRIVE)
 - (1) GEAR LESS TRACTIONM MULTIVOLTAGE CONTROL
 - (2) GEAR TRACTIONM MULTIVOLTAGE CONTROL
 - (3) GEAR TRACTIONM RHOESTATIC CONTROL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์สงวนให้ด้วยและเป็นไปตามและต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เหมาะกะกับอาคารที่สูงไม่เกิน 18 เมตรหรือ 60 ฟุต

ในการ ออกแบบ เลือกใช้ลิฟท์นั้นจะต้องยึดถือมาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยของผู้ที่เป็น
ผู้โดยสาร ดังนี้

- ความมั่นคงและการป้องกันไฟในช่วงสำหรับตึกตั่งลิฟท์จะต้องเป็นวัสดุเพื่อที่จะได้
สามารถเป็นโครงสร้างและมีคุณสมบัติป้องกันไฟไหม้ได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง นอกนี้
ยังต้องมีทัศนสำหรับ ระบายควันตึกตั่งภายในช่อง สำหรับตึกตั่งลิฟท์อีกด้วย

- ความปลอดภัยของระบบส่งกำลังและสายเคเบิ้ล อุปกรณ์ทาง ๆ ที่ใช้จะต้องมี
การ เติร์ชมถกร เพื่อความปลอดภัยเอาไว้ ในเรื่องขอขนาดความแข็งแรง เช่น สายเคเบิ้ล
ควรมีอย่างน้อย 2 สาย (ปกตินิยมใช้ 4 สาย และในการ ตึกตั่งควรมีการ ทดลองและทรวสอบ
ให้เป็นไปตามข้อกำหนด)

- การ กำหนดน้ำหนักบรรทุก ทุกอุปกรณ์ ภาควิชาความปลอดภัยจะประกอบด้วยเครื่องจักร
ควบคุมลิฟท์ และเครื่องขึ้นน้ำหนัก ในกรณีน้ำหนักเกินจะมีเครื่องมือล๊อคห้องโดยสาร ของลิฟท์ไว้
กับรางลิฟท์ ไม่ให้เคลื่อนที่

- ใน กรณีความสูงของอาคาร มีมากขึ้นจนเครื่องมือกับเพิล ปกติไม่สามารถจะช่วย
ปฏิบัติการ ได้ถึง ลิฟท์จำเป็นที่จะต้องมีระบบควบคุมพิเศษและใช้แหล่ง พลังงานสำรองในการควบคุม
ให้ลิฟท์สามารถเคลื่อนตัวลงจากชั้นบนสุดจนถึง ชั้นล่างได้ภายในเวลา 1 นาที

- บริเวณที่ตึกตั่งผู้โดยสาร ลิฟท์ ควรจะมองเห็นได้ชัดเจนเมื่อเข้ามาในโถงของ
โรงแรม และการ จักกดปุ่มของลิฟท์ควร อยู่ใกล้กับปุ่มของมัน โถงซึ่งอาจ ใช้เป็นทางตึกตั่งในเวลาฉุกเฉินได้ ระบบจากโถงรถ ลิฟท์ไปยังทาง เเกินที่อยู่ใกล้ของอาคาร ไม่ควรเกิน 30 เมตร

- โถงรถลิฟท์ โถงรถลิฟท์จะตั่ง มีความกว้างอย่างน้อยมากกว่า 1 ใน 3 ส่วน
ของโถงทาง เเกินที่อยู่ใกล้ที่สุด เพื่อใช้เป็นที่พักยืนรถลิฟท์และ ในบริเวณนี้ควรมีที่ เชี่ยวบูที่
ตู้โชว์กระแจะเงาหรือที่นั่งความสะดวก ซึ่งในการ ตึกตั่งจะตั่งไม่ทำให้กีดขวางทางสัญจรการ ให้
แสงสว่าง บริเวณ โถงรถลิฟท์ ควรแยกวงจรแยกออกจากวงจร ไฟฟ้า แสงสว่างของโถงทาง เเกิน
และความชื้นของแสงควร จะสูงกว่าในบริเวณ โถงทาง เเกิน

- ห้องเครื่องลิฟท์ จะอยู่เหนือช่องที่ตึกตั่งลิฟท์ ซึ่งจะตั่งมีเนื้อที่พอเพียงสำหรับ
ตึกตั่งเครื่องกลและเครื่องควบคุม ตลอดจนเนื้อที่สำหรับตึกตั่งรอกการ ระบายอากาศความร้อน
ของห้องเครื่อง มีความจำเป็นมากเช่นเดียวกัน โดยปกติควร ให้อยู่บนหุภูมิของห้องเครื่องอยู่
ระหว่าง 10-40 นอกจากนี้ยังต้องมี การ กันฝุ่น ทราย หรือละอองน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่ง น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น มิใช่เอกสารที่เผยแพร่โดยหน่วยงานใด ๆ การนำ
ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

เต็มที่อาจจะทำลายอุปกรณ์ให้เสียหายได้ นอกจากนี้ในการทำงานของเครื่องอาจก่อให้เกิดการ
สิ้นเปลืองและเสียงรบกวนได้ ดังนั้นควรมีการ ออกแบบเพื่อป้องกันและลดการรบกวนเหล่านี้ด้วย

(1);
- การจัดกลุ่ม ระบบลิฟท์ GROUPING AND LOCATION การจัดกลุ่มรวม

ของระบบลิฟท์และการวางตำแหน่งที่ถูกต้องจะทำให้ระบบลิฟท์ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและ
สะดวกแก่ผู้ใช้ลิฟท์

ข้อหนึ่งคือ พยายามจัดรวมเข้าด้วยกันเป็นกลุ่มในบริเวณที่เป็นของตัวอาคาร ระบบ
ควบคุมลิฟท์ที่เป็นมาตรฐานมีตั้งแต่ 2 ตัวจนถึง 8 ตัว

- ก) มาตรฐานการบริการ
- ข) จำนวนผู้โดยสาร ในความถี่การสูงสุด
- ค) จำนวนของลิฟท์
- ง) ความเร็วและความจุของห้องโดยสาร

โดงโรงแรม ลิฟท์

3.5.9 ระบบป้องกันอัคคีภัย

เป็นระเบียบที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อาศัยภายในโรงแรมเป็น
อย่างยิ่ง ดังนั้นจำเป็นต้องมีข้อคำนึงถึงในการ ออกแบบดังนี้
แหล่งกำเนิดเพลิงไหม้

จากรายงานการสำรวจแหล่งกำเนิดเพลิงไหม้โรงแรมในเครือจักรภพ ในปี 1972

ปรากฏดังนี้

สถานที่ (ตำแหน่ง)	จำนวน (เปอร์เซ็นต์);
ห้องครัว	23%
ห้องพักผ่อน	18%
ห้องเก็บของ	12%
โดงโรงแรม ลิฟท์	9%
บาร์	4%
ห้องพักผ่อน	4%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1); ยุทธ กวงทอง. ระบบขนส่งในอาคารสูง เอกสารสัมมนางานวิศวกรรมร่วมสาขาใน
อาคารสูง (วิศวกรรมสถานฯ ธันวาคม 2525) หน้า 29.3-29.4

แหล่งกำเนิด	จำนวน (เปอร์เซ็นต์)
การประกอบอาหารและอุปกรณ์ประกอบอาหาร	17.8%
วัสดุทึบไฟ	17.4%
เครื่องใช้ไฟฟ้าและสายไฟ	11.2%

การออกแบบ-ป้องกันเพลิงไหม้

การ ออกแบบยึดถือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกัน ไฟจะไหม้หลักเกณฑ์มาตรฐานที่นานาชาติยอมรับคือ มาตรฐานของ NFPA และมาตรฐานตามเทศบัญญัติเป็นหลัก ลักษณะการใช้เครื่องใช้ในการกั้นเพลิง

1) รถกั้นเพลิงและเครื่องมือที่ติดมากับรถ

ขนาด ชนิด และจำนวนของอุปกรณ์และรถยนต์กั้นเพลิง ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ในแต่ละท้องถิ่นที่มีอยู่ไม่แน่นอนสามารถยึดถือมาตรฐานเป็นการ ออกแบบ ถนน ทางเข้าใกล้ดังนี้

ขนาดถนน	เมตร	ความแปร เปลี่ยน
ความกว้างถนน (ค่าสุก)	3.66	ในกรณีที่ใช้ขาค้ำไฮดรอลิคความกว้างจะเพิ่มขึ้น
ความสูง (ค่าสุก)	3.60	ในกรณีที่ใช้ขาค้ำไฮดรอลิคความสูงจะเพิ่มขึ้น
รัศมีกวางกลับรถ	18- 22	ขึ้นอยู่กับอัตราความเร็ว
ระยะทำการ	20- 30	

เครื่องมือที่ติดทั้งท้ายตัวและควบคุมด้วยมือ

เครื่องมือเหล่านี้ แบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้เป็น

- สัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ซึ่งเป็นชนิดที่การ กดปุ่มแจ้งเหตุ

- อุปกรณ์กั้นเพลิง ไม้แก๊ว หัวฉีดกั้นเพลิงและอุปกรณ์ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะเชื่อมอยู่กับแหล่งเก็บน้ำหลักของโรงแรม เพราะต้องการแรงดันน้ำที่สูง แฉกเก็บสายหัวฉีดภายในโรงแรม

ควรจะติดตั้งภายในโรงแรมควรมีการติดตั้งทุก ๆ 20 เมตรในทุก ๆ ส่วนที่มีการสัญจรหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของ บริษัท อีซีเอส จำกัด ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาและข้อมูลอื่น ๆ ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัทฯ

2) เครื่องมือที่ติดตั้งกายทั่วและควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ

สามารถแบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้ดังนี้

2.1. อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้

อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้มีหลายชนิด สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ เช่น เครื่องตรวจจับความร้อน เครื่องตรวจจับควัน เครื่องตรวจจับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งระบบเหล่านี้สามารถควบคุมให้ทำงานแจ้งเหตุเพลิงไหม้หรือทำงานร่วมกับระบบอื่น ๆ ได้ในทันทีเช่น ระบบสปริงเกอร์ ระบบป้องกันควัน ฯลฯ

2.2. อุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอัตโนมัติ แบ่งออกตามตัวกลางที่ใช้ดับเพลิง

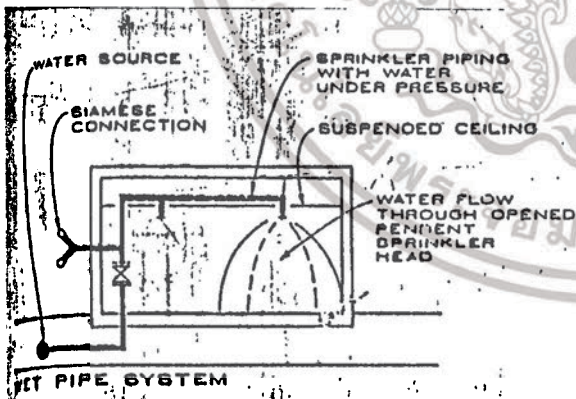
ได้ดังนี้

1. ระบบท่อฉีดน้ำดับเพลิง WATER SPINKLER PIPE

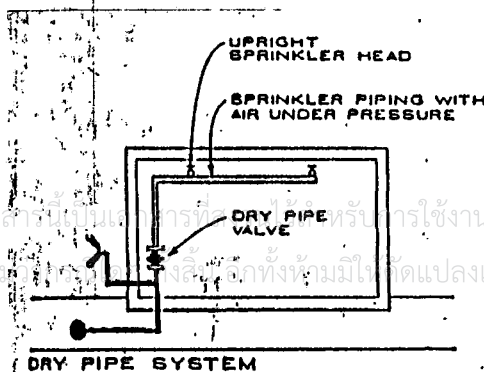
เป็นระบบที่มีหัวฉีดน้ำอัตโนมัติเป็นกระเปาะบรรจุสารเหลว เพื่อให้แตกตามอุณหภูมิที่องการทำให้ฉีกน้ำเป็นละออง ครอบคลุมไปทั่วบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ SPINKLER

1) หัว สามารถครอบคลุมพื้นที่การดับไฟได้ 16 ตารางเมตร

ระบบการทำงานของสปริงเกอร์แบ่งออกเป็น 4 ระบบดังนี้

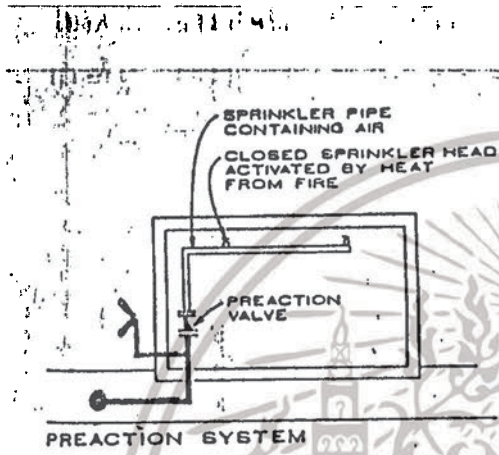

- ระบบท่อเปียก WET PIPE SYSTEM ในระบบท่อของสปริงเกอร์จะมีน้ำที่มีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิด และน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารสถานที่ทั่วไปที่ไม่มีการแข็งตัวของน้ำภายในท่อ

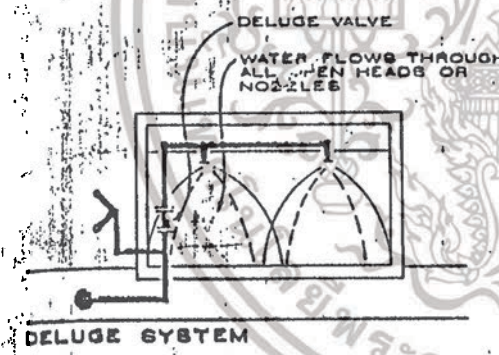

- ระบบท่อแห้ง DRY PIPE SYSTEM การทำงานของกลไกเช่นเดียวกับระบบท่อเปียก แต่มีการแก้ไขข้อดพร่องในกรณีที่อาคารอยู่ในเขตหนาว น้ำในท่ออาจมีการแข็งตัวกักกันจึงทำให้ระบบท่อเป็นระบบท่อแห้งจนกว่ากลไกที่

หัวสปริงเกอร์ทำงาน แรงดันอากาศในท่อลดลงน้ำก็จะเข้าไปแทนที่ในท่อและพุ่งออกมาจากหัวสปริงเกอร์

- PREACTION SYSTEM ปรับปรุงมาจาก ระบบท่อแห้งของรเวลาในการที่จะให้น้ำไหลไปตามท่อการปรับปรุงทำโดย นำเอา ระบบ เครื่องจับควันและความร้อนมาใช้สัมพันธ์กัน การทำงานคล้ายระบบท่อแห้ง แต่ได้มีการบังคับวาล์วเปิดของระบบท่อด้วยเครื่องกักจับความร้อนหรือเครื่องกักจับควันทำให้มีน้ำเข้าไปอยู่ในท่อเพื่อรอเวลาไหลไปที่หัวสปริงเกอร์ที่ทำงานซึ่งน้ำจะสามารถพุ่งออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

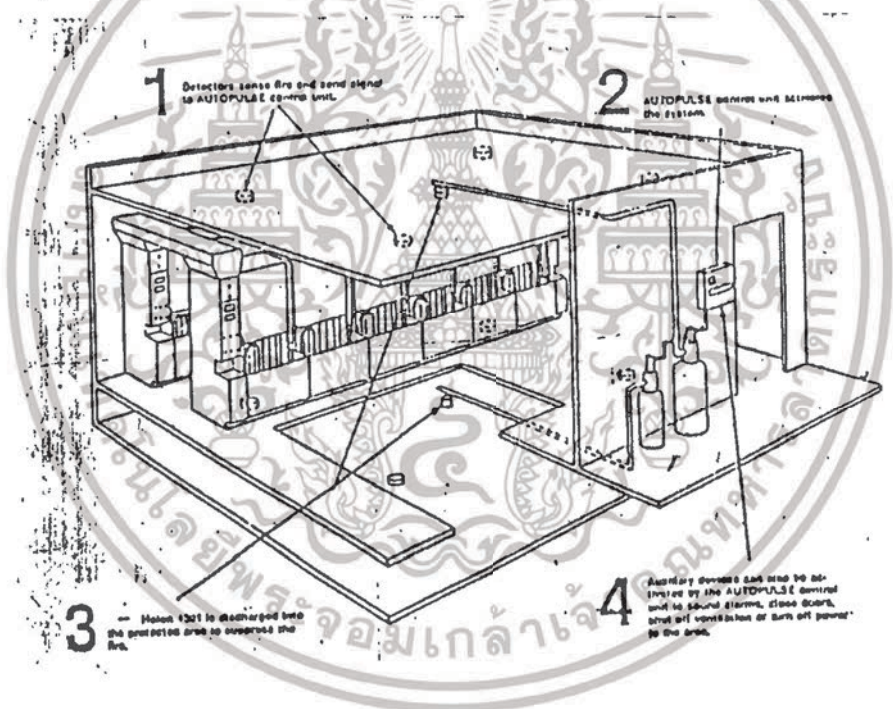

- DELUGE SYSTEM นำระบบท่อแห้งมาใช้กับหัวสปริงเกอร์เปิดและระบบกักจับความร้อนและควัน การทำงานกระทำโดยการบังคับวาล์วเปิดด้วยเครื่องกักจับควันหรือเครื่องกักจับความร้อนเมื่อบวาล์วเปิดน้ำก็จะไหลผ่านท่อและพุ่งออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

2. อุปกรณ์ที่ใช้ก๊าซ

ก๊าซที่ใช้ในปัจจุบันมี 2 ชนิดคือ ฮาลอน 1301 และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

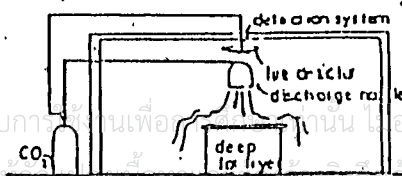
- ก๊าซฮาลอน 1301 ทำหน้าที่หยุดปฏิกิริยาลูกโซ่ของระบบเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่ง ไปยังอีกโมเลกุลหนึ่ง ใ้ภายในระยะเวลา 10 วินาที ลักษณะของฮาลอน 1301 เป็นก๊าซเหลวไม่เป็นอันตรายต่อคนและมีประสิทธิภาพที่สุด เหมาะกับห้องที่มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือไม่สามารถดับไฟโดยการ ใช้น้ำ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องควบคุมโทรศัพท์ อีกรากส่วนการ ใช้ก๊าซฮาลอน 1301 คอปริมาณห้อง 3 ลูกบาศก์เมตร การควบคุมการทำงานของระบบนี้ควบคุมโดยใช้เครื่องจับความร้อน-ควัน

รูปที่แสดงการทำงานของระบบดับเพลิงก๊าซฮาลอน 1301.

- ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

ลักษณะการทำงานและข้อกำหนดในการใช้ คล้ายกับระบบก๊าซฮาลอน 1301. แก๊มนี้ชื่อเสียคือก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์. ไม่เอื้ออำนวยต่อระบบการหายใจของมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ทำซ้ำหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่แสดงการทำงานของระบบดับเพลิงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

3. เครื่องมือที่สามารถนำเคลื่อนไปยังที่ต่าง ๆ ได้

ส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องมือขนาดเล็ก น้ำหนักเบา บรรจุในภาชนะที่มีความคล่องตัวในการใช้งาน การพิมพ์จะใช้ระบบการทำงานของลิ้นหรือสวาร เคมี่. (รัศมี ทำการ 75 ฟุต)

มาตรฐานที่ใช้ในการ ออกแบบ ยึดถือมาตรฐานของ NFPA และ ข้อกำหนดการป้องกันและหนีไฟที่ใช้ในเครื่องจักรอังกฤษ

ระยะทางที่ใช้ในการหนีไฟ

ระยะการหนีไฟสูงสุด.

ระยะภายในห้องไปยังทางออกฉุกเฉิน.		NFPA (M)	UK (M)
ห้องประชุม	ห้องจัดเลี้ยง	ทางออกเดียว	9
ภัตตาคาร		ทางออก 2 ทางหรือมากกว่า	18
		มีระบบสปริงเกอร์	60
		ทางออก 3 ทางหรือมากกว่า	30
บริเวณที่เลี้ยงก่อเพลิงไหม้	เส้นทางเดียว	ทางออกเดียว	6
		ทางออก 2 ทางหรือมากกว่า	22.5
เส้นทางเดิน	ห้องพักผ่อน	ทิศทางเดียว (ทางกัน)	7.5
		2 ทิศทาง	18
		ระบบสปริงเกอร์	45

3.5.10 ระบบรักษาความปลอดภัย

ระบบรักษาความปลอดภัยของโรงแรมครอบคลุมถึงการป้องกันอันตรายและลดความเสียหายต่าง ๆ พนักงานดูแลความปลอดภัยจะคอยดูแลความปลอดภัยให้กับแขกผู้มาพักอาศัยหรือใช้บริการ ระมัดระวังคนแปลกหน้าและสิ่งของต่าง ๆ ที่มาส่งภายในโรงแรม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องนำมาพิจารณา แยกที่มาพักในโรงแรม มีความต้องการทางความปลอดภัยหลาย ๆ ด้าน เช่น ความปลอดภัยจากกรณีโจรกรรม อาชญากรรม ความปลอดภัย เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์การค้า

การจักษุงานเพื่อคุณได้รักษาความปลอดภัยอาจแยกเป็นพื้นที่ความใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. บริเวณทางเข้าจะต้องจัดให้มีผู้ควบคุมและดูแลเกี่ยวกับความปลอดภัยและใน
 กำแพงรั้ว
2. บริเวณทางเข้าสู่ห้องพักแขก จะต้องมีการควบคุมดูแลความปลอดภัยเฉพาะ
 บุคคล
3. บริเวณที่เป็นห้องเก็บของมีค่า จะต้องมีการควบคุมดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ
4. รั้วมีกระวังเกี่ยวกับเรื่องบุคคล รวมถึงบุคลากร ของโรงแรม จะต้องมีการ
 ควบคุมเวลาการเข้า-ออก
5. ความปลอดภัยในเรื่องการตรวจกระเป๋าเดินทางของแขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์สถานการณ์นโยบาย

ในอีกทศวรรษที่ พ.ศ. 2504 ที่รัฐบาลเริ่มมีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 เป็นต้นมา รัฐบาลได้เน้นในเรื่องการปรับปรุงฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างสม่ำเสมอ จนทำให้ประเทศมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้นเป็นอย่างมากโดยรัฐบาล ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเริ่มให้มีนโยบายการท่องเที่ยวทั้งแผนพัฒนาฉบับที่ 4 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เริ่มแผนพัฒนาฉบับที่ 7 โดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องออกมา เริ่มจากการพัฒนาเมืองหลักท่องเที่ยว ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวนนักท่องเที่ยว และสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวชาวไทยชะลอการเที่ยวในต่างประเทศและหันมาเที่ยวในประเทศให้มากขึ้นแทน รวมทั้งขยายการท่องเที่ยวไทยให้เป็นที่ศูนย์กลาง การท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีน จะเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวของไทยในปัจจุบันกำลังจะขยายตัวไปสู่ภูมิภาคอาเซียนและระดัมนานาชาติในระยะเวลาอันใกล้นี้ ในด้านธุรกิจบริการการท่องเที่ยวรัฐบาลจึงสนับสนุนให้ทางเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุน ในด้านนี้รวมถึงการท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ ด้วย

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนโยบายให้ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว หัวหิน - ชะอำ ในแผนพัฒนาฉบับที่ 5 เป็นต้นมา รวมถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคอื่น ๆ โดยมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวโดยรวมของประเทศ เช่น การสนับสนุนให้มีการลงทุนในบริการการท่องเที่ยวและอื่น ๆ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และหัวหิน ในปัจจุบันก็มีนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดและอำเภออย่างเข้มแข็ง โดยเริ่มมีการปฏิบัติเป็นแผนพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่องมาโดยตลอดโดยมีรากฐานมาจากแผนพัฒนาฉบับต่าง ๆ ตามลำดับ ซึ่งนโยบายดังกล่าวให้มีการส่งเสริมใน ด้านการปรับปรุงและรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ พัฒนาการท่องเที่ยวในทุกด้าน เพิ่มรายได้ให้กับท้องถิ่น ปรับปรุงสาธารณูปโภค - สาธารณูปการ การสื่อสารคมนาคม ให้มีศักยภาพสูงทุกในการท่องเที่ยว จนในปัจจุบันหัวหินนับว่าเป็นแหล่งที่มีความพร้อมพอสมควร ซึ่งกำลังได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ในปี 2532 มีนักท่องเที่ยว 330,000 คน

และมากกว่าในปี 2536 จะเพิ่มขึ้น 3.5 กอมีก็ประมาณ 434,700 คนและมีความต้องการห้องพัก
ถึง 3,471 ห้อง

4.2 การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ตงก็ขึ้นมากเพราะรัฐบาลได้
สนับสนุนให้มีตลาดลงทุนในต่างต่าง ๆ เป็นอย่างมากเห็นได้จากในปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 มี
การขยายตัวของเศรษฐกิจประมาณ 9.5% และเป้าหมายในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 คาดหมายการ
ขยายตัวทางเศรษฐกิจไว้ประมาณ 9% ซึ่งจากภาวะเศรษฐกิจดังกล่าวจะเป็นผลทำให้อุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวขยายตัวตามไปทั่ว

ภาคตะวันตกทรายไทยหลักยังอยู่ที่ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเป็นหลัก ส่วนนี้เองที่ทำให้
รายได้ ประชากรทั่วทั่ว ในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้นี้เศรษฐกิจของภาคจะกระตือรือร้นมา
เนื่องจากรัฐบาลจะสนับสนุนให้ภาคตะวันตกเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่สำคัญไ้แก่ การท่องเที่ยว
เป็นหลัก

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และหัวหินในช่วงที่ยานมาจนถึงปัจจุบันเศรษฐกิจและรายได้
ของประชากรดีมาก เนื่องจากมีรายได้หลักจากการเกษตรและค้าปลีก-ส่ง ทำให้รายได้ของชาว
ประชากรในจังหวัดสูงมากกว่าค่าเฉลี่ยของภาคและประเทศ ในปัจจุบันสาขาบริการซึ่งมีการ
ท่องเที่ยวทำรายได้หลัก เริ่มจะมีบทบาทของเศรษฐกิจของจังหวัดและหัวหินสืบเนื่องมาจากการ
เจริญเติบโตของการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว แนวโน้มการลงทุนจึงมุ่งไปยังธุรกิจการท่องเที่ยว
เที่ยวโดยเฉพาะการให้บริการที่พักตากอากาศที่ใ้มากรฐาน โดยการลงทุนของโครงการ
จะรวมทุนจกทะเบียนและกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน

4.2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน

(1) การประมาณการลงทุนในโครงการ

โครงการโรงแรมพักตากอากาศหัวหินพอจะประมาณการลงทุนโดยค่านึงถึง
สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันเพื่อประมาณการขั้นต้นได้และใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อเป็น
แนวทางในการตัดสินใจลงทุน ส่วนงบประมาณที่แท้จริงนั้นสามารถหาได้ภายหลังจากการจัดทำ
รายละเอียดของการก่อสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารประกอบการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่จากทางศึกษาการลงทุนในโรงแรมชั้นหนึ่งทางจังหวัด พบว่าอัตราเฉลี่ยการลงทุนไปใช้
ประมาณ 1.2 ล้านบาท/ห้องพัก (ปัจจุบันปี พ.ศ. 2534) ซึ่งครอบคลุมถึงค่าที่ดิน ค่าปรับปรุง

ที่ดิน ค่าก่อสร้าง ฯลฯ รวมถึงเงินทุนหมุนเวียนขั้นแรก

สมมุติโครงการมี 600 ห้องพัก เงินทุนดำเนินการ 720 ล้านบาท

1. ค่าที่ดินและปรับปรุงที่ดิน (ไม่คิดค่าที่ดิน โดยคิดค่าธรรมเนียมและค่าปรับปรุงที่ดิน)

- 2. ค่าก่อสร้าง 45%
- 3. ค่าเครื่องจักร เครื่องไฟฟ้า แอร์ 22%
- 4. ค่าเฟอร์นิเจอร์ตกแต่ง 10%
- 5. ค่าอุปกรณ์อำนวยความสะดวก 6%
- 6. ค่าธรรมเนียมออกแบมและความคุมงาน 2.5%
- 7. ค่าใช้จ่ายก่อนดำเนินการ 1.5%
- 8. ค่าเงินทุนหมุนเวียน 3%

(2) แหล่งเงินทุนและโครงสร้างทุนทรัพย์

การดำเนินงานทั่วไปของธุรกิจ โรงแรมโดยทั่วไปมีความต้องการ เงินทุน

3 แบบคือ

- เงินทุนระยะสั้น
- เงินทุนระยะปานกลาง
- เงินทุนระยะยาว

สถาบันทางการเงินที่สามารถให้กู้ยืมแก่กิจการโรงแรมได้มีดังนี้คือ

- 1. ธนาคารพาณิชย์ ให้บริการเกี่ยวกับเงินกู้ระยะสั้นระยะยาว อัตราดอกเบี้ยสูงสุดปัจจุบันมี 2534 17.5% ต่อปี
- 2. ธนาคารเพื่อการอุตสาหกรรมให้บริการ เงินกู้ระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อซื้อเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ต่าง ๆ
- 3. สถาบันการเงินอื่น ๆ เช่น บริษัทประกันภัย ทรัส อัตราดอกเบี้ยขึ้นอยู่กับเวลา
- 4. บริษัทจำหน่ายเครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้บริการเกี่ยวกับเงินทุนระยะปานกลางไทยเช่นซื้อเครื่องจักร
- 5. การให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลในรูปแบบของเงินช่วยเหลือและเงินกู้

เอกชนทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกด้านหนึ่งมีหน่วยงานของรัฐที่ให้การสนับสนุนการนำไปใช้

สำหรับเงินทุนในการจัดทำโครงการประกอบด้วย เงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว (EQUITY) ซึ่งอาจได้จากการ เปิดขายหุ้นมหาชน) กับ เงินกู้ เอกชนอีกส่วนหนึ่งซึ่งต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละ 17.5 ต่อปี โครงสร้างของทุนทรัพย์ อาศัยความเงื่อนไขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการให้การส่งเสริมธุรกิจ โรงแรมที่กำหนดว่าจะต้องมีอัตราส่วนระหว่าง เงินกู้ต่อทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ไม่สูงกว่า 60 : 40

สัดส่วนของเงินทุนในการจัดทำโครงการ

เงินกู้	60%
เงินทุนจดทะเบียน	40%

สำหรับเงินกู้ (LOAN) จำนวนที่ใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการดำเนินการก่อสร้าง โดยมากมักเป็นเงินกู้แบบ LONG TERM LOAN คือได้จากสถาบันการเงินทั้งในและนอกประเทศ ในลักษณะเงินกู้เป็นงวด ๆ ในระหว่างดำเนินการก่อสร้างตามการคาดการณ์ในทางการเงิน ส่วนการใช้เงินคืนส่วนใหญ่จะใช้เงินคืนภายใน 5-7 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้น ๆ กับการไถ่สิทธิ์ ยกเว้นกรณีเงินกู้ที่มีบุคคลสำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน การกู้แบบ LONG TERM LOAN นั้นส่วนใหญ่สถาบันการเงินจะยินยอมไม่กักคอกเบี้ยในช่วงเวลาหนึ่งที่ตกลงกันได้ สำหรับโครงการนี้สถาบันทางการเงินจะมีระยะเวลาปลอดหนี้ 1 ปี หมายถึงไม่ต้องชำระดอกเบี้ยเงินกู้ 1 ปี แต่ต้องนำไปรวมเป็นเงินรวมกับเงินกู้

(3) ผลประโยชน์ตอบแทนของโครงการ

ผลตอบแทนของโครงการก่อสร้างศูนย์ ความมีอัตราสูงพอที่จะทำให้มีผู้สนับสนุน จะทำธุรกิจประเภทนี้กันนั้น จึงควรไม่ต่ำกว่าผลตอบแทนจากธุรกิจประเภทอื่น ๆ หรือดอกเบี้ยเงินฝาก (ประมาณ 20%) จากการศึกษาการดำเนินงานของกิจการ โรงแรมชายทะเลในประเทศไทย นั้น แม้ประเภทที่มาของรายได้ออกมาได้ 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. รายได้จากการขายห้องพัก ROOM SALE เป็นรายได้หลักของโรงแรมไทยคันทิกานีหลังรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

2. รายได้จากค่าอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE SALES) คิกจากรายได้สุทธิที่หักภาษีแล้ว

3. รายได้จากหน่วยงานย่อยต่าง ๆ (MINOR OPERATE DEPT. INCOME)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

4. รายได้จากค่าเช่าร้านค้า ห้องประชุมอื่น (STORE RENTALS AND OTHER INCOMES)

จากการศึกษาสัดส่วนรายรับของโรงแรมชายทะเลพบว่าเปอร์เซ็นต์ของรายได้จากการขายที่พัก และรายได้จากการขายอาหารและเครื่องดื่มมีความสำคัญพอ ๆ กันดังนี้

1. ROOM SALES	48%
2. FOOD AND BEVERAGE SALES	45%
3. MINOR OPERATE DEPT. INCOME	5%
4. SUV RENTAL & OTHER INCOME	2%
TOTAL	100%

นอกจากนี้แนวโน้มของอัตราค่าที่พัก ค่าอาหารและเครื่องดื่มมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ความสภาวะเศรษฐกิจและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับการประมาณการรายได้ของโครงการวิทยานิพนธ์นี้ อาศัยสัดส่วนทางรายได้ดังกล่าวเป็นแนวโน้มในการประมาณรายได้ของโครงการ

(4) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

สำหรับค่าใช้จ่ายในกิจการ โรงแรมชายหาดในประเทศไทยสามารถรวบรวมเป็นลักษณะสำคัญดังนี้

1. เงินเดือนและค่าสวัสดิการ โบนัส อาหารที่อยู่พนักงาน
2. ค่าใช้จ่ายทำการอื่น ๆ (OTHER OPERATING) โบนัส ค่าการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ค่าโทรศัพท์ โทรเลข ของใช้สำนักงาน ค่าบำรุงรักษา ค่าทำความสะอาด ค่าแก๊ส ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
3. ค่าประกันภัย
4. ต้นทุนค่าอาหารและเครื่องดื่ม
5. ต้นทุนสินค้าเบ็ดเตล็ดที่ซื้อมาขาย
6. ค่าภาษีต่าง ๆ เช่นภาษีที่ดิน ภาษีโรงเรือน ภาษีการค้า ภาษีเงินได้

เงินได้ :

7. ค่ากอกเบี้ยเงินกู้ธนาคาร
8. ค่าเสื่อมราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... ค่าใช้จ่ายทาง ๆ ดังกล่าวบางอย่างก็มีลักษณะคงที่ไม่ว่าจะมีแขกมาพักมากน้อย... เพียงใด แต่อย่างไรก็ตามอยู่กับจำนวนแขกที่มาพัก เช่น ภาษีการค้า และต้นทุนค่าอาหาร และ

เครื่องพิมพ์ เป็นทุน ดังนั้นจึงพิจารณาแยกออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภทดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายคงที่ FIXED EXPENSES
2. ค่าใช้จ่ายแปรผัน VARIABLE EXPENSES

ค่าใช้จ่ายคงที่ FIXED EXPENSES

1. ค่าเงินเดือนและสวัสดิการของพนักงานทั้งหมด : ล้านบาท

- รั้งที่ไม่ใช้เทคนิค 248 คน ๆ ละ 30,000 บาท/ปี
- รั้งที่ใช้เทคนิคปานกลาง 53 คน ๆ ละ 42,000 บาท/ปี
- รั้งเหนือกว่าช่างเทคนิค 20 คน ๆ ละ 70,000 บาท/ปี
- รั้งบริหาร 9 คน ๆ ละ 120,000 บาท/ปี

รวมค่าใช้จ่ายเงินเดือนตลอดปี

2. ระบายค่าประกันภัย 0.1% ของค่าก่อสร้าง
3. ค่าภาษีที่ดินและภาษีโรงเรือน 0.1% ของค่าก่อสร้าง
4. ค่าเช่าที่ดิน 2 ล้านบาทเพิ่ม 15% ทุก 5 ปี
5. ค่าภาษีเงินได้บุคคล 35% ของกำไรสุทธิ

(ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (MOI) เพราะฉะนั้น จึงได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้บุคคล เป็นเวลา 7 ปี โดยมีข้อไปจะยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลในอัตราร้อยละ 35 ของรายได้ที่หักจ่ายทั้งหมด)

ค่าใช้จ่ายแปรผัน (VARIABLE EXPENSES)

1. ทุนทุนค่าอาหารและเครื่องพิมพ์ (หักภาษีรายได้แล้ว) 40% ของรายได้ จากค่าอาหารและเครื่องพิมพ์หรือ 16.4% ของรายได้

2. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่นค่าโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ค่าโทรเลข ค่าโทรศัพท์ ค่าใช้จ่ายในสำนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าบำรุงรักษาและปรับปรุงห้องพัก เป็นต้นคิดเป็น

- ค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ 4.7% ของรายได้
- ค่าใช้จ่ายในสำนักงาน 6.5% ของรายได้
- ค่าบำรุงรักษาและปรับปรุง 6.5% ของรายได้
- ค่าน้ำค่าไฟฟ้า 8.4% ของรายได้
- ค่าใช้จ่ายในแผนกอื่น ๆ 10.0% ของรายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น ผู้ที่ฝ่าฝืนให้ตัดสิทธิ์งานและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยปกติแล้ว จากสถิติที่มีการสำรวจไว้เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการด้าน
โรงแรมภูมิภาคเอเชีย นั้น จะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 60-70% ของรายไของโรงแรม

สำหรับค่าเสื่อมราคาโดยปกติแล้ว ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการลงทุนจะใช้ประ
โยชน์ที่ต่ำกว่าที่จะได้รับจากโครงการในรูปทางเงินสมแทนที่จะใช้ผลประโยชน์ในรูปของกำไรตาม
บัญชี ทั้งนี้เพราะเงินคิดเป็นศูนย์รวมของการตัดสินใจในการลงทุนของธุรกิจทุกประเภท การลง
ทุนโดยเงินสดในปัจจุบันมุ่งหวังที่จะได้เงินสดที่มากกว่าในอนาคต เงินสดเท่านั้นที่ธุรกิจใช้ในการ
ลงทุน หรือจ่ายปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น ดังนั้นเงินสดจึงมีความสำคัญในการตัดสินใจลงทุน มิใช่กำไร
ตามบัญชี เมื่อเป็นดังนั้นค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าเสื่อมราคาจึงต้องนำมาบวกในส่วนรายรับ เมื่อจะ
ประมาณกระแสเงินสดของโครงการเพื่อจะได้มาหักล้างค่าเสื่อมราคาที่เกิดขึ้นในส่วนรายจ่ายนั้น
เพราะว่าค่าเสื่อมราคานั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นต้นทุนซึ่งตามความจริงกิจการไม่มีการจ่ายเงิน
ค่าเสื่อมราคาออกไป และไม่มีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายเป็นแค่เพียงการหักจ่ายทางบัญชีเท่านั้นเพื่อ
ให้กำไรทางบัญชีต่ำกว่าความเป็นจริงเพื่อประโยชน์ในการเสียภาษีเท่านั้น

ดังนั้นการประมาณกำไรขาดทุนของโครงการวิทยานิพนธ์นี้จะไม่หักค่าเสื่อมราคานี้
ลงไปด้วยเพื่อให้ตัวเลขกำไร-ขาดทุนที่เป็นตัวเงินสดจริง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการคิดตัดสินใจ
ลงทุน การหารายละเอียดระยะเวลาคืนทุนและอัตราผลตอบแทนการลงทุน

4.3 การวิเคราะห์สถานการณ์สังคม

ใน พ.ศ. 2534 ประชากรของประเทศไทยมีทั้งสิ้นประมาณ 54.9 ล้านคน มี
อัตราการเพิ่มของประชากรลดลงจาก 1.97 ในปี 2527 จนถึง 1.6% ในปี 2531 และคาดว่า
เมื่อสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 จะมีอัตราการเพิ่มประมาณ 1.5% ประชากรส่วนมากอาศัยในเขตเมือง
คาดว่าจะมีประชากรในปี 2545 ประมาณ 67.6 ล้านคน

ภาคตะวันตก ในปี 2531 มีประชากรประมาณ 4.09 ล้านคนความหนาแน่นมีประ
มาณ 88 คน/ตารางกิโลเมตร ประชากรอำเภอหัวหินมีอัตราการเพิ่ม 1.47% มีจำนวนประมาณ
63,022 คน ในปี 2535 และ 72,152 ในปี 2545

4.3.1 การสรุปและวิเคราะห์ภาวะการท่องเที่ยวของประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับศึกษาเท่านั้น ไม่ขอเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2533 มีประมาณ 5.3 ล้านคน มีอัตรา
เพิ่มร้อยละ 17.6 ทั้งนี้ ปลายส่วนใหญ่มาจากเอเชียแปซิฟิก ยุโรป อเมริกา ฯลฯ ตาม
ลำดับ

รายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2533 มีประมาณ 110,572 ล้านบาท นักท่องเที่ยว
ต่างประเทศใช้เงินคนละ 2,956 บาทต่อวันต่อคน เฉลี่ยการมาเที่ยว 7.06 วัน

นักท่องเที่ยวต่างประเทศส่วนใหญ่เดินทางมาโดยเครื่องบินอายุประมาณ 24-34 ปี
มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว การเดินทางส่วนมากเป็นกรุ๊ปทัวร์ 54.37% มาเพื่อพักผ่อน 89.98%
โดยจะมาพักโรงแรมเป็นส่วนมาก 98.08%

ฤดูกาลท่องเที่ยวประมาณ เกือบตลอดทั้งปี-มกราคมเป็น เดือนที่นักท่องเที่ยวยุโรปมัก
มาเที่ยวส่วนใหญ่เนื่องจากพักผ่อนฤดูหนาว

4.3.2 การประมาณการนักท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน (เฉพาะที่พักโรงแรม)

ปี พ.ศ.	จำนวน (คน)
2534	300,627
2536	376,547
2538	452,467
2540	528,387
2542	604,307
2544	680,227
2546	756,147

4.4 การวิเคราะห์สถานการณ์กายภาพ

ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางของประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงเป็น
จุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปยังประเทศใกล้เคียงภายในประเทศ มีแหล่งท่องเที่ยวหลาย
ประเภท เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาประวัติศาสตร์ เป็นแหล่งอารยธรรมที่มีความสำคัญในภูมิภาคนี้แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปะวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติโดยนักท่องเที่ยว
จะมาพักผ่อนในประเทศไทยในช่วงฤดูร้อน คือเดือน ธันวาคม-มกราคม ซึ่งตรงกับฤดูหนาวในประเทศแถบยุโรปและอเมริกา โดยภาคใต้ของประเทศเริ่มมีความสำคัญทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
เรื่อย ๆ ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และใช้เฉพาะเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้
หากจะนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งในจังหวัดกระบี่มีแหล่งท่องเที่ยวพร้อมทั้งสถานที่ของธรรมชาติที่เป็นตัวส่งเสริม โดย

เขตห้วยหิน ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีมานานซึ่งมีศักยภาพในทวีมากคือ ชายหาดอันสวยงาม อุทยานน้ำตกป่าละอู สวนป่าหาคทรายใหญ่ สวนสนมระกิติพิทักษ์ พระราชวังไกลกังวล เขาคะเทียม เกาะสิงห์โต เกาะเตา เขาคินเหล็กไฟ เขาไกรลาส ถ้ำขาว ถ้ำดับแล และถ้ำสนามกอล์ฟห้วยหิน และหมู่บ้านชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงซึ่งอยู่ในโครงการพระราชดำริสหกรณ์ด้วยสัตว์ใหญ่

4.4.1 การวิเคราะห์ความต้องการห้องพักในอำเภอห้วยหิน
 การวิเคราะห์หาคความต้องการห้องพักในอำเภอห้วยหิน ใช้วิธีการพยากรณ์โดยการวิเคราะห์ภาวะตลาดถดถอยเชิงเส้นอย่าง (ดูภาคผนวก) ใกล้เคียงนี้

ปี พ.ศ.	ความต้องการห้องพัก (ห้อง)	ห้องพักที่มีอยู่ (พ.ศ.2532)	ความต้องการเพิ่ม (ห้อง)
2533	2,380	1,291	1,089
2534	2,771	1,291	1,480
2536	3,471	1,291	2,180
2538	4,170	1,291	2,879
2540	4,871	1,291	3,580
2542	5,571	1,291	4,280
2544	6,270	1,291	4,979
2546	6,970	1,291	5,679

4.4.2 ที่ตั้งโครงการ

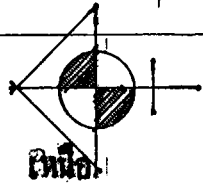
ตั้งอยู่ในบริเวณตาดห้วยหิน ห่างจากถนนห้วยหิน-กะเทียม 200 เมตรและห่างจากถนนเพชรเกษม 300 เมตร มีอาณาเขตดังนี้

- ทิศเหนือ ทิศกับที่กินเอกรชน
- ทิศใต้ ทิศกับบ้านพักหนองแก
- ทิศตะวันออก ทิศกับชายหาดห้วยหิน
- ทิศตะวันตก ทิศกับที่กินเอกรชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้นที่ตั้งโครงการ เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า 14 ไร่ 2 งาน 57 ตารางวาอยู่ระหว่างถนนห้วยหินกับเขาคะเทียม ตำบลหนองแก อำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชายหกหัวหิน

119.0

ที่ดินเอกชน

ข้ามที่ดินของเอกชน

175.0

SITE

186.0

ถนนภายใน

139.0

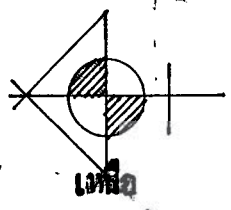
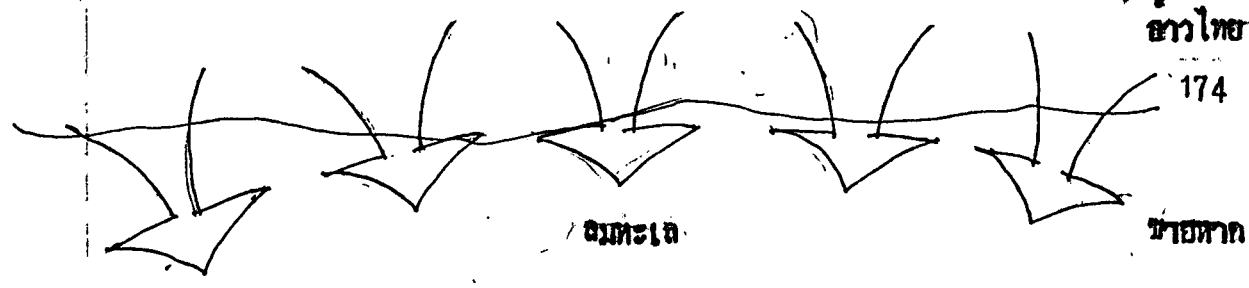
ถนนภายใน

ที่ดินเอกชน

ถนนสาธารณะ

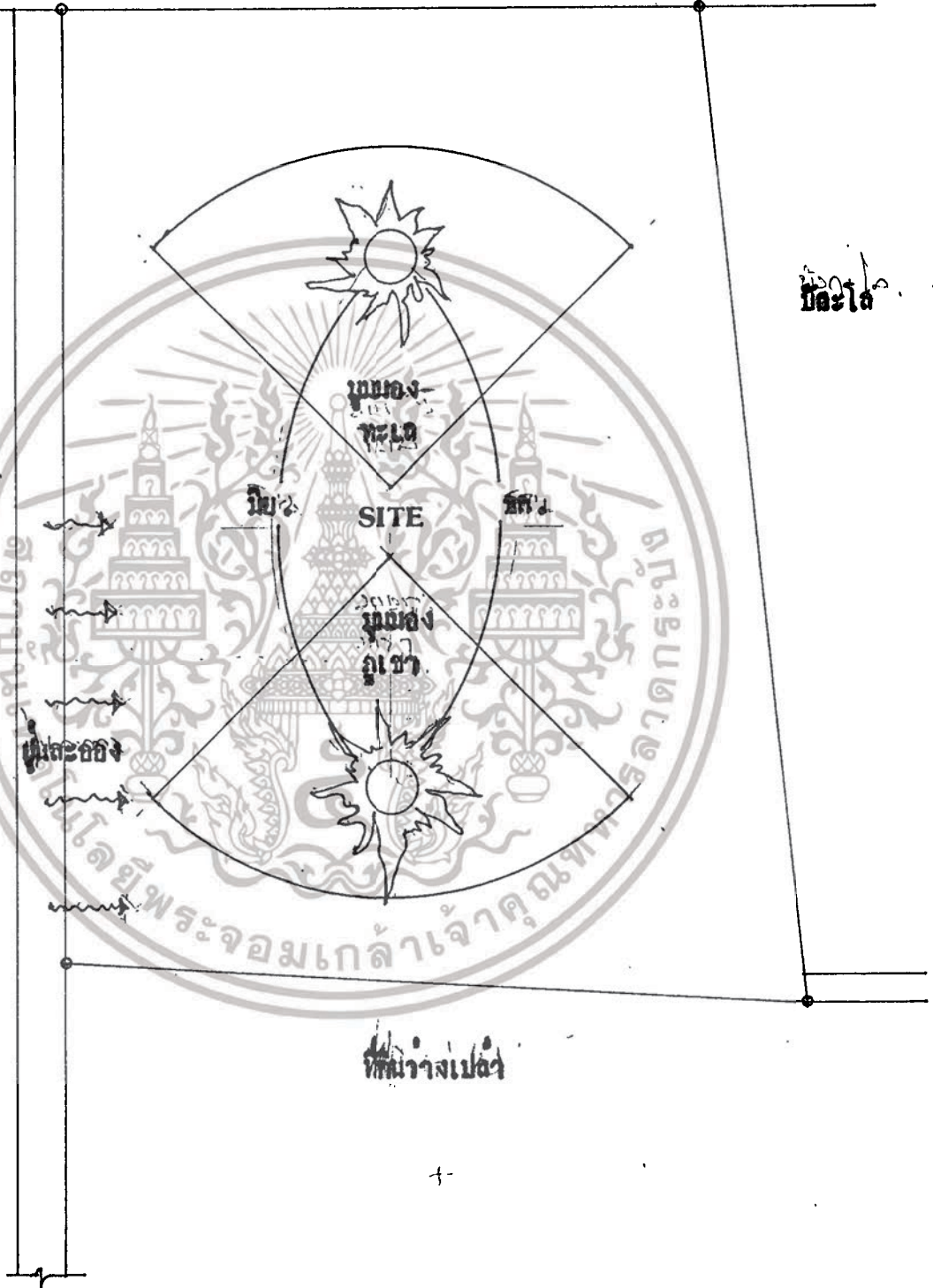
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1 แสดงที่ตั้งโครงการ

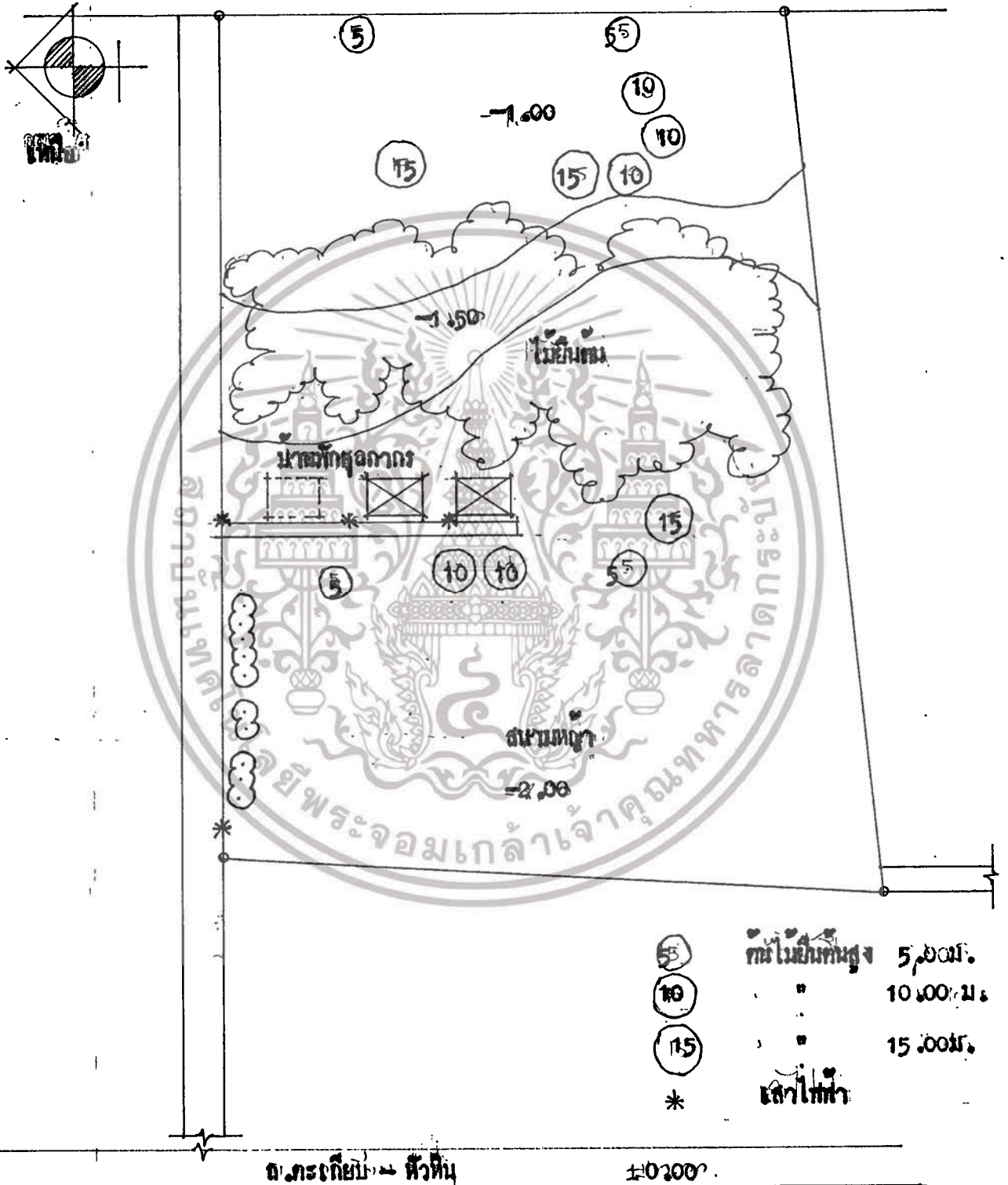
บ้านกิลฮาศัย

บ้านกิลฮาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

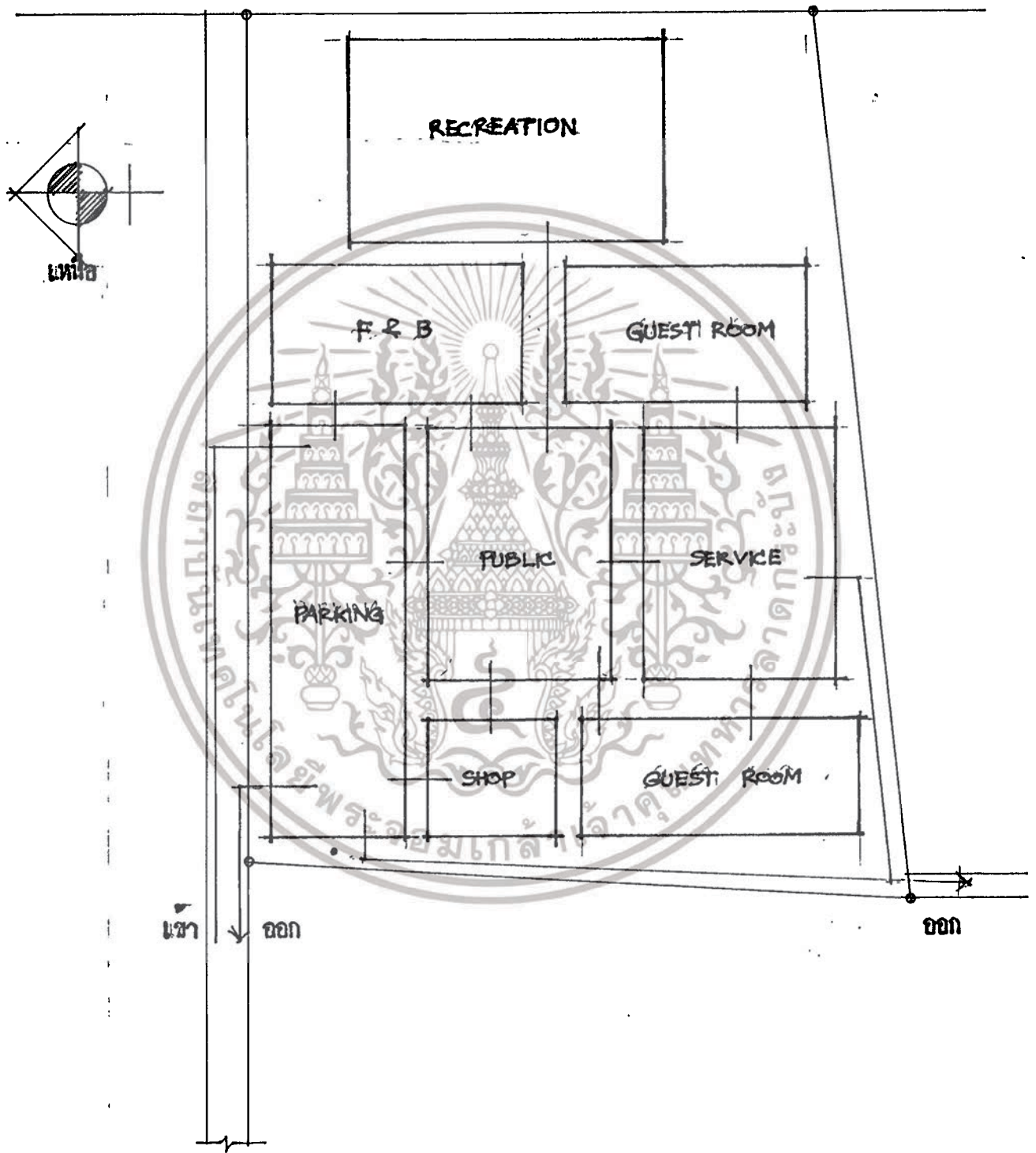
รายทาดหัวหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดทำโดย: **นางสาวอ้อยกมลทิพย์ โกรงการ**

รขบหากวีวทีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

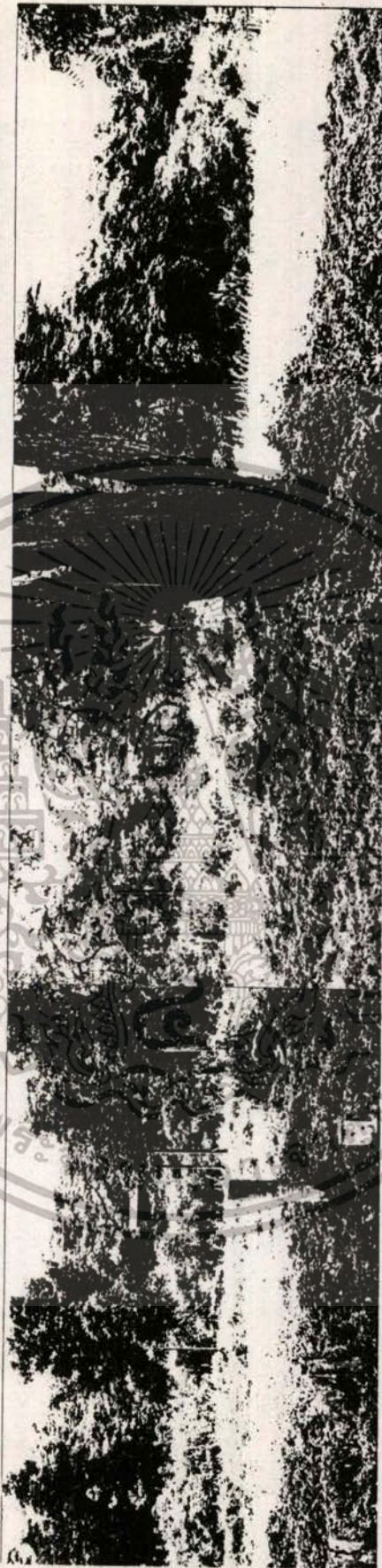
รูปที่ แสงโครงสร้างที่ตั้งของโครงการ

สมาคมทนายที่โตรกษณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง

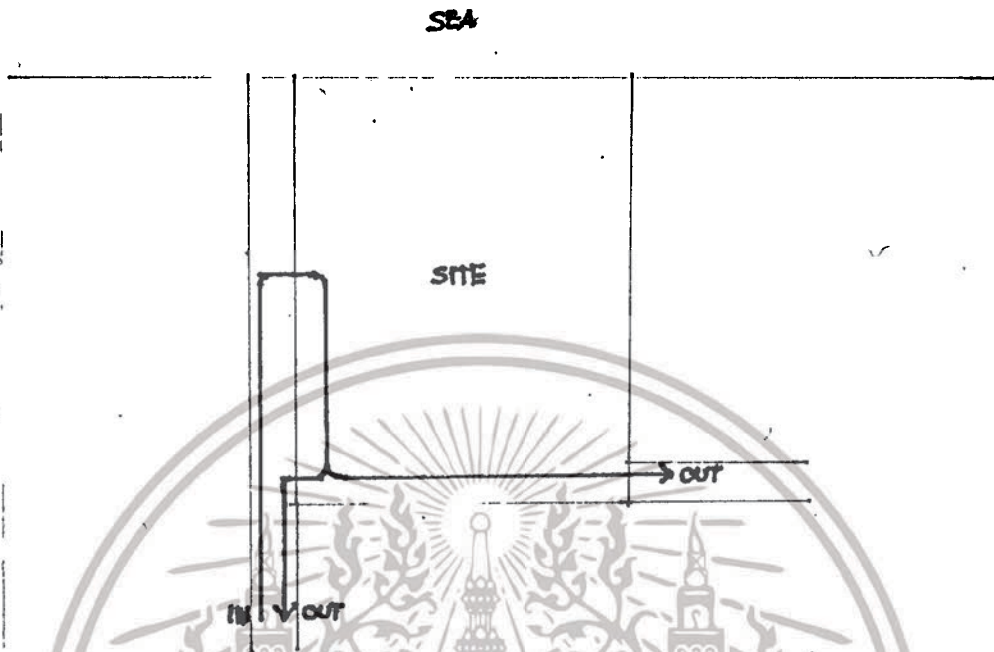
ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หรือเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาปัตยกรรมที่โดดเด่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3 การกำหนดทางเข้าสู่ที่ตั้งโครงการ
 เนื่องจากที่ตั้งโครงการอยู่ติดกับถนน 2 ด้านจากการวิเคราะห์ทางเข้าออกของ
 โครงการจึงให้มีทางเข้าออกแบบ 2 ทาง

- ข้อดี 1. การจราจรคล่องตัว
- 2. เหมาะสมกับสภาพที่ตั้งโครงการ
- ข้อเสีย 1. ใช้พื้นที่มาก
- 2. การควบคุมลำบาก

4.4.4 การวิเคราะห์โครงสร้างที่ตั้งโครงการ (SITE-STRUCTURE)

การพิจารณากำหนดตำแหน่งขอมเขต ZONING บริเวณที่เหมาะสมของ
 องค์ประกอบของโครงการ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกลุ่มบริเวณของความสัมพันธ์ขององค์ประ
 กอบและตำแหน่งขอมเขตพื้นที่ใช้สอย โดยมีข้อพิจารณาในการวางดังนี้

1. APPROACH การเข้าสู่อาคารเน้นทางเข้าอาคารชั้เจน มีความน่า
 สนใจในการเข้ามาใช้โครงการ
2. CIRCULATION ทางสัญจรของส่วนต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันไม่สับสน
3. ORIENTATION การวางตัวอาคารกวนทิศทางที่สามารถป้องกันแสง
 แดด ฝน และการระบายอากาศที่ดี
4. TRAFFIC การสัญจร การเข้า-ออกของบริเวณโครงการผ่านทางรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ ผู้ใช้โครงการมี 2 ประเภทคือ ผู้บริการ
 และผู้รับบริการ ผู้รับบริการนั้นได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเป็นส่วนตัวและนักท่องเที่ยวแบบ
 GROUP TOUR คู่หมั้นสาว และครอบครัว นอกจากนักท่องเที่ยวจะมาพักและทำกิจกรรม

GENERAL MANAGER

MANAGEMENT DEPARTMENT
PERSONAL REC. DEPT.
SALES DEPT.
RESEARCH DEPT.
SECURITY DEPT.
LEGAE DEPT.
ADVERTISEMENT DEPT.
RENTAL DEPT.

ACCOUNTING DEPARTMENT
ACCOUNTING OFFICE
ACCOUNTING OFFICE
CREDIT DEPT.
INCOME SERV. DEPT.
SLAE & PURCHASING

SECRETARIAL DEPARTMENT
SECRETARY OFFICE
INFORMATION DEPT.
PUBLIC RELATION DEPT.

FRONT OFFICE DEPARTMENT
RESEVATION DEPT.
RECEPTION DEPT.
BAGGAGE DEPT.
BILLING DEPT.
LOSTA FOUND DEPT.
OPERATOR DEPT.
FRONT. CASHIER
NCNEY CHANGER

HOUSE KEEPING DEPARTMENT
HOUSE KEEPING LINEN
LAUNDRY DEPT.
SEWING DEPT.
FLORIST DEPT.
GARDENING DEPT.

CATERING DEPARTMENT
RESTUARANT
COFFEE SHOP
BAR & COCKTAIL LOUNGE
KITCHEN DEPT.
DISCOTHEQUE

ENGINEERING DEPARTMENT
MAINTANANCE MECHANICAL DEPT.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางอื่น อีกที่ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงแหล่งของเอกสารทุกครั้งที่มาไปใช้

ทาง ๆ แบบ GROUPTOUR และอื่น ๆ ตามแผนภูมิที่

2. วิเคราะห์อัตรากำลังคนของโครงการ

จากการศึกษาอัตรากำลังคนของโครงการ โรงแรมท่าอากาศยานหนึ่งในจังหวัดกำแพงเพชรว่ามีอัตราเฉลี่ย 1.1 คนต่อห้องพัก ดังนั้น

จำนวนห้องพักของโครงการ 600 ห้อง

อัตรากำลังคนของโครงการ $600 \times 1.1 = 660$ คน

ระดับของบุคลากร 4 ระดับและกระจายไปยังส่วนต่าง ๆ ของโครงการได้ดังนี้

อัตรากำลังคนของโครงการแบ่งเป็นประเภทของแรงงานมีดังนี้

ระดับงานที่ไม่ใช้เทคนิค	75%	=	494 คน
ระดับงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง	16%	=	106 คน
ระดับงานเหนือกว่าช่างเทคนิค	6%	=	40 คน
ระดับผู้บริหาร	3%	=	20 คน
รวม	100%	=	660 คน

อัตรากำลังคนในหน่วยงานต่าง ๆ ของโรงแรมมีดังนี้

ADMINISTRATION	3%	=	20 คน
FRONT OFFICE & ADMINISTRATIVE STAFF	11%	=	72 คน
SERVICE	19%	=	126 คน
HOUSEKEEPING	27%	=	178 คน
FOOD SERVICE	34%	=	224 คน
DINING ROOM	(18%)	=	118 คน
KITCHEN	(16%)	=	106 คน
MAINTENANCE AND EQUIPMENT OPERATION	(6%)	=	40 คน
รวม	100%	=	660 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.3 วิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ

1) วิเคราะห์พื้นฐานความต้องการของโครงการ

ความต้องการด้านองค์ประกอบของโครงการแบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

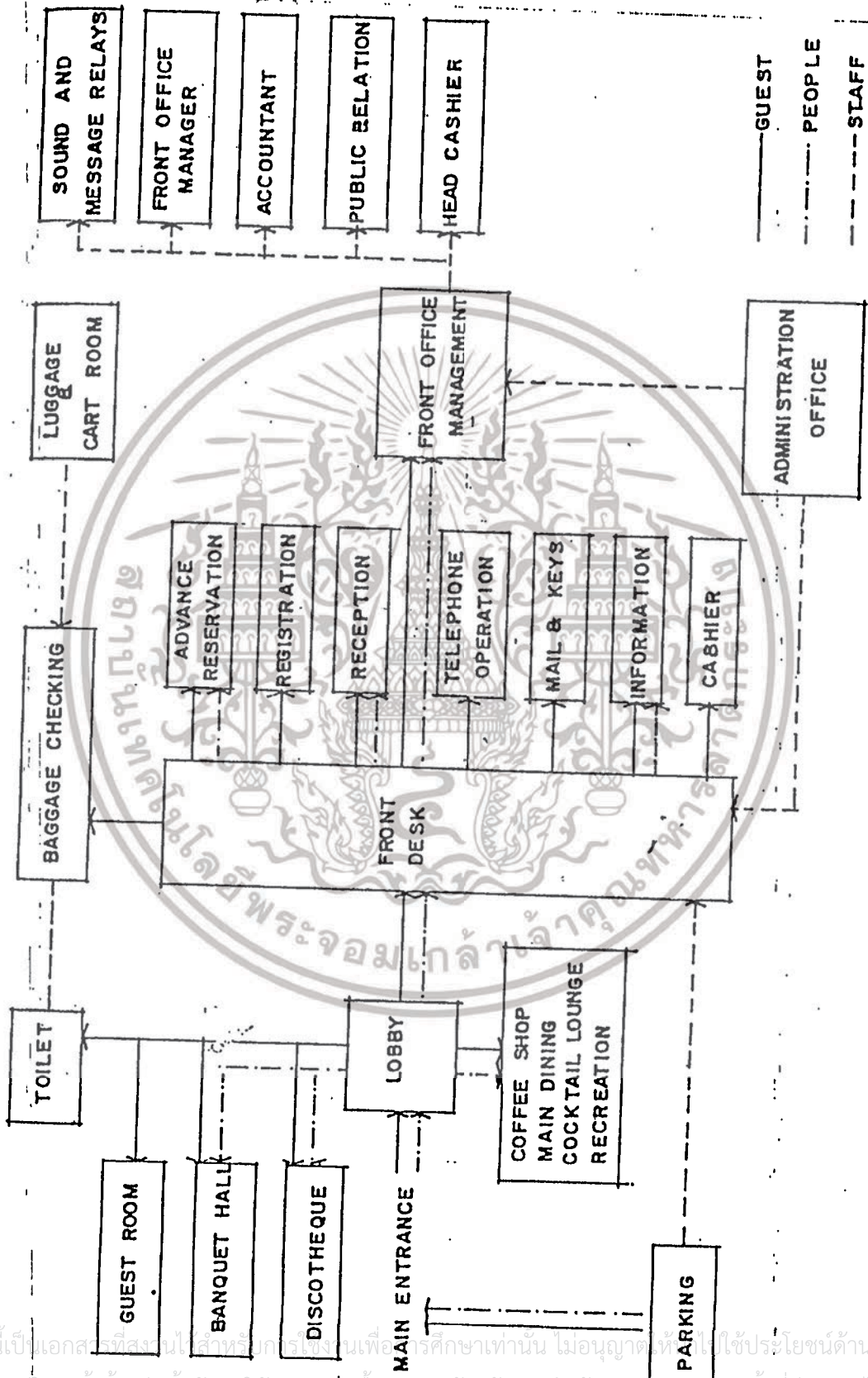
1.1 ความต้องการจากความสัมพันธ์หรือจัดหรือจัด (ESTABLISHING NEED) คือ องค์ประกอบที่เกิดจากความจำเป็นที่จะต้องมีขึ้นและเป็นส่วนสำคัญของโครงการหรือโปรแกรมการทำงานในระบบ

1.2 ความต้องการเพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์ของโครงการ (SATISFYING SYSTEM) คือ องค์ประกอบที่นอกเหนือจากความจำเป็นแก่องค์ประกอบซึ่งทำให้งานโครงการสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

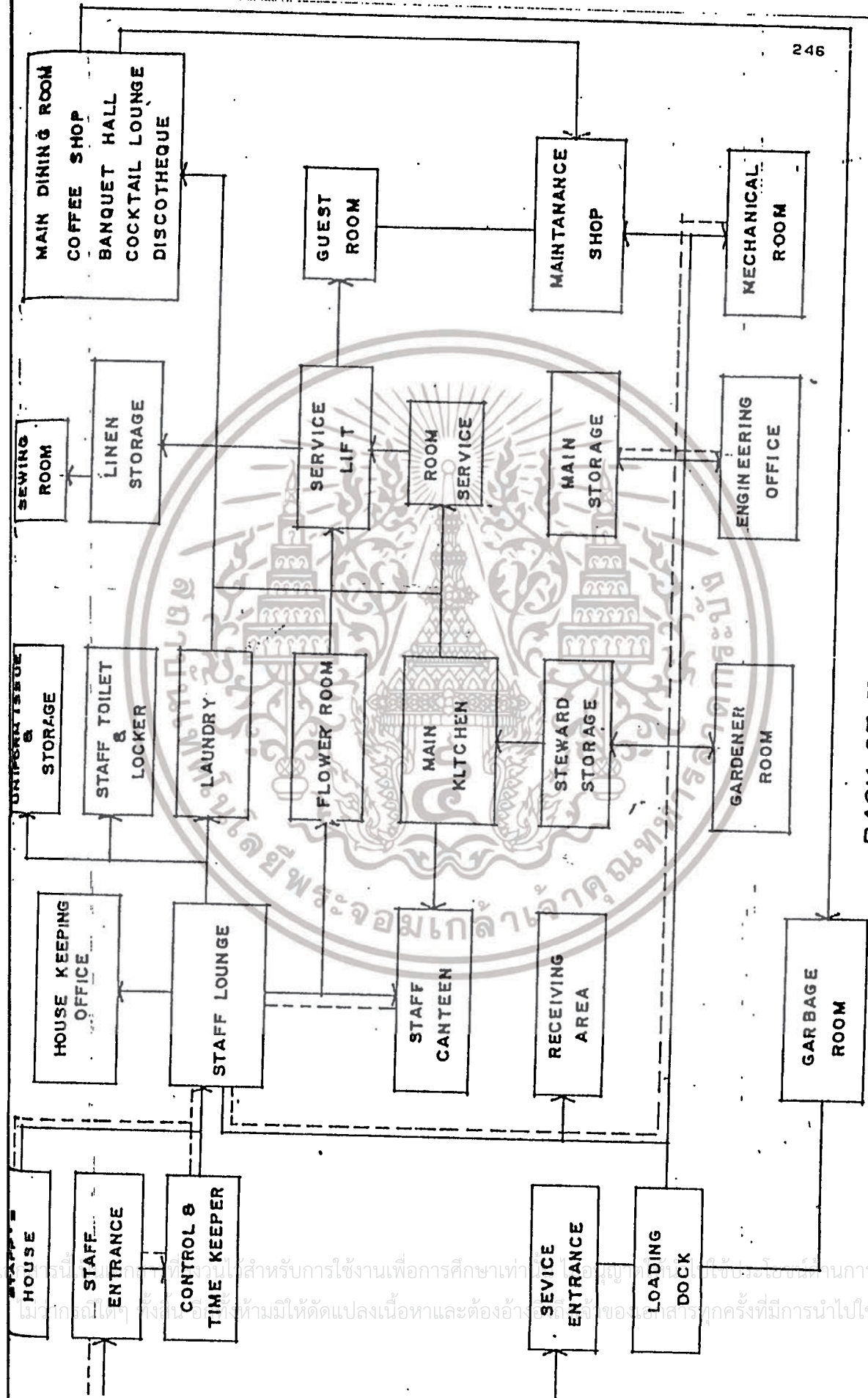
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DEPARTMENT	ESTABLISHING NEED	SATISFYING NEED
PUBLIC	MAIN LOBBY LOBBY LOUNGE PUBLIC TOILET FRONT OFFICE FRONT DESK PARKING	
GUEST ROOM	STANDARD SUIT DELUXE GUEST ROOM SERVICE LIFT HALL	
FOOD&BEAVERAGE	MAIN KITCHEN SEAFOOD RESTAURANT COFFEE SHOP BANQUET & SERVICE BANQUET FOYER STAFF CANTEN F & B STORAGE	NIGHT CLUB AUXILARY KITCHEN COCKTAIL LOUNGE THAI RESTAURANT INTER RESTAURANT THAI MASSAGE PUB
RECREATION	DISCOTHEQUE HEALTH CLUB & SAUNA LOCKER & DRESSING RM. SWIMMING POOL SNACK BAR TENNIS COURT GAME ROOM WATERSPORT FACILITY	PLAY GROUND SNOOKER MINI THEATRE
SHOPPING	RENTAL SHOP POST OFFICE BARBER BEAUTY SALON	GIFT SHOP BABY SITS FLOWER SHOP JEWELLY
ADMINISTRATION	ACCOUNTING OFFICE	

FRONT OF THE HOUSE CIRCULATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยนาให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BACK OF THE HOUSE CIRCULATION

--- STAFF
— EMPLOYEE

246

สงวนลิขสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต การค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ที่มิใช่เพื่อการศึกษาหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใด จะถือว่าผิดกฎหมาย และต้องแจ้งชื่อผู้
สงวนลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 4.1 แสดงความต้องการเนื้อที่ใช้สอย และเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ 190

NO.	ITEM	UNIT (USER)	AREA/UNIT SQ.M.	AREA REQUIREMENT	AREA IN PROJ.
1 PUBLIC SPACE					
1	MAIN LOBBY	600	0.6	360	400
2	LOBBY LOUNGE		0.3	180	160
3	PUBLIC TOILET		1/75 SQM.		228
4	FRONT OFFICE		0.4	240	160
5	FRONT DESK		0.3	180	36
6	BAR & DRINK				20
2 GUEST ROOM					
1	STANDARD	557	32	17824	19352
2	SUIT	42	64	2688	3132
3	DELUXE	2	96	192	464
4	GUEST ROOM SERVICE		0.23	138	1199
3 F & B					
1	MAIN KITCHEN		40%OF DIN		788
2	AUXILARY KITCHEN		30%OF DIN		294
3	SEAFOOD RESTAURANT		1.44	864	1213
4	THAI RESTAURANT		1.44	864	840
5	INTER RESTAURANT		1.44	864	754
6	COFFEE SHOP		0.5	300	1256
7	COCKTAIL LOUNGE		1.5	900	806
8	NIGHT CLUB				436
9	BANQUET ROOM & SER.		1.5	900	2351
10	BANQUET FOYER				172
11	STAFF CANTEEN		0.9	540	373
12	MEETING				676
13	F & B STORE		0.12	72	IN G.STO.
14	THAI MASSAGE				5344
15	PUB				728
4 RECREATION					
1	DISCO THEQUE				432
2	HEALTH CLUB & SAUNA				160
3	LOCKER& DRESSING ROOM				50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่สามารถใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 SWIMMING POOL				3120
5 TENNIS COURT	2	648	1296	1152
6 GAME ROOM				440
7 WATERSPORT FACILITY				180
8 PLAY GROUND				240
9 SNOOKER				628
10 MINI THEATRE				448
5 SHOPPING				
1 RENTAL SHOP		1.8	1080	380
2 POST OFFICE			32	49
3 BARBER			32	48
4 BEAUTY SALON			32	48
5 GIFT SHOP			32	505
6 BABY SITS			32	90
7 FLOWER SHOP			32	96
8 JEWELLY			32	504
6 ADMINISTRATION				
1 ACCOUNTING OFFICE			60	96
2 SECURITY OFFICE			20	26
3 MANAGER & CHAIRMAN	8	15	120	156
4 TOILET				-
5 CONFERENT ROOM		2.5	60	48
7 GENERAL SERVICE				
1 GARBAGE ROOM		0.05	30	24
2 HOUSE KEEPER OFFICE		0.2	120	171
3 LINEN & SAWING				140
4 LAUNDRY				162
5 FLOWER ROOM				50
6 GARDENER ROOM				50
7 SERVICE HALL				128
8 CONTROL & TIMEKEEPER				24
9 LOCKER & TOILET				660
10 FIRST AID				15
11 GENERAL STORAGE		0.5	300	196
12 STAFF BED				256
13 LODING		0.074	44	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น
 10 FIRST AID ให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไป

14 STAFF SPACE					
8 MAINTENANCE					
1 ENGINEER OFFICE		4.1	9		32
2 PLUMB & BOILER					200
3 FUEL STORAGE					32
4 TRANSFORMER ROOM					220
5 WATER TANK					144
6 WATER TREATMENT		0.75	450		400
7 AIR COND.MACH.ROOM			360		360
8 MAINTENANCE SHOP		0.2	120		192
9 STORE					72
10 AHU.					270
9 PARKING					
1 GENERAL PARKING	311(320)	30	9600	IN(263)	8598
				OUT	1800
2 BUS PARKING	3	60	180		180
SUB TOTAL AREA					64500
+ CIR.					10147
TOTAL AREA					74647

* AREA IN BUILDING 48334 SQM.
 CIR 21.0% 10147 SQM OVER 480 SQM
 PARKING AREA IN BUILDING(263) 8598 SQM (32.7 SQM/CAR)
 OVER 708 SQM
 OVER NET 1188 SQM.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอย ใช้หลักการกำหนดความสัมพันธ์กันต่าง ๆ เช่นความสัมพันธ์ทางกายภาพ การบริการ การพักผ่อน และทางด้านเทคนิค พื้นที่ใช้สอยที่มีความสัมพันธ์กันมาก คือ พื้นที่ที่จำเป็นต้องมีความใกล้ชิดกันจากค่าในตารางความสัมพันธ์ นำมาเขียนเป็นแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยต่าง ๆ ดังแสดงไว้ใน INTERECTION DHART

3) วิเคราะห์ความต้องกรพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

ในการหาพื้นที่ใช้สอยของโครงการ โดยเปรียบเทียบกับอาคารตัวอย่างที่มีความสำคัญในระดัใกล้เคียงกัน และมาตรฐานอาคารต่าง ๆ ได้แก่ ERNST NEUFERT ARCHITECTS'S DAT, PRINCIPLES OF HOTEL DESIGN, HOTEL PLANING DESIGN, TIME SEVER STANDAR และพระราชบัญญัติควบคุมอาคารต่าง ๆ ของไทย โดยเทียบเป็นพื้นที่ห้อง, ก่ออยู่ใช้ หรือก่อก่อพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กัน

การคำนวณหาพื้นที่จกรรณ ได้ยึดหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 โดยคิด 2 วิธีคือ คิกจากพื้นที่รวมโครงการ และคิกจากส่วนที่ต่าง ๆ ของโครงการ

3.1 คิกจากพื้นที่รวมของโครงการ

พื้นที่ของโครงการทั้งหมด	58,478	ตารางเมตร
จำนวนที่จกรรณ	240	ตารางเมตร/คัน
พื้นที่จกรรณทั้งหมด	244	คัน

3.2 คิกจากพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ของโครงการ

- 1. โรงแรม 600 ห้อง
- 100 ห้องแรกคิด 12 คัน ส่วนที่เกินคิด 15 ห้อง/คัน
- = 12 + 33 = 45 คัน

2. ภัตตาคารมีพื้นที่ดังนี้

INTER RESTAURANT	563
COFFEE SHOP	736
BANQUET	1,740
PUB	496
COCTAIL LOUNGE	883
LOBBY LOUNGE	70
DISCO THEQUE	173
NIGHT CLUB	252
รวมพื้นที่	3,875
พื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 40 ตารางเมตร/คัน	
∴ จำนวนที่จอดรถ = $\frac{5,615}{40} = 141$ คัน	
3. พื้นที่ห้องโถงพื้นที่ตั้ง	
LOBBY	799
BANQUET FOYER	172
รวมพื้นที่	899
พื้นที่โถง 30 ตารางเมตร/คัน	
∴ จำนวนที่จอดรถ = $\frac{899}{30} = 35$ คัน	
4. พื้นที่ส่วนร้านค้า	
RENTAL SHOP	1,716
พื้นที่ขาย 40 ตารางเมตร/คัน	
∴ จำนวนที่จอดรถ = $\frac{1,716}{40} = 43$ คัน	
5. พื้นที่ส่วนสำนักงาน	
FRONT OFFICE	160
ADMINISTRATION OFFICE	240
รวมพื้นที่	400
พื้นที่ส่วนสำนักงาน 120 ตารางเมตร/คัน	
∴ จำนวนที่จอดรถ 4 คัน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. พื้นที่ CIRCULATION 10,140 ตารางเมตร
คิด 240 ตารางเมตร/คัน

∴ จำนวนที่จอดรถ = $\frac{10,140}{240} = 43$ คัน

รวมที่จอดรถทั้งโครงการ 306 คัน

สรุป ไซต์ที่จอดรถในโครงการทั้งหมด 306 คันเป็นอย่างน้อย โดยแยกออกเป็น
ที่จอดรถต่าง ๆ ดังนี้

1. ที่จอดรถห้าง คิกออฟการเข้าพัก 70% อัตราผู้เข้าพักต่อห้อง 1.66
คน โดยคิกออฟห้องเที่ยวแบบกลุ่ม 70%
ดังนั้น ในช่วงฤดูท่องเที่ยวจะมีผู้มาพักทั้งหมด $600 \times 0.70 \times 0.70$
 $\times 1.66 = 488$ คน

รถทัวร์ 1 คันจุคนได้ประมาณ 40 คน = 12 คัน

โดยทั่วไปจกที่จอดรถทัวร์ไว้ 1 ใน 4 = 3 คัน

พื้นที่จอดรถห้าง/คัน รวมทางสัญจร = 60 ตรม.

ดังนั้นพื้นที่จอดรถห้าง (ใช้ 3 คัน) = $60 \times 3 = 180$ ตรม.

2. ที่จอดรถรับจ้าง คิก 30% ของห้องพักโดยเฉลี่ยให้ 15% ดังนั้นผู้มาพัก
รวมใช้รถรับจ้าง = $600 \times 0.30 \times 0.70 \times 0.15 = 19$ คัน

พื้นที่จอดรถ 1 คันรวมทางสัญจร 30 ตรม.

∴ พื้นที่จอดรถรับจ้าง = $30 \times 19 = 570$ ตรม.

3. ที่จอดรถบริการประกอบท้าย

ประกอบท้ายรถบรรทุกอาหาร รถบรรทุกน้ำ รถเครื่องพิมพ์ และรถ

ขนส่ง โดยคิก 4 คัน

พื้นที่/คัน 30 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่จอดรถบริการ = $30 \times 4 = 120$ ตรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับที่จอดรถเจ้าหน้าที่และที่จอดรถสาธารณะให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำเอกสารนี้ไปเผยแพร่และต่อยอดถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
คิกจากส่วนที่เหลือ $306 - 26 = 280$ คัน

พื้นที่/คน

30 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่จอกรณ = $30 \times 280 = 8,400$ ตารางเมตร

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค

4.6.1 การวิเคราะห์ระบบโครงสร้างอาคาร

1) ระบบโครงสร้างใต้ดินของอาคาร

อาคารของโครงการเป็นอาคารสูง 23 ชั้น โครงสร้างของกินเป็นกิน
 ลูกรับน้ำหนักมีความสามารถรับน้ำหนักได้สูง สามารถที่จะทำฐานรากบนชั้นกินได้โดยโดยไม่
 ต้องใช้เสาเข็มรับน้ำหนัก แต่เนื่องจากอาคารมีความยาวอาจส่งผลให้อาคารทรุดตัวไม่เท่ากัน
 ได้ จึงกำหนดให้เป็นฐานรากเดี่ยว (ISOLATED FOOTING) และเสาเข็มเป็นแบบเข็ม
 เจาะ เพื่อให้เกิดความประหยัดในเรื่องโครงสร้างใต้ดินมีการแยกโครงสร้างอาคารออกจาก
 กันเป็นบางส่วนระหว่างส่วนอาคารสูงและอาคารค่าเพื่อหลีกเลี่ยงการแทรกตัวของอาคารเนื่อง
 จากดินทรุดตัวไม่เท่ากัน

2) ระบบโครงสร้างเหนือดิน

อาคารที่มีความสูงไม่มากนักนิยมใช้ FRAME SYSTEM ในโครงการกำ
 หนดให้ใช้ควบคู่ไปกับ SHEAR WALL เพื่อช่วยรับแรงทางแนวนอนและน้ำหนักของโครงสร้าง
 ทั่วๆ ไป โดยนำไปใช้เป็น CORE ภายในอาคารและผนังภายนอกอาคาร (FACED) วัสดุที่ใช้เป็น
 คอนกรีตเสริมเหล็ก

โครงสร้างพื้นในโครงการ เนื่องจากเป็นอาคารสูงและพื้นที่อยู่ภายใต้
 กฎหมายชายทะเลซึ่งไม่สามารถขึ้นอาคารให้สูงได้ในส่วน ทำให้เหมาะสมที่จะใช้พื้นโรคาน
 " POST TENTION " เพื่อเป็นการประหยัดราคาก่อสร้างและความสูง

4.6.2 ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ

1) ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่ใช้กับอาคารสูงมีอยู่ 3 ระบบคือ

1. ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง CENTRAL CHILLER

WATER SYSTEM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีในระบบเครื่องปรับอากาศครบทุกในแก้ว WATER COOLED

PACKAGE AIRCONDITIONER

3. ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT SYSTEM)

ในการวิเคราะห์ความเหมาะสมของระบบปรับอากาศที่ใช้กับโครงการ ไก่ก่าหนด
ข้อพิจารณา (CRITERIA) ไว้ดังนี้

1. ราคา
2. การใช้พื้นที่
3. เสียงรบกวน
4. ประสิทธิภาพในการทำงาน
5. ผลกระทบต่อโครงสร้างอาคาร

โดยให้ค่าคะแนนตามลำดับความสำคัญโดยเริ่มจาก 4 จนถึง 1 คะแนน

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าคะแนนของระบบปรับอากาศ

CRITERIA ALTERNATIVE	1	2	3	4	5	TOTAL
1	3	3	4	4	3	17
2	3	4	2	2	4	15
3	4	3	3	3	2	15

สรุป ระบบปรับอากาศในโครงการใช้ระบบ CENTRAL CHILLER WATER SYSTEM ซึ่งมีส่วนประกอบหลัก 3 ส่วนคือ ห้องเครื่องเป่าลมเย็น AIR HANDING UNIT OF FAN COIL UNIT หอผึ่งน้ำ (COOLING TOWER) และห้องเครื่องปรับอากาศด้วย (MACHING RM OR AIR-CONDITION RM.) ซึ่งจะต้องทำการหาขนาดความรายละเอียดที่ศึกษาไว้ดังนี้

1. หอผึ่งเย็น (COOLING TOWER) หาโดยการคำนวณหาปริมาณของพื้นที่ปรับอากาศในส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- PUBLIC SPACE	- 16,990	ลูกบาศก์เมตร
- F & B SERVICE SPACE	- 34,570	ลูกบาศก์เมตร
- RECREATION AREA	- 5,838	ลูกบาศก์เมตร
- RETAIL SHOP	- 5,160	ลูกบาศก์เมตร

- ADMINISTRATION OFFICE = 783 ลูกบาศก์เมตร
 TOTAL = 63,341 ลูกบาศก์เมตร

∴ ทั้งโครงการใช้ระบบปรับอากาศ 63,341 ÷ 30 = 2,111 ทัม
 (30 ลูกบาศก์เมตร/ทัม)

เลือกใช้ COOLING TOWER ขนาด 800 ทัม = 3 ทัว
 ขนาดของ COOLING TOWER เส้นผ่าศูนย์กลาง 7.6 ม. สูง 5.8 ม.
 น้ำหนัก 12,500 กก./ทัว 3 ทัว

2. ห้องเครื่องเป่าลมเย็น (AIR HANDLING UNIT) คัดแยกตามพื้นที่ใน
 แต่ละชั้นหรือตามแต่ละห้องที่จัดให้มี แยกเฉพาะเช่น ห้องจัดเลี้ยง เป็นต้น

3. ห้องเครื่องปรับอากาศ มีขนาด 360 ลูกบาศก์เมตรเป็นอย่างน้อย

2) การระบายอากาศ

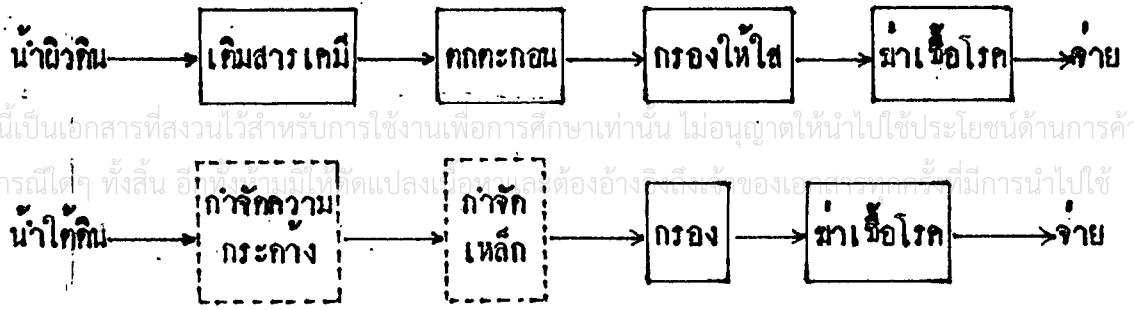
การระบายอากาศในโครงการ พยายามใช้การถ่ายเทอากาศแบบธรรมชาติให้มากที่สุด การระบายอากาศไทยวิธีกลจะใช้เมื่อความจำเป็น เช่น ห้องที่อยู่ในอาคาร
 และไม่มีทางระบายอากาศไทยทรง อากาศภายในห้องจะถูกพัดลม ระบายอากาศผ่านหน้าอาคาร
 และออกภายนอกอาคาร โดยผ่านทางท่อลม การระบายอากาศแบบเฉพาะห้องจะใช้กับส่วนห้อง
 เครื่องกึ่ง ๗ และห้องที่อยู่ห่างไกล DUCT ฯลฯ ห้องน้ำของห้องพักแขกจะมีการระบายอากาศ
 โดยท่อแบบรวมแบบมีท่อสีกักควัน (SHUNT DUCT) มีความยาวไม่น้อยกว่า 1 เมตร เพื่อเป็น
 การป้องกันควันไฟกระจายไปยังชั้นทาง ๗ ในกรณีที่เกิดอัคคีภัย

4.6.3 วิเคราะห์ระบบสุขาภิบาล

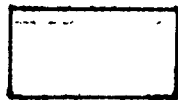
1) ระบบน้ำใช้

1.1 ระบบน้ำเย็น

แหล่งน้ำจืดแก่น้ำธรรมชาติใกล้เคียง น้ำใต้ดินและน้ำประปา
 เทศบาลตำบลหัวหินโดยนำน้ำที่ไ้มาผ่านกรรมวิธีให้เป็นน้ำสะอาดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหาบางส่วนต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารฉบับนี้ที่มีการนำไปใช้

ระบบที่ท้องถิ่น

ระบบที่อาคารท้องถิ่น

แผนภูมิที่ แสดงการผลิตน้ำสะอาดสำหรับโครงการ (1)

การกรองน้ำ กรองควยระบบ RSF (RAPID SANDFILTER) การฆ่าเชื้อโรค โดยการใช้คลอรีน (ผง, เหลว, ก๊าซ)

การหาปริมาณน้ำใช้ของโครงการ

การหาปริมาณน้ำดื่มที่ใช้น้ำเย็น (เบรคหลังคา)

- แยกผู้มาพักคนหนึ่งใช้น้ำเย็น = 35 แกลลอน/วัน

กักอัตรารายเช้าพัก 70% และอัตรารการเช้าพัก 1.6 คน/ห้อง

จำนวนแขกทั้งหมดใน 1 วันเฉลี่ย 672 คน

ปริมาณน้ำเย็นในส่วนห้องพักที่ใช้ใน 1 วัน = 23,520 กล./วัน

- ปริมาณน้ำเย็นสำหรับพนักงานใช้น้ำคนละ = 12 กล./วัน

พนักงานทั้งหมดในโครงการ 660 คน

น้ำเย็นที่ถูกใช้โดยพนักงานทั้งหมด $660 \times 12 = 7,920$ กล./วัน

- น้ำเย็นที่ถูกใช้ตามห้องอาหารต่าง ๆ = 2 แกลลอน/คน

MAIN DINNING ROOM เสริฟ 2 มื้อ (กัก 70% ค่อมื้อ)

ประมาณ = $240 \times 0.7 \times 2 = 924$ กน

BANQUET HALL เสริฟวันละ 1 ครั้งกัก 70% ค่อมื้อ

ประมาณ = 200×0.7 ที่

= 1,015 ที่

ปริมาณน้ำเย็นสำหรับส่วนบริการอาหารประมาณ $1,939 \times 2$

= 3,878 แกลลอน/วัน

ปริมาณน้ำที่ใช้ในการซักผ้า = $739 \times 20 = 14,784$ แกลลอน/วัน

ทั้งหมดปริมาณน้ำเย็นที่ท้องถิ่นใช้ใน 1 วันเท่ากับ

$23,520 + 7,920 + 3,878 + 14,784 = 50,102$ กล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ทั้งนี้ขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสำรองน้ำใช้ส่วนใหญ่จะให้มีระยะเวลาการสำรองอย่างน้อยที่สุด 1 วัน

ปริมาณความจุของถังน้ำเย็น = 100,204 แกลลอน

ถังนี้ปริมาณการของถังเก็บน้ำทั้งหมด = $\frac{100,204}{264.2}$ ลูกบาศก์เมตร

= 379 (24 x 7 x 2.2) ลูกบาศก์เมตร

หมายเหตุ: เป็นปริมาณน้ำใช้สำหรับอุปโภค บริโภคทุกชนิด ยกเว้นน้ำสำหรับรถคันโมและถังเพลิง

ลักษณะโดยทั่วไปของระบบน้ำใช้คือ จะทำการสูบน้ำจากถังเก็บที่กินขึ้นไปยังบนหลังคา โดยใช้เครื่องสูบน้ำ 2 ชุดซึ่งควบคุมการทำงานให้เป็นอัตโนมัติโดยใช้อิเล็กโทรลสวิทซ์ และเครื่องสูบน้ำแต่ละชุดประกอบด้วยเครื่องสูบน้ำสองเครื่อง แต่ละเครื่องจะสามารถสูบน้ำที่เพียงพอสำหรับการใช้แต่ละวันได้ในเวลา 12 ชั่วโมง ในขณะที่มีการใช้น้ำในอัตราเฉลี่ยเครื่องสูบน้ำจะทำงานเพียงเครื่องเดียว อีกเครื่องหนึ่งจะทำหน้าที่เป็นเครื่องสูบน้ำสำรองในยามที่มีการใช้น้ำผิดปกติ เครื่องสูบน้ำทั้งสองจะช่วยกันทำงาน การถ่ายน้ำจากถังเก็บน้ำบนหลังคาไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคารกระทำโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงเนื่องจากแรงดึงดูดของโลกเพื่อรักษาความดันของน้ำของห้องชั้นบน ๆ ของอาคาร ควรให้ถังเก็บน้ำอยู่สูงกว่าสุดของชั้นบนสุด ไม่น้อยกว่า 4-6 เมตร ในสภาพความเป็นจริงชั้นที่มีการใช้น้ำชั้นบนสุดที่ติดกับเพดาน 2-3 ชั้นควรจะมีถังน้ำเพื่อให้น้ำมีแรงดันเพียงพอ

ความดันของน้ำสำหรับครัวของโรงซักล้างจะรักษาไว้ที่ 20 ปอนด์ต่อตารางนิ้วหรือความดันขึ้นไปตามความกดอากาศของเครื่องอุปโภคที่ใช้ ความเร็วของน้ำในเส้นท่อทั่วไปจะรักษาไว้ไม่เกิน 1.82 เมตรต่อวินาที (6 ฟุต/วินาที) เพื่อไม่ให้เกิดเสียงน้ำไหล และเครื่องรับแรงกระแทกของน้ำและวาล์วที่น้ำไหลย้อนกลับแบบมีสปริงแล้วแต่กรณี

1.2 ระบบน้ำร้อน

น้ำร้อนและน้ำสำหรับหม้อต้มน้ำนั้น ไก่ผ่านน้ำผ่านการกำจัดความกดกระ้างจนมีค่าประมาณ 50 มิลลิกรัมต่อลิตร แล้วมาผ่านกรรมวิธีดักไขมัน

น้ำร้อนใช้เครื่องสูบน้ำความร้อน (HEAT PUMP) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่พัฒนาพลังงานความร้อนที่ระบายออกจากระบบน้ำความเย็นใหม่มาเป็นความเย็นที่เป็นประโยชน์อีก แล้วใช้ตัวแลกเปลี่ยนความร้อนเพื่อทำน้ำร้อนให้กลายเป็นน้ำร้อนโดยมีเครื่องสูบน้ำร้อนแบบ STORAGE CALORIFIER ที่ใช้พลังงานความร้อนจากไอน้ำที่ผลิตโดยหม้อต้มน้ำเป็นตัวช่วยให้

ความร้อนเพิ่มในยามจำเป็น

น้ำร้อนของโรงแรมจะมี 2 ระบบที่อุณหภูมิต่างกันคือ น้ำร้อนสำหรับใช้ตามห้องน้ำโดยทั่วไปจะมีอุณหภูมิ 140° ส่วนน้ำร้อนสำหรับครัวและซักผ้าจะมีอุณหภูมิ 180° ซึ่งได้จากการนำน้ำร้อนที่ 140° มาผ่าน INSTANTANEOUS HEATER ใช้ไอน้ำเป็นตัวให้พลังงานความร้อน

น้ำที่จะใช้ในหม้อต้มน้ำนั้น ได้จากการนำน้ำร้อนมาผ่านกรรมวิธีที่ปรุงแต่งขึ้นก่อนต่อไป กล่าวคือ นำมากำจัดความกระด้างเพิ่มเติมให้มีค่าเป็น 0 มิลลิกรัมต่อลิตร แล้วนำน้ำมาผ่านเครื่องขจัดก๊าซ (DEAERATOR) และเครื่องปรับคุณภาพน้ำอเล็กทรอนิกส์แบบ HYDROTREATER

ระบบการจ่ายน้ำร้อนเป็นไปในลักษณะเดียวกับระบบน้ำเย็น เนื่องจากที่น้ำเย็นและน้ำร้อนมาจากถังเก็บน้ำบนหลังคาอุกเดียวกัน การปรับความดันของน้ำทั้งสองระบบจึงกระทำได้ง่ายและสามารถหลีกเลี่ยงการเดือดทำ (SCALDING) ได้เพราะ ถังน้ำเย็นขาดกอน น้ำร้อนก็จะขาดกอนตามไปด้วย

ส่วนที่ผิดปกติจากระบบน้ำเย็นคือ การหมุนเวียนเพื่อรักษาอุณหภูมิให้น้ำในระบบให้สม่ำเสมอทั่วทุกจุด และมีน้ำร้อนจ่ายให้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องปล่อยน้ำไหลทิ้งโดยมีเครื่องสูบน้ำหมุนเวียน 2 ชุดสำหรับ HIGH ZONE และ LOW ZONE ตามลำดับ สำหรับน้ำวิโกลจะนำน้ำมาผ่านกรรมวิธีทำให้เป็นน้ำอ่อนจนมีความกระด้างประมาณ 500 มิลลิกรัมต่อลิตร เสียกอนโดยใช้เครื่องแลกเปลี่ยนไอออน

1. การหาปริมาณถังเก็บน้ำสำหรับจ่ายสู่ระบบทำความร้อน

ปริมาณการใช้ น้ำร้อน 50% ของน้ำเย็น = $\frac{50,102}{2}$ แกลลอน

= 25,051 แกลลอน

ดังนั้นปริมาณน้ำร้อนที่ใช้ใน 1 วัน = $\frac{25,051}{264.2}$ แกลลอน

= 95 ลูกบาศก์เมตร

2. ระบบการส่งจ่ายของถังน้ำเย็น - ร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นว่าประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและตีพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์

ในอาคารใหญ่ ๆ ซึ่งหลาย ๆ ชั้นขึ้นไปจะมีปัญหาของการก่อ

ท่อน้ำร้อนมีจุดหนึ่งคือ เมื่อเราต้องการใช้น้ำร้อน น้ำจะไม่ร้อนทันทีที่ไฟเปิดก็ออกขึ้น เนื่องจากเครื่องทำน้ำร้อนอยู่ไกลจากก๊อกมาก เวลาที่ไม่มีการใช้งานนานน้ำร้อนที่ค้างอยู่ในท่อจะค่อย ๆ เย็นลงจนกลายเป็นน้ำเย็นธรรมดาเมื่อมีการใช้น้ำขึ้นมาเย็นที่ก๊อกค้างอยู่ภายในท่อจะถูกเปิดให้ไหลออกมาหมดเสียก่อนน้ำร้อนจึงจะเริ่มออกจากถังไหลมายังก๊อกที่เปิดอยู่ได้ ทั้งนี้ในการต่อท่อน้ำร้อนที่มีระยะยาวมาก ท่อต่อท่อน้ำร้อนให้หมุนเวียนใกล้กล่าวคือ ให้น้ำร้อนไหลกลับเข้าเครื่องทำน้ำร้อนได้ใหม่จึงทำให้น้ำร้อนมีอุณหภูมิสูงตามต้องการเสมอ ตามรูปจะเห็นได้ว่าที่หน้าเย็นเข้าทางก้านของถังเก็บ แต่มีปลายนํ้ายาวตลอดลงไปเกือบถึงส่วนล่างของถัง ทั้งนี้เพื่อให้หน้าเย็นอยู่ก้นถัง (ตามปกติกับน้ำร้อนและน้ำเย็นเมื่ออยู่ในถังเดียวกันกับน้ำร้อนจะพยายามลอยตัวขึ้นอยู่ส่วนบนเสมอ ส่วนน้ำเย็นอยู่ส่วนล่าง) จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้หน้าในท่อและถังน้ำให้หมุนเวียนโดยอัตโนมัติ) และจะสังเกตเห็นได้ว่าทางท่อน้ำเข้าในถังเก็บกอนบน จะมีรูเจาะเอาไว้เพื่อเป็นการลดแรงกดของท่อที่จุด รูนี้จะปล่อยให้อากาศและน้ำร้อนมีโอกาสเข้าไปที่หน้าเย็นเพื่อไม่ให้เกิดมีฟองอากาศและห้องกันการกันกลับของน้ำร้อนที่จะขึ้นออกทางท่อน้ำเย็นเข้า จะเห็นได้ว่าระบบหมุนเวียนของน้ำโดยการใช้แรงกันส่งน้ำร้อนขึ้นไปและใช้น้ำจากกลับเข้าสู่เครื่องทำน้ำร้อนอีกครั้ง แต่จำเป็นที่ท่อต่อแบบไม่มีวงจรที่จุดไว้ เนื่องจากถ้าไม่มีท่อนี้เวงถังกล่าว จุดที่อยู่สูงที่สุดจะเป็นเหมือนสถานีที่สะสมอากาศอยู่ภายในท่อ ทั้งนี้เพื่อเป็นการระบายอากาศออกจึงต่อท่อไม่มีวงจรเอาไว้เพื่อให้ระบายออกทางกอนน้ำของเครื่องสูบน้ำบางส่วน

2) ระบบการระบายน้ำโสโครกและการกำจัด

ตารางที่ 4. 3 แสดงการเปรียบเทียบระบบกำจัดน้ำเสีย

ข้อเปรียบเทียบ	SEPTIC TANK & SAND FLITER	OXIDATION POND	AERATED LAGOON	ACTIVATED SLUDGE
- พื้นที่กิน	4	5	3	1
- ค่าก่อสร้างไม่รวมที่ดิน	3	1	4	5
- ค่าใช้จ่ายในการกำจัด	1	1	3	5
- ความยุ่งยากในการควบคุมและบำรุงรักษา	1	1	2	5
- เสียงบบกวน	0	0	4	5
- กลิ่น	1	1	1	1

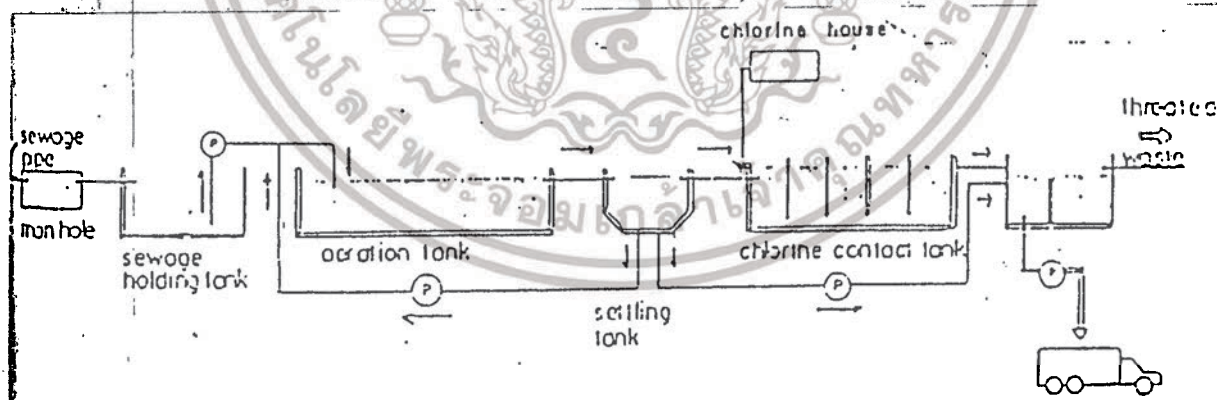
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเปรียบเทียบ	SEPTIC TANK & SAND FILTER	OXIDATION POND	AERATED LAGOON	ACTIVATED SLUDGE
- ความใสของน้ำ หลังการกำจัด	5	3	2	5
- เสถียรภาพของระบบ	5	5	4	2

ที่มา: "การกำจัดน้ำทิ้งจากชุมชนขนาดเล็ก" ฝ่ายวิจัยสิ่งแวดล้อมและนิเวศน์วิทยา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์

จากข้อเปรียบเทียบ สามารถเลือกระบบกำจัดน้ำเสียสำหรับโครงการใดโดยการพิจารณาถึงสภาพที่ติดตั้งจากลักษณะและการรวมกันของสภาพแวดล้อมข้างเคียงจึงพิจารณาเลือกใช้ระบบ ACTIVATED SLUDGE ระบบนี้จะเหมาะกับอาคารสูงสามารถระลอกแบบให้เหมาะสมให้เข้ากับลักษณะของอาคาร เช่น การวางแนวขอมบ่อความแนวนาน ทำให้ประหยัดค่าก่อสร้าง ลงทุน कमในช่วงต่ำ มีประสิทธิภาพในการลดปริมาณสารอินทรีย์ในน้ำไม่มากกว่า 90% ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ

- ตั้งเก็บอากาศ ซึ่งจุดนี้จะถูกเลี้ยงไว้เพื่อทำหน้าที่ย่อยสลายสารอินทรีย์
- ตั้งตกตะกอน ทำหน้าที่แยกจากน้ำเสียโดยขบวนการตกตะกอน

รูปที่แสดงขั้นตอนการทำงานของระบบ ACTIVATED SLUDGE

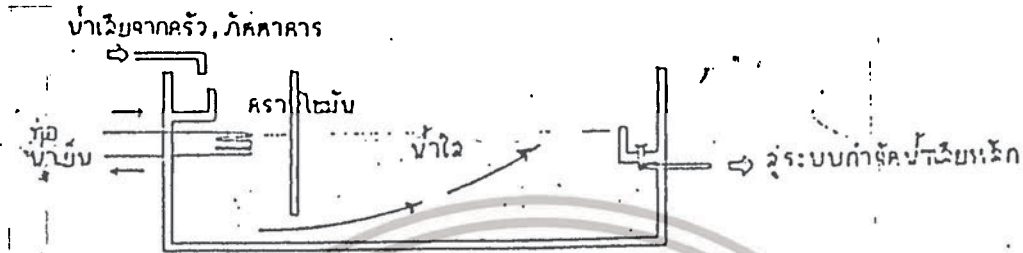
2.1 ปริมาณของบ่อกำจัดน้ำเสีย

พิจารณาจากปริมาณน้ำใช้ของโรงแรมต่อ 1 วัน ดังนั้นความจุของบ่อกำจัดน้ำเสียจะประมาณ 80% ของน้ำใช้ 91 เท่ากับ 82 ลูกบาศก์เมตรซึ่งจะท้อง ใช้น้ำที่ประมาณ 100 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ระบบการกำจัดน้ำเสียจากครัว - ภัตตาคาร

เป็นขบวนการขจัดไขมัน (GREASE, SILT) ออกจากน้ำเสียก่อนนำเข้าสู่ระบบกำจัดน้ำเสียหลักเพื่อทำให้ระบบกำจัดน้ำเสียหลักการทำงานได้โดยสะดวกไม่ยุ่งยาก

รูปที่แสดงระบบการกำจัดไขมัน ACTIVATED SLUDGE

น้ำเสียจากครัว ภัตตาคาร ที่มีไขมันปะปนอยู่ด้วยจะถูกส่งเข้ามาในบ่อกำจัดไขมัน ซึ่งเป็นบ่อระบบเปิดมีแสงสำหรับกั้นไขมันอยู่ใน น้ำเสียที่มีไขมัน เมื่อไหลเข้ามาในบ่อ ไขมันจะแยกตัวออกจากน้ำเสียและลอยเป็น "ฝ้า" อยู่เหนือน้ำเสียโดยมีแรงกั้นไขมันจำกัดบริเวณเอาไว้ ส่วนน้ำเสียที่เหลือจะไหลลงสู่บ่อและไหลเข้าสู่บ่อน้ำใสที่อยู่ติดกัน และไหลต่อไปยังระบบกำจัดน้ำเสียหลัก ไขมันที่ลอยเป็นฝ้าอยู่จะถูกกำจัดโดยการกักออกไปทิ้งและเพื่อให้ง่ายต่อการกำจัดโดยง่าย ในส่วนนี้จึงมีการเก็บท่อน้ำเย็นจิก CHILLED WATER SYSTEM เข้ามาเพื่อให้ไขมันแข็งตัวและสามารถกำจัดได้สะดวกขึ้น

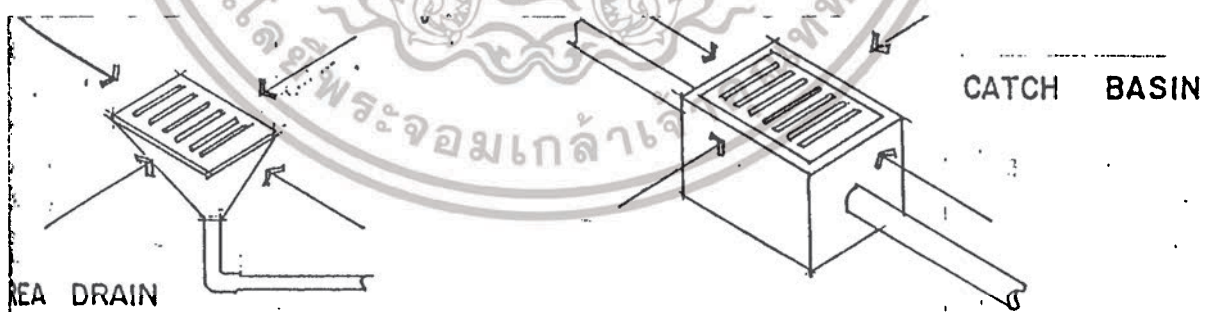
3) ระบบการระบายน้ำฝน

3.1 น้ำฝนจากทั่วอาคาร น้ำฝนจะไหลไปรวมกันยังจุดที่เป็นทางระบายน้ำฝนทางแนวทึงลงสู่ท่อระบายน้ำ และไปยังบ่อเก็บน้ำของโครงการน้ำเสียจากส่วนต่าง ๆ ในโรงแรมจะไหลมารวมกันที่ SEWAGE HOLDING TANK จากนั้นจะถูกสูบขึ้นสู่ AERATION ที่มี AERATOR อยู่ทำการหมุนเวียนน้ำเสียให้ได้รับออกซิเจน เนื่องจากใช้แมทที่เรียประเภทที่สังขีใช้ออกซิเจนในการย่อยสลายของน้ำเสีย น้ำเสียจาก AERATION TANK ที่ถูกย่อยสลายแล้วจะไหลลงไปยัง SETTLING TANK หรือถังตกตะกอนซึ่งในช่วงนี้แมทที่เรีย จะไม่ได้รับออกซิเจนทำให้การย่อยสลายน้อยลงและจับกลุ่มกันเป็นตะกอนตกลงสู่ก้นถังเสียส่วนหนึ่ง พร้อมทั้งตะกอนจะถูกส่งไปยัง CHLORINE CONTACT TANK และอีกส่วนหนึ่งจะถูกส่งกลับไปยังในที่ ACRATION TANK เพื่อให้สภาพของแมทที่เรียสมดุลใน CHLORINE CONTACT TANK น้ำเสียถูกฆ่าเชื้อจะถูกใส่ CHLORINE และไหลลงสู่ TREATED WASTE น้ำเสีย ที่ถูกฆ่าเชื้อจะถูกตรวจสอบคุณภาพให้เป็นไปตามเทศบัญญัติและตกตะกอนก็จะถูกสูบถ่ายออกไปทิ้งต่อไป

ตารางที่ 4. 4 แสดงพื้นที่ก่อสร้างโดยประมาณสำหรับระบบ ACTIVATED SLUDGE และตั้ง
 ฐานเชื้อโรคตามปริมาณของน้ำเสีย โดยกำหนดความสูงสุทธิไม่น้อยกว่า 600
 เมตร (ไม่รวมระบบอื่น ๆ เช่น บ่อกักไขมัน, SEPTIC TANK ฯลฯ⁽¹⁾)

ปริมาณน้ำเสีย (ลบ.ม./วัน)	พื้นที่ก่อสร้างโดยประมาณ (ตร.ม.)
50	60
100	100
200	180
300	240
500	400
750	500
1,000	600

3.2 น้ำฝนบนผิวดิน จำเป็นที่จะต้องจัดให้เป็นระบบเพราะบริเวณโครง
 การจะมีฝนตกมากโดยการปรับ SLOP ของดินไปยังจุดที่มีช่วงระบายน้ำ จากช่วงระบายน้ำจะ
 ผันไปตามท่อที่ฝังไว้ลงสู่บ่อเก็บน้ำของโครงการ

รูปที่แสดงรูปแบบการระบายน้ำที่ผิวดินของโครงการ

4.6.4 ระบบการกำจัดขยะ

วิธีการทิ้งขยะเลือกใช้วิธีทิ้งขยะโดยขนย้ายทางลิฟท์บริการ โดยที่ MATE จะ
 ทำการเก็บรวบรวมขยะจากห้องพักมาไว้ที่ SERVICE ROOM จากนั้นขนย้ายลงทางลิฟท์บริการสู่
 ไม่ว่าการณ์ได้ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องเก็บขยะเพื่อรอการขนย้ายต่อไป

ห้องรวมขยะ (GABAGE ROOM) จะแยกออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนเก็บขยะเปียก ซึ่งเป็นระบบปรับอากาศเพื่อช่วยลดการเปื้อยเน่าและกลิ่น ส่วนเก็บขยะแห้งและก็ส่วนเก็บซากปลา

4.6.5 วิเคราะห์ระบบไฟฟ้า

กระแสไฟฟ้าที่เข้าสู่โครงการ ต้องถูกแปลงให้มีแรงเคลื่อน 220 กว๊วท์ต่อแอมป์ ที่ติดตั้งอยู่ที่ห้องโถกั้น ต้องใช้หม้อแปลงชนิดที่ไม่ถูกเป็นเพลิงไค้ ไค้แก๊ว หม้อแปลงที่ระบាយความร้อนควยอากาศ ในห้องโถกั้นมีความชื้นสูงใช้หม้อแปลงชนิด CAST RESIN (แบบ RESIN เคลือบอยู่รวมคยสหม้อแปลงทั้งหมด) เป็นหม้อแปลงแบบ 3 เฟสขนาดใหญ่ให้เพียงพอสำหรับที่ จะโลกที่กองกาตตรวจติดค้ที่คอดมเป่าสารองไว้เพื่อเพิ่มโลกของหม้อแปลงไปประมาณร้อยละ 40 ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน ใช้สอยระบบคือ ระบบหนึ่งเป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่เขดชนิดที่ทำงานโดยอัติโนมัติกภายใน 10 วินาที มีขนาดประมาณ 635 - 1,000 KVA หลังจากไฟดับ จ่ายไปยังอุปกรณ์ไฟฟ้าที่สำคัญ เช่น ลิฟท์ เครื่องสูบน้ำประปา ไฟแสงสว่างบริเวณที่สำคัญ เครื่องสูบน้ำคัมเพลิงระบบแรงสัฎฐยาณเพลิงอัติโนมัติก ภาสาชาโทรศัทพ์ อีกรระบบหนึ่งคือระบบไฟแสงสว่างที่ใช้ป้อนจากแบกเคอวีเพื่อให้แสงสว่าง ในกรณีที่เครื่องกำเนิดไฟฟ้าเกิดสการที่ไม่คึกคึกค้บริเวณที่สำคัญทอความปลอดภัยของชีวิตเช่น หลอกไฟในป้ายทางหนีไฟ ไฟฉุกเฉิน ในลิฟท์

4.6.6 วิเคราะห์ระบบป้องกันฟ้าผ่า

เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่อาคารที่ถูกฟ้าผ่าหรือเกิดอันตรายแก่ผู้คนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงหรือสัตว์สิ่งมีชีวิตในบริเวณใกล้เคียงนั้น อันเป็นผลมาจากฟ้าผ่าดังกล่าวจึงควรจัดทำระบบป้องกัน วิธีที่คิและปลอดภัยที่สุดเท่าที่รู้จักกันในปัจจุบันนี้คือ วิธีของฟาราเกย์ (ระบบลูกประจุ)

ระบบป้องกันฟ้าผ่าแบบฟาราเกย์ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนคือ

1. สายอากาศล่อฟ้า (AIR TERMINAL) อาจเป็นเสาโลหะหรือสายทวนนำยึดไว้บนยอดสูงสุดของสิ่งก่อสร้างใช้ หรือสิ่งที่ยกุงการป้องกัน สายอากาศล่อฟ้านี้มักจะมีแบบทำปลายยอดค้แหลมเพื่อให้ความเครียดสนามไฟฟ้า (ELECTRIC FIELD STRESS) ณ จุด

นี้มีค่าสูงกว่าที่อื่นในบริเวณใกล้เคียง ทำหน้าที่ล่อให้ฟ้าผ่าลงที่สายอากาศล่อฟ้า นั้น ถ้าหาก จะเกิดฟ้าผ่าขึ้นในย่านนั้น

การติดตั้งเสาหรือสายอากาศล่อฟ้าในลักษณะอย่างไร ขึ้นอยู่กับลักษณะของ หลังคา ขนาดกลางยาวของอาคาร มีคนหรือสิ่งอื่นใดที่อยู่เหนือคาชฟ้าหรือไม้ทองจั่ววาง เสา หรือสายล่อฟ้าให้เพียงพอ หากมีฟ้าผ่าเกิดขึ้นฟ้าจะตกลงมาโดยตรง บนเสาหรือสายอากาศล่อฟ้านี้ ถ้าหากบนคาชฟ้าไม่มีคนหรือสิ่งอื่นที่จะก่อกองป้องกัน ออกแบบป้องกันเฉพาะอาคาร เท่านั้น ก็อาจ จะใช้สายอากาศล่อฟ้าวางซึ่งเหนือพื้นหรือสันหลังคาประมาณ 20 - 30 เซนติเมตรโดยทำการ ยึดกับหลังคาทุก ๆ ระยะ 3-4 เมตรตามแนวที่วางสายอากาศล่อฟ้า

2. สายนำลงดิน (DOWN CONDUCTOR) เป็นสายตัวนำไฟฟ้าซึ่งทอดทางไฟฟ้า อย่างก็กับสายอากาศล่อฟ้าเพื่อฟ้าผ่าลงบนสายล่อฟ้าแล้วกระแสไฟจะไหลลงสู่ที่ดินผ่านสายตัวนำ ลงดินกระจายออกไปในดินอย่างรวดเร็วผ่านทางรากสายดิน สายนำลงดินซึ่งทอดอยู่ระหว่างสาย อากาศล่อฟ้ากับรากสายดินจะทงมีค่าอิมพีแดนซ์ต่ำ มีความเหนียวแน่นน้อย ฉะนั้นในบางกรณี อาจจำเป็นต้องใช้สายตัวนำลงดินหลาย ๆ เส้นขนานกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดความยาวของอาคาร ถ้าตัวอาคารยิ่งกว้างยาวมาก ก็ต้องใช้สายตัวนำลงดินมากขึ้นและจะทงต่อเชื่อมโยงถึงกันในที่ ชึ่งกลางของทงความสูงทงย ถ้าตัวอาคารสูงทงย ถ้าตัวอาคารเนินสูงมาก ๆ เพื่อทงมิให้เกิดมี สปราร์คกันข้างอื่นเนื่องมาจากแรงดันเหนียวนำ

ทงมาตรฐานระบบป้องกันฟ้าผ่าทงหลาย กำหนดให้ใช้จำนวนสายนำลงดิน ทงน้อยอย่างน้อย 2 เส้นซึ่งวางทงกันข้ามของทงอาคารไม่ว่าจะเป็นอาคารแบบง่าย ๆ หรือว่า ทงคอกยที่สร้างทงยไม้หรือคอกยกริบทเสริมเหล็กหรือขปลองไฟ เหตุที่ทงใช้สายนำลงดินอย่างน้อย 2 เส้นเพื่อความสะดวกในการทงตรวจสอบสายดินที่อยู่เหนือดิน เพื่อให้ความเชื่อมั่นใจ ในความ ปลอดทงยเมื่อเกิดฟ้าผ่ารุนแรงหรือทงองการ เปลี่ยนขอมเส้นหนึ่งและเพื่อลดค่าความเหนียวนำ ที่ เป็นทงเหตุให้เกิดสปาร์คกันข้าง (SIDE FLASHOVER)

3. รากสายดิน (EARTH ELECTRODE) เป็นโลหะฝังอยู่ในดิน เช่น เหล็ก หรือแท่งเหล็กขุมสังกะสี หรือเหล็กขุมทงองแกงเพื่อช่วยให้ความต้านทานของระบบสายดินหรือว่า ของระบบทงกันฟ้าผ่ามีค่าต่ำ กระแสฟ้าผ่าจะไหลกระจายออกไปไกลสะดวกและรวดเร็วใน บางกรณีจำเป็นทงใช้รากสายดินจำนวนหลายอันและฝังให้ลึกลงไปในดินมากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับที่ ความต้านทานจำเพาะของดิน ขนาดของสิ่งก่อสร้างที่ทงองการติดตั้งระบบป้องกันฟ้าผ่า โดยที่ ค่านี้ถึงหลักสองประการคือ ความต้านทานของระบบสายดินจะทงองไม่ทำให้เกิดความทงงหักย

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ระหว่างช่วงกว้าง (ประมาณ 1 เมตร) บนพื้นกินรวม ๆ อาคารซึ่งเรียกว่าแรงกันช่วงกว้าง และแรงกันสัมพันธ์เกินกว่าที่กำหนด เพราะจะทำให้เกิดอันตรายแก่สิ่งที่มีชีวิตที่อยู่ในบริเวณนั้น ไม่มี ทำอันตราย

ถ้าขนาดอาคารมีพื้นที่เกินกว่า 100 ตารางเมตรหรือเส้นรอบอาคารมากกว่า 35 เมตร จะต้องมีจำนวนสายนำลงกินอีกชุด 20 เมตร 5-6 เมตรจำนวนสายนำลงกินของ อาคารที่มีขนาดกว้างยาวต่าง ๆ ใดแสดงไว้ในตารางที่ ถ้าเป็นไม้ให้ควรมีสายนำลงกินให้มี ระยะห่างเท่า ๆ กัน (20-30 เมตร)

สายนำลงกินอาจเดินในท่อที่ไม่ติดไฟและปกปิด และต้องไม่เดินตามมีบางครั้งที่ กำหนดให้วางจุดตรวจสอบได้ไม่ควรเดินสายนำลงกินใกล้ ๆ กับสายจ่ายกำลังไฟฟ้า POWER SUPPLY CABLE ถึงแม้ว่าจะใช้เคเบิลหุ้มเปลือกโลหะก็ตาม ไม่ควรเดินร่วมกันในช่องทางใน ของท่อแก๊ส

ในกรณีที่โครงสร้างอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กหรืออาคาร โครงเหล็กอาจ ใช้โครงเหล็กนั้นเป็นสาย นำลงกินได้ไม่ต้องเดินสายนำลงกินอีกต่างหาก เมื่อใช้โครงเหล็กที่ เสริมเหล็กเป็นสายนำลงกินต้องมีการต่อเชื่อมอย่างถี่ระหว่างเส้นเหล็กตลอดความยาวของเสา และโครงเสาเหล่านี้จะต้องเชื่อมต่อกับสายอาคารลัดฟ้า และเชื่อมกับรากสายดินอย่างถี่

4.6.7 ระบบจ่ายแก๊สสูงๆและเชื้อเพลิงเหลว

1. ระบบจ่ายแก๊สสูงๆของโครงการ ใช้ระบบเก็บที่ออกจากถังเก็บไปยังเตา โดยให้ PRESSURE REGULATING VALVE เป็นตัวปรับแรงดันของแก๊สตามอุปกรณ์ แต่ละ ชนิดและเก็บที่ตามผังเครื่องจักร

2. ระบบจ่ายเชื้อเพลิงเหลว ใช้แบบฝังไว้ใต้ดินเพื่อความปลอดภัย ส่วนที่เป็น ส่วนรองรับตัวถังเก็บเชื้อเพลิงจะสร้างเป็นตัวโครงสร้างเดียวกันกับอาคาร เพื่อป้องกันใน ปัญหาการทรุดตัวของอาคารซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายที่ท่อนำเชื้อเพลิงได้โดยแยกถังเก็บให้ เป็น 2 ถัง ให้ถังเก็บย่อยอยู่ใกล้กับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า (GENERATOR ROOM) ส่วนถังเก็บ ใหญ่จะอยู่ภายนอกอาคารและสามารถนำถมนรทุกเชื้อเพลิงเข้ามายังจุดกักเก็บได้โดยสะดวก

4.6.8 ระบบกักกอสสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น 1. ระบบลิฟท์ ที่แปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การคำนวณหาจำนวนลิฟท์โดยสาร (PASSENGER LIFTS) ทำการกัก

คำนวณหาปริมาณการศึกษากังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) จำนวนผู้ใช้สอยอาคาร
 - แยกที่มาพัก = $600 \times 1.6 \times 0.7 = 672$ คน
 - แยกที่มาใช้ห้องซักล้าง 20% = $\frac{134}{806}$ คน

- 2) ระยะเวลาในการรอลิฟท์ (ไม่ควรเกิน 60 วินาที)
 - อาคารสูง 23 ชั้น = 65 เมตร
 - ความเร็วลิฟท์ 105 เมตร/นาที
 - UPPER FLOOR TIME & LOBBY TIME = 76 วินาที
 - ∴ ระยะเวลาในการเดินทาง 1 รอบ = 150 วินาที

- 3) การหาขนาดและจำนวนลิฟท์โดยสาร
 - ความจุ 15 คน (ใน 5 นาทีได้ 2 เที่ยว = 20 คน)
 - ความสามารถระบายคนภายใน 5 นาที (7 - 12%) = 97 คน
 - ∴ จำนวนลิฟท์ในโครงการ = $\frac{97}{30} = 3.2 \approx 4$ ตัว

4) ลิฟท์บริการที่ใช้ในโครงการ เนื่องจากโครงการเป็นโรงแรมที่มีชั้นความสูงประมาณ 23 ชั้นและมีความกว้างมากจึงไม่มีลิฟท์บริการแยก 2 ตัวโดยอยู่ที่ส่วนห้องพักคานหน้าและคันทาวเวอร์

สรุป ลิฟท์โดยสารใช้ลิฟท์ HITTACHI ขนาด 1,000 กิโลกรัม ความจุ 15 คน (105 เมตร/นาที) ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้าจำนวน 4 ตัวติดตั้งไว้ในส่วนคันทOWER และลิฟท์ไฮดรอลิค SEMAG HYDRAULIC LIFT ขนาด 900 กิโลกรัมและมีความจุ 12 คน (105 เมตร/นาที) ขับเคลื่อนด้วยไฮดรอลิคจำนวน 2 ตัวติดตั้งอยู่ที่ห้องพักคานหน้า เนื่องจากในส่วนห้องพักคานหน้าถูกจำกัดความสูงด้วยกฎหมายควบคุมอาหารทะเลหรืออาหารชายทะเล ทำให้ไม่สามารถหาห้องเครื่องไว้บนหลังคาได้

ส่วนลิฟท์บริการใช้ลิฟท์ MITSUBISHI จำนวน 2 ตัวขนาด 2250

กิโลกรัม (33) ความเร็ว 60 เมตร/นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 2. ระบบโทรศัพท์
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ในการเลือกระบบโทรศัพท์ เนื่องจากโครงการมีกลุ่มผู้ใช้เป็นนักธุรกิจ

และมักห้องเที่ยว ซึ่งต้องมีการใช้โทรศัพท์ในการติดต่อเข้า - ออกจำนวนพอสมควร จึงเลือกใช้ระบบ PMBX หรือ PBX ซึ่งหมุนโดยทรงและใช้คอมพิวเตอร์โมเด็มโดยแยกผู้ใช้โทรศัพท์ออกเป็น 3 กลุ่มคือ

1. แยกที่มาพัก (GUEST LINE) จะต่อสายนอกหรือเรียกทางไกลโดยผ่าน OPERATOR
2. ฝ่ายบริหาร (ADMINISTRATION OFFICE) ต่อออกสายนอกหรือเรียกเข้าโดยระบบอัตโนมัติ

3. ฝ่ายบริการ (SERVICE LINE) เรียกเข้า - ออกโดยผ่าน OPERATOR การหาจำนวนเบอร์ โทรศัพท์ใช้อัตราส่วนดังนี้

1. ส่วนห้องพัก	= 0.1 × 600 =	60	เลขหมาย
2. โทรศัพท์สาธารณะ	= 0.015 × 600 =	10	เลขหมาย
3. เครื่องโทรเลข โทรสาร และของสำนักงาน	=	5	เลขหมาย
4. ว่างคา (18 ว่าง)	=	18	เลขหมาย
รวม	=	93	เลขหมาย

4.6.9 วิเคราะห์ระบบป้องกันอัคคีภัย

การพิจารณาการแจ้งเพลิงไหม้และระบบดับเพลิงในโครงการ ระบบแจ้งเหตุใช้ - ระบบกลุ่ม ในบริเวณต้องโด่งทั่วไป

ระบบ HEAT DETECTOR ในบริเวณห้องโด่งทั่วไป โด่งทางเดิน ห้องพัก และในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

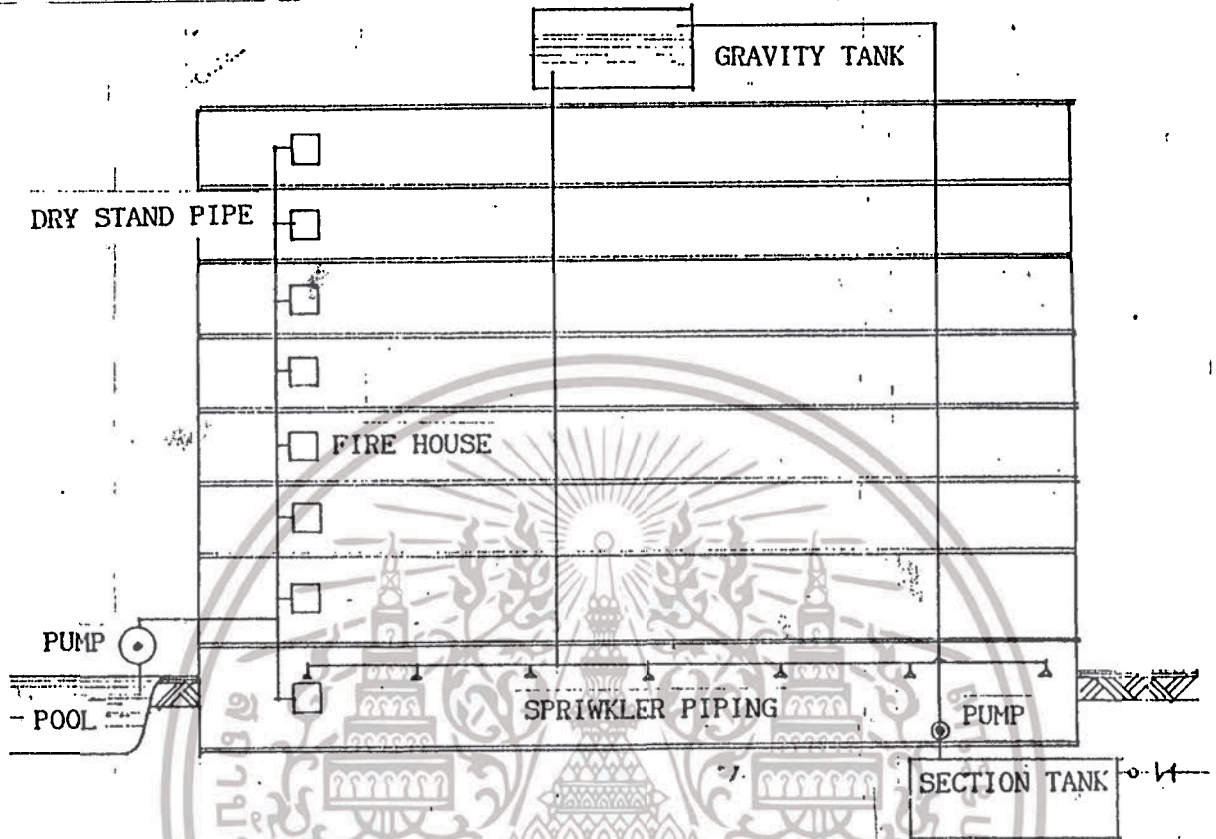
ระบบดับเพลิง ใต้เลือกใช้แบบต่าง ๆ ดังนี้

- ระบบท่อขั้วรังกันและสายลมในส่วนของโด่งทางเดิน, ห้องพักแยก และบริเวณโดยทั่วไป
- ระบบสปริงเกอร์ ใช้ระบบสปริงเกอร์ WET PIPE เช่น ครัว ห้องซักผ้า ฯลฯ บริเวณที่มีการเสี่ยงภัยอัคคีภัย

- ระบบก๊าซ เลือกใช้ระบบก๊าซฮาโลเจน 1301 ในห้องที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับว่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้แต่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบกัมเพลิงของโครงการ

เครื่องมือมจยเพลิง กังโทที่เคลื่อนที่โก

ทุกทั้งเป็นชุดอยู่รวมกันสายสูบลและระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็น 1 หน่วย (HOUSE CABINET UNIT) ทุก ๆ ระยะ 20 เมตร เช่น ในส่วนของโงทางเดินไปยังใน ห้องพักแชก

ระบบกัมเพลิง

ใช้น้ำจากระบบน้ำใช้ โดยมีการสำรองระบบน้ำเอาไว้ใช้เพื่อ การกัมไฟ นอกจากนี่ยังมีน้ำฉุกเฉินที่สามารถทำงานได้โดยใช้ไฟฟ้าและน้ำกัมกิเชล เพื่อให้สามารถจะทำงานได้ในกรณีฉุกเฉิน นอกจากนี่ยังมีบริเวณที่เตรียมทุกทั้ง เอา ไว้ในกรณีที่ต้องการนำน้ำจากแหล่งน้ำอื่น เช่น รถขนน้ำของกำรวจกัมเพลิงมาใช้

ระบบระบายควันและป้องกันไฟ (FIRE VENTILATION SYSTEM)

เป็นระบบที่มีส่วนสำคัญที่ให้ความปลอดภัยในการรักษาบริเวณกันโกที่มีไฟใน ภายในอาคารจะประกอบด้วยทักลม 2 ระบบคือ ระบบพักลมอัดอากาศ (PRESSURIZING FAN) และพักลมทุกอากาศออก

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของกรมการช่างโยธาธิการและผังเมือง กรุงเทพมหานคร ให้เห็นเป็นประโยชน์แก่สาธารณชนโดยไม่คิดค่า
ไม่สงวนลิขสิทธิ์ในส่วนที่ได้นำมาแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรณีที่เกิดเพลิงไหม้ขึ้นในชั้นหนึ่ง ทักลมทุกและอีกอากาศจะทำงานโดยอัตโนมัติ โดยการแจ้งสัญญาณไฟจากตัวจับสัญญาณ ชั้นที่มีไฟ AMPER ทุุกอากาศจะเปิดทำให้มีการทุุกอากาศบริเวณชั้นนั้นทำให้ไฟไม่ลามออกไป ส่วนชั้นที่ประกบชั้นที่มีไฟไหม้คือชั้นล่างและชั้นบน AMPER อีกอากาศจะเปิดออก ทำให้ชั้นที่ประกบมีความดันสูง หรือมีความดันเป็นบวกเพื่อช่วยสกัดเพลิงไม่ให้ลุกลามจากชั้นไฟไหม้ไปยังชั้นอื่น

ส่วนในบริเวณกันไหม้ไฟในอาคาร ทักลมอีกอากาศเข้าไปใน SHAFF ของบันได เพื่อรักษาความดันของภายในบันไดให้สูงกว่าความดันภายนอกเพื่อไม่ให้ไฟลามเข้าไปในบันไดได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การออกแบบสถาปัตยกรรม

5.1 แนวความคิดในการออกแบบ

5.1.1 ลักษณะเฉพาะของโครงการ

ลักษณะของโครงการ เป็น โรงแรมตากอากาศชายทะเลมีหาดทรายที่สวยงาม สามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่โครงการสัมผัสกับธรรมชาติและนักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวทางความสงบและเป็นส่วนตัว มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติทางทะเลไว้เพื่อให้บริการแก่แขกที่มาพักนี้ และที่สำคัญคือ มีการให้บริการห้องพักที่สัมผัสกับธรรมชาติเต็มที่ ส่วนบริการอาหาร เครื่องดื่ม และส่วนสันทนาการต่าง ๆ ที่สัมผัสกับธรรมชาติทางทะเลอย่างเต็มที่

5.1.2 ลักษณะสถาปัตยกรรมของโครงการ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างอาคารกับสภาพแวดล้อม อาคารในโครงการมีระดับความสูงประมาณ 23 ชั้น ซึ่งบริเวณรอบโครงการเป็นอาคารคอนกรีตเ็นิยมสูงทั้งสิ้น
2. รูปลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ การจัดรูปทรงให้มีลักษณะเป็นรูปตัว Y ในส่วนด้านหน้าและ I ในส่วนอาคารสูงด้านหลัง ทำให้สามารถมองวิวทะเลได้อย่างทั่วถึงทุกห้อง

5.1.3 แนวความคิดการสนองตอบค่าประโยชน์ใช้สอย

1. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ องค์ประกอบของแต่ละส่วนจักให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมโดยแยกส่วนห้องพักออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกอยู่ที่ทะเลเป็นส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่มีความสัมผัสกับธรรมชาติสูงมาก ส่วนที่สองเป็นห้องพักในตัวอาคารสูงสำหรับชมวิวทิวทัศน์ในระยะไกล

2. การতিকทอดิจจร การสัจจรของโครงการจะแยกออกเป็นทางสัจจรของผู้นับบริการและทางสัจจรของผู้นับบริการ โดยให้ทางสัจจรของผู้นับบริการคือ แหกที่หน้าพักไม่พบกับผู้นับบริการทางสัจจรของแขกและ LOBBY เปิดโล่งสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของธรรมชาติได้อย่างเต็มที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 3. เนื้อที่ใช้สอย แต่ละองค์ประกอบมีขนาดความเหมาะสมและเป็นไปตามมาตรฐานของโรงแรมชั้นหนึ่ง พื้นที่แต่ละส่วนอาจมีการปรับและยึดหยุ่นได้ เช่น ห้องทาน

อาคารที่สามารถให้บริการทั้งในร่มและกลางแจ้งได้ และพื้นที่ร่มระหว่างน้ำกว้างพอที่จะจักษงาน
ได้ง่ายได้

5.1.4 แนวความคิดทางความสะอาดและปลอดภัย

1. ความสะอาด ทางเข้าออกของโครงการ อยู่ทางคอนกรีตของโครงการซึ่ง
เข้าออกได้ง่าย ส่วนสัมมนาการและส่วนให้บริการด้านอาหารจะอยู่ในส่วนที่เข้าถึงได้ง่ายต่อ
แขกที่มาพัก ส่วนร้านค้า ห้องจ๊อคเลี้ยงจะอยู่ในส่วนที่ติดต่อกับส่วน LOBBY จะสะดวกต่อ
แขกที่เข้ามาใช้บริการโดยตรง

2. ความปลอดภัย

- ทานโครงสร้าง ลักษณะ โครงสร้างเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีความ
คงทนถาวร

- ทานสุขลักษณะ น้ำที่กินและนิเวศน์ที่นำมาใช้บริโภคจะผ่านชั้นคอนกรีต
ที่วางที่น้ำประปา โดยการกรองและฆ่าเชื้อโรค น้ำที่ใช้แล้วจะผ่านกระบวนการบำบัดจนมีคุณ
ภาพตามที่กำหนดแล้ว จึงปล่อยลงสู่น้ำของโครงการรวมถึงน้ำประปาของเทศบาลด้วย

- อัคคีภัย กำหนดให้มีสัญญาณเตือนภัยทุกห้องพักและ FIRE HOUSE
ตามจุดต่าง ๆ ของทุกชั้น บันไดหนีไฟ ห้องเก็บเชื้อเพลิง และห้องที่มามีที่นั่งที่หนาเพียงพอ

5.1.5 แนวความคิดในการเลือกใช้วัสดุ

1. วัสดุภายในอาคาร เป็นวัสดุที่ทนแรงแทนให้เกิดความสวยงามใช้วัสดุที่ดู
กลมกลืนกับธรรมชาติ ชายทะเลที่ห้องพักควรเป็นทรม และวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในอาคารควร
เป็นวัสดุที่ทนต่อความชื้นและเชื้อรา

2. วัสดุนอกอาคาร

- ไม้ วัสดุธรรมชาติ ไม้ที่เป็นโครงสร้างเป็นไม้เนื้อแข็งที่คงทนทาน
นำยารักษาเนื้อไม้จากสภาพอากาศ ไม้ในกลางแจ้งจะขึ้นและบุกร่อน

- วัสดุฉนวน วัสดุนอกอาคารเป็นวัสดุที่ทนแรงแทนให้สอดคล้องกับที่
ธรรมชาติของทะเล เช่น หินกาบ หินล้าง หินภูเขา กรวดล้าง

- โลหะ เนื่องจากมีความชื้นในอากาศ จึงทำให้โลหะเกิดการบุกร่อน

เร็ว ป้องกันโดยการหาสีรองพื้นกันสนิมและหลีกเลี่ยงการใช้โลหะ ในจุดที่มีน้ำขังและใกล้กับน้ำทะเล

หัวข้อพิจารณาการวางผัง

- 1. APPROACH การเข้าสู่อาคาร เป็นทางเข้าอาคารชัดเจนน่าสนใจในการเข้ามาใช้โครงการ
- 2. CIRCULATION ทางสัญจรของส่วนต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันไม่สับสน
- 3. TRAFFIC การสัญจร การเข้า-ออก ของบริเวณโครงการทางรถและทางเท้าไม่ติดกันรวมถึงการบริการที่สะดวก
- 4. VISUAL มุมมองของอาคารที่กั้นจากภายในโครงการและจากที่ภายนอกโครงการ เน้นความสวยงามของโครงการ
- 5. ELEMENT องค์ประกอบส่วนต่าง ๆ มีครบตามความต้องการ
- 6. ENVIRONMENT ลักษณะการจัดกลุ่มอาคารควรวางตำแหน่งอาคาร เพื่อป้องกันสภาพแวดล้อมข้างเคียงที่ไม่เหมาะสมและการ เข้ากับสภาพแวดล้อม

สรุปการวางผัง

- 1. PARKING จัดให้อยู่ในส่วนกันทางเข้าของโครงการ เพื่อให้ผู้มาใช้บริการสะดวกรวดเร็วในการมาใช้บริการ รวมถึงที่จอดรถในอาคาร เพื่อให้บริการแก่ พนักงานและแขกที่เข้ามาพัก
- 2. PUBLIC SPACE อยู่ทาง ด้านหน้าซึ่งติดกับ PARKING เป็นส่วนที่ระทองตกแต่งอย่างสวยงามเพื่อดึงดูดผู้มาใช้บริการและสามารถมองเห็นวิวทะเลได้
- 3. RETAIL SHOP เป็นส่วนขายของและบริการร้านค้าซึ่งอยู่กันหน้าติดกับ LOBBY และ LOBBY LOUNGE เพื่อสะดวกกับผู้มาใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้ผู้อื่นนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม หากมีให้ตัดแบ่งเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ซึ่งอยู่ใกล้ทางเข้าออกเพื่อสะดวกแก่การบริการภายนอก

4. FRONT DESK & ADMEN เป็นส่วนของพนักงานซึ่งแขกจะมา
 ทักท้อเพื่อ CHECK IN - OUT ซึ่งจะอยู่ที่ Lobby ด้านหน้าเพื่อสะดวกกับ
 ผู้มาใช้บริการและมีส่วนบริหารติดกันเพื่อสะดวกในการดำเนินงาน
5. GUEST ROOM เป็นส่วนห้องพักแขกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ
 ส่วนที่ติดทะเลและส่วนอาคารสูง แต่ละห้องจะสามารถมองเห็นทัศนียภาพของทะเลและทิวทัศน์
 วิวโครงการได้อย่างดี และทุกชั้นจะมี ROOM SERVICE ไว้บริการทุกชั้น
6. RECREATION เป็นส่วนนันทนาการ ของผู้มาพัก แยกเป็นส่วน
 กลางแจ้ง โถงเก็บ สระว่ายน้ำ เทนนิส ขาวนา เอลทีคลับ ซึ่งจัดอยู่ในส่วนเดียวกันทั้งหมด เพื่อ
 ให้เกิดความเพลิดเพลินด้วยกันทั้งหมดและสามารถมองเห็นทะเลได้จากส่วนนี้ และส่วนภายใน
 โถงเก็บ เกมสั สบู่เกอร์ กอล์ฟเวิลด์
7. FOOD & BEVERAGE เป็นส่วนบริการ เรื่องของอาหาร จะมี
 ภัตตาคารหลักอยู่ริมทะเลและสระน้ำ ภัตตาคารอื่น ๆ และ COFFEE SHOP ให้
 อยู่ภายในอาคารแก่ให้สามารถมองเห็นทะเลได้ เพื่อให้แขกที่มาพักและผู้ใช้โครงการ ได้รับ
 มรรยาทต่าง ๆ อย่างครบครัน
8. GENERAL SERVICE เป็นส่วนบริการ ของโรงแรมทั้งหมด จัดให้
 อยู่ส่วนชั้นใต้ดินของโรงแรม
9. MACHANIC DEPARTMENT เป็นส่วนห้องเครื่องจัดให้อยู่ในส่วน
 ชั้นใต้ดินเช่นกัน

5.2 การออกแบบรูปทรงอาคาร

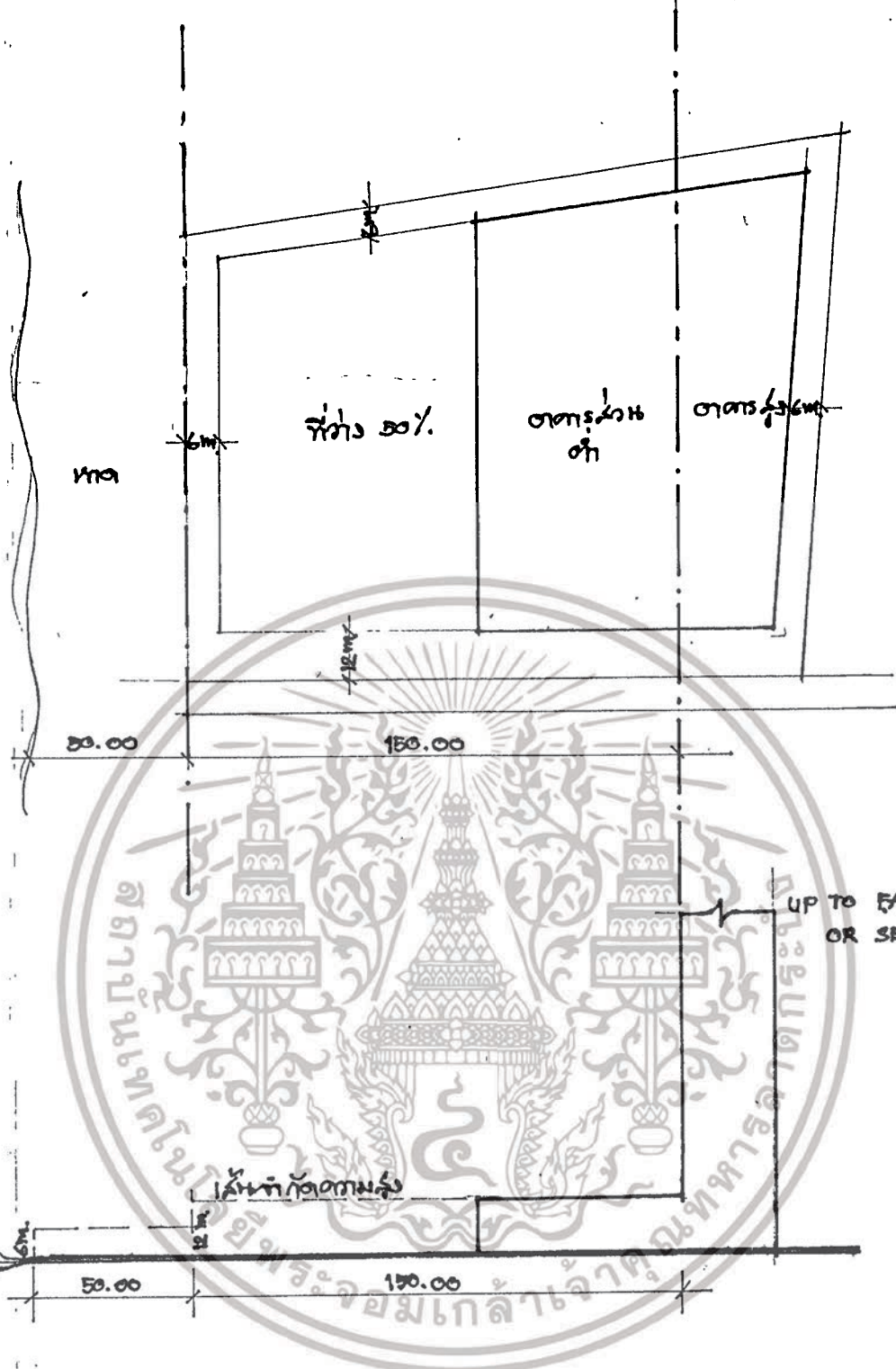
5.2.1 การออกแบบส่วน TOWER

เนื่องจากพื้นที่โครงการอยู่ในเขตเทศบาลตำบลชายทะเล ถูกจำกัดความสูงไม่
 เกิน 12 เมตรในระยะ 200 เมตรจากระดับน้ำทะเลสูงสุดทำให้สามารถขึ้นตัว TOWER
 ได้เป็นรูปตัว I หันหน้าเข้าหาทะเลทางด้านหลังของพื้นที่โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่

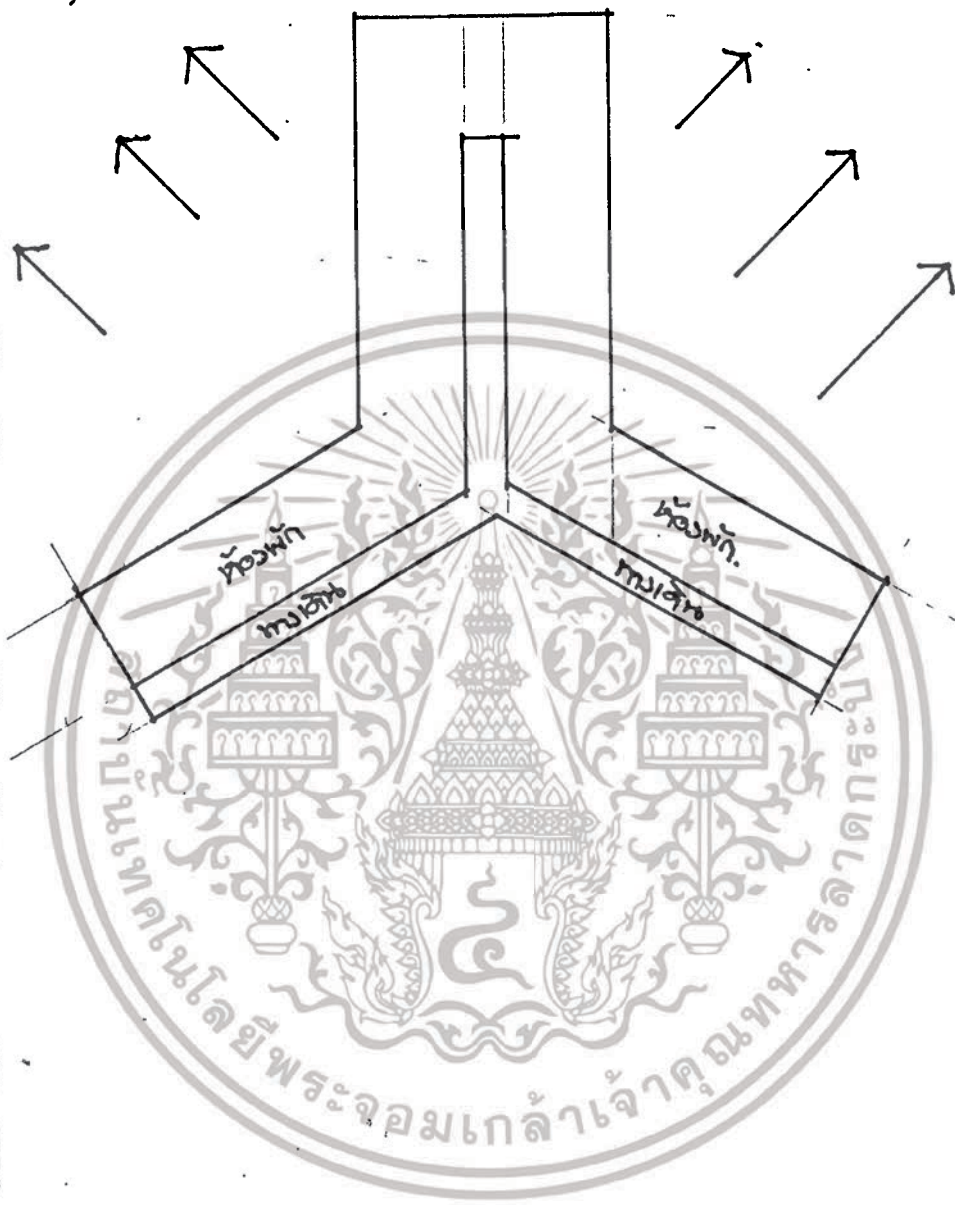
หน้า

5.2.2 การออกแบบ PODIUM ส่วนชายทะเล

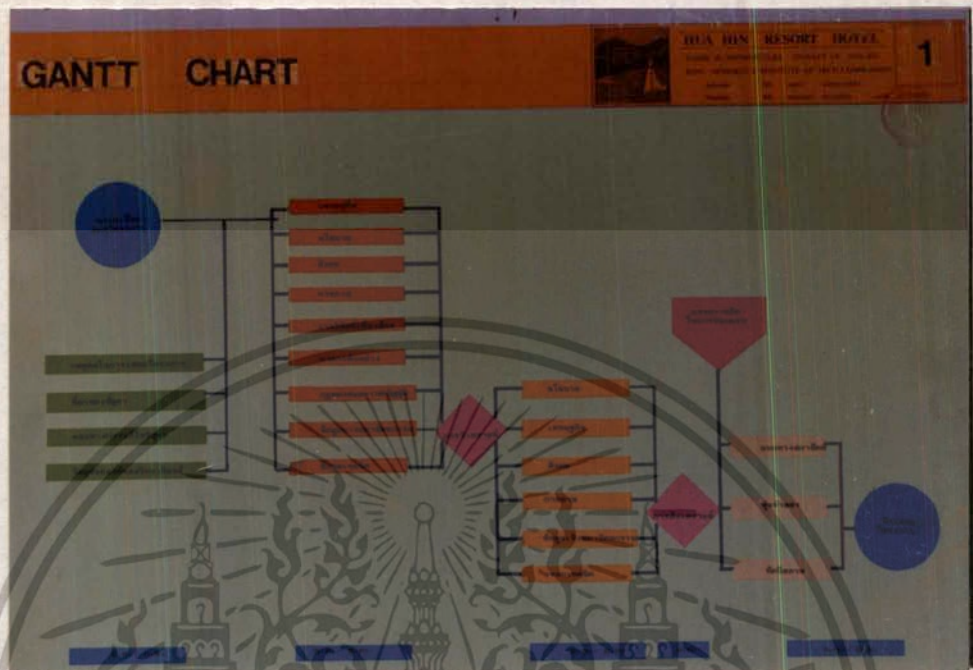
ส่วนกังกลาวจักให้เป็นส่วนของท้องพัก จึงออกแบบให้มีรูปทรงเป็นตัว "X"
 เพื่อให้สามารถชมวิวทะเลได้อย่างทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

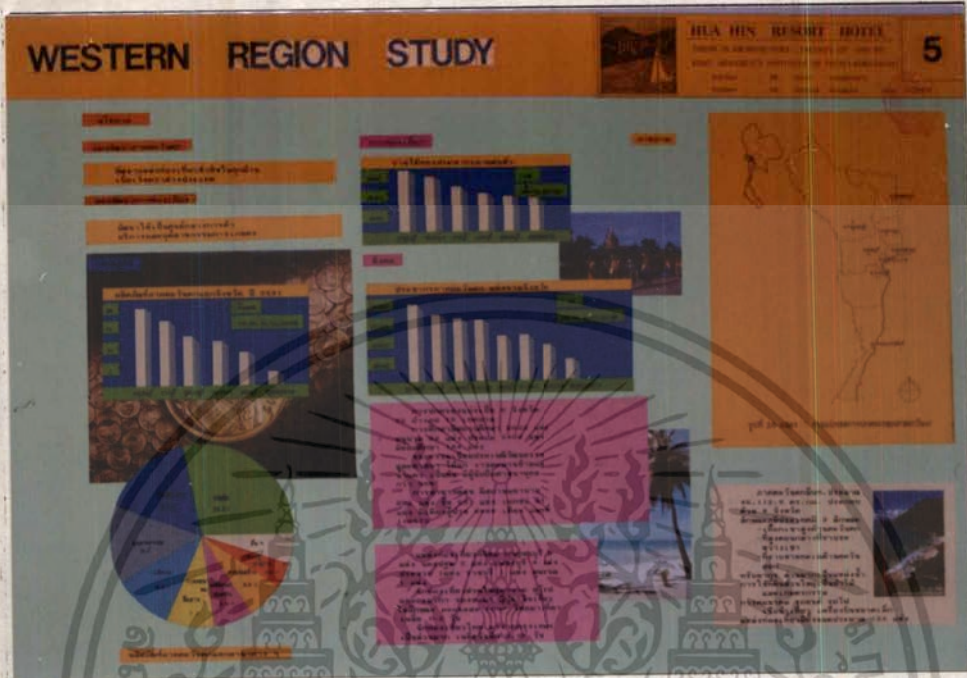
5.3 แสวงหาคอนเทนต์การ ออกแบบ

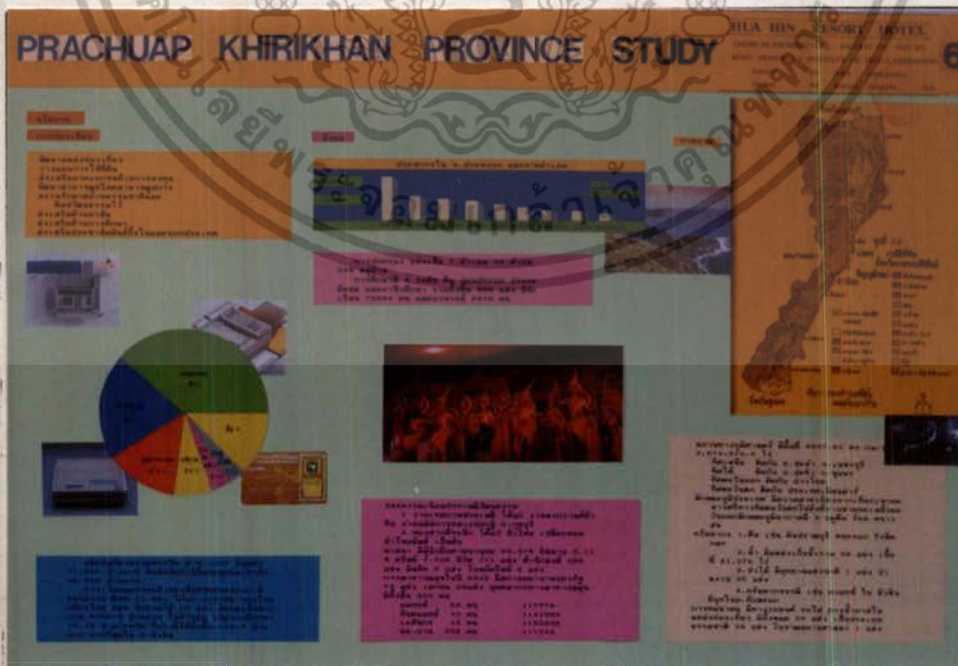
1. การดำเนินงานวิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. บทนำ

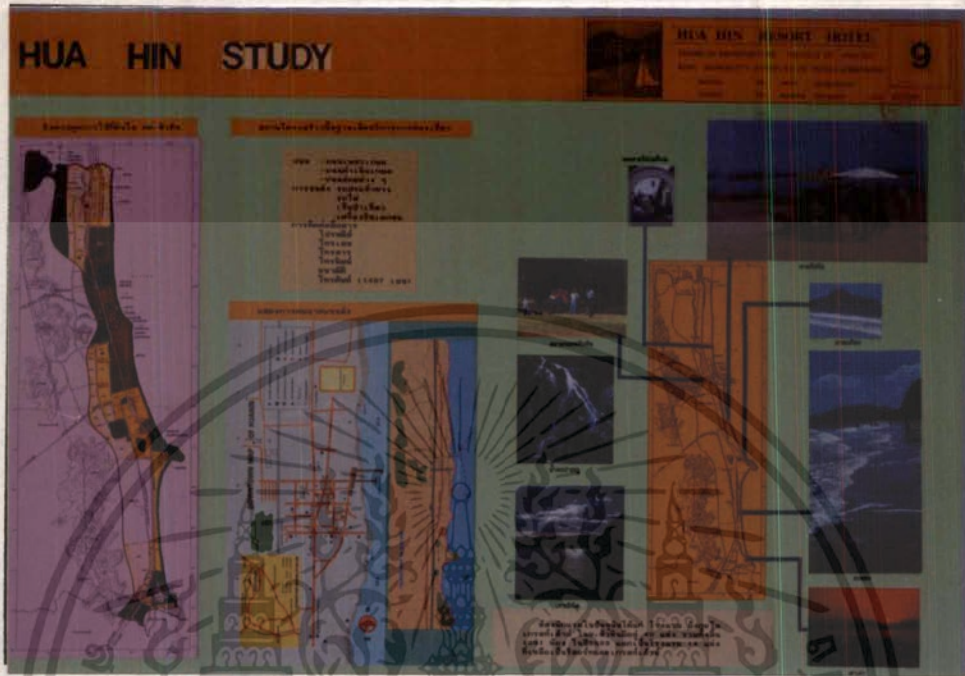

5. การศึกษาระดับภาคตะวันตก

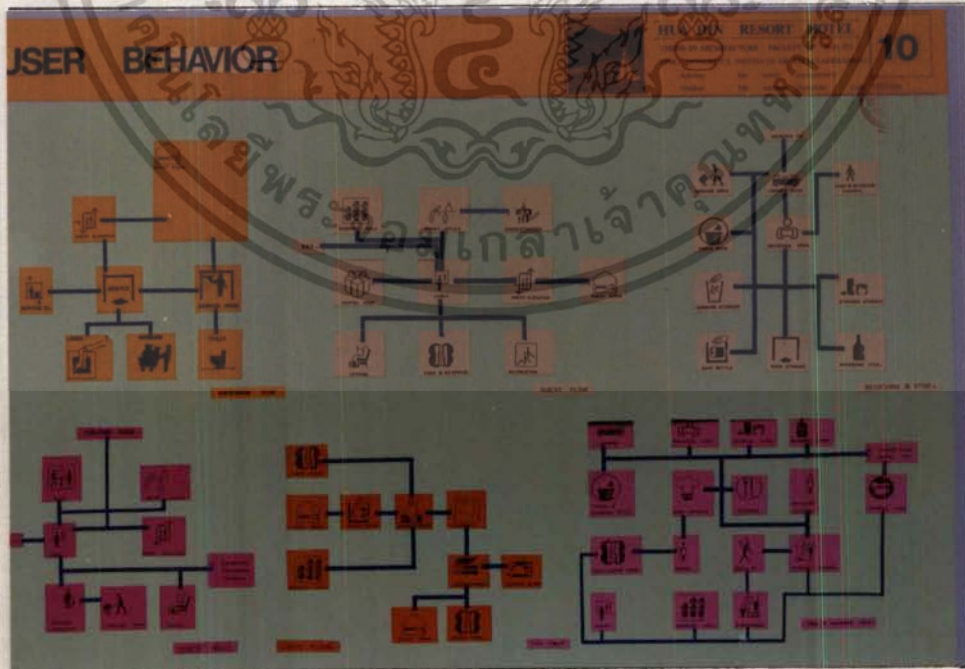

6. การศึกษาระดับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

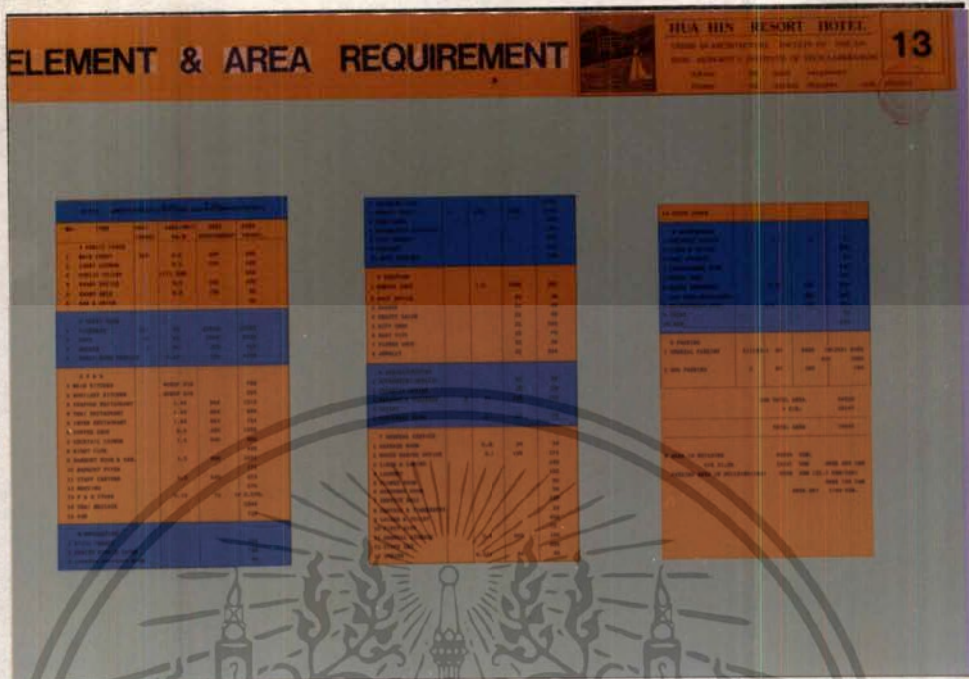
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิได้ดัดแปลงเนื้อหาจนละเมิดอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

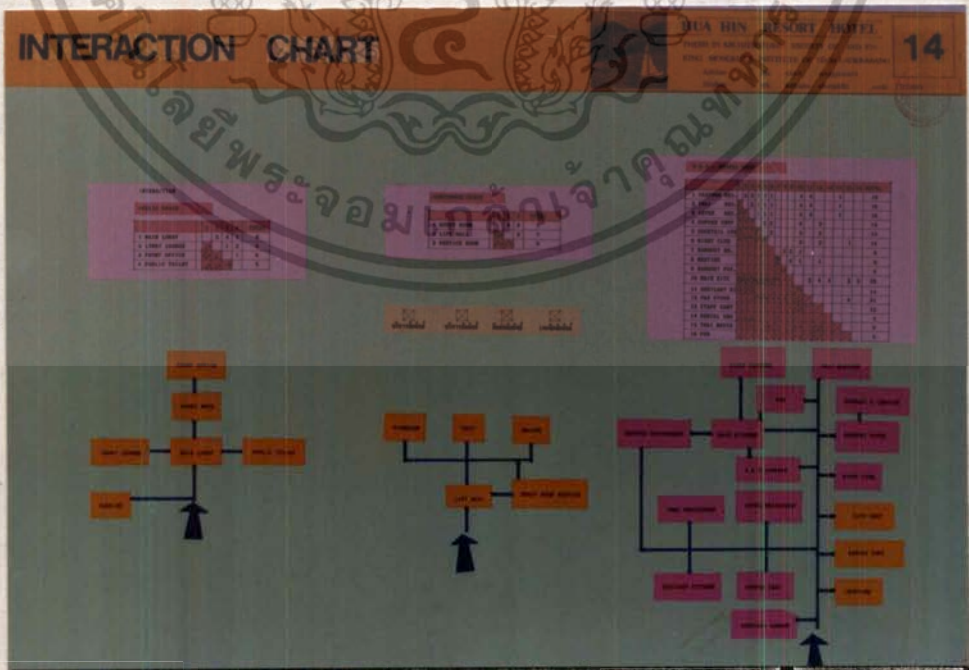
9. การศึกษาระยะที่หัวหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 10 พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

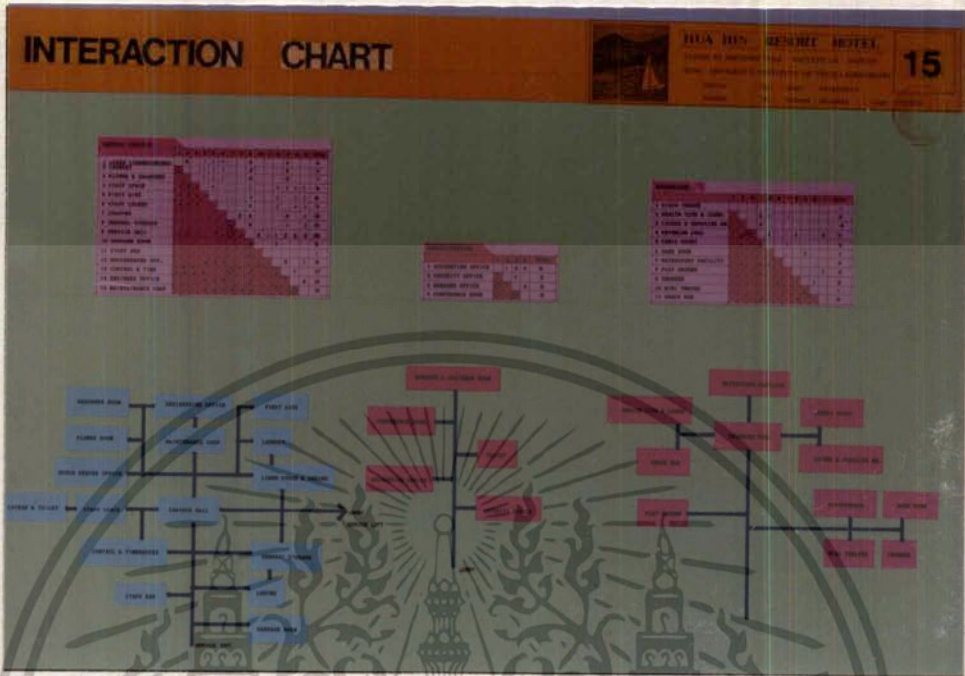

13. องค์ประกอบและเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ

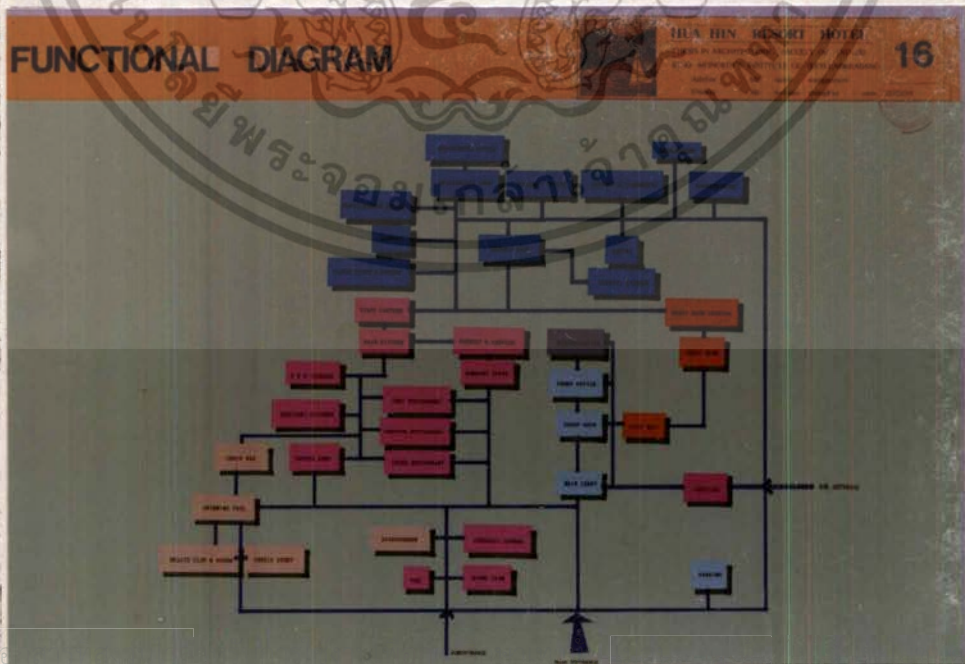

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ในนามของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

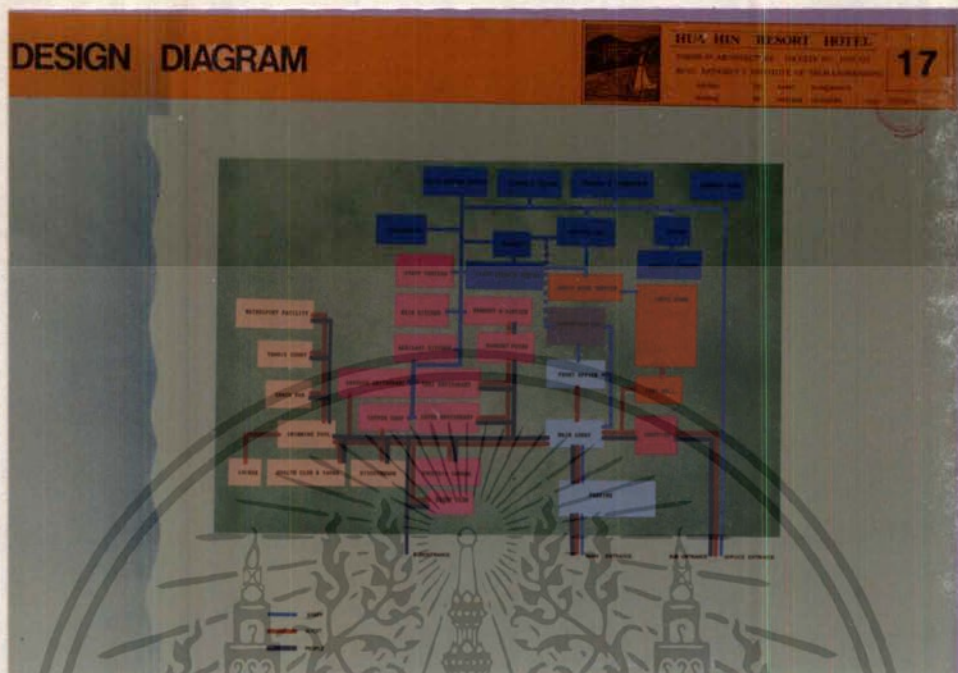

15. ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

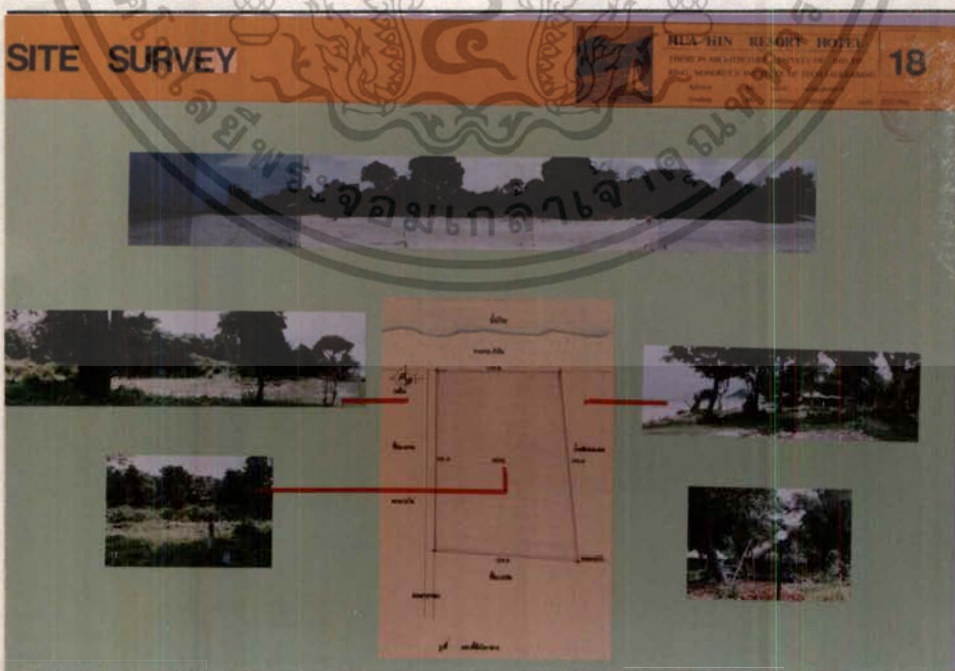

16. ผังความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการดำเนินงานการดำเนินงาน
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

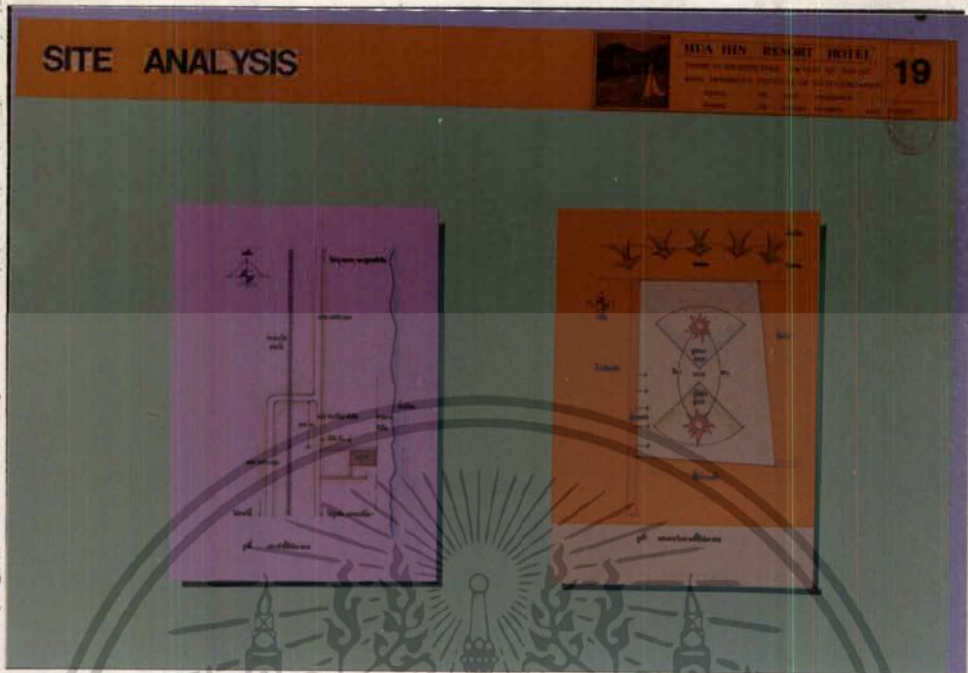

17. แผนผังออกแบมอาคาร

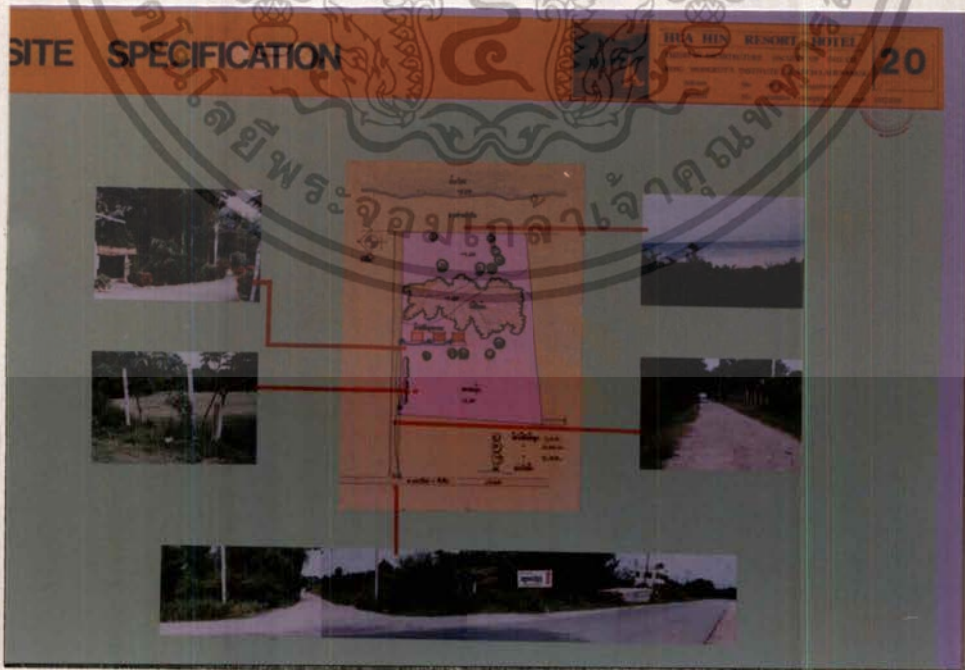

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงงานวิชาหรงการเซงานเพอการศกษาเท่านั้น ไมออนุญาตเหินาไปเซประเยชนดานการค้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกรั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. การสำรวจบริเวณพื้นที่โครงการ

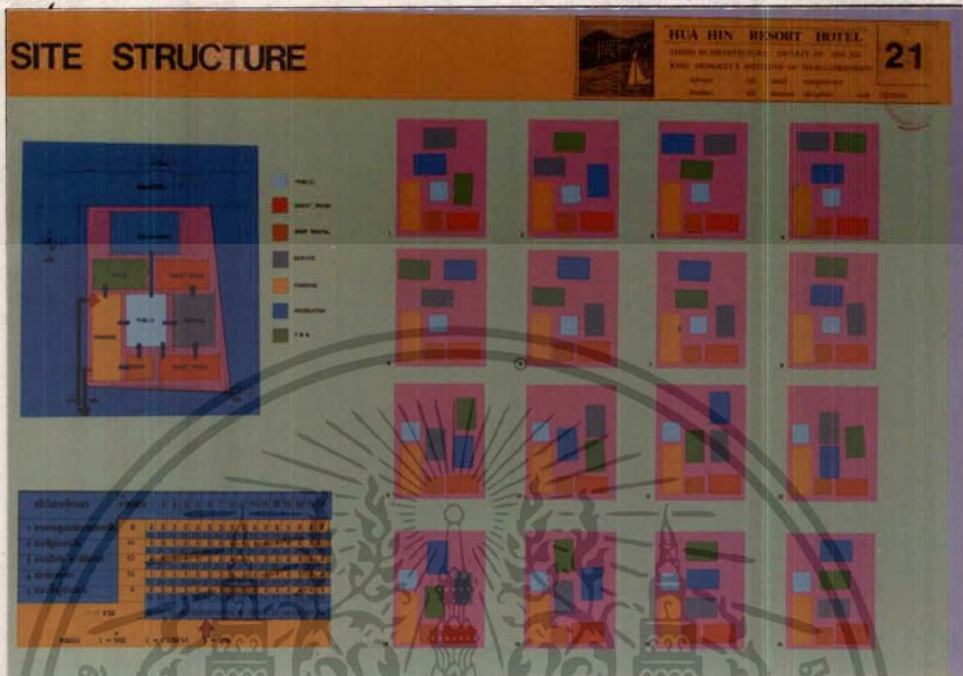

19 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

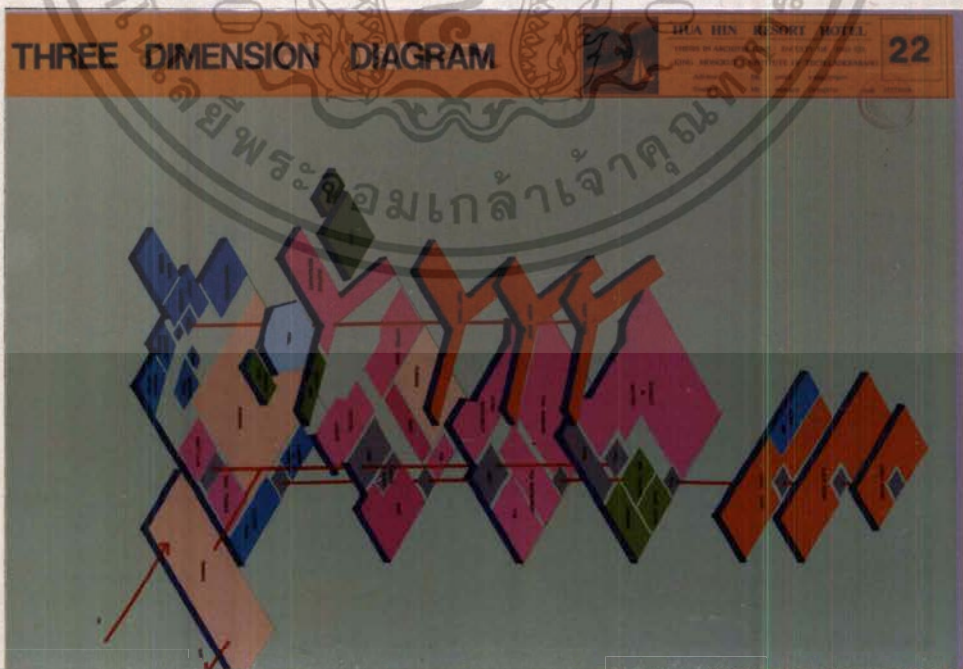

20 รายละเอียดของพื้นที่โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้อัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

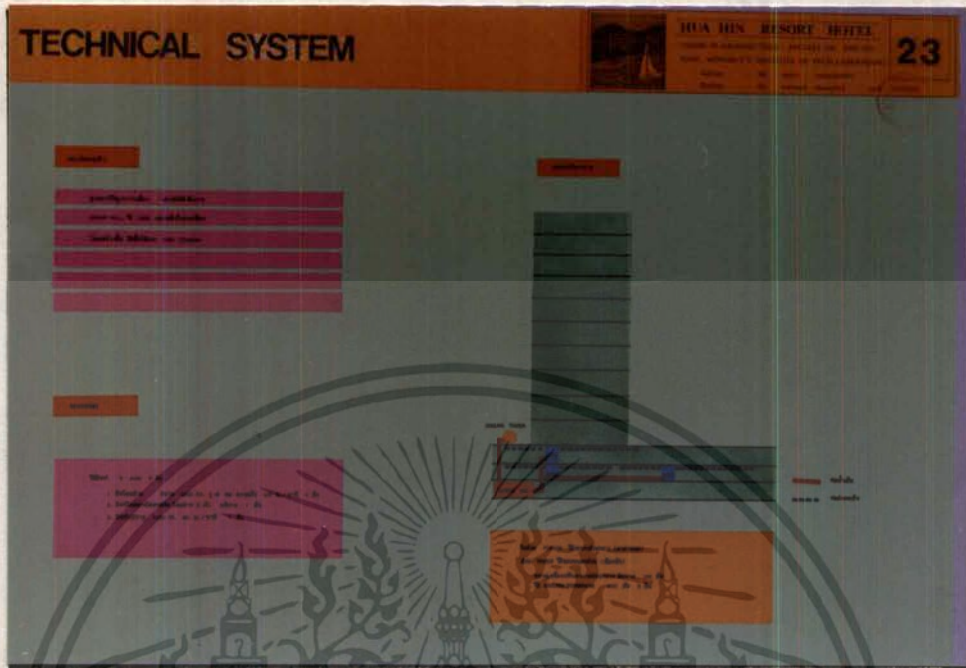

21. โครงสร้างขององค์ประกอบ ในพื้นที่โครงการ

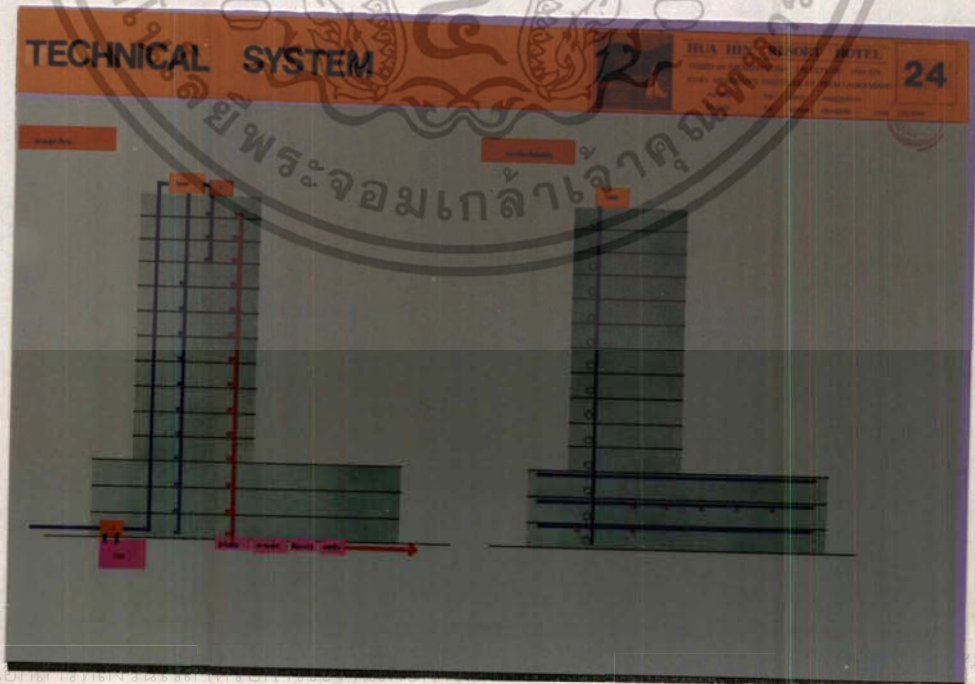

22. ฉิ่งโครงการ 3 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กรุงเทพมหานคร
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

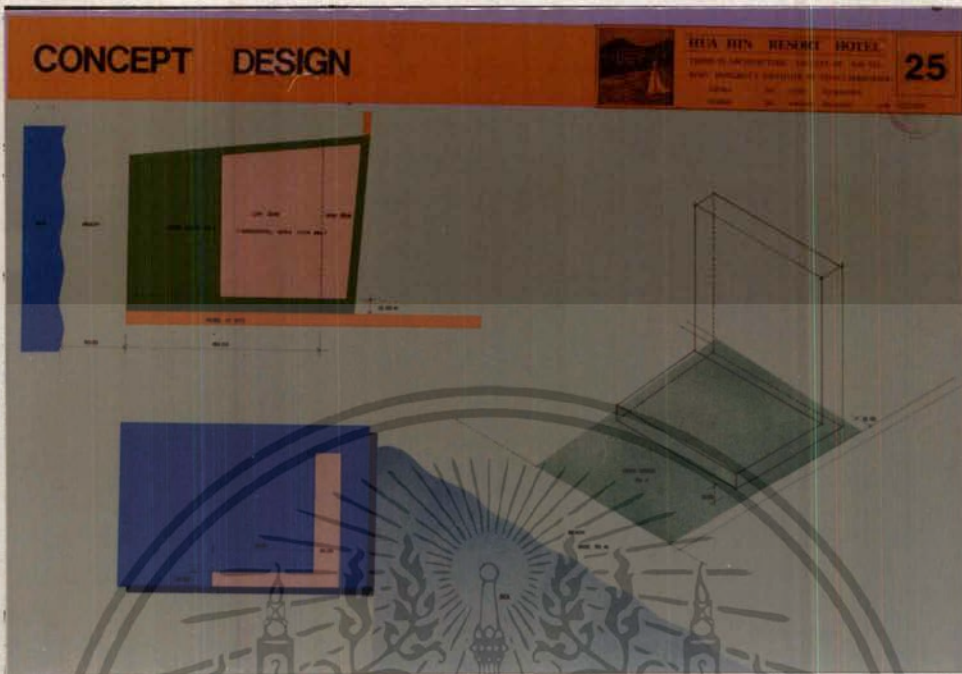
23 ระบบเทคนิค

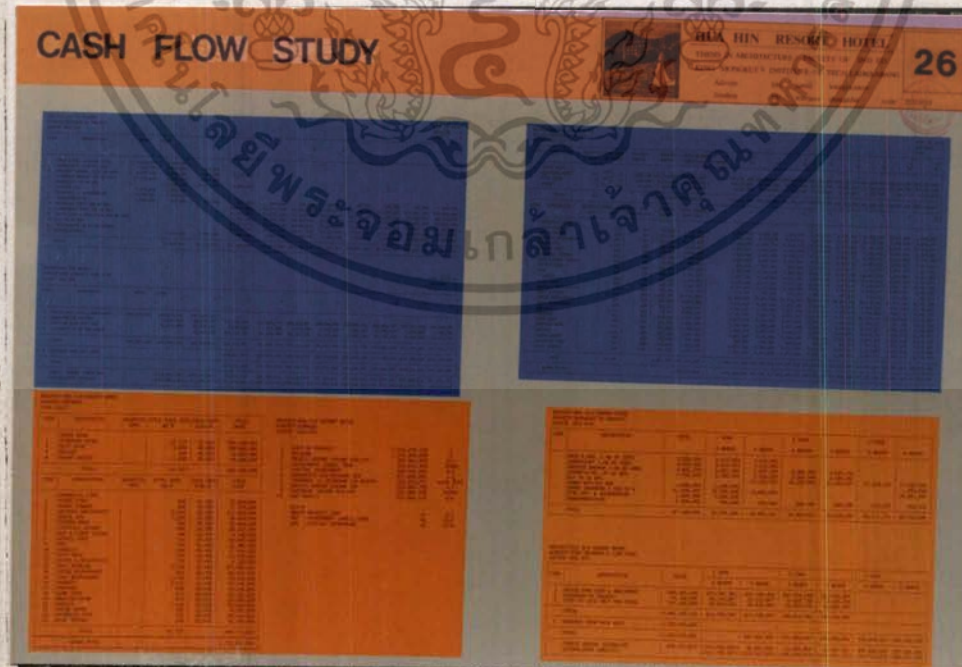
24. ระบบเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การนำออกใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

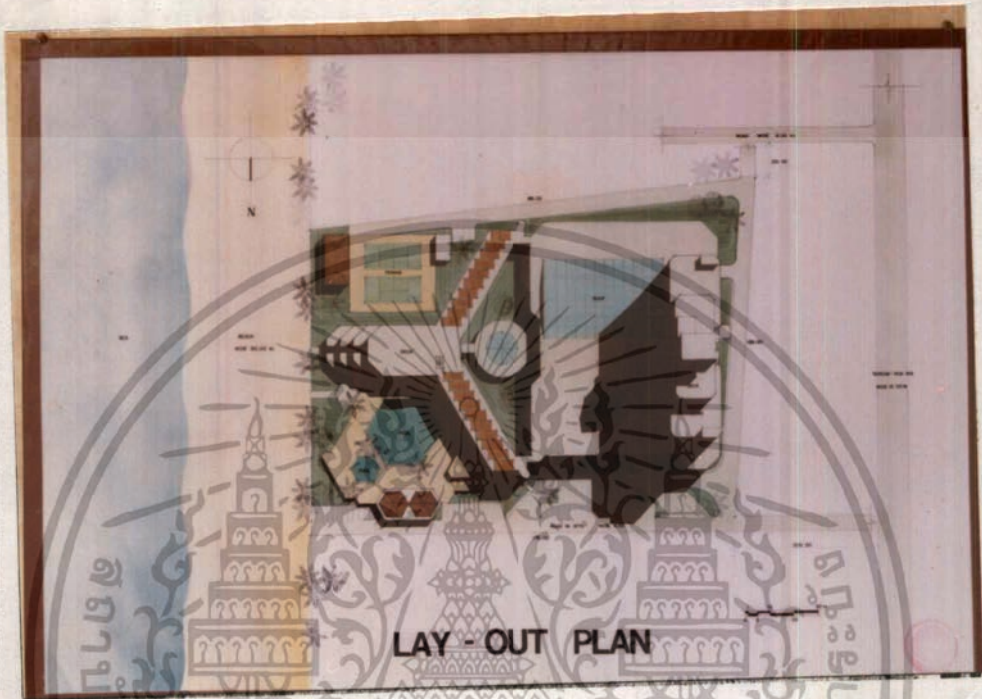
25 แนวความคิดในการออกแบบ

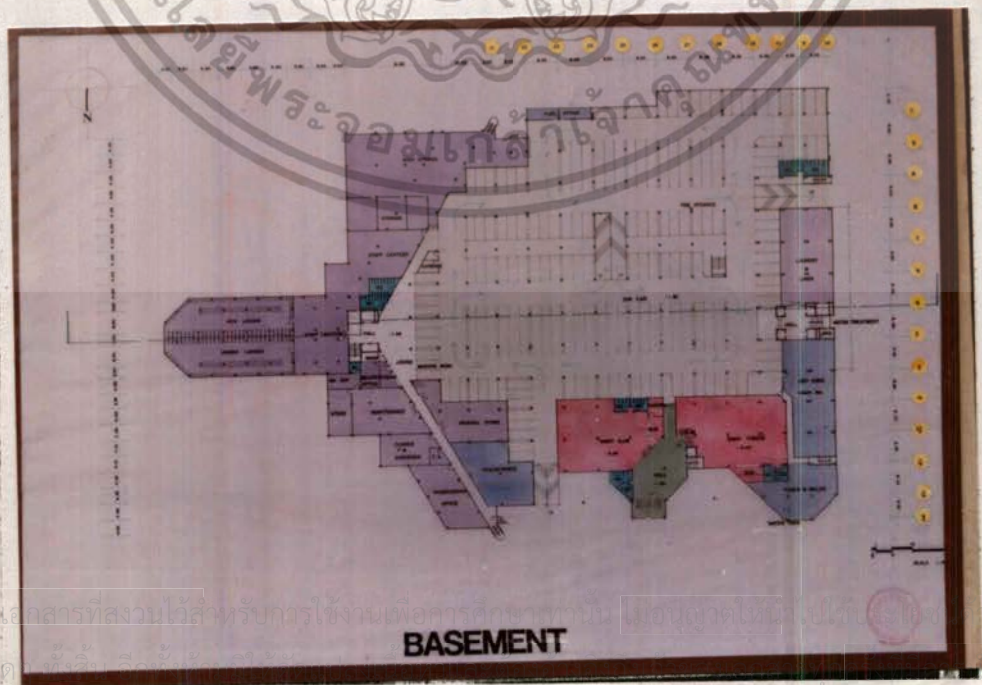
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26. การศึกษาลดคอมแทนของโครงการ

5.4 แสดงผลงานการ ออกแบบ

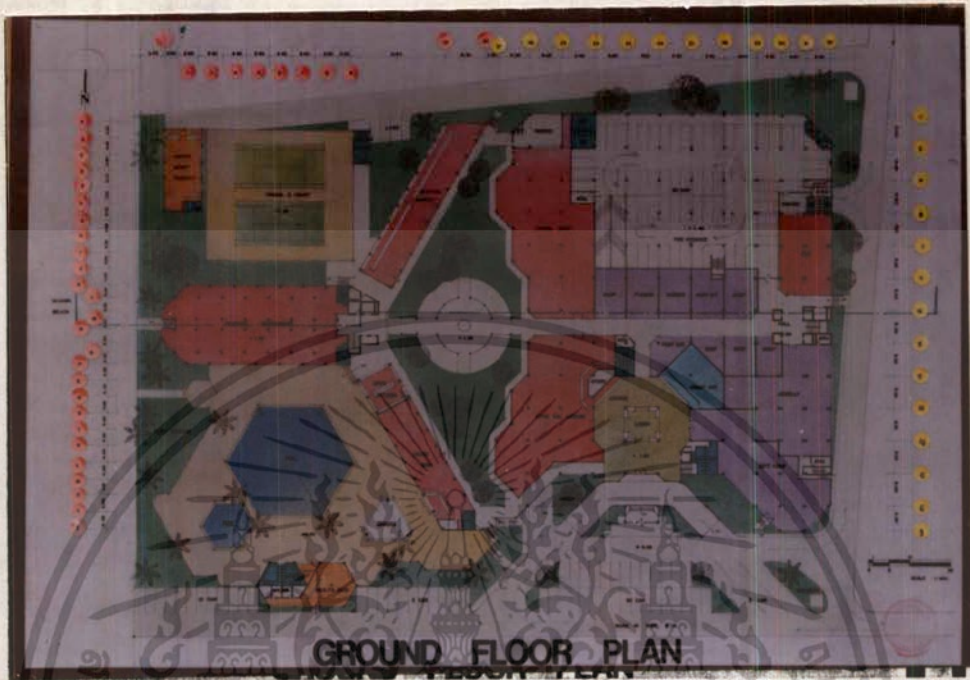
ผังบริเวณโครงการ

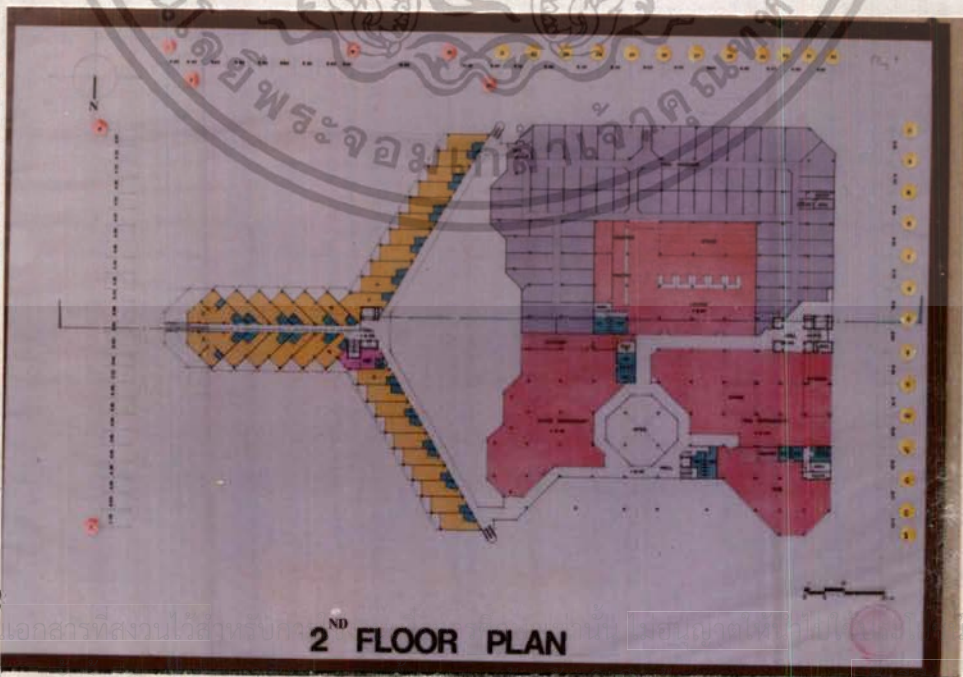
BASEMENT

แปลนพื้นที่ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต การค้า
ไม่ทำการตีพิมพ์หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต การค้า

GROUND FLOOR PLAN

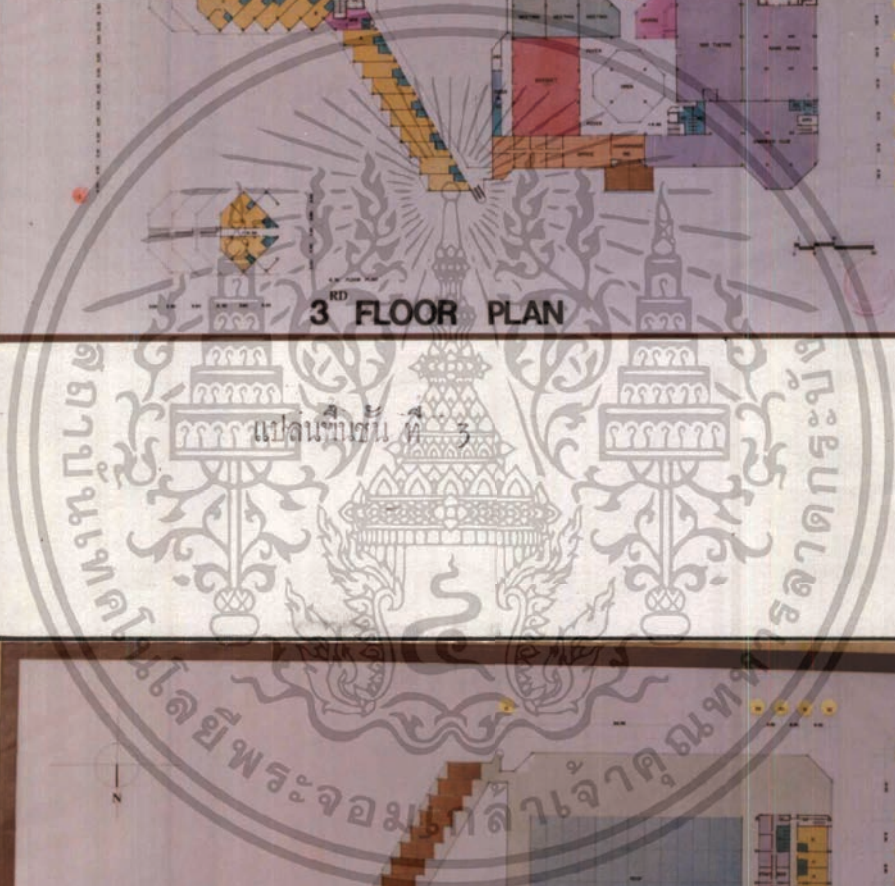
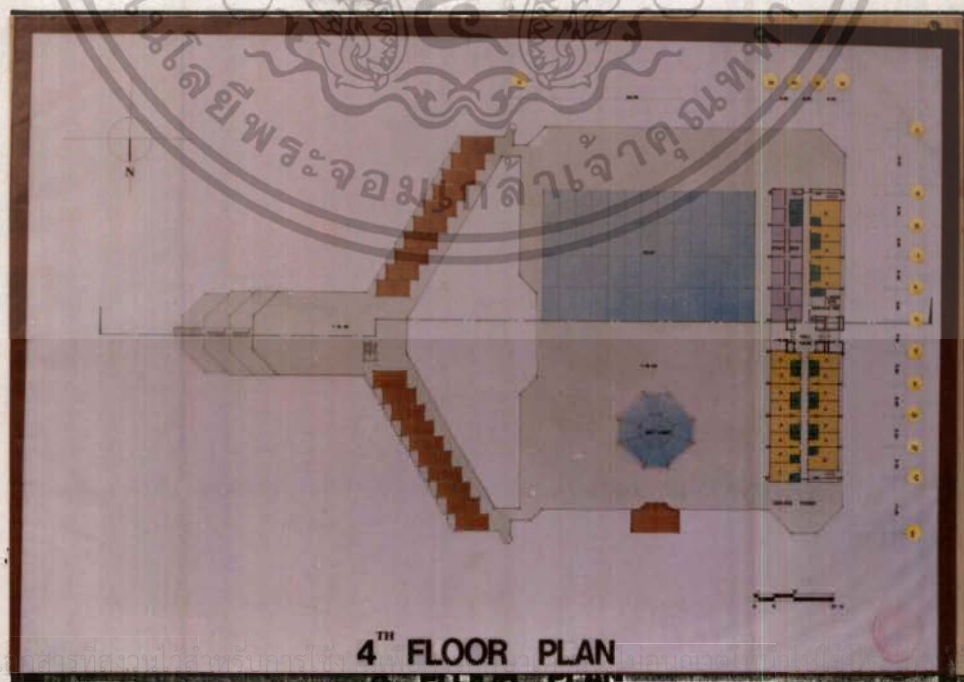
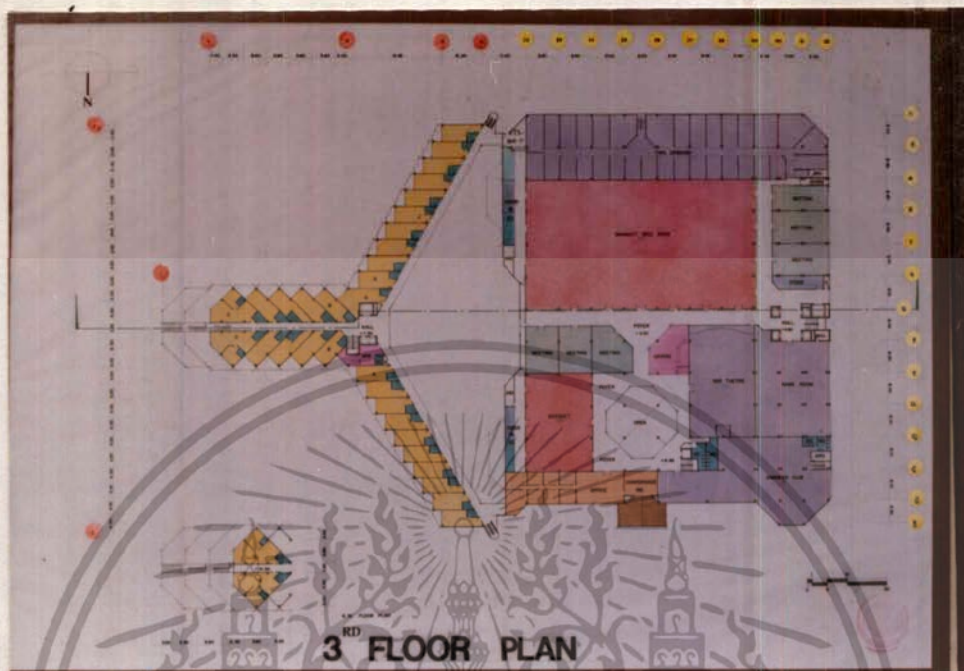
2ND FLOOR PLAN

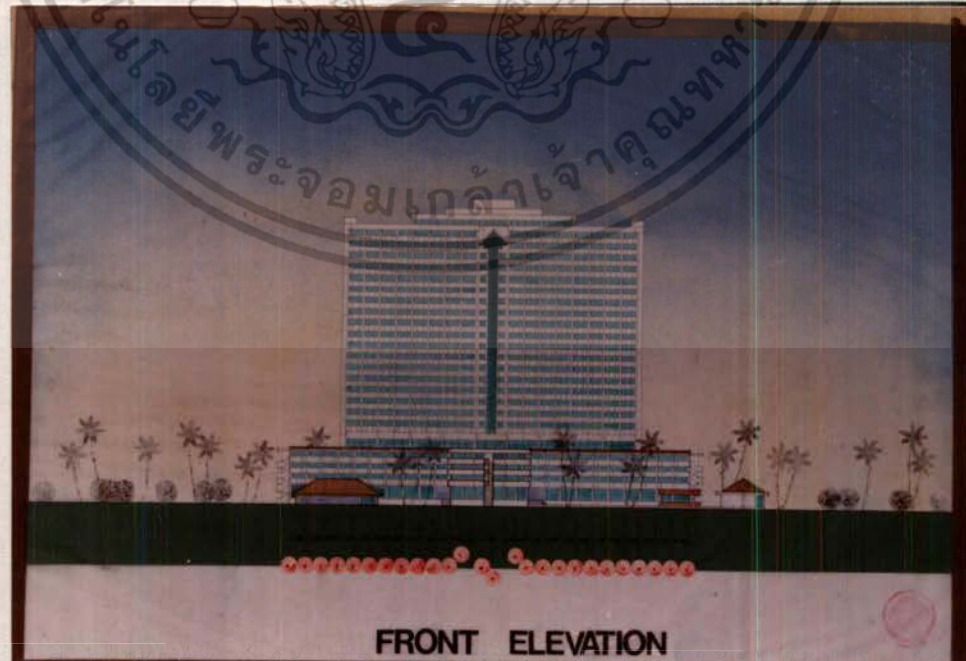
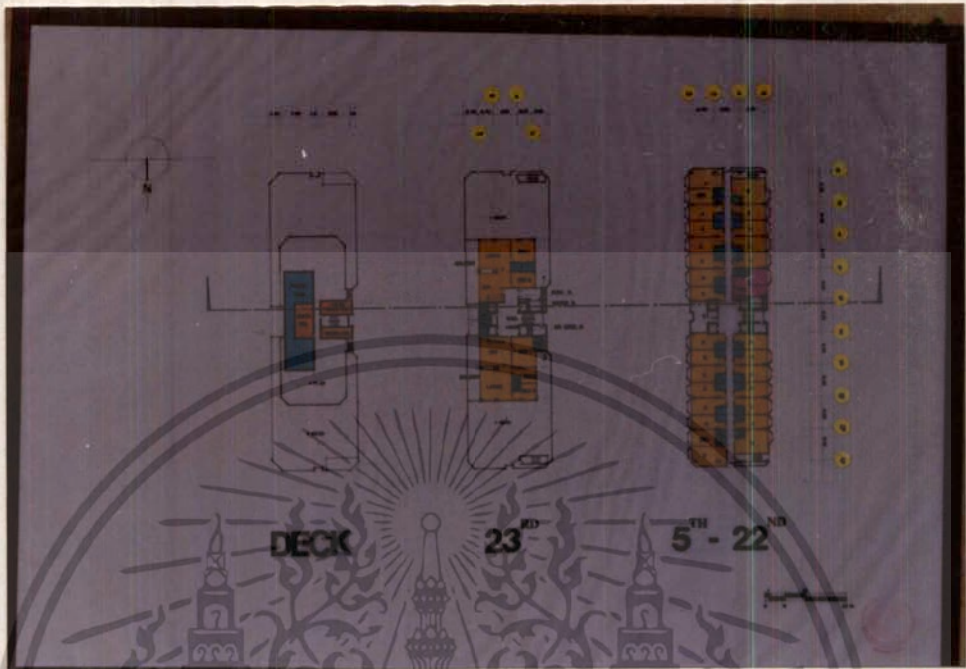
แปลนพื้นที่ล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากฝ่ายวิชาการ

แปลนพื้นที่ 2

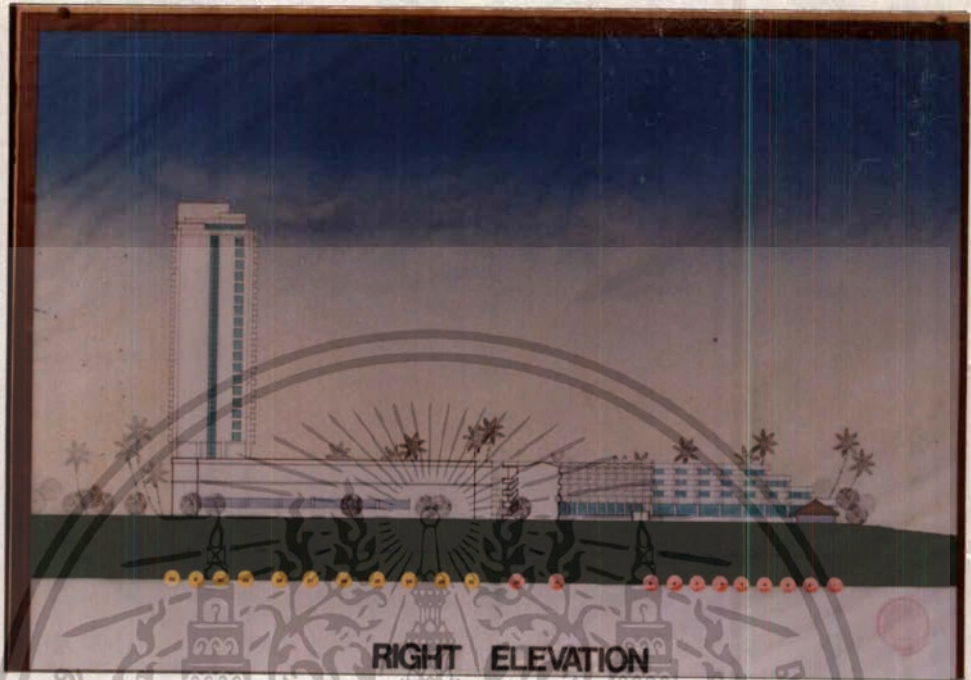

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 แปลงหน้า 4

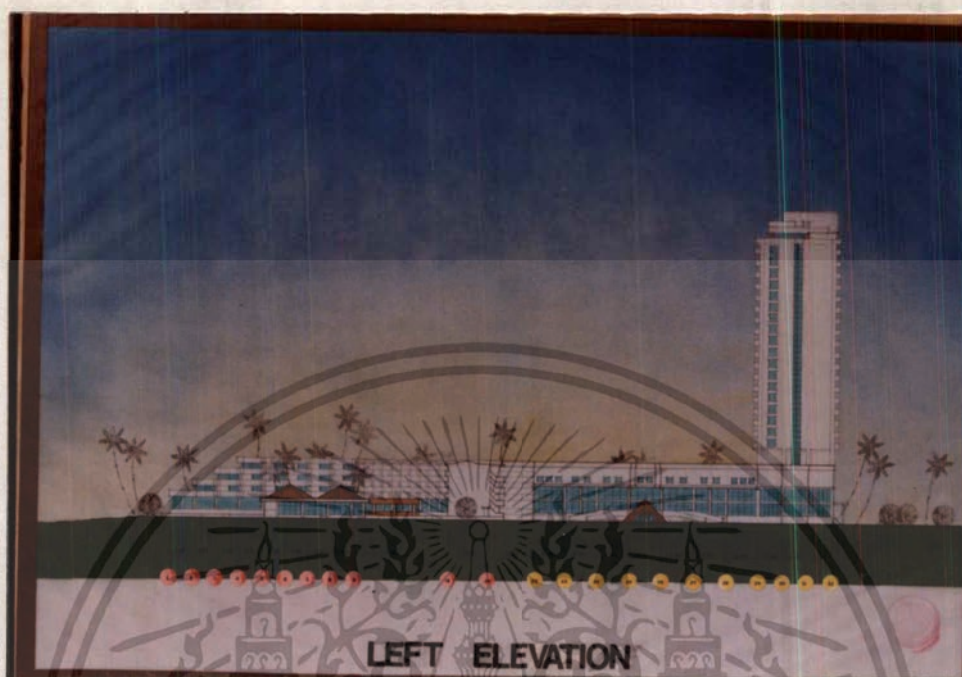
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นแบบหรือระเอียดขึ้นทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้านหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ส่วนตัวเท่านั้น ไม่ควรนำออกนอกอาคาร
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปตามหลัง

เอกสารนี้เป็น

ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทัศนภาพ

ทัศนียภาพภายนอกของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ใช้ภายในโครงการเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ระบุชื่อโครงการ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ทัศนียภาพภายในห้อง โรงแรม

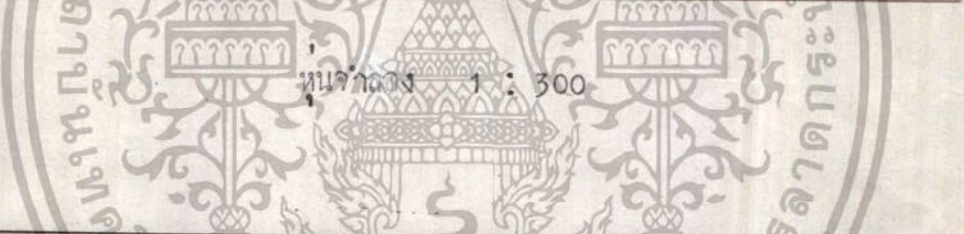
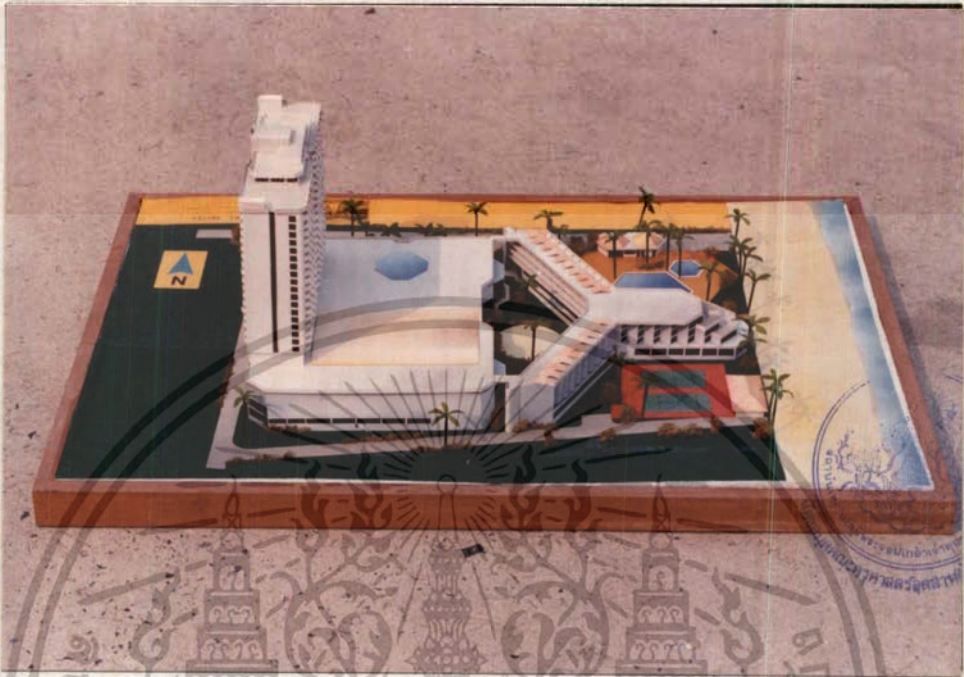

ขนาดจริง 1:300

เอกสารนี้เป็นของ น.การคำ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดจริง 1:300

หน้า ๓๐๑ 1 : 300

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาคู่เท่านั้น เมื่อผู้ยู่ใช้เห็นสมควรขอใช้สามารถ
 ไม่จากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า ๓๐๑ 1 : 300

มทที่ 6
บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

6.1.1: สรุปตามนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม ภายภาค

ปัจจุบันการท่องเที่ยวมีความสำคัญมากและรัฐบาลก็ได้ถึงเห็นถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว ซึ่งมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการส่งเสริมการลงทุนทางด้านธุรกิจ โรงแรมมากขึ้น โดยเฉพาะในอำเภอหัวหิน ซึ่งในปี พ.ศ. 2530-2534 นี้ มีการขยายตัวทางด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากการที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวมากขึ้นนั่นเอง ทางด้านอำเภอหัวหินจึงส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวกว้างขวางโดยหาพันธมิตรให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการท่องเที่ยวยุคใหม่และมีการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการที่ให้การบริการทางด้านการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่

สถานะทางเศรษฐกิจของอำเภอหัวหินนั้น อาชีพหลักของราษฎรจะเป็นอาชีพทางเกษตรกรรมซึ่งจะอยู่นอกเขตเทศบาล ส่วนในเขตเทศบาลจะมีอาชีพค้าขาย รับจ้าง เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะทำรายได้ไม่แน่นอนนักตามสถานะของตลาดและธรรมชาติในแต่ละปี นอกจากนี้ยังมีอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมทางด้านการท่องเที่ยวธุรกิจด้านการลงทุนสร้างโรงแรมเพื่อเป็นที่พักแก่นักท่องเที่ยว จึงทำให้เศรษฐกิจในหัวหินขยายตัวอยู่ตลอดเวลา และจากการวิเคราะห์พบว่าในปี พ.ศ. 2540 จะมีปริมาณความท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึง 3,580 ห้อง กำหนดให้โครงการมี 601 ห้อง ใช้งบประมาณ 1,161 ล้านบาท

ประชากรในอำเภอหัวหินมี 62,109 คนในปี 2533 มีอัตราการเพิ่ม 1.47% มีประเด็นที่สำคัญคือ สดขรระทง สังกรานกั

แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอหัวหินส่วนใหญ่จะเป็นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งอยู่ห่างจากตัวจังหวัด 92 กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 185 กิโลเมตร อำเภอหัวหินมีพื้นที่ทั้งหมด 91.1 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ที่เป็นที่ราบเชิงเขาทางด้านตะวันออกเป็นชายทะเลตะวันออกเป็นภูเขาอีกชายแดนไทยพม่าแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ พระราชวังไกลกังวล หาก

หัวหิน เขาตะเกียบ เขาไกรลาส หาดสวนสน หาดเขาแก้วและเกาะสิงโต โดยโครงการตั้งอยู่ที่หาดเขาแก้วห่างจากตัวอำเภอหัวหิน 12 กิโลเมตรมีเนื้อที่ 24.7 ไร่ เป็นที่รวมทัศนทะเลทางคามทิศที่วันออกถึงทะเล

6.1.2 สรุปข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

การดำเนินงานแบ่งเป็นหลายฝ่ายดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร
2. ฝ่ายบัญชี
3. ฝ่ายเดชานาการ
4. ฝ่ายทอรับ
5. ฝ่ายแผนงาน
6. ฝ่ายจักเสียง
7. ฝ่ายช่าง

โดยมีกรรมการผู้จัดการ เป็นผู้บริหารงานทั้งหมด มีผู้จัดการทั่วไปดูแลงานแต่ละ

ฝ่าย โครงการของใช้พนักงานทั้งหมด 660 คน แบ่งเป็น 4 ระดับคือ

1. ระดับงานที่ไม่ใช้เทคนิค	494 คน
2. ระดับงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง	106 คน
3. ระดับงานเหนือกว่าช่างเทคนิค	40 คน
4. ผู้บริหาร	20 คน

องค์ประกอบของโครงการแบ่งเป็น 7 ส่วนคือ

1. PUBLIC SPACE
2. GUEST ROOM
3. F & B
4. SERVICE & MACHANICAL
5. RECREATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. SHOPPING

7. ADMINISTRATION

มีพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด 74,647 ตารางเมตร

6.1.3 อุปกรณ์เทคนิค

1. โครงสร้างฐานรากเป็นฐานรากเดี่ยว เข้มเจาะ โครงสร้างของอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก พื้นโรคนระบบ " POST TENSION "
2. ระบบปรับอากาศและการระบายอากาศ
 - ระบบปรับอากาศใช้ระบบ CENTRAL CHILLED WATER SYSTEM ระบายความร้อนด้วยน้ำ ในส่วนสาธารณะ ส่วนห้องพักใช้ระบบ PACKAGE
3. ระบบสุขาภิบาล
 - ระบบน้ำใช้ระบบดึงน้ำสูงจนหลังคาจ่ายน้ำไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคาร ปริมาณน้ำใช้ทั้งโครงการ 379 ลูกบาศก์เมตร
 - ระบบการระบายน้ำโสโครกและการจำ ใช้ระบบกำจัดน้ำเสียแบบ ACTIVATED SLUDGE มีปริมาณน้ำเสีย 82 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
 - ระบบการกำจัดขยะ นำขยะจากห้องเก็บขยะไม้ทิ้ง โดยใช้ห้องเก็บขยะเปียกจะถูความชุ่มฉ่ำน้ำไหลลง ป้องกันการบูดเน่า
 - ระบบไฟฟ้า หมอแปลงแบบระบายความร้อนด้วยอากาศ CAST RESIN 3 เฟส ทิศที่ตั้งคดมเป่าระบายความร้อน ระบบไฟฉุกเฉิน ใช้น้ำมันดีเซลทำงานอัตโนมัติภายใน 10 วินาที
 - ระบบป้องกันฟ้าผ่า ใช้ระบบลูกประจุ ตั้งสายล่อฟ้าตามจุดต่าง ๆ ของหลังคา
 - ระบบกักท่อสื่อสาร โทรศัทพ์ ใช้ระบบ PABX
 - ลิฟท์ ใช้ลิฟท์โดยสารจำนวน 7 ตัว ลิฟท์บริการ 2 ตัว
 - ระบบป้องกันอัคคีภัยระบบ HEAT DETECTOR

ใช้

บริเวณโดยทางเดิน ห้องพักใช้ SPRINKLER แบบ WET PIPE กับส่วน
 บริการ เช่นห้องครัว ห้องซักผ้าซักล้าง FIRE HOUSE CABINET ทุกชั้นตามจุด
 กาง ๆ

6.1.4 รูปการออกแบบ

การจัดส่วนให้บริการทางคานห้องพัก จัดให้สามารถมองเห็นวิวทัศนียภาพทะเล
 ได้ทั้งหมด รูปทรงของอาคารมีลักษณะเป็นรูปตัว Y มี COURT ตรงกลางการจัดห้องเป็น
 ลักษณะ SINGLE CORRIDOR จากห้องพักสามารถมองเห็นการจัดสวนคานหน้าและสระ
 ว่ายน้ำจนเชื่อมโยงไปที่ทะเล ทิว TOWER เป็นรูปตัว I มองวิวทะเลและภูเขาใน
 คานสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. 2530

ทวีงใจ บุรณสมภพ, การออกแบบสถาปัตยกรรมเมืองรัตนในประเทศไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร

พระนคร, 2521

เทศบาลตำบลหัวหิน, แผนพัฒนาเทศบาลตำบลหัวหิน พ.ศ. 2535-2539. พิมพ์ที่สำนักงานหนังสือพิมพ์หัวหินสาร

หนังสือพิมพ์หัวหินสาร

วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย, เอกสารสัมมนางานวิศวกรรมรวมสาขาในอาคารสูง 2525

อัครฉภา สืบสินธุ์สุดไทย, คู่มือการเขียนและพิมพ์วิทยานิพนธ์ ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะ

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้